

Jilid I
Bil. 40

Hari Selasa
8hb April, 1975

MALAYSIA

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN RAKYAT
HOUSE OF REPRESENTATIVES

PARLIMEN KEEMPAT
Fourth Parliament

PENGGAL PERTAMA
First Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN [Ruangan 4305]

USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat dan Penangguhan [Ruangan 4349]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Majlis Amanah Rakyat (Pindaan) [Ruangan 4349]

Rang Undang-undang Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia (Pindaan) [Ruangan 4361]

Rang Undang-undang Ahli Kimia [Ruangan 4374]

Rang Undang-undang Bank Negara Malaysia (Pindaan) [Ruangan 4386]

Rang Undang-undang Universiti dan Kolej Universiti (Pindaan) [Ruangan 4390]

Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) [Ruangan 4492]

Rang Undang-undang Undang-undang Sivil (Pindaan) [Ruangan 4512]

Jawapan-jawapan Bertulis [Ruangan 4515]

DICETAK OLEH

IBRAHIM BIN JOHARI, P.I.S., TIMBALAN KETUA PENGARAH PERCETAKAN
SEMENANJUNG MALAYSIA, KUALA LUMPUR

1975

MALAYSIA

DEWAN RAKYAT YANG KEEMPAT

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG PERTAMA

Hari Selasa, 8hb April, 1975

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

YANG HADIR:

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI DATUK NIK AHMED KAMIL, D.K., P.M.N., S.P.M.K., S.J.M.K.

Yang Amat Berhormat Perdana Menteri, Menteri Luar Negeri dan Menteri Pertahanan, TUN HAJI ABDUL RAZAK BIN DATUK HUSSEIN, S.M.N., K.O.M. (Pekan).

Yang Berhormat Menteri Perdagangan dan Perindustrian, DATUK HAJI HAMZAH BIN DATUK ABU SAMAH, S.M.K., D.S.R., S.I.M.P. (Temerloh).

„ Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar, DATUK ONG KEE HUI, P.N.B.S. (Bandar Kuching).

„ Menteri Kesihatan, TAN SRI LEE SIOK YEW, P.M.N., A.M.N., P.J.K. (Ulu Langat).

„ Menteri Undang-undang dan Peguam Negara, TAN SRI ABDUL KADIR BIN YUSOF, P.M.N. (Tenggaroh).

„ Menteri Perancangan Am dan Penyelidikan Sosio-Ekonomi, DATUK HAJI ABDUL TAIB BIN MAHMUD, P.G.D.K. (Samarahan).

„ Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, DATUK ALI BIN HAJI AHMAD, S.P.M.J., S.M.J. (Pontian).

„ Menteri Tenaga, Teknologi dan Penyelidikan, TUAN HAJI MOHAMED BIN YAACOB, P.M.K., S.M.T. (Tanah Merah).

„ Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru, TUAN MICHAEL CHEN WING SUM (Ulu Selangor).

„ Menteri Perusahaan Utama, DATUK MUSA HITAM, S.P.M.J. (Labis).

„ Menteri Pelajaran, DR MAHATHIR BIN MOHAMAD (Kubang Pasu).

„ Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, DATUK ABDUL SAMAD BIN IDRIS, J.M.N., A.M.N., P.J.K. (Kuala Pilah).

„ Timbalan Menteri Penerangan, TUAN SHARIFF AHMAD, J.M.N. (Jerantut).

„ Timbalan Menteri Perhubungan, DATUK HAJI WAN ABDUL KADIR BIN ISMAIL, D.P.M.T., P.P.T. (Kemaman).

„ Timbalan Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam, DATUK MOHAMED BIN RAHMAT, D.P.M.J., K.M.N. (Pulai).

„ Timbalan Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar, DATUK HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Sabak Bernam).

„ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, DATUK SRI HAJI KAMARUDDIN BIN HAJI MAT ISA (Larut).

„ Timbalan Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN HAJI HASSAN ADLI BIN HAJI ARSHAD (Bagan Datok).

- Yang Berhormat Timbalan Menteri Pelajaran, TUAN CHAN SIANG SUN, J.S.M., A.M.N., P.J.K., J.P. (Bentong).
- „ Timbalan Menteri Kewangan, TAN SRI CHONG HON NYAN, P.S.M., J.M.N. (Batu Berendam).
- „ Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri, DATUK ABDULLAH AHMAD (Machang).
- „ Timbalan Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar, TUAN MOKHTAR BIN HAJI HASHIM (Tampin).
- „ Timbalan Menteri Kesihatan, TUAN ABU BAKAR BIN UMAR (Kota Setar).
- „ Timbalan Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan, TUAN RICHARD HO UNG HUN (Lumut).
- „ Timbalan Menteri Tanah dan Galian, DR SULAIMAN BIN HAJI DAUD (Santubong).
- „ Timbalan Menteri Perusahaan Utama, TUAN PAUL LEONG KHEE SEONG (Taiping).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, TUAN ABDULLAH BIN MAJID, K.M.N. (Raub).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, TUAN S. SUBRAMANIAM (Damansara).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Perdagangan dan Perindustrian, TUAN MUSTAPHA BIN ALI (Kuala Trengganu).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri, DR GOH CHENG TEIK (Nibong Tebal).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Tenaga, Teknologi dan Penyelidikan, DR NEO YEE PAN (Muar).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru, TUAN MOHD. ALI BIN M. SHARIFF (Kuantan).
- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Kebudayaan, Belia dan Sukan, TUAN RAIS BIN YATIM (Jelebu).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, TAN SRI SYED NASIR BIN ISMAIL, P.M.N., D.P.M.J., D.P.M.P., J.M.N., P.I.S. (Pagoh).
- „ TUAN HAJI NIK ABDUL AZIZ BIN NIK MAT, K.M.N., J.P. (Pengkalan Chepa).
- „ TUAN ABDUL JALAL BIN HAJI ABU BAKAR, A.M.N. (Batu Pahat).
- „ TUAN HAJI ABDUL WAHAB BIN YUNUS (Dungun).
- „ PENGHULU ABIT ANAK ANGKIN, P.P.N. (Kapit).
- „ TUAN ABU BAKAR BIN ARSHAD (Hilir Perak).
- „ TUAN HAJI AHMAD BIN HAJI ITHNIN (Jasin).
- „ PENGIRAN AHMAD BIN PENGIRAN INDAR (Kinabatangan).
- „ TUAN HAJI AHMAD SHUKRI BIN HAJI ABD. SHUKOR (Padang Terap).
- „ TUAN ARIFFIN BIN HAJI DAUD (Permatang Pauh).
- „ TUAN AU HOW CHEONG (Telok Anson).
- „ TUAN AZAHARI BIN MD. TAIB, J.S.M., A.M.N., S.M.K., J.P. (Kulim-Bandar Baharu).
- „ TUAN AZHARUL ABIDIN BIN HAJI ABDUL RAHIM (Batang Padang).
- „ DR CHEN MAN HIN (Seremban).
- „ TUAN CHIAN HENG KAI (Batu Gajah).
- „ TUAN CHIENG TIONG KAI *alias* CHIENG SIE LUNG (Sarikei).
- „ TUAN CHIN HON NGIAN (Renggam).
- „ TUAN RICHARD DAMPENG ANAK LAKI (Serian).

Yang Berhormat TUAN EMBONG BIN YAHYA, A.M.N. (Ledang).

- „ TUAN FAN YEW TENG (Menglembu).
- „ TUAN FARN SEONG THAN (Sungai Besi).
- „ DATIN HAJAH FATIMAH BINTI HAJI ABDUL MAJID, J.M.N., P.I.S. (Semerah).
- „ TUAN HAJI HADADAK BIN HAJI D. PASAUK (Simunjan).
- „ TUAN HASHIM BIN GHAZALI (Matang).
- „ DATUK NIK HASSAN BIN ABDUL RAHMAN, S.P.M.T., P.S.D., K.M.N. (Kuala Nerus).
- „ TUAN SYED HASSAN BIN SYED MOHAMED (Arau).
- „ DR HEE TIEN LAI *alias* HEE TEN LAI (Ayer Hitam).
- „ TUAN HISHAMUDDIN BIN HAJI YAHAYA (Maran).
- „ TAN SRI SYED JAAFAR ALBAR, P.M.N., D.P.M.J. (Panti).
- „ TUAN JA'AFAR BIN HAMZAH, P.I.S. (Johor Bahru).
- „ TUAN HAJI JAMIL BIN ISHAK, P.J.K. (Tanjong Karang).
- „ TUAN JAWAN ANAK EMPALING (Rajang).
- „ TUAN LATIP BIN HAJI DRIS (Mukah).
- „ TUAN LEE BOON PENG, A.M.N., J.P., P.J.K. (Mantin).
- „ TUAN LEE LAM THYE (Kuala Lumpur Bandar).
- „ TUAN LEW SIP HON, K.M.N. (Shah Alam).
- „ TUAN LIBEN ANAK KATO *alias* WAIRY LEBEN ANAK KATO (Betong).
- „ TUAN LIM AH YING *alias* LIM KIAM HOON (Padang Serai).
- „ TUAN LIM CHO HOCK (Ipoh).
- „ TUAN LIM KIT SIANG (Kota Melaka).
- „ DATUK LIM PUI HO, P.G.D.K., J.P., B.K. (Sandakan).
- „ DR LING LIONG SIK (Mata Kuching).
- „ TUAN LOH FOOK YEN (Kluang).
- „ TUAN WALTER LOH POH KHAN (Selayang).
- „ TUAN LUKMAN BIN ABDUL KADIR (Ulu Nerus).
- „ TUAN MADINA BIN UNGGUT (Bandau).
- „ DATUK ALBERT MAH, K.M.N., D.M.P.N., P.J.K. (Bukit Bendera).
- „ TUAN MAK HON KAM, A.M.P. (Tanjong Malim).
- „ TUAN MOHAMED SOPIEE BIN SHEIKH IBRAHIM, J.M.N. (Kepala Batas).
- „ TUAN MOHD. BAKRI BIN ABDUL RAIS (Parit).
- „ TUAN MOHD. IDRIS BIN HAJI IBRAHIM (Setapak).
- „ TUAN HAJI MOHD. TAUFECK BIN O. K. K. HAJI ASNEH (Hilir Padas).
- „ TUAN MOHD. ZAHARI BIN AWANG (Kuala Krai).
- „ TUAN HAJI MOHD. ZAIN BIN ABDULLAH (Bachok).
- „ DATUK ENSKU MUHSEIN BIN ABDUL KADIR, D.P.M.T., J.M.N. (Ulu Trengganu).
- „ RAJA NASRON BIN RAJA ISHAK P.J.K. (Kuala Selangor).
- „ TUAN NGAN SIONG HING (Kinta).
- „ TENGKU NOOR ASIAH BINTI TENGKU AHMAD (Tumpat).
- „ TUAN OH KENG SENG (Petaling).
- „ PUAN OON ZARIAH BINTI ABU BAKAR, A.M.N., A.M.P., P.J.K. (Kuala Kangsar).

Yang Berhormat TUAN OO GIN SUN (Alor Setar).

- „ TUAN PANG SUI CHEE *alias* ALEX PANG (Tawau).
- „ TUAN K. PATHMANABAN, K.M.N. (Telok Kemang).
- „ TUAN RACHA UMONG (Limbang-Lawas).
- „ TUAN RASIAH RAJASINGAM (Jelutong).
- „ TENGKU RAZALEIGH BIN TENGKU MOHD. HAMZAH, S.P.M.K., P.S.M. (Ulu Kelantan).
- „ TUAN S. SAMY VELLU, A.M.N. (Sungai Siput).
- „ DATUK SENU BIN ABDUL RAHMAN (Kuala Kedah).
- „ TUAN SHAARI BIN JUSOH, P.P.N., P.P.M. (Kangar).
- „ TUAN SHAMSUDDIN BIN DIN, P.P.N. (Gerik).
- „ TUAN SHAMSURI BIN MD. SALEH, A.M.N., J.P. (Balik Pulau).
- „ TUAN HAJI SUHAIMI BIN DATUK HAJI KAMARUDDIN (Sepang).
- „ TUAN SULAIMAN BIN HAJI TAIB (Parit Buntar).
- „ TUAN SU LIANG YU (Beruas).
- „ PENGIRAN TAHIR BIN PENGIRAN PATERA (Kimanis).
- „ DR TAN CHEE KHOON (Kepong).
- „ TUAN TAN CHENG BEE, A.M.N., J.P. (Bukit Mertajam).
- „ TUAN WEE HO SOON (Bandar Sibu).
- „ TUAN YANG SIEW SIANG (Miri-Subis).
- „ DATUK STEPHEN YONG KUET TZE, P.N.B.S. (Padawan).
- „ TUAN HAJI YUSOF RAWA *alias* TUAN HAJI YUSOF BIN HAJI ABDULLAH J.P. (Ulu Muda).
- „ TENGKU ZAID AL-HAJ BIN TENGKU AHMAD, D.P.M.K., J.M.K., S.M.K. (Pasir Mas).
- „ TUAN ZAKARIA BIN HAJI ABDUL RAHMAN (Besut).
- „ TUAN HAJI ZAKARIA BIN ISMAIL (Rantau Panjang).

YANG TIDAK HADIR:

Yang Amat Berhormat Timbalan Perdana Menteri, Menteri Kewangan dan Menteri Penyelaras Perbadanan Awam, DATUK HUSSEIN BIN DATUK ONN, S.P.M.J., P.I.S. (Sri Gading).

Yang Berhormat Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar, TUAN ABDUL GHAFAR BIN BABA (Alor Gajah).

- „ Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat, DATUK LEE SAN CHOON, S.P.M.J., K.M.N. (Segamat).
- „ Menteri Perhubungan, TAN SRI V. MANICKAVASAGAM, P.M.N., S.P.M.S., J.M.N., P.J.K. (Pelabohan Kelang).
- „ Menteri Tanah dan Galian dan Tugas-tugas Khas, DATUK HAJI MOHAMED ASRI BIN HAJI MUDA, S.P.M.K., S.P.D.K. (Nilam Puri).
- „ Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri, TAN SRI HAJI MUHAMMAD GHAZALI BIN SHAFIE, P.M.N., D.I.M.P., P.D.K. (Lipis).
- „ Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan, DATUK HAJI ABDUL GHANI GILONG, P.D.K., J.P. (Kinabalu).
- „ Menteri Kebajikan Am, PUAN HAJJAH AISHAH BINTI HAJI ABDUL GHANI, J.M.N. (Kuala Langat).

Yang Berhormat Menteri Penerangan dan Tugas-tugas Khas bagi Hal Ehwal Luar Negeri,
Y.M. TENGKU AHMAD RITHAUDDEEN AL-HAJ BIN TENGKU ISMAIL, P.M.K.
(Kota Bharu).

- „ Setiausaha Parlimen kepada Menteri Perhubungan, TUAN HAJI RAMLI BIN OMAR, P.M.P., K.M.N. (Bagan Serai).
- „ TAN SRI ABDUL AZIZ BIN YEOP (Padang Rengas).
- „ DATUK HAJI ABDUL-RAHMAN BIN YA'KUB, D.P., P.N.B.S., S.I.M.P. (Payang).
- „ TUAN HAJI ABDUL RASHID BIN HAJI JAIS, A.D.K. (Ulu Padas).
- „ TUAN AJAD BIN O. T. OYUNG (Labuk-Sugut).
- „ TUAN BUJA BIN GUMBILAI (Tuaran).
- „ TUAN EDWIN ANAK TANGKUN, A.B.S. (Batang Lupar).
- „ TUAN STEPHEN ROBERT EVANS (Keningau).
- „ TUAN JONATHAN NARWIN ANAK JINGGONG (Lubok Antu).
- „ TUAN EDMUND LANGGU ANAK SAGA, P.B.S. (Saratok).
- „ TUAN LEO MOGGIE ANAK IROKE (Kanowit).
- „ DR LIM CHONG EU (Tanjong).
- „ DATUK PETER LO SU YIN, P.G.D.K. (Gaya).
- „ TUAN LUHAT WAN (Baram).
- „ TUAN HAJI MOHAMED KHIR JOHARI (Kuala Muda).
- „ TAN SRI HAJI MOHAMED SAID BIN KERUAK, P.M.N., S.P.D.K. (Kota Belud).
- „ TUAN MOHD. SALLEH BIN DATUK PANGLIMA ABDULLAH (Silam).
- „ TUN DATU HAJI MUSTAPHA BIN DATU HARUN, S.M.N., P.D.K., K.V.O. O.B.E. (Marudu).
- „ DATUK SYED NAHAR BIN TUN SYED SHEH SHAHABUDDIN, D.P.M.K., K.M.N. (Jerlun-Langkawi).
- „ TUAN PATRICK ANEK UREN (Bau-Lundu).
- „ TUAN SANUSI BIN JUNID (Jerai).
- „ TUAN HAJI SHAFIE BIN ABDULLAH, A.M.N., B.C.K., P.B.S., J.P. (Baling).
- „ TUAN SIBAT ANAK TAGONG *alias* SIBUT MIYUT ANAK TAGONG (Ulu Rajang).
- „ TUAN THOMAS SALANG SIDEN (Julau).
- „ WAN SULAIMAN BIN HAJI IBRAHIM, S.M.K. (Pasir Puteh).
- „ TUAN JAMES STEPHEN TIBOK, A.D.K. (Penampang).
- „ TUAN TING LING KIEW (Bintulu).
- „ WAN ZAINAB BINTI M. A. BAKAR, A.M.N., P.J.K. (Sungai Petani).

YANG HADIR BERSAMA:

Yang Berhormat Timbalan Menteri Undang-undang, DATUK ATHI NAHAPPAN, D.P.M.S.
(Dilantik).

- „ Timbalan Menteri Pertahanan, DATUK HAJI DZULKIFLI BIN DATUK HAJI ABDUL HAMID, A.S.D.K., A.M.N. (Dilantik).

DEWAN RAKYAT

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Rakyat, Datuk Azizul Rahman bin Abdul Aziz.

Timbalan Setiausaha, Haji A. Hasmuni bin Haji Hussein.

Penolong Setiausaha, Mohd. Salleh bin Abu Bakar.

Penterjemah Melayu Kanan/Pemangku Penolong Setiausaha, Ghazali bin Haji Abd. Hamid.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting, Yahya Manap.

Penolong Penyunting, P. B. Menon.

Penolong Penyunting, Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Rani bin Rahim.

Suhor bin Husin.

Jamaludin bin Haji Ali.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Quah Mei Lan.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Musa bin Alang Ahmad.

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

CUKAI EKSPOT MINYAK KELAPA SAWIT

1. Tuan Haji Mohd. Taufek bin Haji O. K. K. Asneh minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau akan menimbang melonggarkan cukai eksport ke atas minyak kelapa sawit dari Sabah memandangkan bahawa penduduk-penduduk di sana adalah seperti peneroka-peneroka di rancangan penempatan semula yang tiada mampu membayar cukai eksport yang tinggi ke atas minyak kelapa sawit.

Timbalan Menteri Kewangan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar akan kesulitan-kesulitan yang dihadapi sekarang oleh pekebun-pekebun kecil kelapa sawit di Sabah yang di dalam peringkat pembangunan mereka sekarang mengalami kesukaran membayar cukai eksport ke atas minyak kelapa sawit. Memandangkan kesulitan-kesulitan ini saya telah bersetuju bahawa pekebun-pekebun kecil ini dikecualikan daripada bayaran cukai eksport bagi tahun 1975 dan akan juga diberi pengecualian separuh bagi tahun 1976. Pekebun-pekebun kecil kelapa sawit di Sarawak juga akan diberi kemudahan yang sama. Saya suka menegaskan di sini, bahawa pengecualian cukai eksport ini ialah buat sementara waktu sahaja dan pada masa hadapan perusahaan kelapa sawit ini akan dianggap sama, dengan tidak mengambilkira samada di Sabah, Sarawak atau Semenanjung Malaysia.

MERCHANT BANKS

2. Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) jumlah Merchant Banks yang telah ditubuhkan di negara kita; dan
- (b) apakah jenis industri yang mana Merchant Banks ini telah mengambil peranan dan jumlah bilangan industri-industri tersebut.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Pada masa sekarang, ada sembilan buah kesemuanya bank saudagar yang menjalankan perniagaan di Malaysia.
- (b) Bank saudagar telah memberi perkhidmatan pengkhususan untuk memenuhi kehendak-kehendak kewangan syarikat-syarikat seperti nasihat pelaburan dan pengurusan, penyewaan alat-alat jentera dan pinjaman-pinjaman jangka pendek. Perkhidmatan ini, yang menambah kemudahan-kemudahan yang diberi oleh bank-bank perdagangan, telah diberi kepada berbagai industri, dari perkilangan, pertanian, perlombongan, pembinaan pengangkutan dan perdagangan dan jua kepada perniagaan hotel dan restoran.

CUKAI PENDAPATAN— PELEPASAN

3. Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim (di bawah S.O. 24 (2)) minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau sedar bahawa pelepasan cukai pendapatan sekarang ini sebanyak \$2,000 bagi seseorang pembayar cukai dan \$1,000 bagi isterinya serta kadar pelepasan bagi anak-anaknya adalah sangat rendah memandangkan keadaan inflasi dan stagflasi sekarang ini, jika ya, samada beliau bercadang menaikkan kadar pelepasan ini dan jika tidak mengapa.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan berpendapat bahawa kadar-kadar pelepasan cukai pendapatan yang ada sekarang adalah mencukupi dan oleh itu tidaklah perlu diulangkaji pada masa ini. Saya telah menjawab soalan-soalan yang sama dalam Dewan ini pada 4hb April.

TV BERWARNA— PERBELANJAAN

4. Tuan Haji Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar minta Menteri Penerangan dan Menteri Tugas-tugas Khas bagi Hal Ehwal Luar Negeri menyatakan:

- (a) samada Kerajaan telah menyiasat tentang peri mustahaknya kegunaan TV berwarna di negara kita dan nyatakan anggaran perbelanjaan bagi

mengadakannya (anggaran masa dahulu dan yang akan datang) akibat kenaikan harga barang-barang perkakas TV berwarna; dan

- (b) samada Kerajaan telah mengambil berat terhadap teguran rakyat bahawa penggunaan TV berwarna adalah lebih mahal pembiayaan serta harganya.

Timbalan Menteri Penerangan (Tuan Shariff Ahmad): Tuan Yang di-Pertua:

- (a) Kerajaan sememangnya telah menyiasat tentang peri mustahaknya kegunaan TV berwarna di negara ini. Anggaran perbelanjaan bagi mengadakan perkhidmatan TV berwarna ialah sebanyak lebih kurang \$60 juta yang akan dilaksanakan dalam empat peringkat, meliputi jangka masa 7 tahun. Anggaran perbelanjaan pada masa akan datang tidaklah dapat diberi, tetapi mungkin harga akan naik dari setahun ke setahun sebanyak 10%.
- (b) Kerajaan telah mengambil berat terhadap teguran rakyat bahawa penggunaan TV berwarna adalah lebih mahal pembiayaan serta harganya. Itulah sebab Kerajaan menanggukkan hingga satu masa yang sesuai.

LADANG GETAH/KELAPA SAWIT/ LOMBONG—PERSEFAHAMAN

5. Raja Nasron bin Raja Ishak minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan samada beliau sedar bahawa pihak pengurus setengah-setengah ladang-ladang getah dan kelapa sawit dan syarikat lombong melarang wakil-wakil rakyat melawat kawasan-kawasan mereka dengan alasan bahawa kawasan-kawasan ini adalah "harta persendirian", dan jika ya, apakah tindakan-tindakan yang telah diambil oleh Kerajaan untuk membawa perhubungan yang lebih baik dan persefahaman di antara pengurus-pengurus ini dan wakil-wakil rakyat.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Tuan S. Subramaniam): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya tidak sedar bahawa setengah-setengah pihak pengurusan ladang-ladang getah dan kelapa sawit dan syarikat-syarikat perlombongan melarang wakil-wakil rakyat melawat kawasan-kawasan mereka dengan

alasan bahawa kawasan-kawasan ini adalah harta persendirian.

Sebagaimana Ahli Yang Berhormat sedar, dari segi undang-undang, getah, kelapa sawit dan lombong-lombong adalah harta persendirian dan dengan itu mungkin tidak dibenarkan masuk samalah seperti memasuki lain-lain harta persendirian. Walau bagaimanapun, Kementerian saya telah diberi jaminan oleh pertubuhan-pertubuhan berkenaan bahawa mereka sedia menerima masuk sekiranya mereka diberitahu terlebih dahulu mengenai lawatan yang dicadangkan itu.

PERUSAHAAN-PERUSAHAAN KECIL

6. Tuan Lee Lam Thye (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam menyatakan apakah langkah-langkah yang sedang diambil oleh Kerajaan untuk menggalakkan penubuhan perusahaan-perusahaan kecil dan memperluaskan perkembangannya di Sarawak.

Timbalan Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam (Datuk Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, pada tahun 1973 Kerajaan telah menubuhkan Lembaga Kraftangan Malaysia di bawah Akta Majlis Amanah Rakyat 1966, untuk menggalakkan penubuhan perusahaan-perusahaan kecil dan memperluaskan perkembangannya. Setakat ini Lembaga tersebut telah menubuhkan 5 Pusat Kraftangan di Semenanjung Malaysia dan beberapa projek telah dicadangkan untuk dilaksanakan oleh Lembaga ini dalam Rancangan Malaysia Ketiga (1976-1980). Antara cadangan-cadangan ini termasuklah cadangan membina Pusat (Anikakraf) di Sarawak di dalam tahun 1976 dan tambahannya di dalam tahun 1979. Sementara menanti pembinaan Pusat ini, peluang juga diberi oleh Lembaga, dengan menawarkan tempat-tempat kepada mereka daripada Sarawak yang berminat di dalam bidang kraftangan, untuk berlatih di Pusat-pusat Kraftangan yang sedia ada di Malaysia Barat. Panel mengenai kraftangan di Sarawak ini telah ditubuhkan untuk menyelidiki dan meninjau penubuhan Pusat ini.

TOL DI SLIM RIVER

7. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan menyatakan jumlah

wang yang telah dikutip oleh rumah-rumah tol di Slim River, Muar dan Batu Pahat dan bilakah kutipan wang tersebut akan diberhentikan.

Timbalan Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan (Tuan Richard Ho Ung Hun):

Tuan Yang di-Pertua, sehingga akhir tahun 1974 jumlah kutipan tol di rumah-rumah tol di Slim River, Muar dan Batu Pahat adalah seperti berikut:

(a) Slim River	...	\$9,786,641.83
(b) Muar		\$8,183,409.25
(c) Batu Pahat	...	\$3,078,974.44

Setakat ini belum ada keputusan dibuat bagi memberhentikan kutipan tol di ketiga-tiga rumah tol yang tersebut.

Dr Hee Tien Lai: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan menerangkan adakah dasar-dasar di atas keputusan yang telah disebutkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, tidak ada dasar tertentu yang ditetapkan mengenai pengutipan tol itu. Keputusan mengutip tol bagi rumah-rumah tol adalah dilakukan atas dasar case to case ataupun *ad hoc*. Demikian juga dengan pemberhentiannya. Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum, sesuatu dasar hendaklah mencerminkan kehendak majoriti warganegara. Ini bermakna bahawa pada analisa terakhir apakah dasar yang sudah-sudah tidak begitu berkait dan apa yang lebih penting ialah dasar bagi setiap projek yang mengikut keadaan. Demikian juga dengan tol-tol yang telah dibangkitkan tadi. Saya telah menyatakan pada suatu masa dalam Dewan yang mulia ini dan saya suka mengulangi bahawa Kementerian saya sentiasa mempunyai fikiran terbuka, dan kami juga sedang memerhatikan keadaan serta perasaan orang ramai yang terlibat. Sekiranya majoriti rakyat kita yang berkenaan benar-benar berasa pungutan tol-tol masing-masing itu berterusan adalah kurang adil, memandangkan semua keadaan sekelilingnya, maka Kementerian saya akan sanggup membuat perundingan dengan pihak Perbendaharaan supaya alasan-alasan yang mungkin dikemukakan oleh mereka itu ditimbang agar satu keputusan yang sesuai diambil nanti.

Raja Nasron bin Raja Ishak: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan menerangkan samada perkecualian bayaran diberi kepada sesiapa golongan ataupun sesiapa golongan perseorangan atau lain-lain?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, seperti yang saya telah nyatakan tadi tidak ada dasar keseluruhannya yang telah ditetapkan dan oleh sebab itu jawapannya tidak.

KERETAPI DI SARAWAK

8. Dr Tan Chee Khoon (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Perhubungan menyatakan:

- (a) samada Kerajaan Pusat telah menerima permintaan yang sewajarnya daripada Kerajaan Negeri Sarawak supaya Kerajaan Pusat menjalankan kajian kemungkinan mengadakan perkhidmatan keretapi di Negeri Sarawak, negeri yang terbesar sekali di Malaysia dan masih menghadapi kerumitan pengangkutan yang paling teruk akibat keadaan jalan-jalan yang tidak baik dan juga kekurangan jalan-jalan serta perkhidmatan bas yang tidak cekap dan mahal buat masa ini; dan
- (b) bilakah Negeri Sarawak akan mengadakan perkhidmatan keretapi.

Timbalan Menteri Perhubungan (Datuk Haji Wan Abdul Kadir bin Ismail): Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Tidak ada apa-apa permintaan diterima dari Kerajaan Negeri Sarawak berhubung dengan kajian kemungkinan mengadakan perkhidmatan keretapi di Negeri Sarawak setakat ini.
- (b) Perkara ini tidak timbul.

KONTREKTOR BUMIPUTRA— KERJA AWAM

9. Dr Tan Chee Khoon (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kewangan menyatakan bilakah Kerajaan akan menguntukkan kerja-kerja Kerajaan bernilai tidak lebih dari \$250,000.00 di Sarawak kepada Pemborong-pemborong Bumiputra selaras dengan dasar untuk menggalakkan bumiputra mengambil bahagian dalam perusahaan pembinaan.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, dasar Kerajaan pada masa sekarang ialah menguntungkan sebanyak 30% daripada nilai kerja-kerja awam kepada kontraktor-kontraktor Bumiputra bagi satu-satu tahun dengan tujuan untuk menggalakkan penyertaan mereka dalam bidang perusahaan pembinaan. Dasar ini adalah dikenakan kepada semua kerja-kerja yang dilaksanakan oleh Kementerian-kementerian, Jabatan-jabatan Kerajaan dan Badan-badan Berkanun di kedua-dua peringkat, iaitu di peringkat Kerajaan Pusat dan juga Kerajaan Negeri.

Pada masa ini tidak ada peruntukan khas diberi kepada kontraktor-kontraktor Bumiputra bagi kerja-kerja yang bernilai tidak lebih daripada \$250,000.00, oleh kerana adalah menjadi tujuan Kerajaan supaya semua kontraktor-kontraktor Bumiputra dibenarkan menyertai dalam semua kerja-kerja dalam lingkungan 30% yang telah diuntukkan kepada mereka.

LANDASAN LAPANGAN TERBANG IPOH

10. Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais minta Menteri Perhubungan menyatakan samada Kerajaan bercadang hendak memanjangkan landasan Lapangan Terbang Ipoh supaya kapalterbang jenis Boeing 707 dapat mendarat.

Datuk Haji Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan tidak bercadang hendak memanjangkan lagi landasan di Lapangan Terbang Ipoh untuk perkhidmatan pesawat jenis Boeing 707 oleh kerana bilangan terafik adalah sangat sedikit untuk membenarkan projek sedemikian dan tambahan pula ada dua (2) lapangan terbang antarabangsa yang berdekatan dengan Bandar Ipoh iaitu Kuala Lumpur dan Pulau Pinang. Selain daripada itu, keadaan alam sekitar dan bukit-bukau yang terdapat di sekeliling Bandar Ipoh juga akan menimbulkan beberapa masaalah bagi penggunaan pesawat kapalterbang jet yang besar (seperti Boeing 707 dan sebagainya).

KONGSI GELAP DI RUMAH PANGSA JALAN PEKELILING

11. Dr Tan Chee Khoon minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada beliau sedar tentang aktiviti-aktiviti ahli-ahli

kumpulan kongsi gelap di Rumah Pangsa Jalan Pekeliling dan di kawasan-kawasan penempatan baru Jinjang Baru dan Kepong Baru, dan jika ya, apakah tindakan-tindakan beliau telah atau akan ambil untuk melindungi penduduk-penduduk yang tinggal di sana.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Datuk Abdul Samad bin Idris): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar kegiatan ahli-ahli kongsi gelap yang sedang berlaku di kawasan-kawasan yang dinyatakan oleh Yang Berhormat dari Kepong itu. Langkah-langkah yang wajar sedang diambil bukan sahaja di kawasan tersebut malah di seluruh negara untuk mengawal keadaan demikian. Pihak Polis sentiasa meronda kawasan berkenaan dan juga melancarkan serbuan-serbuan terhadap sarang-sarang kongsi gelap untuk menghalang mereka daripada melakukan jenayah. Tetapi yang penting setiap rakyat mestilah memberikan kerjasama dengan Polis khususnya untuk sama-sama membasmi ancaman seperti ini.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan sedar walaupun langkah-langkah telah diambil oleh pihak Polis, tetapi langkah-langkah itu tidak mencukupi untuk mencegah aktiviti-aktiviti ahli-ahli kongsi gelap, dan adakah beliau sedar juga bahawa penduduk-penduduk di tempat yang saya sebutkan tadi, mereka ada menulis surat kepada saya dan juga kepada pihak Polis, dan surat yang saya terima itu sentiasa saya memanjangkannya kepada pihak Polis, tetapi malangnya aktiviti-aktiviti ahli-ahli kongsi gelap tidak berkurangan.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, saya telah menerangkan tadi bahawa Polis sedang menjalankan langkah-langkah tertentu bagi menghapuskan dan juga mengurangkan kejadian seumpama itu, akan tetapi saya telah menyebutkan juga kerjasama daripada orang ramai adalah penting bagi menghapuskan kejadian-kejadian jenayah ini. Walau bagaimanapun, seperti Ahli Yang Berhormat sebutkan tadi kejadian jenayah di kawasan itu tidaklah begitu merebak seperti yang dikatakan oleh

beliau. Contohnya, pada tahun 1974 dan 1975 adalah seperti berikut:

1974		
Jalan Pekeliling Flats	Jinjang Baru	Kepong Baru
1 kes rompakan tepi jalan	1 kes rompakan tepi jalan	1 kes cuba peras ugut
	2 kes cuba peras ugut	
1975 (Jan.-Feb.)		
Tidak ada kejadian jenayah	1 kes bunuh	.. Tidak ada kejadian jenayah

Kes bunuh yang berlaku di Jinjang Baru pada 10-2-1975 dipercayai terjadi akibat pertempuran di antara Kongsi-kongsi Gelap 360 dan Kong See San. Si mati dipercayai menjadi Ahli kongsi 360. Sebarang tangkapan belum lagi didapati dan kes ini masih lagi dalam siasatan. Seperti Ahli Yang Berhormat sedia maklum segala rayuan daripada orang ramai itu memang diambil perhatian yang berat oleh Polis tetapi segala tindakan yang diambil oleh Polis itu tidaklah pula dimaklumkan kembali kepada Ahli Yang Berhormat dan juga tidak dimaklumkan kepada orang ramai, sebab hal-hal seumpama ini biasa dijalankan oleh mata-mata gelap yang ada ditempatkan di mana-mana juga yang difikirkan oleh Polis tempat itu merbahaya. Jadi rayuan yang disampaikan oleh Ahli Yang Berhormat itu bukanlah tidak diambil langkah, tetapi memang tidak dimaklumkan.

Tuan Lee Lam Thye: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan dapat memberitahu Dewan ini samada Kerajaan akan mendirikan beat base Police di semua rumah pangsa di Kuala Lumpur untuk menjaga keamanan?

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, ini mengikut keadaan tempat itu, kalau difikirkan perlu pihak Polis akan sentiasa mengambil perhatian dan akan mendirikan tempat-tempat seumpama itu.

Dr Tan Chee Khoon: Tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan telah menyebutkan beberapa kes berlaku di tempat yang saya sebutkan, adakah beliau sedar barangkali kegiatan ahli kongsi gelap di tempat yang disebutkan tidak dilaporkan kepada pihak Polis oleh sebab penduduk di tempat itu takut dan khuatir. Bolehkah Timbalan Menteri berkenaan menerima cadangan saya iaitu pihak Polis ditambah

bilangannya yang membuat rondaan di tempat yang saya sebutkan itu supaya penduduk-penduduk di sana sedar ada Polis berkawal di sana. Kalau ada aktiviti kongsi gelap, mereka boleh melapurkan dengan segera kepada Polis yang ada di situ.

Datuk Abdul Samad bin Idris: Tuan Yang di-Pertua, cadangan Ahli Yang Berhormat itu memang bukan sahaja diambil perhatian, malah telahpun dijalankan oleh pihak Polis yang memang sentiasa membuat rondaan, kadang-kadang dengan basikal dan kereta dan menempatkan mata-mata gelap di kawasan seperti yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu, tetapi di sini suka juga saya memberikan perhatian bahawa orang ramai dalam kawasan bandar memang agak kurang memberikan kerjasama kepada pihak Polis dalam hal-hal seumpama ini jika dibandingkan dengan rakyat di luar bandar. Sebagai contohnya yang patut dijadikan tauladan iaitu satu kes "Gang Botak" yang telah berlaku dengan berleluasan di Johor Bahru dan di Singapura tempoh hari dan orang-orang kampung di Tanjung Pelepas dan juga mukim Tanjung Kupang, Johor Bahru, terutama Encik Mohamad bin Omar, Ketua Kampung dan Encik Sapri bin Jat telah dapat memberikan kerjasama yang penuh kepada pihak Polis, bukan sahaja memberitahu, malahan mereka telah mengumpan dan telah berjaya menangkap orang-orang seumpama itu. Jadi kejadian seumpama ini tidak pernah berlaku dalam bandar-bandar. Saya telah terangkan tadi untuk menghapuskan sama sekali geng seumpama ini memanglah agak sukar. Walaupun satu hal yang mungkin berlaku dan boleh jadi, akan tetapi semua itu bergantung bukan sahaja kepada kegiatan dan juga kecekapan pihak Polis, tetapi juga orang ramai haruslah memberikan sepenuh kerjasama. Jadi atas pandangan Ahli Yang Berhormat itu seperti saya katakan tadi bukan sahaja telah diambil ingatan, tetapi memang ada sentiasa dijalankan tindakan.

KES ROGOL

12. Datin Hajjah Fatimah binti Haji Abdul Majid minta Menteri Undang-undang dan Peguam Negara menyatakan:

(a) bilangan kes-kes rogol yang telah selesai dibicarakan dalam Mahkamah-mahkamah dalam Negeri Johor bagi

tahun 1974 dan hingga bulan Mac, 1975 dengan menyatakan keputusan dan hukuman-hukuman yang dijatuhkan dalam tiap-tiap kes;

- (b) samada beliau sedar bahawa hukuman-hukuman yang dijatuhkan itu biasanya ringan dan jika sedar, adakah beliau akan menimbang membentangkan undang-undang untuk memperuntukkan hukuman-hukuman yang lebih berat bagi kesalahan-kesalahan rogol supaya mencegah penjenayah-penjenayah.

Menteri Undang-undang dan Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof):
Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Sejak tahun 1974 hingga bulan Mac, 1975, ada enam kes rogol yang telah selesai dibicarakan dalam Mahkamah Tinggi di Johor Bharu, Johor. Lima daripadanya telah dibuang kes (acquitted and discharged). Yang satu lagi itu telah disabitkan dan dihukum penjara selama tiga tahun bermula dari hari ditangkap.
- (b) Hukuman yang telah dijatuhkan itu adalah dipandang adil dan cukup. Mengenai membentangkan undang-undang untuk memperuntukkan hukuman-hukuman yang lebih berat bagi kesalahan-kesalahan rogol tidaklah perlu, kerana hukuman atau kesiksaan yang telah diperuntukkan dalam Penal Code hukuman penjara seumur hidup ataupun dengan penjara selama hingga 10 tahun dan boleh juga ditambah dengan denda atau sebat dengan rotan. Hukuman sebat, Tuan Yang di-Pertua, tidak dimestikan dalam undang-undang, tetapi terpulanglah kepada timbangan dan kebijaksanaan hakim membicarakan kes itu. Selalunya hukuman sebat itu dijatuhkan berdasarkan atas kekerasan dan keganasan yang telah dilakukan sebelum atau masa merogol. Lanjut umur pun juga diberi timbangan, ada yang merogol berumur 50—60 tahun tak tahan disebat, dirayu oleh loyarnya, ditimbangkan juga. Oleh itu, saya ada menimbangkan dan memikirkan samada kita hendak mestikan hakim itu menghukum dengan sebab tak ada lagi boleh ditimbangkan. Kita

dapati sukar kerana ada setengah kes rogol itu boleh dikatakan on the border line. Misalnya, ada setengah kes rogol yang saya tengok kes-kes itu dia sama suka, berjalan sama, ajak makan, pergi dan ajak ke kebun bunga, pergi; bila lelaki naik minyak dalam kebun bunga itu, berlakulah persetubuhan, tetapi bila orang terpandang baru dia menjerit mengatakan dia kena rogol. Bagaimana dia hendak hukum sebat, sebab hakim dapat keterangan rogol macam itu tidaklah disebat. Adapun statutory rape, misalnya, 16 tahun ke bawah walaupun dengan persetujuan perempuan itu jadi rogol juga tetapi bila ditanya oleh lelaki itu, kata dia 17 tahun, bila diperiksa kad pengenalannya belum cukup 16 tahun, kes itu rogol. Walaupun laki-laki itu sangka dia tak salah, sebab perempuan itu kata 17 tahun, tetapi mengikut undang-undang adalah salah, tetapi tak ada masa dia hendak check kad pengenalan masa itu, Tuan Yang di-Pertua. (Ketawa).

Tuan Hashim bin Ghazali: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Biasanya kes rogol ini terjadi iaitu lelaki merogol perempuan. Saya minta Yang Berhormat Menteri menyatakan.

Tuan Yang di-Pertua: Boleh jadi di sebaliknya pula (Ketawa).

Tuan Hashim bin Ghazali: Saya minta Yang Berhormat Menteri menyatakan adakah pernah berlaku di negara ini perempuan merogol lelaki? (Ketawa). Jika ada, siapakah yang dihukum, lelaki yang kena rogol ataupun perempuan yang merogol? (Ketawa)

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, Tuhan telah menjadikan manusia lelaki dan perempuan itu lain sifatnya, maka belum saya dengar lagi perempuan boleh merogol lelaki memandangkan kepada sifatnya itu, kerana kalau lelaki itu, maaf saya bercakap, anggota dia tidak boleh merogol, melainkan lelaki itu suka, baru boleh dirogol, dengan sebab senjatanya lain (Ketawa).

CUKAI EKSAIS ATAS BATERI

13. Tuan Oh Keng Seng minta Menteri Kewangan menyatakan samada beliau telah menerima satu Memorandum daripada Persatuan Penjual Bateri-bateri yang dibaharui (Battery Reconditioning Dealers Association) yang meminta dikecualikan bayaran cukai eksais di bawah Akta Eksais 1961; jika ya, nyatakan samada permintaan tersebut akan diluluskan dengan sewajarnya, memandangkan perusahaan ini hanya perusahaan keluarga yang kecil sahaja.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang diketahui dari rekod-rekod yang ada pada saya, Perbendaharaan tidak ada menerima satu memorandum mengenai cukai eksais ke atas bateri-bateri. Walau bagaimanapun, saya telah terima rayuan secara perseorangan atas perkara ini dan telah berjumpa dengan wakil-wakil syarikat-syarikat yang menjalankan perniagaan ini dan saya sedar akan masaalah yang dihadapi oleh mereka. Mengikut penyiasatan yang dijalankan adalah didapati sejumlah 27 syarikat-syarikat yang membuat bateri daripada kotak-kotak (casing) bateri yang lama. Di antara syarikat-syarikat ini ada yang menjalankan pengeluaran sebanyak 20 hingga 50 biji bateri-bateri yang dibuat pada tiap-tiap bulan dan separuhnyanya pula menjalankan secara kecil dengan bilangan 10 biji bateri sebulan sahaja. Dua daripada syarikat-syarikat ini telahpun dilesenkan di bawah Akta Eksais dan yang lain adalah di dalam tindakan untuk dilesenkan.

Di dalam perusahaan yang dimaksudkan ini adalah tidak benar sekiranya dikatakan bahawa bateri-bateri yang dikeluarkan oleh perusahaan seperti ini hanya melibatkan kerja-kerja membaiki bateri-bateri lama yang telah rosak. Sebenarnya perusahaan-perusahaan seperti ini menggunakan kotak bateri yang lama dan menggantikan bahan-bahan yang baru di dalam kotak itu dengan tujuan untuk membuat satu bateri yang baru yang tidak berlainan daripada bateri-bateri yang dibuat oleh pembuat-pembuat bateri besar yang berlesen. Apa yang disiapkan daripada perusahaan ini ialah sebuah bateri yang baru dan bahan yang lama hanyalah kotak bateri itu sahaja. Kadangkala ada pula didapati kotak yang digunakan pun adalah kotak baru.

Tuan Yang di-Pertua, mengikut Seksyen 16 (1), Akta Eksais, 1961 seorang pembuat (manufacturer) tidak diberi kebenaran menjalankan pengilangan barang berduti eksais melainkan ia mempunyai satu lesen yang dikeluarkan oleh Ketua Pengarah Kastam dan Eksais. Barang-barang yang tertakluk kepada cukai eksais ialah barang-barang seperti yang disenaraikan dalam Perintah Duti Eksais, 1965. Dalam kes ini bateri-bateri yang dimaksudkan tadi adalah satu barang yang disenaraikan di bawah Perintah tersebut dan berduti eksais sebanyak \$2 sebiji atau 10% ad valorem, mengikut mana yang lebih tinggi. Maka dengan itu adalah jelas di sisi undang-undang bahawa perusahaan membuat semula bateri daripada bahan-bahan lama dan baru adalah dikehendaki mengambil lesen dan membayar cukai eksais.

Perusahaan ini tidaklah dapat diberi layanan berasingan dengan perusahaan membuat bateri besar yang berlesen kerana layanan seperti ini tidaklah adil dari segi dasar. Lagipun dari segi bebanan cukai (incidence of tax) perusahaan ini tidak dikehendaki membayar cukai yang sama dengan perusahaan besar kerana harga bateri yang dibuat semula adalah lebih murah dan seterusnya cukai yang terbayar adalah juga rendah mengikut struktur cukai yang ada sekarang.

Walaupun bagaimanapun, saya suka menegaskan di sini bahawa perusahaan yang hanya membaiki bateri-bateri dengan menggunakan satu dua bahan sahaja dan bukan menyelenggarakan perusahaan seperti yang disebutkan tadi tidaklah tertakluk ke bawah bidang kuasa eksais dan ini bermakna mereka tidak dikenakan lesen dan juga cukai eksais. Mereka itu adalah bebas menjalankan perusahaan masing-masing tanpa sebarang halangan.

Tuan Oh Keng Seng: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi kita dengar Yang Berhormat Timbalan Menteri menyatakan ada 27 perusahaan membaiki bateri-bateri dalam negeri kita, tetapi yang sebenarnya mengikut rekod-rekod persatuan ada 1,000 kedai membuat bateri-bateri recondition dan mereka adalah satu perusahaan keluarga atau cottage industry dan mereka pun juga menyeru Kerajaan untuk dikecualikan daripada duti eksais. Saya

harap dapat satu jawapan dari Yang Berhormat Timbalan Menteri apa sebab Kastam memberi surat-surat kepada mereka, sebab mereka ialah satu perusahaan untuk membaiki bateri-bateri sahaja, bukan manufacturer, dan tadi kita dengar Yang Berhormat Timbalan Menteri ada menyatakan mereka cuma menukar satu atau dua component parts, bukan tukar semua casing atau cover—tidak tukar, cuma tukar satu atau dua parts sahaja.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, barangkali Ahli Yang Berhormat dari Petaling kurang faham atas penjelasan saya. Saya telah berkata tadi ada syarikat-syarikat yang membuat bateri-bateri baru dan menggunakan bahan-bahan lama seperti casing. Ada juga syarikat-syarikat yang lain yang memperbaiki bateri-bateri lama yang pertama ialah perusahaan membuat (manufacturer), yang lain itu ialah syarikat yang membaiki (repair) bateri yang lama. Syarikat-syarikat yang ada menjalankan perusahaan membuat bateri dikenakan lesen dan dikehendaki membayar cukai eksais. Syarikat-syarikat yang menjalankan aktiviti-aktiviti memperbaiki bateri-bateri sahaja, tidak.

Tuan Oh Keng Seng: Soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri sedar adakah Kerajaan atau Kastam menghantar pegawai-pegawainya kepada perusahaan yang membaiki bateri-bateri?

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, memang Pegawai Kastam mesti memeriksa semua syarikat-syarikat yang menjalankan perniagaan ini dan hakikat (facts of the situation) mesti dikaji samada mereka membuat ataupun membaiki.

LIF DI RUMAH PANGSA ROSAK

14. Dr Tan Chee Khoon minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar menyatakan samada beliau sedar tentang lif-lif di Rumah Pangsa Jalan Pekeliling selalu rosak, dan jika ya, apakah tindakan-tindakan yang telah diambil oleh Dewan Bandaraya mengenai perkara ini.

Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar (Datuk Ong Kee Hui): Tuan Yang di-Pertua, kerosakan lif-lif dibaiki dengan seberapa segera. Kesemua lif-lif di projek

perumahan awam adalah diselenggarakan oleh pembekal-pembekal mengikut Perjanjian Perkhidmatan. Pembekal-pembekal itu mempunyai satu kumpulan pekerja-pekerja yang bertugas 24 jam untuk membaiki apa-apa kerosakan lif-lif tersebut. Kelambatan membaiki lif-lif mungkin berlaku disebabkan oleh kesusahan mendapatkan barang-barang ganti yang perlu, juga kerosakan kuasa letrik dan perbuatan-perbuatan jahat yang kerap kali berlaku tidak dapat dielakkan. Memandang kerosakan yang kerap berlaku, Dewan Bandaraya bercadang untuk menubuhkan Yunit Penyelenggaraan Kerosakan yang mana akan terletak di bawah tanggungjawab Dewan Bandaraya sendiri. Ini akan memperbaiki keadaan yang sedia ada.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Tadi Menteri yang berkenaan menyatakan sebab-sebab kelewatan memperbaiki lif-lif ialah tertakluk kepada ketiadaan spare parts atau ketiadaan electricity dan sebagainya. Adakah Menteri yang berkenaan sedar pertanyaan ini ialah tentang lif-lif di rumah pangsa di Jalan Pekeliling dan penduduk-penduduk di sana menyatakan di dalam satu minggu kadangkala dua tiga hari lif itu rosak dan tidak boleh digunakan oleh penduduk-penduduk di sana dan mereka pun berpendapat lif itu tidak diperbaiki oleh sebab ada kekurangan spare parts. Bolehkah Menteri yang berkenaan siasat atas perkara ini dan barangkali yunit baru yang akan ditubuhkan oleh Dewan Bandaraya boleh memberi perkhidmatan yang lebih cemerlang kepada penduduk-penduduk di Rumah Pangsa Jalan Pekeliling.

Datuk Ong Kee Hui: Tuan Yang di-Pertua, seperti yang saya katakan tadi Dewan Bandaraya tidak berpuas hati terhadap perkhidmatan yang diberikan maka kerana itulah dicadangkan untuk menubuhkan satu yunit tambahan Dewan Bandaraya sendiri dan ini diharapkan boleh memberi perkhidmatan yang lebih memuaskan lagi.

Dr Tan Chee Khoon: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Bolehkah Menteri yang berkenaan menjelaskan yunit yang akan ditubuhkan oleh Dewan Bandaraya ini boleh menjalankan tugasnya bukan di dalam waktu siang sahaja tetapi di waktu siang dan malam juga?

Datuk Ong Kee Hui: Tuan Yang di-Pertua, itulah cadangan Dewan Bandaraya.

LAPANGAN TERBANG SANDAKAN—PEMBANGUNAN

15. Datuk Peter Lim Pui Ho minta Menteri Perhubungan menyatakan samada Kementerian beliau merancang hendak membaiki lagi bangunan menyimpan kapal-kapal terbang serta kemudahan-kemudahannya di Lapangan Terbang Sandakan.

Timbalan Menteri Perhubungan (Datuk Haji Wan Abdul Kadir bin Ismail): Tuan Yang di-Pertua, pembangunan Lapangan Terbang Sandakan yang dicadangkan akan mengadakan landasan baharu, bangunan terminal/kompleks dan kelengkapan-kelengkapan yang berkaitan. Projek ini akan direkabentuk dan diawasi oleh Juru Perunding. Rekabentuk yang lengkap akan dibuat dalam tahun 1975 ini dan tarikh siapnya adalah dijadualkan pada penghujung tahun 1977.

KILANG MENGETIN NENAS

16. Dr Tan Chee Khoon (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam menyatakan samada apa-apa rancangan menubuhkan sebuah kilang mengetin nenas di Sarawak, dan jika ada, di manakah projek ini akan ditempatkan dan berapa ramai orang yang dijangka akan diambil bekerja.

Timbalan Menteri Penyelarasan Perbadanan Awam (Datuk Mohamed bin Rahmat): Tuan Yang di-Pertua, FIMA akan menjalankan satu kajian bagi mengadakan perusahaan nenas di Sarawak dan kajian ini termasuk juga usaha menubuhkan sebuah kilang mengetin nenas. Sekiranya projek ini dilaksanakan adalah dijangka ianya akan memberi pekerjaan kepada antara 70 dan 100 orang.

CACING—MENGHAPUSKAN PENYAKIT DI SEKOLAH-SEKOLAH

17. Dr Tan Chee Khoon (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Kesihatan menyatakan samada Kerajaan mempunyai rancangan untuk memasukkan murid-murid sekolah di luar bandar Sarawak dalam rancangan Kerajaan menghapuskan penyakit cacing.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Tuan Yang di-Pertua, satu rancangan menghapuskan penyakit cacing sedang dirancang pada masa ini untuk sekolah-sekolah luar bandar Sarawak dan akan dimulakan pada tahun hadapan, iaitu tahun 1976.

PUSAT PEMASARAN PERTANIAN

18. Dr Tan Chee Khoon (*di bawah S.O. 24 (2)*) minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan samada pusat-pusat memasarkan dan memproses hasil pertanian dapat diadakan di Sarawak supaya peladang-peladang boleh mendapat harga-harga yang lebih baik bagi barang-barang mereka.

Timbalan Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar (Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar): Tuan Yang di-Pertua, kajian untuk mengadakan proses hasil pertanian sedang dijalankan. Walau bagaimanapun, dalam tahun ini Kementerian saya akan mengadakan Pusat Pemasaran Pertanian di Bahagian Satu Sarawak.

TANAMAN/RUMAH SEMENTARA— TANAH KERETAPI

19. Tuan Hashim bin Ghazali minta Menteri Perhubungan menyatakan samada beliau sedar bahawa tanah di dua belah jalan keretapi dari Taiping ke Port Weld itu adalah di bawah pentadbiran beliau dan bahawa tanah tersebut telah diberi sewa kepada orang ramai untuk didirikan rumah dan menanam sayur; jika ya, nyatakan tindakan yang akan diambil kalau didapati dua lesen diberi untuk satu kawasan tanah.

Datuk Haji Wan Abdul Kadir bin Ismail: Tuan Yang di-Pertua, tanah di kedua belah jalan keretapi dari Taiping ke Port Weld adalah di bawah jagaan Pentadbiran Keretapi dan memang benar ada lesen-lesen dikeluarkan kepada orang ramai untuk bercukup tanam dan membina rumah-rumah berbentuk sementara.

Mengikut rekod yang ada, pejabat Pertadbiran Keretapi dan tidak pernah mengeluarkan dua lesen berasingan untuk sekeping tanah yang sama. Walau bagaimanapun, sekiranya ada berlaku sebarang kesilapan di

mana dua lesen dikeluarkan untuk sekeping tanah yang sama, tindakan akan diambil untuk membatalkan lesen yang diberi kepada orang yang lewat membuat permohonan dan Pentadbiran Keretapi akan berusaha mencari tapak lain yang sesuai untuk pemohon yang dibatalkan lesennya tadi.

TEKSI YANG DILULUSKAN—PERMIT

20. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan menyatakan:

- (a) jumlah bilangan permit-permit teksi yang dijangka diluluskan dalam tahun 1975 bagi setiap Negeri di Malaysia;
- (b) dengan bertambahnya bilangan permit teksi yang akan diluluskan dalam tahun 1975, apakah peratus anggaran kasar permit teksi yang telah dipenuhi; dan
- (c) bilangan dan di mana setesyen-setesyen teksi itu yang diluluskan di Kelantan dalam bulan Januari, Februari dan sebahagian awal daripada bulan Mac, 1975.

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua,

- (a) Jumlah bilangan permit-permit teksi yang dijangka akan diluluskan dalam tahun 1975 bagi setiap Negeri di Malaysia adalah seperti berikut:

Negeri	Jumlah Lesen diuntukkan
1. Johor	60
2. Pahang	8
3. Perak	12
4. Selangor	144
5. Kedah	11
6. Pulau Pinang	1
7. Melaka	4
8. Wilayah Persekutuan ...	500
9. Kelantan	156
Jumlah	896

- (b) Dengan bertambahnya permit-permit teksi yang akan diluluskan dalam tahun 1975, peratus anggaran kasar permit teksi yang telah dipenuhi dari

1-1-75 hingga 31-3-75 ialah 31.7% (284).

- (c) Sehingga bulan Mac 1975 ini, belum ada permit-permit teksi yang dikeluarkan untuk Negeri Kelantan. Walau bagaimanapun kekosongan bagi seluruh Negeri Kelantan berjumlah 156 lesen telah diisytiharkan pada 15-3-1975.

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Apakah tindakan yang akan diambil oleh Kementerian ini bagi mencukupkan ataupun bagi mengatasi kekurangan permit teksi di seluruh negara memandang kepada perkhidmatan kenderaan-kenderaan seperti bas di setengah-setengah tempat dalam negara ini tidak memuaskan?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, pertama perlu atau tidak bertambahnya bilangan teksi-teksi ataupun kenderaan-kenderaan perkhidmatan kenderaan yang lain itu adalah bergantung kepada nasihat-nasihat yang diterima daripada ahli-ahli Lembaga Penasihat Angka Matlamat bagi kereta sewa dan teksi bagi tiap-tiap Negeri masing-masing.

Dr Tan Chee Khoon: Adakah Menteri yang berkenaan sedar pada masa yang lalu apabila Jabatan Pengangkutan memberi lesen teksi kepada pemohon-pemohon, ramai atau boleh dikatakan beratus-ratus atau beribu-ribu sipemohon tidak berpuas hati oleh sebab mereka tidak berjaya. Tetapi malangnya mereka dapati kawannya anak Tan Sri atau saudaranya Datuk dapat lesen teksi bukan satu bahkan tiga atau empat lesen teksi. Bolehkah Menteri yang berkenaan menjelaskan bahawa dalam tahun ini apabila 400 lesen teksi yang akan diberi kepada pemohon-pemohon, cuma seorang boleh dapat satu lesen sahaja supaya lesen itu boleh diberi kepada ramai pemohon-pemohon?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, saya memang sedar ada perasaan tidak puas hati dari semasa ke semasa. Ini disebabkan oleh sipemohon-pemohon yang ada itu. Tetapi seperti yang telah dinyatakan dalam Dewan yang mulia ini dahulu juga oleh Yang Berhormat Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan iaitu pemberian permit-permit teksi itu adalah diuruskan oleh Lembaga Pelesenan.

Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bagi menolong orang ramai di kawasan luar bandar yang tidak ada teksi, bolehkah Yang Berhormat Menteri menimbangkan permit-permit sementara diberikan kepada setengah-setengah kereta prebet yang baik yang selama ini sedikit-sebanyak memberi pertolongan kepada orang-orang di luar bandar?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, ini adalah satu cadangan yang radikal, tetapi kalau dianggap, keadaan di tempat masing-masing itu diperlukan dan jika dinasihatkan oleh Lembaga Penasihat Angka Matlamat bagi Kereta-kereta Sewa dan Teksi-teksi bagi tiap-tiap Negeri itu kita boleh timbangkan.

Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Saya hendak bertanya kepada Timbalan Menteri yang berkenaan apakah dasar untuk menempatkan teksi-teksi? Adakah diambil daripada ramainya orang di satu kawasan ataupun mengikut sebanyak mana pemohon-pemohon yang dibuat? Apakah dasar untuk menempatkan teksi-teksi ini?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Seperti yang saya telah beritahu Dewan tadi, ini mengikut keadaan di tempat masing-masing itu dan mesti bergantung kepada nasihat-nasihat yang diterima daripada Lembaga Penasihat Negeri-negeri kita.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Bolehkah Timbalan Menteri yang berkenaan menjelaskan bahawa apabila pemohon diberi suatu lesen teksi adakah syarat tentang pemberian lesen teksi itu, iaitu adakah pemohon yang berjaya mesti memasang meter di teksinya, khasnya teksi di dalam Wilayah Persekutuan atau di dalam bandar-bandar yang besar? Saya bertanya ini oleh sebab di dalam bandar mahu pun di luar bandar selalunya apabila saya menggunakan teksi, saya tengok tidak ada meter dan apabila saya bertanya—"Encik tahulah bagi berapa." Apabila saya sampai di sana, saya beri, katanya tidak cukup, dia gaduh.

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, saya memang suka menjawab

soalan tambahan itu jikalau saya telah diberi notis kerana soalan tambahan ini sudah jauh hanyut daripada soalan yang pokok.

Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat: Berbalik kepada masalaah permit sementara seperti yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kepong tadi, bolehkah pihak yang berkenaan menimbangkan, kalau pihak teksi tidak memberi nasihat dan orang ini tidak akan memberi nasihat, maka bolehkah pihak yang berkenaan menimbangkan untuk memberi lesen sementara ini atas dasar penangkapan Polis ke atas kereta-kereta private?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, itu saya percaya adalah sesuai juga, tetapi akhirnya tindakan kita mesti bergantung juga kepada nasihat-nasihat daripada Lembaga-lembaga itu.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Apakah dasar Kerajaan mengurniakan teksi-teksi ini atau mengeluarkan lesen-lesen teksi ini? Adakah untuk menolong orang mencari makan kepada yang mendapat lesen, atau untuk memberi perkhidmatan transport kepada orang ramai? Saya akan turuti pertanyaan ini dengan yang lain setelah mendengar jawapan Kerajaan.

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, walaupun soalan tambahan itu pun telah jauh hanyut daripada soalan pokok tetapi jika saya didesak, saya fikir saya tidak salah kalau saya bercakap berdua-duaan (*Ketawa*).

Tan Sri Syed Ja'afar Albar: Tuan Yang di-Pertua, inilah soalan yang penting yang saya hendak tahu, kerana kalau tujuan memberikan atau mengeluarkan lesen-lesen teksi untuk memberikan perkhidmatan transport kepada orang ramai, maka ini satu keadaan yang tidak memuaskan di mana-mana bandar pun di dalam negara kita ini. Adakah Yang Berhormat Menteri tahu bahawa dalam bandar Johor Bahru yang saya tahu ada 500 buah teksi sapu—*pirate taxi*. Mengikut kenyataan Yang Berhormat Menteri sebentar tadi katanya dalam tahun 1975 ini hanya hendak mengeluarkan 800 lesen untuk seluruh negara atau ke seluruh Negeri-negeri yang disebutkannya tadi. Apakah jenis perkhidmatan yang hendak diberikan kepada orang ramai berkenaan dengan transport?

Tuan Richard Ho Ung Hun: Tuan Yang di-Pertua, berkenaan dengan aduan bahawa ada 500 buah teksi pirate atau teksi lanun yang sedang dijalankan di Johor Bahru, saya suka menyatakan saya sanggup merujuk aduan ini kepada Lembaga yang ada bertugas di dalam Negeri Johor dan jikalau keadaan itu benar, saya percaya nasihat Lembaga itu akan berubah sekali dan saya suka nyatakan lagi sekali bahawa Kementerian saya ini sanggup, sentiasa mengkaji keadaan yang ada di serata-rata Negeri di negara kita dan akan sedaya-upaya menjalankan tugas supaya permit-permit itu akan diberikan kepada orang-orang yang patut mendapat teksi itu dengan seadil-adilnya yang boleh.

PERTUBUHAN KESELAMATAN SOSIAL (SOCO)—LUASKAN

21. Tuan K. Pathmanaban minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan bilakah rancangan SOCO akan diperluaskan supaya meliputi semua pekerja-pekerja estet, lombong dan lain-lain di luar bandar.

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, sebagai permulaannya, Pertubuhan Keselamatan Sosial akan memperluaskan sekim-sekimnya untuk meliputi semua pekerja-pekerja estet, lombong dan lain-lain di luar bandar dalam 6 kawasan dahulu sebelum akhir tahun ini. Kawasan-kawasan yang telah dipilih ialah seluruh Negeri Perlis, seluruh Pulau Pinang, Seberang Prai, Daerah Pontian, Daerah Johor Bahru dan Daerah Kinta. Dalam kawasan-kawasan ini adalah dianggarkan lebih kurang 300 estet, 410 lombong dan 1,314 lain-lain perusahaan yang menggaji hampir-hampir 40,000 pekerja akan terlibat.

Adalah diharapkan liputan bagi semua pekerja-pekerja estet, lombong dan lain-lain pekerja luar bandar di seluruh negara akan dapat disempurnakan dalam jangka masa Rancangan Malaysia Ketiga.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua, Adakah pekerja-pekerja yang disebutkan oleh Yang Berhormat Setiausaha Parlimen kepada Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat tadi termasuk nelayan-nelayan dan penoreh-penoreh getah?

Tuan S. Subramaniam: Tuan Yang di-Pertua, sekim untuk luar bandar bila dilaksanakan akan meliputi nelayan-nelayan.

GETAH PEKEBUN-PEKEBUN KECIL

22. Tuan Shaari bin Jusoh minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan samada Kementerian ini mempunyai sebarang rancangan untuk meninggikan kualiti getah yang dikeluarkan oleh kaum Bumiputra di negeri-negeri Perlis dan Kedah Utara sama seperti apa yang dibuat oleh L.P.N. mengenai mutu padi.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Musa Hitam): Tuan Yang di-Pertua, adalah menjadi tugas Kementerian saya bagi meninggikan mutu getah pekebun-pekebun kecil terutamanya bumiputra. Dalam meninggikan kualiti getah yang dikeluarkan oleh pekebun-pekebun kecil, nasihat dan tunjuk ajar akan cara-cara memproses getah yang baik serta mendapatkan getah bermutu tinggi adalah sentiasa diberikan oleh RISDA melalui Pusat Memproses Getah Berkelompok.

Di bawah Kementerian saya juga didapati Perbadanan Kemajuan Getah Malaysia (MARDEC) yang tujuan utamanya ialah untuk meninggikan kualiti getah pekebun-pekebun kecil dengan membeli susu cair dan memproses getah-getah tersebut dijadikan getah jenis S.M.R.

Mengenai rancangan meninggikan kualiti getah di Perlis dan Kedah Utara, sukacita saya mengumumkan bahawa pada masa sekarang di Perlis dan Kedah Utara ada 44 buah Pusat Memproses Getah Berkelompok yang memberi khidmat kepada 1,166 pekebun-pekebun kecil dengan pengeluaran 1,017 pikul getah sebulan. Mutu getah yang diperolehi ialah:

Gred 1	...	...	...	27%
Gred 2	...	...	...	37%
Gred 3	...	...	...	23%
Lain-lain Gred	...	...	...	13%

Dari angka-angka yang diberi di atas nyatalah pengeluaran pekebun-pekebun kecil di kawasan tersebut adalah tinggi mutunya.

Dalam tahun 1975 ini sebanyak 16 lagi Pusat Memproses Getah Berkelompok akan dibina di seluruh Kedah dan Perlis. Adalah dijangka lebih kurang 470 pekebun-pekebun

kecil akan mendapat faedah daripada P.M.G.B. ini yang meliputi lebih kurang 2,700 ekar dan seterusnya mutu-mutu getah mereka dapat diperbaiki dengan adanya kemudahan dan alat-alat memproses yang baik dan bimbingan sewajarnya melalui RISDA.

Berhubung dengan rancangan meninggikan kualiti getah melalui MARDEC pula, pada tahun 1975 ini sebuah kilang MARDEC akan dimulakan pembinaannya di kawasan Kota Star. Kilang ini akan membeli getah cair daripada pekebun-pekebun kecil disekitar 30 hingga 40 batu keliling dan getah-getah ini akan dijadikan getah mutu tinggi, jenis S.M.R. Adalah diharap kilang-kilang tersebut akan dapat menampung keperluan pekebun-pekebun kecil di negeri-negeri Perlis dan Kedah Utara.

KHUTUBKHANAH LUAR BANDAR

23. Tuan Haji Nik Abdul Aziz bin Nik Mat minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan sejauh manakah kejayaan yang dicapai oleh bahagian Kutubkhanah Luar Bandar dalam memberi perkhidmatan, khususnya kepada pelajaran dan bekas pelajar Kelas Kemajuan Masyarakat dan orang ramai seluruhnya.

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, saya agak sukar sedikit untuk mengukur kejayaan khutubkhanah luar bandar kerana ini adalah perkara abstract. Walaupun begitu sejak tahun 1971 sampai 1975 khutubkhanah luar bandar yang ditubuhkan ialah lebih kurang 75 buah dan lebih kurang 32,000 orang telah menggunakan bilangan buku-buku yang dipinjamkan pada tiap-tiap minggu adalah lebih kurang 50 buah bagi satu-satu khutubkhanah.

Tuan Haji Suhaimi bin Datuk Haji Kamaruddin: Tuan Yang di-Pertua, soalan tambahan. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri yang berkenaan bercadang untuk mengadakan perkhidmatan perpustakaan bergerak ke kawasan-kawasan luar bandar?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Tuan Yang di-Pertua, sepanjang yang saya tahu pada hari ini dengan sumbangan dan sokongan daripada Kerajaan-kerajaan Negeri telahpun mengadakan kereta bergerak.

Oleh kerana itu kalau semua Kerajaan Negeri dapat berbuat demikian, saya fikir Kementerian saya tidak payah

Tuan Yang di-Pertua: Kereta bergerak? Saya tidak biasa dengar. Adakah khutubkhanah bergerak?

Datuk Haji Mustapha bin Haji Abdul Jabar: Ya, khutub-khanah bergerak. Kerajaan Negeri Selangor sendiri telah mengadakan khutub-khanah bergerak dan pihak kita hanya menyiapkan tempatnya sahaja.

RUMAH DIJUAL KEPADA KAKITANGAN KERAJAAN

24. Tuan Jaafar bin Hamzah minta Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru menyatakan samada Kerajaan ada apa-apa rancangan untuk membina rumah-rumah di tiap-tiap Negeri untuk dijual kepada kakitangan Kerajaan Persekutuan yang berkhidmat di beberapa buah negeri di Malaysia.

Setiausaha Parlimen kepada Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru (Tuan Mohd. Ali bin M. Sharif): Tuan Yang di-Pertua, pada masa ini Kerajaan, menerusi Syarikat Kemajuan Perumahan Pegawai-pegawai Kerajaan Sendirian Berhad, telahpun membeli tanah yang telah, sedang dan akan dimajukan untuk mendirikan rumah-rumah, khas dijual kepada pegawai-pegawai Kerajaan Persekutuan dan pegawai-pegawai Kerajaan Negeri, di negeri-negeri tersebut di bawah ini:

- (a) Wilayah Persekutuan
- (b) Selangor
- (c) Negri Sembilan
- (d) Johor
- (e) Perak; dan
- (f) Kedah.

Perundingan-perundingan juga sedang dijalankan oleh Syarikat tersebut dengan pegawai-pegawai Kerajaan-kerajaan Negeri Pahang, Melaka dan Pulau Pinang bagi maksud yang sama. Di Wilayah Persekutuan, di Negeri Selangor dan Kedah, Syarikat tersebut telahpun menjual beberapa buah rumah di bawah rancangannya kepada pegawai-pegawai Kerajaan.

Tuan K. Pathmanaban: Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Tempoh sudah cukup. Dukacita Yang Berhormat.

(Masa untuk Pertanyaan-pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan Jawapan-jawapan bagi Pertanyaan No. 25 hingga 50 adalah diberi di bawah ini).

PADI BAGI KEPERLUAN SENDIRI

25. Tuan Ting Ling Kiew minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan apakah kawasan-kawasan, di mana dan bilakah kawasan-kawasan ini akan dieksploitasikan untuk penanaman padi secara besar-besaran memandangkan bahawa beras mendapat harga yang tinggi di pasaran dunia dan juga dengan tujuan memulakan pengeluaran beras secara besar-besaran untuk diekspot.

Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar (Tuan Abdul Ghafar bin Baba): Tujuan Kementerian saya pada masa ini ialah untuk mencapai kecukupan keperluan sendiri (self-sufficiency) dan bukan untuk eksport. Untuk mencapai tujuan ini, kawasan-kawasan baru seluas 70,000 ekar akan dibuka di Perak, Johor, Pahang, Trengganu, Sabah dan Sarawak.

PELABURAN MALAYSIA KE AUSTRALIA/NEW ZEALAND—ROMBONGAN

26. Tuan Lee Lam Thye minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan hasil yang telah dicapai oleh Malaysia selepas lawatan beliau ke Australia dan New Zealand untuk menarik pelabur asing ke negara ini.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Datuk Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah): Rombongan pelaburan Malaysia ke Australia dan New Zealand telah mencapai beberapa objektif yang boleh dianggap sebagai mempunyai pengaruh jangka pendek dan jangka panjang. Walaupun Malaysia tidak asing lagi bagi New Zealand dan Australia, ramai di antara pengilang-pengilang dan ahli-ahli kewangan di sana tidak mengetahui akan peluang-peluang pelaburan yang boleh didapati di negara ini. Rombongan dari Malaysia itu telah berpeluang memberitahu peniaga-peniaga Australia dan New Zealand yang berminat

mengenai keteguhan dan kestabilan ekonomi Malaysia, suasana pelaburan di Malaysia yang sihat dan juga peluang-peluang yang terdapat bagi mengadakan usaha-bersama dalam sektor perkilangan. Saya berpendapat yang kami telah dapat menyakinkan pelabur-pelabur Australia dan New Zealand yang Malaysia adalah negara yang paling menarik bagi pelaburan dari luar negeri.

Dari segi sambutan tertentu, ahli-ahli rombongan Malaysia telah berpeluang menemui dan memberi penerangan kepada lebih kurang 270 wakil-wakil sektor swasta yang mewakili lebih daripada 220 syarikat di persidangan-persidangan di beberapa bandar raya di New Zealand dan Australia. Di samping itu pegawai-pegawai yang menganggotai rombongan tersebut telah mengadakan perbincangan secara persendirian dengan 70 pengilang-pengilang yang berminat untuk mengkaji kemungkinan mendirikan kilang di Malaysia.

Dari segi kejayaan yang dicapai dan projek-projek yang mungkin didirikan, ini hanya akan dapat diketahui selepas 6 hingga 12 bulan. Walau bagaimanapun kami yakin beberapa projek akan terlaksana hasil dari rombongan ini.

AIR PAIP KE KAMPUNG-KAMPUNG—BEKALAN

27. Datuk Stephen Yong Kuet Tze minta Menteri Kesihatan menyatakan samada Kerajaan mempunyai rancangan-rancangan untuk membantu kampung-kampung dalam kawasan-kawasan luar bandar di Sarawak supaya mendapat bekalan air paip yang bersih dan jika ya, berapakah projek-projek gotong-royong seperti itu yang akan dilaksanakan dalam tahun 1975 dan lima tahun yang berikutan.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew): Kementerian saya menolong kampung-kampung di Sarawak dalam pembinaan pembekalan air atas dasar bergotong-royong di bawah Skim Memperbaiki Kesihatan Luar Bandar. Di mana ada kemungkinan sistem "pipe gravity" adalah sistem yang lebih disukai. Sistem-sistem lain ialah pembinaan telaga-telaga bersih, tangki menyimpan air dan pam.

Dalam tahun 1974, sistem-sistem yang telah dibina berjumlah 143.

Dalam tahun 1975 sistem yang dirancang berjumlah 150. 57% daripada sistem-sistem ini ialah "gravity feed".

Dalam Rancangan Malaysia Ketiga nanti, kami telah merancang hendak menambah lagi bilangan sistem tetapi jumlah ini akan bergantung pada peruntukan yang diberi.

BANK CAWANGAN DI PEKAN PARIT

28. Tuan Mohd. Bakri bin Abdul Rais minta Menteri Kewangan menyatakan samada Kerajaan bercadang hendak menubuhkan sebuah Bank Cawangan di pekan Parit untuk memberi kemudahan kepada ahli-ahli perniagaan Bumiputra serta pekebun-pekebun kecil dan petani-petani luar bandar menjalankan perniagaan mereka sehari-hari oleh kerana jumlah penduduk-penduduk di kawasan ini meliputi lebih kurang 60,000-65,000 orang.

Menteri Kewangan (Datuk Hussein bin Datuk Onn): Bandar Parit adalah termasuk di dalam rancangan perkembangan cawangan salah satu daripada bank-bank perdagangan yang ditubuhkan di Malaysia.

PELAJAR-PELAJAR MELAYU— KURSUS SASTERA

29. Tuan Haji Shafie bin Haji Abdullah minta Menteri Pelajaran menyatakan sebabnya pelajar-pelajar Melayu yang masuk ke universiti-universiti masih banyak lagi yang memilih jurusan sastera daripada jurusan sains dan nyatakan langkah-langkah yang diambil oleh Kementerian untuk membanyakkan angka pelajar-pelajar Melayu memasuki Fakulti Sains.

Menteri Pelajaran (Dr Mahathir bin Mohamad): Pelajar-pelajar Melayu lebih ramai mengambil kursus sastera daripada kursus sains di universiti-universiti kerana bilangan pelajar-pelajar Melayu yang mempunyai kelayakan untuk mengikuti kursus-kursus sains adalah sedikit sahaja dibanding dengan mereka yang layak untuk mengambil kursus dalam aliran sastera.

Pada masa ini Universiti Kebangsaan Malaysia, Universiti Malaya dan Universiti Sains Malaysia ada menganjurkan kursus-kursus pra-sains dan matrikulasi selama setahun untuk menambahkan bilangan pelajar Melayu di Fakulti Sains. Di samping

ini Kementerian Pelajaran telah mendirikan 11 buah Sekolah Menengah Khas Sains sebagai langkah jangka panjang untuk memperbanyakkan lagi bilangan pelajar-pelajar Melayu dalam aliran sains. Kementerian Pelajaran juga sentiasa berusaha menambatkan bilangan pelajar-pelajar Melayu yang mengikuti aliran sains di Sekolah-sekolah Menengah.

KURSUS PERTANIAN DI PUSAT PERTANIAN NEGERI/DAERAH

30. Tuan Haji Ahmad bin Haji Ithnin minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan samada beliau sedar bahawa penuntut-penuntut yang mengikuti Kursus Pertanian jangka pendek di Pusat-pusat Pertanian Negeri dan Daerah yang ada sekarang tidak mendapat pelajaran pertanian secukupnya, jika ya, adakah Kementerian ini bercadang hendak melanjutkan tempoh kursus-kursus ini di masa akan datang.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Kursus jangka pendek ini memberi latihan praktik dan menitikberatkan aspek-aspek tertentu dalam bidang pertanian dengan tujuan menambahkan pengetahuan dan kemahiran petani-petani supaya mereka dapat mempraktikkan ilmu pengetahuan dan teknik baru dalam perusahaan pertanian mereka. Pengalaman telah menunjukkan bahawa kursus ini mencukupi bagi tujuan ini.

LEMBU PAWAH—RANCANGAN SECARA BERKUMPUL

31. Tuan Haji Ahmad bin Haji Ithnin minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan adakah Kementerian ini bercadang hendak mengadakan projek ternakan lembu pawah cara berkumpul di daerah-daerah dan adakah Kementerian berkenaan sedar bahawa rawatan kepada binatang-binatang ternakan oleh Pejabat-pejabat Haiwan di Negeri-negeri berkurangan.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Kementerian saya sudah pun mengadakan Rancangan Lembu Pawah secara berkumpul seperti yang di maksudkan oleh Ahli Yang Berhormat.

Berkenaan dengan rawatan kepada binatang-binatang ternakan oleh Pejabat-pejabat Haiwan di negeri-negeri, ianya adalah mencukupi.

RELA—AHLI-AHLI

32. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan:

- (a) jumlah bilangan ahli RELA dan banyaknya senjatapi yang telah diberi mengikut negeri;
- (b) samada nelayan-nelayan yang menjadi ahli RELA diberi senjatapi untuk pergi menangkap ikan di laut di mana mereka selalu diganggu lanun; kiranya ada, nyatakan angka-angka mengikut negeri, kiranya tidak, bilakah rancangan ini akan dimulakan;
- (c) samada RELA terdiri daripada semua kaum di Malaysia;
- (d) mengapa RELA tidak ditubuhkan di bandar-bandar; kiranya sudah ditubuhkan, nyatakan bilangan ahli dan bandar-bandar yang berkenaan.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Haji Muhammad Gazali bin Shafie):

- (a) Jumlah bilangan ahli-ahli RELA pada 1-3-75 ialah 161,720 orang. Angka-angka senjatapi, iaitu senapang patah, yang telah diberi mengikut negeri adalah seperti berikut:

Johor	...	...	100	laras
Negri Sembilan	...	...	876	"
Perak	...	...	887	"
Kedah	...	...	727	"
Pahang	...	...	1,147	"
Selangor	...	...	136	"
Kelantan	...	...	1,133	"
Trengganu	...	...	200	"
Perlis	...	...	276	"
Sabah	...	...	1,355	"
Sarawak	...	...	2,159	"
Jumlah	...	...	8,996	"

- (b) Nelayan-nelayan yang menjadi ahli RELA adalah juga diberi senjatapi mengikut keperluan. Bilangan ahli-ahli RELA yang telah diberi senjata ialah:

- (i) *Pulau Langkawi*: 270 orang nelayan telah diberi 108 laras senapang patah.
- (ii) *Bachok, Kelantan*: 40 orang nelayan telah diberi 16 laras senapang patah.
- (c) Memanglah dasar RELA untuk mengambil ahli dari semua kaum.
- (d) Yunit-yunit Ikatan Relawan adalah juga ditubuhkan di bandar-bandar dan sehingga ke hari ini negeri yang mempunyai yunit-yunit RELA di bandar-bandar adalah seperti berikut:
 - (i) *Negeri Selangor*
24 bandar mengandungi 1,650
 - (ii) *Negeri Pahang*
5 bandar mengandungi 840 ahli.
 - (iii) *Negeri Pulau Pinang*
1 bandar mengandungi 510 ahli.
 - (iv) *Negeri Kelantan*
10 bandar mengandungi 280 ahli.
 - (v) *Negeri Melaka*
4 bandar mengandungi 740 ahli.
 - (vi) *Negeri Johor*
1 bandar mengandungi 50 ahli.

Penubuhan di lain-lain bandar adalah di dalam urusan mengikut keperluan terutama dari segi pencegahan jenayah dan keselamatan.

GALAKAN PENEMPATAN (LOCATIONAL INCENTIVES) PERUSAHAAN

33. Tuan Thomas Salang Siden minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan apakah tindakan-tindakan, jika ada, yang telah diambil untuk memperluaskan perusahaan-perusahaan kita ke kawasan-kawasan yang mundur dari segi ekonomi terutama sekali di Bahagian Keenam, Sarawak.

Datuk Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Selain daripada galakan-galakan biasa, Kerajaan Persekutuan telah meluluskan

seluruh negeri Sarawak sebagai "designated area" di mana pelabur-pelabur layak menerima galakan-galakan penempatan (locational incentives) untuk menggalakkan penyelerakan perusahaan-perusahaan jauh daripada pusat perindustrian yang ada di kawasan bandar. Untuk menggalakkan penubuhan syarikat-syarikat perkilangan di Bahagian Keenam, Borneo Development Corporation, sebuah syarikat swasta telah membuka sebuah kawasan perusahaan seluas sebelas ekar di Sarikei untuk perusahaan-perusahaan ringan. Penubuhan syarikat-syarikat perkilangan di Bahagian Keenam Sarawak adalah bergantung kepada kemudahan-kemudahan infrastruktur yang disediakan di kawasan ini. Dua syarikat, iaitu Sarawak Woodchip Sdn. Bhd. dan SIN Sarawak Sdn. Bhd. telah diluluskan untuk membuka kilang-kilang di Bahagian Keenam.

KEMUDAHAN SOSIAL DI KAMPUNG MEDAN

34. Tuan Oh Keng Seng minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan samada beliau sedar tentang kekurangan kemudahan-kemudahan sosial di Kampung Medan, Selangor, dan samada terdapat rancangan-rancangan yang segera untuk memperbaiki suasana kehidupan di kampung tersebut.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Perkara yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat telahpun ditimbulkan dalam ucapan penangguhannya pada 2-4-1975 dan ucapan-punya itu sudah pun dijawab.

ELAUN DOBI KEPADA ATENDAN MAKMAL

35. Tuan Oh Keng Seng minta Menteri Pelajaran menyatakan samada benar iaitu elaun dobi akan dibayar kepada atendan-atendan makmal mulai 1-8-1969.

Dr Mahathir bin Mohamad: Tidak benar. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, elaun dobi telah dibayar mulai 1hb Oktober, 1974. Walau bagaimanapun Kesatuan Sekerja Kakitangan Makmal telah membuat rayuan supaya elaun itu dibayar secara kebelakangan mulai 25hb Oktober, 1971 iaitu tarikh Pekeliling Perkhidmatan Bil. 13 Tahun 1971 yang membenarkan pembayaran elaun

dobi itu dikeluarkan. Rayuan ini sedang ditimbang.

BUKU-BUKU TEKS—KEKURANGAN

36. Tuan Wee Ho Soon minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar bahawa hingga sekarang iaitu tiga bulan selepas sekolah-sekolah dibuka bagi tahun ini, masih terdapat kekurangan buku-buku teks dalam sekolah-sekolah rendah dan menengah di Sarawak; mengapa sejak rancangan hendak menghapuskan peperiksaan biasa untuk masuk ke sekolah-sekolah menengah diluluskan lebih kurang tiga tahun yang lalu tidak ada tindakan-tindakan yang sewajarnya diambil untuk menjamin supaya perbekalan buku-buku teks yang mencukupi sentiasa ada apabila sampai masanya.

Dr Mahathir bin Mohamad: Saya tidak sedar adanya atau pernah berlaku kekurangan yang teruk buku-buku teks di semua sekolah rendah dan menengah di Sarawak semenjak permulaan penggal sekolah sebagaimana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Masalah sebenarnya ialah kelambatan buku-buku teks sampai kepada murid-murid. Kelambatan ini adalah disebabkan oleh beberapa faktor seperti masalah pengangkutan buku-buku dari Semenanjung Malaysia ke Sarawak, masalah pengangkutan di dalam negeri Sarawak sendiri, dan masalah penerbit-penerbit tidak dapat menaksir bilangan buku yang perlu dicetak. Walau bagaimanapun, seperti yang telah ditegaskan di Dewan ini, pada masa ini hampir semua buku-buku telah sampai di tangan murid-murid.

JALANRAYA DI GEDONG, SARAWAK

37. Tuan Haji Hadadak bin Haji D. Pasauk minta Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan menyatakan, memandangkan keadaan jalanraya di Gedong, Sarawak yang tidak memuaskan samada Kerajaan bercadang memperbaiki jalanraya itu; jika ya, bila.

Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Saya telah diberitahu oleh Kerajaan Negeri Sarawak bahawa Jalan di Gedong adalah dijagai dengan memuaskan meskipun Kerajaan Negeri itu pada masa sekarang belum

ada rancangan untuk membarui muka jalan tersebut. Pertimbangan akan diberikan pada masa akan datang untuk membubuh ditumin ke atas jalan ini jika sekiranya keadaan lalu-lintas di situ memerlukan.

BAJA—KENAIKAN HARGA

38. Tuan Chieng Tiong Kai minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan samada Kerajaan akan mengambil tindakan untuk mengawal kenaikan harga baja.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Kerajaan tidak dapat mengawal kenaikan harga baja kerana baja-baja atau bahan-bahan baja adalah datang dari luar negeri. Walau bagaimanapun untuk merengangkan beban petani-petani Kerajaan telah—

- (a) mengecualikan cukai impot ke atas baja; dan
- (b) mengadakan sekim subsidi baja urea dengan jualan \$10 satu beg 44 paun sedangkan harga sebenarnya ialah \$16.70.

SENJATAPI—MEMULANGKAN

39. Tuan Chieng Tiong Kai minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan samada Kerajaan akan menimbang mengembalikan senapang patah yang telah diserahkan kepada Kerajaan kepada tuan-tuanpunya. khasnya petani-petani bagi tujuan melindungi hasil-hasil pertanian mereka.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Tidaklah boleh dianggap keadaan di Sarawak itu telah pulih 100% kerana masih ada lagi lebih kurang 100 orang gerombolan-gerombolan pengganas-pengganas komunis yang masih giat bergerak di beberapa kawasan di Sarawak. Semua senjatapi yang ditarik balik dalam Gerakan "Parrot" semasa Konfrantasi dengan Regim Sukarno dahulu tidak akan dikembalikan buat sementara waktu oleh sebab mereka itu berada di dalam kawasan keselamatan. Pertimbangan akan diberi untuk memulangkan senjatapi itu apabila keadaan keselamatan telah pulih semula.

Senjatapi yang ditarik balik atau diserahkan kepada pihak berkuasa di Bahagian Empat dan Lima semasa rusuhan di Brunei

dahulu mungkin akan dipulangkan kepada tuannya jika mereka itu jatuh di bawah kategori berikut:

- (i) Mereka itu mestilah petani yang bergantung hidupnya atas hasil pertanian;
- (ii) Mereka tidak tercatat dalam rekod Cawangan Khas;
- (iii) Mereka tinggal dalam kawasan bebas daripada pengaruh S.C.O.
- (iv) Ada bukti-bukti menunjukkan yang tanaman mereka dirosakkan oleh musuh-musuh tanaman seperti babi hutan, rusa dan lain-lain. Kerugian atas serangan musuh-musuh tersebut menjejaskan sara hidup mereka.

Senjata yang ditarik balik di Bahagian 1, 2, 3, 6 dan 7 semasa gerakan-gerakan keselamatan biasa mungkin dipulangkan balik dengan syarat seperti tersebut di atas.

JAMBATAN DI PANGKALAN BARU

40. Tuan Haji Mohd. Zain bin Abdullah minta Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan menyatakan:

- (a) mengapakah cadangan Kerajaan untuk membina sebuah jambatan di Pangkalan Baru menyeberangi Sungai Kemasin di Bachok belum lagi dilaksanakan; dan
- (b) bilakah Kerajaan akan melaksanakan pembinaan sebuah jambatan yang menghubungkan Kota Bharu dengan Bachok yang akan memendekkan jarak antara kedua-dua pekan tersebut dari 22 batu sekarang kepada 14 batu sahaja.

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong:

- (a) Projek pembinaan Jambatan di Pangkalan Baru menyeberangi Sungai Kemasin di Bachok, Kelantan itu adalah projek Kerajaan Negeri. Saya diberitahu bahawa projek tersebut telahpun mula dilaksanakan. Pada masa sekarang, kerja-kerja menambun tanah "abutments" sedang dijalankan. Disamping itu rekabentuk jambatan itu telahpun disiapkan dan pembinaan sebenarnya akan dimulakan sebaik-saja kerja-kerja menambun tanah siap.

(b) Jambatan yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat itu adalah juga jambatan Kerajaan Negeri. Saya tidak dapat memberitahu bilakah jambatan itu akan dibinakan. Walau bagaimanapun jika Ahli Yang Berhormat itu berminat dalam perkara ini bolehlah mengemukakan perkara ini ke Majlis Tindakan Negeri Kelantan untuk dipertimbangkan.

D.A.P. CAWANGAN KELANG— PERTANDINGAN LAGU TIONG HUA DITOLAK

41. Tuan Chiang Heng Kai minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan mengapa pihak Polis tidak membenarkan Parti D.A.P. Cawangan Kelang menganjurkan pertandingan lagu-lagu Tionghua di Dewan Hamzah Kelang pada 16-2-1975 yang bertujuan untuk mengutip derma untuk Tabung Sekolah-sekolah China Persendirian.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Permohonan daripada Parti D.A.P. Cawangan Kelang itu ditolak kerana sebab-sebab ketenteraman awam.

ELAUN BIASISWA PELAJAR— LAMBAT BAYARAN

42. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Pelajaran menyatakan samada beliau sedar iaitu ramai penuntut-penuntut kita yang melanjutkan pelajaran di United Kingdom bersungut kerana lambat menerima biasiswa mereka dan nyatakan langkah-langkah yang sedang diambil untuk memperbaiki keadaan ini.

Dr Mahathir bin Mohamad: Kementerian Pelajaran adalah sedar tentang keadaan ini dan telahpun membuat penyiasatan tentang sebab-sebab timbulnya kelambatan pembayaran elaun-elaun Biasiswa pelajar-pelajar dari Malaysia. Selain daripada membayar pelajar-pelajar yang dianjurkan oleh Kementerian Pelajaran, Jabatan Penuntut-penuntut Malaysia, London, juga membayar Biasiswa pelajar-pelajar Malaysia yang menerima biasiswa daripada 20 badan lain antaranya Jabatan Perkhidmatan Awam, MARA, Kerajaan-kerajaan Negeri, Lembaga Letrik Negara, Instituti Teknologi Kebangsaan dan Keretapi Tanah Melayu.

Jumlah pelajar-pelajar Malaysia yang menerima elaun biasiswa dan elaun-elaun lain melalui Jabatan Penuntut-penuntut Malaysia ialah lebih kurang 2,000 orang dan mereka ini menuntut di merata Universiti, Kolej dan Politeknik yang terdapat di United Kingdom dan Eire.

Kelewatan pembayaran biasiswa ini kadang-kadang disebabkan juga oleh ketibaan pelajar-pelajar baru di United Kingdom dan Eire yang tidak diberitahu terlebih dahulu kepada Jabatan Penuntut-penuntut Malaysia. Terdapat juga pelajar-pelajar Malaysia yang telah berada di United Kingdom dan Eire menukar alamat dan bank mereka tanpa memberitahu Jabatan Penuntut-penuntut Malaysia terlebih dahulu. Kelewatan dalam pembayaran juga berlaku di waktu "peak period" umpamanya di masa ketibaan penuntut-penuntut baru, dan juga di masa-masa perayaan seperti Christmas kerana bank-bank ditutup selama beberapa hari di sepanjang perayaan ini.

Hasil dari penyiasatan ini, beberapa keputusan telah dibuat dan langkah-langkah telah dan sedang diambil untuk memperbaiki keadaan ini dan antara langkah-langkah tersebut ialah:

- (1) Satu perjumpaan telah diadakan di antara Kementerian Pelajaran dengan badan-badan yang membiayai pelajar-pelajar ini dan badan-badan ini selain dari badan-badan Kerajaan, telah diminta membayar kepada Kementerian Pelajaran wang Pendahuluan bersamaan 3 bulan jumlah Biasiswa yang mereka hadiahkan tiap-tiap tahun.
- (2) Badan-badan yang mengeluarkan Biasiswa dikehendaki membayar kembali (reimburse) kepada Kementerian Pelajaran segala perbelanjaan yang telah dilakukan terlebih dahulu oleh Kementerian Pelajaran kepada pelajar badan-badan berkenaan dengan secepat mungkin sebaik sahaja mereka menerima tuntutan dari Kementerian ini.
- (3) Badan-badan berkenaan dipinta membayar kepada pelajar-pelajar mereka sebanyak dua bulan elaun Biasiswa di samping elaun pakaian sebagai pendahuluan sebelum pelajar-pelajar tersebut bertolak ke tempat belajar.

Walau bagaimanapun Jabatan Penuntut-penuntut Malaysia London sedang berusaha mengendalikan pembayaran biasiswa-biasiswa kepada pelajar-pelajar Malaysia dengan seberapa segera, dan saya percaya dengan adanya langkah-langkah di atas dan kerjasama dari pihak-pihak berkenaan keselamatan yang timbul dapat diatasi.

AKTA KESELAMATAN DALAM NEGERI—BANTAHAN

43. Tuan Ngan Siong Hing minta Menteri Undang-undang dan Peguam Negara menyatakan samada beliau sedar bahawa Akta Keselamatan Dalam Negeri menerima bantahan yang keras dari ahli undang-undang dan mereka-mereka yang ada kaitan dengannya dan samada Kerajaan akan memansukhkannya sekarang.

Menteri Undang-undang dan Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Akta Keselamatan Dalam Negeri adalah dikanunkan menurut Perkara 149 Perlembagaan dan tidaklah diragu-ragukan bahawa ia adalah mendapat sokongan dari rakyat negeri ini pada keseluruhannya.

DATUK JAMES WONG KIM MIN—TANGKAPAN

44. Tuan Leo Moggie minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan apakah sebab-sebabnya Datuk James Wong Kim Min ditangkap semula dengan secara mengejut di Kuching pada 10hb Mac apabila:

- (a) Penolong Peguam Negara telah memberitahu Mahkamah bahawa beliau tidak membantah Datuk James Wong Kim Min dibebaskan; dan
- (b) Mahkamah Tinggi Borneo telah memerintahkan Datuk James Wong Kim Min dibebaskan dari tahanan.

Tan Sri Haji Muhammad Ghazali bin Shafie: Datuk James Wong telah ditangkap semula untuk ditahan di bawah Seksyen 8 Akta Keselamatan Dalam Negeri kerana kegiatan-kegiatannya yang mengancam keselamatan negara.

Keputusan Mahkamah Tinggi Borneo memerintahkan supaya Datuk James Wong dibebaskan adalah mengenai tahananannya di

bawah PPSR. Arahannya itu telahpun dipatuhi. Tangkapan semula Datuk James Wong kemudiannya adalah di bawah Akta Keselamatan Dalam Negeri.

TOPI KELEDAR—KESELAMATAN

45. Tuan Chiang Heng Kai minta Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan menyatakan:

- (a) samada beliau sedar iaitu undang-undang yang mewajibkan kegunaan topi keledar oleh penunggang-penunggang motosikal telah mengakibatkan beberapa kesulitan kepada penunggang-penunggang motosikal;
- (b) samada Kementerian beliau akan membenarkan kegunaan topi-topi keledar yang tidak disahkan dengan cap Pusat Piawaian Malaysia; dan
- (c) samada beliau akan menimbang untuk mengecualikan penunggang-penunggang motosikal daripada menggunakan topi keledar di dalam kawasan bandar kerana di dalam kawasan bandar terdapat had kelajuan (speed limits).

Datuk Haji Abdul Ghani Gilong:

- (a) Oleh sebab soalan ini tiada menyatakan apakah kesulitan-kesulitan itu jawapan yang tepat tidak dapat saya berikan. Walau bagaimanapun oleh kerana topi keledar adalah besar faedahnya untuk keselamatan penunggang-penunggang dan pemboncing-pemboncing motosikal, sedikit kesulitan yang dihadapi itu adalah tidak menjadi masalah kepada mereka.
- (b) Tidak.
- (c) Tidak.

GERAN TANAH KAMPUNG BARU MAMBANG

46. Tuan Chiang Heng Kai minta Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru menyatakan samada beliau telah menerima dua pucuk surat daripada Y.B. Tuan Chan Heng Wah, Ahli Dewan Undangan Negeri Perak bertarikh 2hb November, 1974 dan 2hb Januari, 1975 berkenaan dengan gerangan tanah yang melibatkan Kampung Baru Mambang di Awan, Kampar, Perak. Jika ya, nyatakan tindakan yang sedang diambil mengenai perkara tersebut.

Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru (Tuan Michael Chen Wing Sum): Surat yang berkenaan itu, walaupun telah ditulis dalam bahasa lain daripada bahasa rasmi, telah dijawab.

PENERBANGAN MAS KUALA LUMPUR/KOTA KINABALU—TAMBANG

47. Tuan Mohd. Salleh bin Datuk Panglima Abdullah bertanya kepada Menteri Perhubungan menyatakan:

- (a) samada beliau sedar bahawa tambang penerbangan MAS dari Kuala Lumpur/Kota Kinabalu dan sebaliknya yang singgah di Singapura adalah lebih mahal daripada tambang penerbangan terus Kuala Lumpur/Kota Kinabalu, sungguhpun penumpang-penumpang ini tidak berniat hendak turun di Singapura tetapi dikenakan bayaran lebih. Mengapa mereka dipaksa membayar lebih dan tidak dikenakan harga tambang seperti perjalanan terus. (Untuk makluman: tambang terus Kota Kinabalu/Kuala Lumpur; Kelas Satu \$331 dan Kelas Ekonomi \$173—tambang Kota Kinabalu/Kuala Lumpur melalui Singapura; Kelas Satu \$355 dan Kelas Ekonomi \$295);
- (b) mengapa penerbangan Kuala Lumpur/Kota Kinabalu dan sebaliknya terpaksa turun di Singapura. Adakah Kerajaan bercadang hendak mengadakan penerbangan terus Kuala Lumpur/Kota Kinabalu dan sebaliknya; dan
- (c) berapa bayaran perkhidmatan yang sepatutnya dibayar oleh MAS kepada pihak berkuasa di Singapura pada tiap-tiap kali kapalterbangnya mendarat di sana.

Menteri Perhubungan (Tan Sri V. Manickavasagam):

- (a) Saya sedar bahawa penumpang-penumpang yang menaiki penerbangan MAS dari Kota Kinabalu ke Kuala Lumpur melalui Singapura dikenakan tambang yang lebih mahal dari penerbangan terus Kota Kinabalu-Kuala Lumpur. Ini ialah kerana jarak penerbangan melalui Singapura adalah lebih jauh dari penerbangan terus dan juga untuk menggalakkan penumpang-penumpang menggunakan penerbangan

terus daripada penerbangan melalui Singapura. Namun begitu tambang penerbangan ini telahpun dikurangkan dari kadar yang sepatutnya kerana kadar sepatutnya ialah tambang penerbangan Kota Kinabalu-Singapura dicampur dengan tambang penerbangan Singapura-Kuala Lumpur menjadikan jumlahnya sebanyak \$318 untuk Kelas Ekonomi; tetapi penumpang dari Kota Kinabalu ke Kuala Lumpur melalui Singapura dikenakan tambang sebanyak \$295 sahaja.

- (b) Penerbangan ini singgah di Singapura kerana tujuan utamanya ialah untuk menampung keperluan penumpang dari Kuala Lumpur ke Singapura dan balik dan dari Singapura ke Kota Kinabalu dan balik. Untuk penumpang-penumpang dari Kuala Lumpur ke Kota Kinabalu dan balik, MAS telahpun menyediakan enam (6) penerbangan terus tiap-tiap minggu dan empat (4) penerbangan terus seminggu dengan tambang murah pada waktu malam.
- (c) Setiap kali MAS singgah di Singapura, kadar bayaran pendaratan yang dikenakan oleh Kerajaan Singapura ialah \$356. Namun begitu oleh kerana perkhidmatan ini diadakan untuk memberi kemudahan bagi penumpang dari Kota Kinabalu dan Kuala Lumpur ke Singapura, persinggahan ini tidak dapat dielakkan.

RUMAH ASKAR-ASKAR BERKELAMIN—KEKURANGAN

48. Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim minta Menteri Pertahanan menyatakan adakah apa-apa rancangan serta-merta bagi mengatasi masalah sejumlah besar askar-askar berkelamin yang pada masa ini tinggal di kawasan-kawasan setinggan, khasnya dalam kawasan Wilayah Persekutuan.

Menteri Pertahanan (Tun Haji Abdul Razak): Tindakan serta-merta yang telah dijalankan oleh Kementerian saya bagi mengatasi masalah kekurangan rumah untuk askar-askar berkelamin, khasnya mereka yang berada di kawasan Wilayah Persekutuan, ialah mengadakan rundingan dengan Dewan Bandaraya dan Perbadanan Kemajuan Negeri Selangor (P.K.N.S.). Kedua-dua

badan itu telah memberikan kerjasama sepenuhnya.

Dewan Bandaraya telah bersetuju menyewakan 100 yunit rumah pangsa di Jalan Loke Yew dan 100 yunit lagi di Jalan San Peng mulai bulan Januari ini. Selain dari itu, Dewan Bandaraya juga akan menimbangkan penyewaan 100 yunit rumah pangsa di Bangsar yang akan siap dalam bulan Mei tahun ini, dan 100 yunit lagi di Jalan San Peng yang akan siap pada akhir tahun 1976.

P.K.N.S. pula sedang menimbangkan untuk menyewakan atau menjual kepada Kementerian saya 400 yunit rumah pangsa di Jalan Kuching dan 80 yunit di Bandar Baru Ulu Klang yang dijangka siap dalam bulan April ini.

Kementerian saya juga sedang merundingkan dengan Dewan Bandaraya dan P.K.N.S. mengenai kemungkinan memulakan projek rumah-rumah kayu di Sungai Besi, Selayang Baru dan Serdang Baru.

Dengan langkah-langkah yang telah diambil untuk menyewa atau membeli 580 yunit rumah pangsa dari Dewan Bandaraya dan P.K.N.S. itu, masalah perumahan askar-askar berkelamin di Kuala Lumpur dijangka dapat diatasi.

JALANRAYA/PARIT DI KAMPUNG-KAMPUNG BARU

49. Tuan Abu Bakar bin Arshad minta Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru menyatakan samada beliau sedar bahawa beberapa kampung baru tidak mempunyai sistem-sistem jalan dan parit yang sempurna; jika ya, nyatakan bila jalan masuk ke Kampung Baru Pelawan (Hilir Perak) akan dibina.

Tuan Michael Chen Wing Sum: Saya memang sedar bahawa kebanyakan kampung-kampung baru di negeri ini masih memerlukan usaha-usaha pembangunan bagi memperbaiki keadaan-keadaan, seperti sistem-sistem jalanraya dan parit. Sebagai satu langkah

mengatasi masaalah-masaalah ini Kerajaan telah memberi peruntukan seperti berikut semenjak tahun 1973:

<i>Tahun</i>	<i>Jumlah Peruntukan</i>
1. 1973 ...	\$3.1 juta diperuntukkan untuk Kampung-kampung Baru
2. 1974 ...	\$3.5 juta diperuntukkan untuk Kampung-kampung Baru
3. 1975 ...	\$3 juta diperuntukkan untuk Kampung-kampung Baru

Sukalah saya menyatakan di sini di masa menubuhkan Kampung-kampung Baru di waktu pemerintahan dharurat dahulu, kebanyakan keperluan-keperluan asas seperti sekolah, jalan-jalanraya, bekalan letrik dan air telahpun diadakan. Oleh sebab tidak ada penyelenggaraan (maintenance) yang teratur dijalankan ke atas keperluan-keperluan asas ini, maka keadaan telah bertambah buruk. Kementerian saya akan memperbaiki kedudukan-kedudukan yang buruk itu supaya keperluan-keperluan asas ini dapat diadakan dengan sempurna kepada sekalian kampung-kampung baru. Berkenaan dengan jalanraya yang menghubungkan Kampung Pelawan (Hilir Perak), Jawatankuasa Kemajuan Kampung tersebut perlu digalakkan supaya mengkaji projek itu dan mengemukakan ke Kementerian ini, setelah semua kajian dibuat bersama-sama dengan anggaran untuk menjalankan projek tersebut. Pada dasarnya Kementerian saya menggalakkan projek-projek seperti ini dijalankan secara gotong-royong.

TANAH KEPADA PETANI-PETANI

50. Tuan Ngan Siong Hing minta Perdana Menteri menyatakan samada beliau boleh memberikan jaminan yang tertentu bahawa lebih banyak tanah akan diberi kepada petani-petani selaras dengan rancangan Buku Hijau.

Perdana Menteri: Pemberian tanah bukanlah perkara utama dalam rancangan Buku Hijau pada masa ini. Apa yang lebih diutamakan ialah menggunakan sepenuhnya tanah-tanah yang telah diberi milik dan peluang mengusahakan tanah terutamanya secara berkelompok bagi mereka-mereka yang tidak bertanah atau tidak cukup tanah.

USUL

Perbahasan disambung semula.

**WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN
YANG DIBEBAHKAN DARIPADA
PERATURAN MESYUARAT DAN
PENANGGUHAN**

Datuk Abdullah Ahmad: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12, Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga semua perkara urusan Kerajaan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat telah selesai dipertimbangkan dan apabila tamat mesyuarat Dewan ini ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

Tuan Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Diputuskan,

Bahawa menurut peruntukan Peraturan Mesyuarat 12, Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga semua perkara urusan Kerajaan yang tertera dalam Aturan Urusan Mesyuarat telah selesai dipertimbangkan dan apabila tamat mesyuarat Dewan ini ditangguhkan kepada suatu tarikh yang tidak ditetapkan.

**RANG UNDANG-UNDANG
RANG UNDANG-UNDANG MAJLIS
AMANAH RAKYAT (PINDAN)**

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

Aturan Urusan Mesyuarat dibacakan bagi menyambung semula Perbahasan yang ditangguhkan atas masaalah, "Bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang." (7-4-75).

Tuan Yang di-Pertua: Pada petang semalam Yang Berhormat dari Dungun telah diberi kelapangan menyambung ucapan beliau pada hari ini. Ahli Yang Berhormat dari Dungun adalah Ahli yang akhir sekali berucap dan selepas itu Yang Berhormat Menteri akan menjawab.

3.36 ptg.

Tuan Haji Abdul Wahab bin Yunus (Dungun): Tuan Yang di-Pertua, suka saya menyambung sedikit lagi ucapan saya semalam berkenaan dengan Rang Undang-undang bagi meminda Akta Majlis Amanah Rakyat tahun 1966. Dalam perkara perlantikan ahli-ahli dalam Majlis ini sebagaimana yang telah saya katakan semalam, saya minta supaya dilantikan daripada mereka yang berpengalaman dalam bidang perniagaan dan sebagainya supaya pihak Majlis ini dapat berjalan dengan lebih berjaya dalam bidang yang dikehendakkinya.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang ini saya nampak MARA ada sedikit kurang kejayaannya dalam menjalankan perniagaannya samada dalam perniagaan kain, bas dan perkara-perkara lain dan sebagainya. Saya rasa, ini harus dikaji oleh pihak ahli-ahli yang ada dalam Majlis Amanah Rakyat ini. Jika tidak, maka peruntukan yang diberi kepada MARA untuk menjalankan perniagaannya satu masa ke satu masa akan menempuh kerugian dan akhirnya kita sama kita rasa syak di antara satu sama lain. Jadi sebelum perasaan itu ada, saya ingin mengingatkan agar kajian hendaklah dibuat supaya perniagaan-perniagaan yang dikanal oleh MARA hendaklah mendatangkan kejayaan dan keuntungan. Saya ingin menyebutkan misalnya, saham MARA. Oleh sebab saham itu dimasukkan, saya tidak tahu di mana, yang mana pembeli saham itu yang dibuat oleh Yunit Saham MARA nampaknya sahamnya rugi dari modal \$1 dahulu sekarang sudah turun kalau tidak silap saya 89 sen ataupun 90 sen, itu satu di antaranya. Saya kira amat baik sekiranya pihak MARA dapat mengadakan perkongsian dengan bumiputra dalam menjalankan perniagaan misalnya bumiputra yang telah menunjukkan kejayaan dalam bidang perniagaan seperti bidang-bidang perniagaan pembangunan, pembinaan dan sebagainya, hendaklah MARA sanggup mengadakan perkongsian dengan mereka, dengan menyediakan modal bagi kejayaan perniagaan tersebut. Ini, Tuan Yang di-Pertua, saya menekankan kerana kadang-kadang orang-orang bumiputra pun yang telah menunjukkan kejayaan dalam lapangan perniagaan lebih aktif dan lebih

berjaya dalam menjalankan kerja itu daripada perbadanan Kerajaan. Dan amat baik kalau badan Kerajaan mengadakan percantuman dengan orang-orang ini yang akhirnya melahirkan kejayaan yang cemerlang.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengingatkan juga supaya perniagaan-perniagaan yang dijalankan oleh bumiputra biarlah jangan disentuh oleh MARA. Kita hendaklah biarkan bumiputra menjalankan perniagaan sendiri, biarlah MARA jangan ambil bahagian dalam hal itu, carilah bahagian lain yang bumiputra tidak dapat menjalankannya, ataupun jika dapat di tempat yang satu tempat dan yang lain tidak dapat, maka di situ MARA tolong memperkenalkan perniagaan itu supaya bumiputra di tempat itu dapat mengendalikan kerja yang saya sebutkan tadi.

Selain daripada itu, ingin saya menyebutkan berkaitan dengan kedudukan pinjaman daripada MARA ini. Saya minta ahli-ahli dalam Majlis Amanah Rakyat ini mengambil perhatian tentang pinjaman wang daripada orang ramai kepada MARA, kerana kedudukan sekarang saya nampak orang-orang banyak memohon untuk mendapatkan pinjaman wang dari MARA, tetapi setahu saya MARA tidak dapat menyediakan wang walaupun telah diluluskan. Saya tidak tahu samada peruntukannya diberi tidak cukup ataupun peruntukan cukup tetapi wang tidak diberi kepada MARA. Saya banyak menerima pengaduan hal ini kerana saya dapat tahu bahawa MARA tidak boleh memberi pinjaman wang yang diluluskan olehnya, kerana apakala kita usul-usulkan ke atasnya didapati wang tidak ada. Saya harap Yang Berhormat Menteri yang berkenaan supaya mengambil perhatian hal ini demi untuk faedah peniaga-peniaga, khasnya peniaga kecil yang hendak meminjam \$2,000-\$3,000 itupun wang tidak cukup juga.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar (Panti): Tuan Yang di-Pertua

Tuan Yang di-Pertua: Saya sudah sebutkan tadi Yang Berhormat Menteri akan menjawab selepas ucapan Ahli Yang Berhormat dari Dungun.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar: Ya!

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Menteri akan menjawab sekarang ini.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar: Terima kasih. Adalah Tuan Yang di-Pertua

Tuan Yang di-Pertua: Jikalau Yang Berhormat Menteri suka hendak beri peluang, bagi pihak saya tidak ada apa-apa halangan. Saya ingatkan tidak ada lagi Ahli Yang Berhormat yang hendak bercakap. Dibenarkan seorang lagi Ahli Yang Berhormat dari Panti berucap sekiranya Yang Berhormat Timbalan Menteri suka hendak mendengar ucapannya.

Datuk Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menyelamatkan masa Dewan ini.

Tuan Yang di-Pertua: Di sini Yang Berhormat Timbalan Menteri hendak menjawab, tetapi kalau Yang Berhormat Timbalan Menteri hendak beri jalan, boleh benarkan Yang Berhormat dari Panti berucap. Sila Yang Berhormat dari Panti.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar: Tuan Yang di-Pertua

Tuan Yang di-Pertua: Jangan panjang sangat.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar: Sebenarnya tidak perlu bagi saya hendak bercakap panjang, tetapi kalau hendak bercakap berkenaan MARA banyak yang hendak dicakapkan.

Dewan ini

Tuan Yang di-Pertua: Saya minta tumpukan ucapan itu kepada pindaan ini sahaja.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar: Ya, saya hendak tumpukan kepada pindaan.

Tuan Yang di-Pertua: Pindaan sahaja.

Tan Sri Syed Ja'afar Albar: Dewan ini kalau tidak salah ingatan saya, telah dua tiga kali membincangkan pindaan-pindaan atas Akta MARA. Mula-mula MARA mempunyai Council dengan Chairman (Pengerusi), kemudian dibawa pindaan ke dalam Dewan ini Chairman ditambah dengan Deputy Chairman dan dibawa pula satu pindaan lagi ke dalam Dewan ini, dibuang Deputy tinggal Chairman sahaja dan bentuk councilnya diubah sama sekali. Ini menunjukkan bahawa Kerajaan sendiri berasa tidak

puas hati dengan keadaan yang ada di dalam MARA. Dengan sebab itu, dari satu masa ke satu masa datang ke Dewan ini membawa pindaan-pindaan atas Akta yang sudah sedia. Tetapi malangnya, sebagaimana kata orang: tempat yang sakit tidak diubah, bubuh ubat pada tempat yang tidak sakit. Ini dia keadaan MARA. Daripada ada Chairman, daripada ada Deputy dibuang, diberhentikan dan dihapuskan daripada Akta. Sekarang ini pula hendak tukar lagi tidak mahu pakai Chairman, mahu Chief Executive Director. Kenapakah Kerajaan tidak menyamak betul-betul. Kalau MARA ini berjalan tidak betul di manakah silapnya? Ini ulangalik pindaan yang dibawa ke dalam Dewan ini berkenaan dengan susunan Majlis MARA, Chairmannya diganti kepada Chief Executive Director. Dan pada hari ini pula ada dihadapan kita satu pindaan yang tidak mahu menggunakan perkataan "Chief Executive Director" tetapi hendak menggunakan perkataan Director-General. Saya ingat, Tuan Yang di-Pertua, tidak berapa bulan pada tahun yang lepas Dewan ini ada meluluskan pindaan kepada Akta MARA. Saya fikir Kerajaan patut ada orang-orang yang cukup boleh berfikir dan tidak terpaksa Dewan ini berulang-ulang membincangkan titik-bengek daripada satu perkataan dipindahkan kepada satu perkataan yang lain. Satu Council dibubar, satu Council ditubuhkan, kerja-kerja MARA banyak menimbulkan sungutan-rungutan, rintihan dan tangisan yang boleh tenggelam negeri ini daripada airmata orang ramai yang sedih disebabkan oleh MARA dan kerja-kerja yang dilaksanakan oleh MARA. Perkara itu patut diperhatikan di mana salahnya, di mana yang tidak betulnya. Adakah pada Chairmannya, Executive Directornya atau pada pegawai-pegawai yang ada itu? Itu yang kita perlukan, to make it worse, Tuan Yang di-Pertua, baru-baru ini saya tidak tahu siapa pegawai MARA yang membuat satu pengisytiharan kepada public mengatakan hutang orang Melayu \$14 juta tidak dibayar. Sebelum daripada itu, pernah ada satu badan Kerajaan, ketuanya sebuah badan Kerajaan membuat kenyataan: Menolong orang Melayu macam melepaskan anjing tersepit. Apakah jenis pegawai yang kita lantik dalam ajensi-ajensi Kerajaan ini? \$14 juta yang disebutkan tadi, patut diberi tahu kepada orang ramai berapa peratus million hutang yang MARA telah pinjamkan kepada orang Melayu dan berapa peratus daripada

hutang itu yang tidak dibayar. Jadi, daripada segi peratus itu orang dapat mengetahui adakah orang Melayu ini seburuk itu sekali tidak mahu hendak membayar hutang; kita orang berniaga, kita ada bad debt kita. Tidak ada satu perniagaan yang sentiasa 100% untung dan tidak ada bad debt. Jadi, kenapa digunakan \$14 juta ini sebagai satu modal untuk memburuk-burukkan orang-orang kita bumiputra yang baru bertatih-tatih melangkah-langkah, mencuba hendak mempelajari dan mencari pengalaman di dalam perniagaan untuk menyahut seruan Kerajaan, "rebutlah peluang, rebutlah peluang". Apabila kita cuba rebut; kita orang baru, maklum sahajalah tersangkut di sana, tersangkut di sini; jatuh di sana, tersungkur di sini, tiba-tiba pegawai-pegawai kita menempelak kita. Kalau sudah hendak menempelak bumiputra dengan secara yang seumpama itu, Tuan Yang di-Pertua, lebih baiklah tutup MARA itu, jadi orang Melayu pun tidak ada menaruh harapan apa-apa kepada sesiapa, dan orang-orang asing pun tidak akan menimbulkan perasaan cemburu, seolah-olah Kerajaan memberi hadiah-hadiah yang dibakar dan dihanguskan oleh bumiputra dengan sesia itu.

Sekian, Tuan Yang di-Pertua, terima kasih.

3.51 ptg.

Datuk Mohamed bin Rahmat: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya suka mengucapkan berbilang terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas, dari Dungun dan juga dari Panti yang telah memberikan pandangan-pandangannya mengenai pindaan Rang Undang-undang ini.

Kalau Ahli Yang Berhormat dari Dungun membuat teguran ialah kerana cintanya kepada MARA, maka demikian juga dari segi Kementerian ini kita membuat pindaan ini juga kerana cintanya kepada MARA dan tujuan untuk memperbaiki keadaan-keadaan yang ada, terutama masalah-masalah yang telah wujud selama ini dalam MARA.

Dan kepada Ahli Yang Berhormat dari Panti, saya juga mengucapkan terima kasih di atas teguran yang ikhlas di dalam hal ini, dan segala pandangannya itu akan kita ambil perhatian apabila kita melaksanakan Undang-undang ini setelah dipinda, tetapi kalau hendak ditutup MARA ini, itu satu perkara yang besar, kerana kita mesti akui bahawa

MARA ini telah memainkan peranannya dan harapan orang ramai, terutama bumiputra kepada MARA ini masih tetap ada dan harapan Kerajaan dari segi apa yang dapat dijalankan oleh MARA sendiri memang besar. Jadi berasaskan kepada hasrat inilah, maka Undang-undang ini kita pinda bagi menentukan bahawa MARA selepas ini akan dapat kita jalankan mengikut tanggungjawab dan peranan yang ada padanya.

Saya akui bahawa Undang-undang MARA ini telah dipinda beberapa kali. Ini oleh kerana kelemahan pada Undang-undang itu sendiri pada masa-masa yang telah lalu, kerana dari segi Menteri yang bertanggungjawab Undang-undang yang lalu itu tegas menyebutkan Kementerian yang berkenaan dan dari keahliannya pun disebutkan juga pegawai awam yang ada pada Kementerian itu sendiri. Jadi ini menyebabkan apabila berlakunya perubahan dalam pentadbiran Kerajaan, maka terpaksa Undang-undang itu dipinda mengikut keadaan yang ada. Pada hari ini telahpun ada satu Kementerian yang baru iaitu Kementerian Penyelesaian Perbadanan Awam yang bertanggungjawab pada MARA, maka Undang-undang ini terpaksa kita pinda mengikut keadaan yang ada, dan ketentuan yang telah kita buat dalam Undang-undang ini dari segi bidang kuasanya hanya disebutkan Menteri yang bertanggungjawab. Jadi selepas ini kalaupun ada berlaku perubahan di dalam pentadbiran negara kita ini, maka tidak perlu lagi Undang-undang ini dipinda sebagaimana yang ada pada masa-masa yang lalu. Dan dari segi bidang kuasa yang ada pada Menteri yang bertanggungjawab pada hari ini memang luas, dan kita harap dengan kuasa yang ada itu kita akan dapat memperbaiki segala keadaan dan kelemahan-kelemahan yang telah wujud selama ini.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan ini memang kita perlukan bagi mengkaji semula kedudukan dan peranan MARA sesuai dengan perkembangan-perkembangan baru yang terdapat sekarang ini bagi membolehkan MARA memainkan peranannya yang lebih berkesan untuk membantu bumiputra di dalam bidang perniagaan dan perusahaan, khususnya di dalam konteks Dasar Ekonomi Baru. Dan kita harapkan dari segi keahlian yang akan diadakan dari segi Majlis MARA ini, maka pandangan dari Ahli-ahli Yang Berhormat dari Padang Rengas dan juga

dari Dungun akan kita masukkan supaya ahli-ahli Majlis yang akan kita tubuhkan nanti ini akan benar-benar merupakan orang-orang yang benar-benar dapat menyumbangkan pemikiran dan tenaga mereka bagi menjayakan segala tanggungjawab yang ada pada MARA.

Tuan Yang di-Pertua, kita akui bahawa MARA telah mencapai kejayaan di dalam membantu dan menggalakkan bumiputra di dalam lapangan perniagaan dan perusahaan. Walaupun demikian, saya akui ada daripada usaha-usaha yang dijalankan oleh MARA itu nampaknya lemah seperti yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Dungun. Ada kegiatan-kegiatan yang dijalankan oleh MARA sendiri nampaknya mengalami kerugian, tetapi suka saya memaklumkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa masalah perniagaan, masalah untung-rugi dalam perniagaan ini adalah masalah yang biasa walaupun disebutkan masalah saham tadi bukannya rugi, tetapi dia berikutan pula dengan pasaran saham yang agak lemah, bukan sahaja di Malaysia ini, tetapi juga di seluruh dunia. Ini mengikut keadaan yang ada. Namun demikian, segala kegiatan-kegiatan yang dijalankan oleh MARA, terutama usaha-usaha perniagaannya itu kita harap akan dapat kita perbaiki lagi daripada semasa ke semasa supaya matlamat yang ada dengan menubuhkan perniagaan-perniagaan itu akan dapat dicapai dengan sebaik-baiknya.

Masalahnya ialah MARA pada masa-masa yang lalu merupakan satu-satunya badan yang dipertanggungjawabkan oleh Kerajaan di dalam melaksanakan hasrat bumiputra berkecimpung di dalam bidang perniagaan dan perusahaan ini, dan oleh kerana MARA merupakan satu-satunya badan, maka kadang-kala kita rasakan peranan MARA selama ini ataupun bebanan tanggungjawab yang ada padanya adalah cukup besar dan ini juga satu masalah yang kita mesti kaji. Tetapi pada hari ini, kita dapati ada juga badan-badan berkanun yang lain yang telah ditubuhkan dan dipertanggungjawabkan bagi membantu bumiputra di dalam bidang perniagaan dan perusahaan. Dan dengan adanya badan-badan yang baru ditubuhkan ini, maka timbul pula masalah overlapping of functions atau bersaing di antara badan-badan

ini di dalam menjalankan tanggungjawab mereka. Dan dengan adanya pindaan ini kita harap bahawa segala masaalah yang terdapat selama ini akan dapat kita selaraskan, terutama sekali dari segi kegiatan yang dapat dijalankan oleh badan-badan ini bagi menentukan bahawa hasil yang dapat kita capai dari segi membantu bumiputra ini akan lebih berkesan lagi sejajar dengan kehendak dan dasar Kerajaan.

Dari segi MARA sendiri, Tuan Yang Dipertua, saya suka menyebutkan di sini bahawa Kerajaan telah membuat beberapa ketentuan untuk menyelaraskan kegiatan-kegiatan MARA ini. Pada masa yang lalu MARA telah diberikan tanggungjawab untuk mengadakan rancangan perumahan sendiri, terutama rancangan perumahan luar bandar bagi kaum bumiputra. Inipun kita fikirkan boleh dijalankan oleh badan yang lain yang lebih besar kemampuan dan tanggungjawabnya.

Badan-badan yang ada yang menjalankan kegiatan membina perumahan ini ialah seperti UDA, SEDC dan Kementerian Perumahan sendiri, maka oleh itu kita merasakan bahawa bidang tugas MARA ini akan diberhentikan dan ianya diserahkan kepada badan-badan yang lain yang mempunyai tanggungjawab yang tertentu mengenai hal ini. Jadi pada hari ini MARA tidak akan lagi menerima permohonan yang baru untuk rancangan perumahan ini dan segala rancangan yang telahpun diluluskan, yang sedang berjalan, akan kita teruskan dan kita harapkan apabila telah selesai semuanya, maka rancangan ini akan kita tutup secara berperingkat-peringkat. Jadi dengan itu kita harapkan bebanan yang ada pada MARA ini akan dapat kita kurangkan.

Dari segi pinjaman yang diberi oleh MARA selain daripada pinjaman biasa yang dibuat, MARA juga mengadakan sekim guarantee pinjaman melalui bank-bank perdagangan. Sekim ini telah berjalan dengan teratur dan setakat 31hb Disember, 1974 sebanyak \$34.9 juta jaminan pinjaman telah dikeluarkan oleh MARA. Memandangkan pada hari ini telahpun wujud satu Syarikat Jaminan Kredit ataupun Credit Guarantee Corporation, maka kita merasakan bahawa tanggungjawab memberikan jaminan pinjaman ini hendaklah dibuat oleh Syarikat Jaminan Kredit dengan dibantu oleh Bahagian Pinjaman MARA bagi

memproses permohonan-permohonan jaminan yang diperlukan oleh bumiputra. Untuk maksud ini, Bank Negara dan Syarikat Jaminan Kredit dengan dibantu menaikkan kadar jaminan yang dapat diberi oleh Syarikat Jaminan Kredit bagi jaminan-jaminan yang diperlukan oleh bumiputra daripada \$100,000 kepada \$200,000 dan kadar ini akan dikaji daripada semasa ke semasa menimbangkan kemajuan dan keperluan yang akan wujud daripada semasa ke semasa. Satu rancangan perintis mengenai sekim ini akan kita jalankan di Negeri Kelantan tidak berapa lama lagi dan persiapan-persiapan untuk melancarkan projek perintis ini sedang kita laksanakan. Kita berharap dengan adanya rancangan yang baru ini maka masaalah jaminan yang diperlukan oleh bumiputra bagi melibatkan diri dengan lebih berkesan di dalam bidang perniagaan akan dapat kita perbaiki.

Selain daripada itu, kita mengharapkan rancangan ini akan dapat menentukan sejauh mana bank-bank perdagangan dapat memainkan peranan mereka yang lebih wajar di dalam membantu bumiputra mendapatkan modal yang cukup untuk membolehkan mereka itu berjaya di dalam bidang perniagaan dan perusahaan. Kita mengharapkan juga bahawa melalui rancangan ini kita akan dapat mengujudkan satu amalan yang baru bagi bumiputra untuk berhubung terus dengan bank-bank perdagangan yang ada di negara kita ini jika mereka berminat untuk menceburkan diri di dalam bidang perniagaan dan perusahaan. Ini ialah kerana bank-bank perdagangan mempunyai tugas yang khusus di dalam hal ini dengan tidak menimbangkan samada pemohon itu bumiputra ataupun bukan bumiputra. Dengan demikian kita mengharapkan rancangan ini akan dapat mengurangkan pula beban yang dipertanggungjawabkan kepada MARA sendiri dan apabila rancangan ini telah berjalan dengan baik, maka kita harapkan bahawa MARA akan menumpukan perhatiannya kepada masaalah-masaalah yang lebih khusus, terutama dari segi memberikan pinjaman-pinjaman kepada peniaga-peniaga bumiputra yang baru hendak berniaga atau yang sedang hendak meningkat maju.

Dari segi pinjaman yang telah diberikan oleh MARA ini sebagaimana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Panti

tadi bahawa tidak semua peminjam-peminjam ini tidak baik, hanya ada satu dua orang sahaja yang memang lemah dari segi hendak mengembalikan pinjaman yang ada itu dan mereka inilah yang telah merosakkan sedikit keadaan. Tetapi suka saya nyatakan di sini bahawa pengembalian hutang yang telah diberikan oleh MARA kepada peminjam-peminjam bumiputra ini adalah berjalan dengan baik dan manamana mereka yang tidak memulangkan pinjamannya sebagaimana yang telah ditetapkan, kita sedang memikirkan tindakan-tindakan yang sesuai supaya mereka itu dapat mengembalikan segala pinjaman yang telah kita berikan kepada mereka supaya kumpulan wang untuk pinjaman ini akan terus ada di dalam keadaan yang memuaskan untuk memberi peluang yang lebih banyak lagi kepada bumiputra mendapat pinjaman daripada MARA ini.

Masalah pinjaman telah diluluskan tetapi wangnya tidak sampai, masalah ini sedang diatasi oleh MARA sendiri, dan oleh kerana ini ada hubungannya dengan masalah pentadbiran, maka kita harap pentadbiran ini juga akan dapat kita perbaiki supaya segala permohonan untuk pinjaman yang telah diluluskan itu wangnya dapat dikeluarkan dengan serta-merta bagi mengelakkan apa-apa perasaan tidak puas hati yang mungkin timbul daripada orang ramai yang memang mengharapkan MARA membantu mereka.

Dari segi pinjaman, ini setakat 31hb Disember, 1974 sebanyak \$160.49 juta telah dikeluarkan sebagai pinjaman kepada 38,098 orang peminjam bumiputra. Dalam tahun 1975 ini adalah dijangka bahawa jumlah wang yang akan dipinjamkan kepada bumiputra oleh MARA akan meningkat kepada \$190 juta. Jadi peluang untuk mendapat pinjaman yang cukup ini akan terus kita sediakan, dan saya suka merayu kepada mereka yang telahpun mendapat peluang pinjaman ini supaya menggunakan pinjaman itu dengan sepenuhnya dan apabila sampai masanya mengembalikan pinjaman mengikut syarat-syarat yang ada bahawa mereka akan berbuat demikian dengan perasaan jujur lagi ikhlas.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempergunakan Mesyuarat*)

Sambil kita akan menggiatkan usaha memberi pinjaman ini kita harapkan atau kita akan mengarahkan MARA supaya memperbaiki lagi dan menggiatkan lagi bidang latihan dan bimbingan yang dapat diberikan kepada bumiputra, khususnya dari segi mengujudkan enterprise yang baru di kalangan bumiputra.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan juga sedang mengkaji peranan MARA di dalam mewujudkan tempat-tempat perniagaan yang strategic bagi bumiputra di bandar-bandar besar. Ini ialah kerana pada hari ini telahpun ada badan-badan yang tertentu seperti UDA dan SEDC yang menjalankan rancangan-rancangan yang serupa ini. Satu garis panduan yang tertentu akan dibuat mengenai hal ini dan dari segi hendak menambahkan penyertaan bumiputra di dalam perniagaan di luar bandar dan di bandar-bandar yang kecil, maka MARA akan terus mengadakan rancangan-rancangannya bagi membina gerai-gerai dan perkedai yang tertentu di tempat-tempat tersebut. Pendekata, dengan adanya kuasa yang diberikan kepada Kementerian yang baru ini melalui pindaan daripada Akta MARA ini, kita akan mencuba untuk mengkaji semula keadaan yang ada ini dengan tujuan memperbaiki perkhidmatan-perkhidmatan yang dapat diberikan oleh MARA supaya matlamat yang ada dan tanggungjawab yang ada pada MARA itu dapat kita jalankan dengan sebaik-baiknya sesuai dengan kehendak orang ramai dan sejajar pula dengan dasar Kerajaan yang ada pada hari ini.

Saya berjanji bahawa segala pandangan yang diberikan oleh Ahli Yang Berhormat ketika membahaskan pindaan Rang Undang-undang ini akan kita teliti dan di mana perkara-perkara yang baik kita akan cuba laksanakan daripada masa ke semasa.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja dan sekali lagi saya ucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dan telah memberi pandangan-pandangan ketika membahaskan pindaan kepada Rang Undang-undang ini.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 8 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG PERBADANAN KEMAJUAN PELANCUNGAN MALAYSIA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

4.10 ptg.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Datuk Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan Rang Undang-undang bernama "Suatu Akta bagi meminda Akta Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia, 1972" dibaca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam usaha untuk memajukan lagi pembangunan perusahaan pelancungan di negara ini, Kerajaan telah menubuhkan Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia sejak bulan Ogos tahun 1972. Penubuhan Perbadanan itu adalah berupa suatu langkah positif yang diambil oleh Kerajaan untuk memajukan perusahaan tersebut dengan harapan supaya segala usaha yang dijalankan oleh sektor awam dan swasta dapat diselaraskan dan ditujukan ke arah mencapai matlamat-matlamat yang diharapkan.

Memandangkan kepada perkembangan perusahaan ini, jika dikaji dari segi bilangan pelawat-pelawat yang berkunjung ke Malaysia di beberapa tahun kebelakangan ini, maka nyatalah terdapat petanda-petanda yang menunjukkan bahawa perusahaan ini adalah bergerak ke arah mencapai kemajuan yang lebih pesat lagi. Perusahaan pelancungan adalah berupa satu unsur perdagangan antarabangsa yang terbesar dan punca utama pertukaran matawang asing bagi beberapa negara di dunia ini. Kemajuan

pelancungan antarabangsa, pada keseluruhannya, adalah semakin pesat sejak beberapa tahun lalu.

Bilangan para pelawat ke Malaysia pula adalah meningkat dari setahun ke setahun dan petanda-petanda menunjukkan bahawa kemajuan perusahaan ini akan berterusan di masa hadapan. Di dalam tahun 1972, bilangan pelawat-pelawat yang sampai ke Semenanjung Malaysia telah meningkat kepada 726,000 orang dan sehingga akhir tahun yang lalu bilangannya telah mencapai 1,081,000. Memanglah tidak syak lagi bahawa dengan kadar kenaikan bilangan pelawat sekarang, Semenanjung Malaysia adalah dijangka akan menerima tidak kurang dari 3 juta pelawat menjelang tahun 1980.

Bilangan pelawat-pelawat yang melawat Negeri Sabah dan Sarawak adalah jua semakin bertambah. Kira-kira 87,000 pelancung telah melawat Sabah dan 79,000 melawat Sarawak dalam tahun 1973. Sehingga akhir tahun 1974, Sabah telah menerima 94,000 pelawat-pelawat sementara angka bagi Sarawak pula ialah 86,000. Bagi tahun 1980 adalah dianggarkan bahawa Sabah dan Sarawak masing-masing akan menerima 204,000 dan 175,000 pelawat-pelawat.

Pendapatan dari pelancungan adalah juga menunjukkan perubahan yang sangat pesat. Dalam tahun 1972, mengikut kiraan yang telah dibuat Malaysia telah memperolehi \$265 juta dari pendapatan pelancungan dan sehingga akhir tahun 1973 angka ini telah meningkat kepada \$310 juta atau 4.9 peratus dari jumlah pendapatan eksport barang-barang dan perkhidmatan. Bagi tahun 1974, jumlah yang diperolehi ialah kira-kira \$378 juta dan menjelang tahun 1980 adalah diharapkan pelancungan akan menyumbang sekurang-kurangnya \$950 juta kepada pendapatan matawang asing negara ini, iaitu kira-kira 10.4 peratus dari jumlah pendapatan eksport.

Kemajuan perusahaan ini di tahun-tahun yang lalu dan keperluan untuk mempergiatkan lagi perkembangan dan pembangunan perusahaan tersebut bagi masa-masa hadapan, adalah memerlukan Perbadanan diberi kuasa yang mencukupi untuk memimpin, mengawal serta mengatur berbagai-bagai perkhidmatan pelancungan. Ini adalah

untuk menjamin agar terdapatnya perkhidmatan yang benar-benar cekap dan bermutu tinggi di dalam perusahaan itu. Pada masa yang sama, adalah didapati perlu bagi perusahaan ini diperkemaskan supaya ianya benar-benar dapat memberikan sumbangan bukan sahaja kepada pembangunan ekonomi negara bahkan juga kepada pelaksanaan Dasar Ekonomi Baru.

Akta Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia, 1972, yang berupa undang-undang yang sedia ada sekarang bagi mengawal dan menyelaraskan perusahaan pelancungan yang telah didapati tidak mencukupi untuk membolehkan Perbadanan melaksanakan dengan secara yang lebih berkesan, sebahagian dari tanggungjawabnya dan objektif Kerajaan. Pindaan-pindaan kepada Akta tersebut sebagaimana yang disyorkan adalah bertujuan bagi mengatasi masalah ini dengan cara menyediakan kuasa-kuasa tambahan kepada Perbadanan bagi menyeliaikan perusahaan tersebut di samping memperkukuhkan jentera pentadbirannya.

Di dalam usaha untuk memperkukuhkan jentera pentadbirannya, Perbadanan adalah dibenarkan melantik seorang Timbalan Pengerusi yang juga menjadi Ketua Pengarah dan Ketua Eksekutifnya. Perlantikan ini akan kelak membolehkan Perbadanan melantik seorang Pengerusi yang tidak perlu menjalankan tugas-tugas eksekutif sepenuh masa. Di samping itu, pindaan-pindaan ini adalah juga bertujuan untuk memansuhkan Majlis Kemajuan Pelancungan oleh kerana pengalaman di masa yang lalu adalah membuktikan bahawa peranan Majlis tersebut, sebagai penasihat, boleh dijalankan oleh Lembaga Pengurus Perbadanan. Patut jua diterangkan di sini bahawa, walaupun Perbadanan tidak lagi akan mempunyai Majlis Kemajuan Pelancangannya, namun demikian perhubungan rapat antara Perbadanan dengan Kerajaan-kerajaan Negeri bukan sahaja akan berterusan bahkan akan dipergiatkan lagi menerusi usaha-usaha Lembaga Pengurusnya dan jua badan-badan penyelaras yang akan ditubuhkan di peringkat Pusat dan Negeri.

Di bawah Akta Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia, 1972, Perbadanan boleh, dengan persetujuan Menteri, membuat peraturan-peraturan bagi mengawal dan mengaturkan berbagai-bagai perkhidmatan di bidang pelancungan. Kuasa-kuasa ini seperti

yang terdapat sekarang adalah jauh dari memadai bagi Perbadanan untuk melaksanakan tanggungjawab-tanggungjawabnya dengan berkesan. Oleh itu adalah didapati perlu bagi Perbadanan mempunyai kuasa-kuasa yang mencukupi untuk menghalang dan memansuhkan pendaftaran mana-mana enterpris pelancungan yang didapati tidak sah dan tidak mempunyai kebolehan dan keupayaan bagi memberikan perkhidmatan pelancungan yang cekap. Ini akan dapat mengatasi sebarang usaha yang tidak sihat yang boleh menimbulkan berbagai-bagai masalah kepada para-para pelancung dan menjejaskan nama baik Malaysia sebagai sebuah "pusat pelancungan". Tambahan pula sungguhpun Akta yang ada sekarang adalah memberi kuasa kepada Perbadanan bagi mengatur, mengawal dan menyelia "hotel-hotel pelancungan" dan "enterpris pelancungan", ianya tidaklah pula menyediakan kuasa yang sama berkaitan dengan restoran. Oleh kerana bilangan restoran-restoran yang terletak di luar hotel-hotel adalah banyak dan boleh dikatakan sebilangan besar pula memberikan layanan kepada para-para pelancung, maka perlu bagi Perbadanan diberi kuasa supaya mengiktirafkan restoran-restoran itu sebagai "restoran pelancungan" dan mengenakan syarat-syarat dan peraturan-peraturan terhadap perjalanannya serupa sebagaimana enterpris pelancungan yang lain.

Akta ini adalah jua memberi kuasa kepada Perbadanan, dengan persetujuan Menteri, mengambil bahagian ekuiti di dalam pembangunan enterpris pelancungan dan mengadakan kemudahan-kemudahan dan daya-daya penarik pelancungan. Kuasa yang ada sekarang adalah terhad bagi Perbadanan untuk mencapai tujuan ini. Dengan itu adalah dicadangkan supaya pindaan dibuat untuk membolehkan Perbadanan bukan sahaja menyertai secara ekuiti dalam pembangunan enterpris pelancungan bahkan jua menggalakkan penubuhan syarikat-syarikat atau lain-lain badan untuk menjalankan aktiviti-aktiviti sedemikian samada secara bersendirian atau perkongsian dengan lain-lain pihak. Langkah ini adalah jua bertujuan untuk membolehkan Perbadanan mempunyai punca kewangan yang mencukupi bagi bergerak di atas kakinya sendiri tanpa bergantung semata-mata kepada Kerajaan untuk mendapatkan wang bagi memajukan perusahaan pelancungan di dalam negeri ini. Kerajaan, dengan bebanan-bebanannya yang

banyak dari segi membiayai projek-projek pembangunan yang besar, tentulah tidak dapat memberi bantuan yang mencukupi bagi menolong Perbadanan di dalam melaksanakan projek-projek pembangunannya.

Sejajar dengan langkah seperti yang disebutkan tadi, Perbadanan adalah jua diberi kuasa bagi mengenakan cukai ses terhadap mana-mana enterpris pelancungan termasuk ses ke atas hotel dan restoran pelancungan. Di dalam usaha mengenakan ses itu, adalah didapati perlu bagi ianya dirundingkan dengan Perbendaharaan untuk mengelakkan sebarang pertelingkahan usaha yang boleh menimbulkan kesulitan dan kesusahan bukan sahaja kepada pelancung-pelancung bahkan jua lain-lain pengguna enterpris-enterpris pelancungan tersebut. Perundingan adalah bertambah penting lebih-lebih lagi oleh kerana Kerajaan sudah pun mengenakan cukai perkhidmatan terhadap semua hotel di negara ini. Tambahan pula, sungguhpun kuasa bagi mengenakan ses terhadap enterpris-enterpris pelancungan ada ternyata dengan terangnya di dalam Akta itu, cara-cara bagaimana ses itu akan dikenakan dan dikutip tidak pula diuraikan. Dengan hal yang demikian maka adalah dicadangkan supaya peruntukan yang tertentu di dalam Akta ini dipinda bagi membolehkan Menteri, semasa menimbangkan kelulusan kepada Perbadanan bagi mengenakan ses ke atas enterpris-enterpris pelancungan, mengadakan perundingan terlebih dahulu dengan Menteri Kewangan. Adalah jua dicadangkan supaya satu peruntukan baru disediakan bagi menentukan cara-cara ses akan dikenakan dan dikutip. Sayugia dinyatakan di sini bahawa bukanlah tujuan Perbadanan untuk mengenakan ses terhadap semua hotel dan restoran di negara ini bahkan kutipan ses sedemikian akan hanya meliputi hotel-hotel dan restoran-restoran yang diiktirafkan sahaja sebagai hotel-hotel ataupun restoran-restoran pelancungan.

Adalah jua dicadangkan supaya peruntukan-peruntukan baru disediakan di dalam Akta ini mengenai kuasa yang berkaitan dengan penguatkuasaan. Di bawah Akta sekarang tidak terdapat pun kuasa-kuasa bagi Perbadanan untuk menjalankan penyiasatan dan pemeriksaan dan jua mengambil tindakan bagi mendakwa mereka yang melanggar sebarang peraturan di dalam Akta tersebut dan Undang-undang

Kecil yang telah disediakan. Oleh kerana perlunya perkhidmatan yang bermutu tinggi terdapat di bidang pelancungan maka amatlah penting bagi Perbadanan diberi kuasa-kuasa ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

4.25 ptg.

Tuan Mohd. Idris bin Haji Ibrahim (Setapak): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia (Pindaan). Sebabnya saya rasa dalam negara kita ini semakin sehari telah ramai pelancung-pelancung yang datang dan bagi pihak Kerajaan telah menjalankan beberapa kegiatan untuk memperkenalkan imej negara kita di luar negeri. Selama ini kita banyak dengar rungutan-rungutan yang negara kita ada satu-satu tempat masih belum dikenali oleh orang ramai. Dengan adanya Rang Undang-undang ini kelak dapatlah usaha-usaha dijalankan untuk melaksanakan kehendak-kehendak seperti yang tersebut di dalam Rang Undang-undang ini.

Ada dua-tiga perkara yang hendak saya beri pandangan terhadap Menteri yang berkenaan, iaitu masalah perlaksanaannya kelak. Pertama sekali sikap pegawai-pegawai yang bekerja di dalam Badan Pelancungan ini. Kita berharap mereka hendaklah mempunyai sikap sebagai seorang ahli peniaga apabila bekerja di Badan Pelancungan, bukannya sebagai pegawai Kerajaan, sebab bukannya senang kita hendak menarik orang ramai, terutama sekali kalau kita hendak mencungkil duit daripada poketnya. Ini berkehendakkan perkhidmatan yang menarik dan yang sesuai. Memanglah daripada segi kebelaannya, dengan adanya Badan Pelancungan ini kita berharap dapatlah Badan ini merancang lebih banyak lagi tempat-tempat peranginan di dalam negara kita bukan sahaja untuk faedah pelancung bahkan untuk penduduk-penduduk dalam negeri kita. Tempat-tempatnya memang sedia ada, cuma tidak dibangun ataupun diusahakan.

Satu lagi masalah ada disebutkan oleh Menteri yang berkenaan iaitu penyertaan ekuiti. Di sini ingin juga saya memberi sedikit

pandangan apabila Perbadanan mengambil bahagian dalam satu perusahaan mengenai pelancungan ini hendaklah kita berhati-hati supaya jangan badan swasta itu menggunakan penyertaan Perbadanan ini sebagai batu loncatan untuk mereka, jangan dibenarkan mereka mengambil kesempatan. Di sini juga pegawai-pegawai ataupun petugas-petugas yang bertanggungjawab mengendalikan hal ini hendaklah memahami, dalam pada itu hendaklah juga pegawai-pegawai tersebut ataupun Badan Pelancungan tersebut jangan lupa sokongan daripada pihak swasta bagi menjayakan rancangan tersebut.

Saya terdengar juga tadi masaalah bayaran yang akan dikenakan kepada restoran-restoran yang diterima untuk berdaftar dengan Badan Pelancungan. Di sini ingin juga saya hendak menarik perhatian kepada Menteri yang berkenaan keraguan atau kecurigaan akan timbul, iaitu masaalah perbezaan harga barang-barang makanan di tempat itu kelak. Bukankah ini akan menimbulkan satu kesulitan kepada orang ramai dan akan menjadi senjata kepada tuan-tuan punya restoran apabila kenaikan harga barang-barang makanan, tambahan pula kalau layanannya tidak sempurna dan kita tak boleh memaksa pula pelancung-pelancung itu mesti pergi ke kedai yang berdaftar dengan Badan Pelancungan. Saya takut nanti tujuan kita pula satu ketika hendak menaikkan di situ, kita menaikkan satu bahagian dan satu bahagian pula akan turun dan dalam pada itu pula nanti berlakulah berbagai-bagai salah faham. Saya berharap Rang Undang-undang ini akan bersungguh-sungguh dapat menjaya dan melaksanakan hasrat Kerajaan kita yang baik itu.

4.30 ptg.

Dr Tan Chee Khoon (Kepong): Tuan Yang di-Pertua, saya tidak hendak bercakap dengan panjang lebar terhadap Rang Undang-undang ini, tetapi saya ada mendengar dengan teliti ucapan Menteri yang berkenaan dan kalau saya tidak salah, beliau telah bercakap hampir setengah jam.

Saya hendak bertanya kepada Menteri yang berkenaan adakah beliau sedar Rang Undang-undang ini diletakkan di hadapan semua Ahli-ahli di sini satu jam dahulu? Kalau sekiranya kita tidak diberi peluang membaca Rang Undang-undang ini, saya bertanya kepada Menteri berkenaan, atau

kepada Kerajaan, bagaimanakah kita boleh mengambil bahagian dalam perbahasan ini? Saya berharap bukan Menteri yang berkenaan sahaja tetapi Kerajaan apabila hendak membawa Rang Undang-undang ke Dewan ini sekurang-kurangnya mesti memberi 24 jam kepada Ahli-ahli Dewan Rakyat supaya kita boleh membaca dan selepas bacaan itu boleh mengambil bahagian dalam perbahasan di dalam Dewan yang mulia ini.

Untuk menunjukkan bantahan saya, Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mahu mengambil bahagian dalam perbahasan ini, dan diharap Kerajaan boleh memberi masa yang mencukupi untuk kita membaca apa-apa Rang Undang-undang yang dibawa ke Dewan ini.

4.32 ptg.

Raja Nasron bin Raja Ishak (Kuala Selangor): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk berserta mengalu-alukan Akta Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia, 1972 yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri yang berkenaan.

Di samping itu, saya suka memberi pandangan kepada Yang Berhormat Menteri mengenai beberapa perkara. Kejayaan melebihi perniagaan pelancungan bergantung kepada usaha-usaha kita menarik orang-orang, terutama daripada seberang laut melawat negara kita. Ini hanya boleh dibuat dengan orang-orang luar negeri mengenal dan mengetahui negara kita Malaysia. Saya dukacita menyebutkan di Dewan yang mulia ini bahawa usaha memperkenalkan Malaysia negara kita di luar negeri tidak berjalan dengan memuaskan dan tidak boleh kita banggakan. Negara-negara di Eropah termasuk United Kingdom didapati banyak orang-orang yang tidak kenal kepada nama negara kita Malaysia. Kalau nama negara kita Malaysia pun orang tidak kenal, betapa kita boleh mengharap perkembangan pelancungan dan orang-orang datang ke negeri kita? Kedutaan-kedutaan kita di seberang laut, terutama Bahagian Perdaganganannya sangat tidak memuaskan dalam usaha-usaha mereka menjalankan aktiviti-aktiviti memprojeikkan negara kita. Risalah-risalah, gambar-gambar pantai-pantai kita yang cantik yang telah menelan belanja beribu-ribu ringgit wang daripada tax payers membazir sahaja. Saya lihat hingga berdebu di pejabat-pejabat kedutaan tidak diedarkan

dan tidak dipamirkan. Pemindaan Akta Perbadanan Kemajuan Pelancungan, 1972 ini, saya harap akan dapat memperbaiki keadaan sekarang dan dengan ada pula jawatan Timbalan Pengerusi dan kuasa-kuasa yang baru, maka usaha ke arah memperkenalkan negara kita menarik pelancung-pelancung dapat dijalankan lebih memuaskan.

Apa yang dikehendaki di sini ialah agar lantikan Pengerusi atau Timbalan Pengerusi ataupun Lembaga Pengarah hendaklah dibuat dari mereka yang benar-benar mempunyai pengalaman dan mempunyai dedikasi. Saya berharaplah di bawah satu dasar iaitu dasar apa yang mereka tahu, bukan dasar kepada siapa yang mereka tahu. Kuasa yang diberi kepada perbadanan akan dapat menghadkan aktiviti-aktiviti syarikat-syarikat pelancungan yang ada diseberang laut yang berniaga di negara kita yang pada masa ini berkembang tanpa apa-apa sekatan. Ini membawa kepada syarikat-syarikat pelancungan tempatan tidak dapat peluang-peluang untuk mengembangkan perniagaan mereka. Misalnya, syarikat pelancungan dari Jepun, sebelum apa-apa mereka membuat hubungan dengan negeri Jepun dan negeri-negeri yang lain dan membawa pelancung-pelancung dari negeri Jepun beribu-ribu orang masuk ke sini dengan memotong peluang-peluang syarikat-syarikat tempatan mengambil dan berusaha ke arah mengembangkan perniagaan mereka.

Di samping itu, saya suka lah memperingatkan Kementerian yang berkenaan bahawa jangan just for the sake of pelancungan, yang keterlaluan pula pegawai-pegawai itu iaitu dengan membuat, katalah tarian-tarian ronggeng dengan penari-penarinya hanya berkaki ayam, tidak memakai kasut dan sebagainya dan ada yang tidak begitu mengikut adat resam kita, ini akan menurunkan imej negara kita. Jadi itulah pandangan-pandangan saya dan dengan sukacitanya mengalu-alukan dan menyokong Akta ini.

4.37 *ptg.*

Tuan Hashim bin Ghazali (Matang): Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil kesempatan menyokong Akta Perbadanan Kemajuan Pelancungan Malaysia (Pindaan), 1975 yang berjalan kuatkuasa pada 15hb Januari, 1975.

Sungguhpun Ahli Yang Berhormat dari Kepong tadi menyentuh Rang Undang-undang ini baharu sahaja letak di atas meja

Ahli-ahli Yang Berhormat satu jam terlebih dahulu, tetapi bagi saya walaupun di dalam masa yang singkat saya dapat meneliti pada keseluruhannya. Ini membuktikan kalau kita sebagai orang yang bertanggungjawab berkenaan dengan Akta di dalam Dewan ini telah dapat menatap, memerhati dan mengkaji, selepas itu dapat pula mendengar Akta yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Menteri berkenaan.

Tuan Yang di-Pertua, apa yang saya hendak sentuh di sini ialah berkenaan dengan pelancungan di luar bandar. Pada masa sekarang boleh dikatakan pelancungan ini banyak ditumpukan ke dalam bandar, khususnya bandaraya. Di luar bandar, misalnya, di dalam negeri Perak ada terdapat tempat pelancungan yang indah, misalnya di Pulau Pangkor, di Lumut dan tempat-tempat lain yang boleh didapati di negeri tersebut. Di antara Kuala Kangsar dengan Taiping ada satu tempat bernama Bukit Berapit dan tempat ini, boleh jadi Tuan Yang di-Pertua sedar apabila melalui daripada Kuala Lumpur ke Pulau Pinang atau ke utara ter-nampak satu tempat pelancungan yang telah dibuat oleh Kerajaan Negeri. Dan pada masa ini tempat itu boleh dianggap satu tempat pelancungan yang dianggap baik, tetapi kurang mendapat sambutan daripada rakyat, kerana tidak ada berita-berita besar yang dibuat oleh pihak-pihak Kerajaan ataupun pihak-pihak tertentu walaupun pada suatu masa perasmian dibuat oleh Duli Yang Maha Mulia Sultan. Pada masa ini Pusat Pelancungan ini boleh dikatakan di antara hidup dengan mati sahaja. Oleh sebab itu, saya merayu kepada Menteri yang berkenaan supaya dapat mengkaji atau dapat memerhati, menyelidik Pusat Pelancungan Bukit Berapit yang begitu indah jika dijadikan pusat pelancungan, kerana ia berada di tengah-tengah perjalanan daripada selatan ke utara atau sebaliknya. Jika sekiranya pihak Kerajaan dapat menyelidik, dapat membesarkan lagi, dapat dibuat tempat yang begitu indah, dijadikan restoran, hotel dan sebagainya, saya rasa Bukit Berapit yang berada di Negeri Perak, khasnya di kawasan Parlimen Matang ini bolehlah dianggap tempat pelancungan yang baik sekali bagi negara kita; kalau tidak dalam masa yang singkat pun, dalam masa yang panjang.

Oleh itu keadaan ini sungguhpun berada di luar bandar, sudah sesuai sangat kerana

di situ terdapat sebuah bukit yang indah, dapat kita melihat air yang paling jernih sekali mengalir dan dapat pula melihat batu-batu yang besar, bentuk-bentuk yang indah, kedudukan yang cantik dan mungkin di suatu masa ada barangkali pihak-pihak yang tertentu ingin membuat rumah tempat kediamannya sendiri di tempat tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, selain daripada tempat pelancungan di Bukit Berapit, Taiping boleh dikatakan satu tempat pelancungan di utara negara kita dan mengikut khabar-khabar yang akhir ini Bukit Maxwell akan dijadikan satu tempat pelancungan oleh pihak Kerajaan Negeri. Jika sekiranya Kerajaan Pusat dapat bersama-sama dengan Kerajaan Negeri mencari jalan supaya Bukit Maxwell yang begitu indah, yang terkenal di suatu masa dahulu, dapat mencari jalan bagaimana pelancung-pelancung dapat naik ke bukit ini dengan seberapa cepat, bagaimana yang dibuat di Bukit Nenas di Kuala Lumpur ini. Oleh sebab itu tempat pelancungan yang ada di Taiping pada masa ini jika sekiranya Bukit Maxwell dijadikan kawasan pelancungan, maka saya yakin bertambahlah lagi tempat-tempat pelancungan yang ada di dalam negara ini dan akan bertambahlah lagi rakyat daripada negara-negara lain akan melawat, termasuk apabila sahaja melawat ke negara kita mereka ini akan melawat ke Bukit Berapit dan Bukit Maxwell.

4.43 ptg.

Datuk Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, saya menerima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberikan pandangan, perhatian, cadangan-cadangan di atas jalan-jalan, cara-cara dalam mana Kementerian saya boleh ditolong untuk memajukan, lebih-lebih lagi perusahaan pelancungan dalam negeri ini. Suka saya menyatakan bahawa perkara-perkara yang dijadikan cadangan-cadangan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat itu memanglah di dalam perhatian Kementerian Perdagangan dan Perindustrian dan juga perbadanan-perbadanan pelancungan.

Sebagaimana yang saya telah nyatakan, Kerajaan telah menyediakan satu pelan induk (master plan) berkenaan dengan memajukan pelancungan di dalam negara ini dan dengan adanya master plan ini, pindaan-pindaan kepada Rang Undang-undang ini

yang memberi kuasa lebih lagi kepada perbadanan untuk menjalankan tugasnya, kita berharap bahawa segala perhatian-perhatian, cadangan-cadangan yang dinyatakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat itu akan kita laksanakan.

Cadangan Ahli Yang Berhormat dari Matang supaya diberikan perhatian kepada kemungkinan memajukan tempat-tempat yang dinyatakan oleh Ahli Yang Berhormat seperti Bukit Berapit, Maxwell Hill, Pulau Pangkor, memanglah pada pengetahuan saya di dalam kajian plan induk (master plan) sebagai rancangan-rancangan yang akan mendapat perhatian daripada perbadanan, daripada Kementerian supaya tempat-tempat ini dimajukan, dijayakan sebagai tempat ataupun pusat-pusat pelancungan.

Tentang pandangan Ahli Yang Berhormat dari Kuala Selangor mengatakan mengikut pendapatnya kerja-kerja ataupun usaha-usaha untuk mengenalkan Malaysia oleh kedutaan-kedutaan, khususnya Bahagian Perdagangan di kedutaan tidaklah begitu baik, saya sukalah menyatakan, sungguhpun saya tidak mengakui bahawa langkah-langkah yang diambil untuk mengenalkan negara tidak 100% memuaskan sebagaimana diharapkan, saya percaya sebagaimana Ahli Yang Berhormat juga mungkin maklum, tindakan, langkah-langkah telah banyak diambil oleh Kerajaan menerusi kedutaan-kedutaan kita, menerusi Bahagian-bahagian Perdagangan di kedutaan ini untuk mengenalkan negara kita kepada negara-negara lain sebagai satu daripada negara pelancungan di dalam negara ini dan dengan kerana itu sebagaimana yang saya telah nyatakan dalam ucapan mengemukakan Rang Undang-undang ini bilangan pelawat-pelawat daripada negara-negara lain termasuk negara-negara Eropah adalah bertambah lebih ramai lagi daripada masa-masa yang lepas. Ini adalah, rasa saya, satu daripada hasil terhadap usaha-usaha, langkah-langkah yang telah diambil oleh pegawai-pegawai yang berkenaan yang telah mengenalkan negara kita di tempat-tempat di mana kita mengadakan bahagian-bahagian khusus di kedutaan yang bertanggungjawab untuk mengenalkan kepada orang-orang di luar negeri terhadap negara kita Malaysia sebagai satu daripada pusat pelancungan di negara ini.

Tentang cadangan Ahli Yang Berhormat supaya Pengerusi, Timbalan Pengerusi dan Ahli-ahli Lembaga dilantik daripada orang-orang yang mempunyai pengalaman, suka-lah saya memberikan kenyataan bahawa ini adalah pendirian pihak perbadanan juga Kementerian siapa sahaja yang kita lantik untuk menjalankan tanggungjawab, tugas di dalam perbadanan yang mengendalikan tugas berkaitan dengan perusahaan pelancungan ini adalah kita pilih daripada orang-orang yang mempunyai pengalaman.

Selain daripada itu, Ahli Yang Berhormat juga mungkin maklum bahawa Kementerian khususnya perbadanan pelancungan adalah mengadakan berbagai-bagai kursus bukan sahaja kepada pegawai-pegawai, bahkan orang-orang di luar-luar di dalam badan-badan swasta yang menjalankan kerja sebagai Tourist Guides diberi kursus yang perlu untuk mereka dapat menjalankan tugas mereka sebagai Guides dengan memuaskan.

Tentang cadangan Ahli Yang Berhormat dari Matang juga supaya pelancungan di luar bandar diberikan tumpuan, suka-lah saya menyatakan bahawa ini adalah matlamat perbadanan, matlamat Kerajaan sebagaimana Ahli Yang Berhormat maklum kebanyakan daripada pelancung-pelancung yang datang ke negara kita ini untuk melancung adalah orang-orang yang suka menghabiskan masanya di kawasan-kawasan luar bandar, iaitu di tempat-tempat perangan, di tempat-tempat di mana mereka boleh menghabiskan masa dengan mengadakan ataupun mengikuti berbagai-bagai kegiatan yang mungkin tidak didapati ataupun diperolehi oleh mereka di bandar-bandar daripada mana mereka telah datang. Di dalam pelan induk (master plan) yang telah disiapkan oleh Kerajaan dan yang akan dibentangkan tidak lama lagi, rancangan-rancangan adalah diadakan bagi kita mengadakan lebih banyak lagi pusat-pusat pelancungan di kawasan-kawasan luar bandar terutamanya di Negeri-negeri Pantai Timur di mana sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum banyak tempat-tempat di mana dapat dimajukan dan dijayaan lagi banyak pusat-pusat pelancungan bagi pelancung-pelancung yang datang ke negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, itulah sahaja jawapan saya dan saya sekali lagi menerima

kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah memberi pandangan dan pendapat terhadap pindaan kepada Undang-undang ini.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 15 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG AHLI KIMIA

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

4.56 ptg.

Menteri Tenaga, Teknologi dan Penyelidikan (Tuan Haji Mohamed bin Yaacob): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan satu Rang Undang-undang dinamakan Rang Undang-undang Ahli Kimia, 1975 dibaca bagi kali yang kedua.

Tujuan Rang Undang-undang Ahli Kimia ini ialah bagi menubuhkan sebuah badan mengandungi ahli-ahli terdiri daripada orang-orang yang berkelulusan kimia (chemistry). Seperti yang diperuntukkan dalam Fasal 3(1) badan yang akan ditubuhkan itu akan bertaraf sebagai satu pertubuhan perbadanan. Dengan ini Rang Undang-undang tersebut akan memberi pengiktirafan dan status yang sama dengan persatuan-persatuan professional yang lain seperti akauntan, doktor, jurutera dan sebagainya. Ini akan membolehkan Instituti Kimia Malaysia memelihara kebajikan ahli-ahli kimia Malaysia bagi kepentingan rakyat dan negara.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum bidang kimia meliputi semua

aktiviti manusia. Antara aktiviti ini ialah menganalisa barangan, pengawalan mutu dan juga pengawalan barangan supaya bebas dari bahaya untuk kegunaan orang ramai. Memandangkan kepada aktiviti ahli-ahli kimia ini adalah berkaitan secara langsung atau tidak langsung ke atas kesihatan dan ekonomi negara ini maka adalah perlu supaya code of ethics diadakan untuk mengawasi segala aktiviti di dalam bidang kimia dan juga untuk memberi galakan dan saluran bagi meninggikan mutu amalan kimia di negara ini. Rang Undang-undang seperti ini adalah lebih diperlukan di negara-negara yang sedang membangun seperti Malaysia memandangkan masih ramai lagi bilangan penduduk-penduduk yang kurang faham akan aktiviti-aktiviti kimia.

Rang Undang-undang ini akan menguntukkan bahawa ahli-ahli kimia yang kurang berkelayakan tidak akan memberi atau mengadakan atas apa-apa sifat penentu atau tiada seseorang boleh memperakui atau mengisytiharkan secara bertulis keputusan apa-apa cerakinan ataupun analisa kimia bagi maksud menentukan spesifikasi sesuatu benda atau keluaran yang dimakan atau digunakan atau yang dicadang untuk dimakan atau digunakan oleh orang awam atau mana-mana golongannya.

Secara ringkas, Rang Undang-undang ini akan:

- (1) Mengawasi profesyen kimia.
- (2) Menjaga kepentingan orang ramai.

Adalah diketahui terdapat sebilangan ahli-ahli kimia yang under qualified atau ahli-ahli kimia dari universiti-universiti yang tidak diiktiraf yang pada masa ini bekerja di firma-firma perusahaan. Ini adalah merupakan satu ancaman kepada kesihatan orang ramai dan juga kepada ekonomi negara ini. Dengan ujudnya Institiut Kimia Malaysia mereka yang kurang berkelayakan akan berpeluang mengambil peperiksaan-peperiksaan yang disediakan oleh Institiut Kimia Malaysia untuk melayakkan diri mereka dalam pekerjaan kimia. Dengan cara begini bukan sahaja mutu profesyen dibaiki tetapi juga ujud ahli-ahli kimia yang bermutu untuk berkhidmat kepada negara.

Sebagaimana yang telah saya nyatakan tadi Institiut Kimia Malaysia akan ditubuhkan di bawah Fasal 3 (1) sebagai satu pertubuhan perbadanan yang akan terdiri daripada orang yang didaftarkan di bawah Akta ini sebagai anggota-anggota institiut. Orang-orang yang layak menjadi anggota-anggota ialah:

- (a) Mereka yang sebelum berkuat-kuasanya Akta ini adalah anggota-anggota bagi Institiut Kimia Malaysia yang ada sekarang dan mereka yang telah lulus dalam mana-mana daripada peperiksaan-peperiksaan yang dinyatakan di Jadual Kedua.
- (b) Kuasa-kuasa dan tugas-tugas institiut adalah dinyatakan di dalam Fasal 3 (2) dan 7.

Di bawah Fasal 8 institiut akan berkuasa membuat kaedah-kaedah yang perlu atau mustahak bagi menguatkuasakan peruntukan-peruntukan Akta dan bagi pentadbiran yang sempurna. Institiut dan Kumpulanwangnya akan dikelolakan oleh Majlis Institiut yang akan terdiri dari Ketua Pengarah Kimia dan 13 orang anggota-anggota institiut yang di antara anggota-anggota Majlis.

Yang di-Pertua dan Naib Yang di-Pertua Institiut akan dipilih oleh Majlis dari di antara anggota-anggota Majlis.

Fasal 10 dan 11 adalah berkenaan dengan kuasa-kuasa Majlis.

Di bawah Fasal 12 Majlis akan berkuasa membuat kaedah-kaedah yang boleh dibuat oleh institiut di bawah Fasal 8 tetapi kaedah-kaedah yang dibuat oleh Majlis akan terakluk kepada pindaan ataupun pembatalan oleh institiut.

Fasal 13 membolehkan Menteri memberi kepada Majlis arahan-arahan am yang tidak berlawanan dengan peruntukan Akta ini. Antara kewajipan-kewajipan Majlis ialah melantik Setiausaha dan kelulusan-kelulusan Menteri dari anggota-anggotanya menerima orang-orang masuk sebagai anggota-anggota institiut dan melantik satu Jawatankuasa Penyiasatan, satu Jawatankuasa Tata-tertib.

Ketua Pengarah Kimia Malaysia adalah dengan tersendirinya menjadi Pendaftar Institiut. Anggota-anggota Institiut akan terdiri daripada tiga gred: Fellows, Associates

dan Licentiate, dan akan berhak memperihalkan diri mereka mengikut cara yang diperuntukkan oleh Fasal 18. Anggota-anggota akan tertakluk kepada larangan-larangan tertentu mengenai amalan mereka. Orang-orang yang bukan anggota-anggota akan tertakluk kepada larangan-larangan dan sekatan-sekatan tertentu tentang perbuatan-perbuatan yang terjumlah kepada mengemukakan diri sebagai ahli kimia berdaftar dan juga tentang perbuatan-perbuatan tertentu berhubung dengan analisa kimia. Dan Fasal 25 adalah berkenaan dengan amalan-amalan fraud (tipuan).

Fasal 27 bertujuan untuk memberi kuasa kepada Menteri melantik Pemeriksa-pemeriksa bagi maksud-maksud Akta dan untuk memperuntukkan kuasa-kuasa mereka. Institusi yang sedia ada sekarang akan berhenti daripada wujud apabila Akta ini bermula berkuatkuasa dan harta hak-hak dan tanggungannya akan dipindahkan kepada institusi berkanun Fasal 29.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan Rang Undang-undang ini dibaca bagi kali yang kedua.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

5.01 ptg.

Tuan S. Samy Vellu (Sungai Siput): Tuan Yang di-Pertua, dengan sukacitanya saya menyokong Rang Undang-undang yang berjudul Rang Undang-undang Kimia Tahun 1975. Saya suka menyatakan gembira saya atas tujuan Rang Undang-undang itu dengan memberikan sedikit pandangan.

Institusi-institusi yang serupa ini amatlah perlu untuk diperhatikan dan tibalah masanya untuk melindungi kepentingan profession yang tersebut. Institusi yang seumpama itu adalah amat terkenal akan dedikasinya yang kebanyakannya di dalam Negeri Britain.

Saya percaya, institusi yang serupa ini hendaklah ditentukan darjah pengamalannya dan perkembangannya di lapangan Kimia. Penubuhan Malaysian Institute of Chemistry adalah satu langkah kemajuan di dalam bidang pelajaran science.

Tuan Yang di-Pertua, sementara menyokong penubuhan Institusi ini, suka saya memberikan sedikit perhatian. Tujuan

Institusi itu adalah untuk melindungi ahli-ahli Kimia kita. Tetapi, janganlah dijadikan sebuah Institusi yang hanya untuk mendaftarkan ahli-ahlinya sahaja. Ianya hendaklah mencari jalan-jalan dan cara-cara meninggikan pelajaran di bidang yang tertentu, ianya hendaklah menjadi sebuah badan bagi menggalakkan belajar dan memajukan di dalam lapangan kimia di dalam sebuah negara yang maju seperti negara kita.

Sebelum saya memasuki dalam fasal-fasal Rang Undang-undang itu, suka saya menyatakan bahawa polisi Instituti itu hendaklah merupakan fikiran yang terbuka dan tiga janganlah membiarkan sebarang orang persendirian, atau sebuah badan yang tertentu menggunakan Instituti itu untuk tujuan dengki mereka.

Apabila Institusi-institusi pelajaran tinggi di negeri kita menjadi lemah, maka banyaklah peluang-peluang pergi ke seberang laut untuk mendapatkan ijazah-ijazah di dalam apa-apa bidang juga pun. Banyak yang telah mendapat kelulusan di seberang laut dan kini tinggal sebagai pegawai-pegawai pejabat, di mana Institusi-institusi yang tertentu mengamalkan satu peraturan yang enggan mengenali ijazah-ijazah mereka yang baru datang. Ini adalah merupakan satu penghalang yang sengaja dibuat untuk menyekat ahli-ahli baru menyertai Institusi-institusi yang tertentu di dalam negeri kita. Ini bolehlah dikatakan sebagai satu polisi menutup pintu bagi setengah-setengah orang perseorangan yang ingin menggunakan institusi-institusi untuk tujuan mereka sendiri sahaja. Memasuki sesebuah kawasan melalui sebuah pintu dan menjangkakan pengikut-pengikutnya melompat ke atas sebuah tembok yang tinggi. Menutup pintu-pintu dengan rapat tanpa memberikan keahlian berkembang. Ini adalah dikatakan tabiat cemburu professional. Banyak professional-professional yang berkelulusan dari seberang laut memalingkan belakangnya kepada perusahaan yang baru.

Saya fikir, Tuan Yang di-Pertua, perkara ini tidak akan mendatangkan sebarang faedah untuk negara kita. Janganlah kita membiarkan perkara ini merebak di dalam sebuah negara yang maju seperti negara kita. Sekarang, saya suka menyentuh Fasal 7 tentang fungsi-fungsi Institusi-institusi itu:

(a) Memberikan majlis itu menentukan kelulusan-kelulusan orang-orang yang akan

diterima sebagai ahli. Di sini suka saya menyatakan bahawa penentuan yang seumpama itu hendaklah dilakukan oleh orang-orang yang baik dan mempunyai fikiran yang menggalakkan. Fikiran yang terbuka adalah satu faktor penting dalam memberikan pertimbangan.

Dalam perkara menentukan kelulusan seseorang itu, badan Majlis yang tersebut mestilah dengan serious menentukan kalibar dan kedudukan tiap-tiap calon. Saya dapat tahu seorang yang bekerja sebagai Jurutera di dalam sebuah ejensi Kerajaan masih lagi berjuang untuk mendapat pengiktirafan keahlian di dalam sebuah Institusi. Kerana kononnya ia telah mengecilkan hati seseorang yang ada di dalam Institusi itu. Janganlah hendaknya seseorang itu memikirkan dirinya sebagai "grand master" bagi sebuah badan-badan professional sebaik sahaja ia dipilih untuk mentadbirkannya. Sebaliknya ia hendaklah menyematkan dalam fikirannya bahawa tugas-tugas yang diberikan kepada beliau itu adalah satu tanggungjawab yang amat berat. Biarlah kita ambil untuk pertimbangan, bahawa kita banyak mempunyai Institusi-institusi pelajaran tinggi di negara kita hari ini. Institusi itu mestilah bekerja bergandingan bahu dengan sekolah-sekolah untuk meninggikan mutu pelajaran di dalam bidang masing-masing. Kerjasama yang serupa itu kalau diusahakan di antara badan-badan yang tersebut akan memberikan pertolongan yang besar kepada kita.

Tuan Yang di-Pertua, di dalam Fasal 7 (b) amatlah kita hargai kerana ia memberikan peruntukan latihan dan lain-lain faedah kepada orang-orang yang bercadang hendak mengambil jurusan Kimia. Sukalah saya menyatakan dan juga mencadangkan bahawa Instituti itu mestilah mencari jalan-jalan dan cara-cara bagi mereka yang telah berada di dalam lapangan Kimia selama beberapa tahun, tetapi tiada mempunyai kelulusan pelajaran asas. Banyak di antara anak-anak bumiputra yang berada dalam golongan itu pada masa ini. Mereka mengetahui segala-galanya di dalam bidang itu mereka boleh mempraktikkan semua perkara, tetapi mereka tiada memegang sebarang sijil. Institusi itu mestilah menyediakan satu bahagian khas untuk melatih orang-orang yang mempunyai pengalaman praktikal selama beberapa tahun.

Ianya mestilah memberikan mereka kemudahan-kemudahan latihan dan juga mengadakan peperiksaan untuk menentukan darjah mereka.

Tuan Yang di-Pertua, suka saya menyatakan berhubung dengan satu kejadian. Royal Institute of British Architects iaitu sebuah Institusi yang diiktiraf oleh Piagam Di Raja sebagai sebuah Institusi yang paling berpengalaman dalam bidang Architecture. Dengan darjah amalannya yang tinggi, institusi itu masih memberikan peluang-peluang kepada calon-calon yang mempunyai pengetahuan praktikal semua orang yang mempunyai pengalaman yang matang tetapi tanpa kelulusan persekolahan masih ada mempunyai peluang-peluang untuk mengambil peperiksaan mereka ke arah mempertingkatkan darjah pelajaran mereka sendiri dan mereka boleh menjadi ahli-ahli Instituti yang tersebut. Saya berharap Malaysian Institute of Chemistry akan turut mengikuti contoh ini supaya dapat menolong mereka yang ingin mendapat kelulusan.

Merujuk kepada Fasal 17, yang menyebutkan tentang peringkat ahli-ahli, saya fikir dalam masa yang menjelang tiba kita mungkin menimbulkan dasar meninggikan diri di antara satu sama lain di dalam lingkungan Instituti itu. Saya rasa keahlian hendaklah didasarkan kepada kelulusannya dan semua ahli akan dikenali sebagai "Ahli Bersekutu" dari mengadakan Fellows, Associates and Licentiates. Ini akan bermakna untuk menimbulkan darjat dikalangan ahli-ahlinya sendiri dan akan selalu memberikan jalan ahli-ahli Fellows mempunyai keistimewaan dari Ahli-ahli Bersekutu. Sistem keahlian seumpama ini telah wujud di dalam Great Britain selama beberapa tahun dan sesudah difikirkan dengan seriusnya ianya telah dihapuskan di dalam beberapa buah Instituti dalam Negeri Britain. Saya kurang faham akan sebab-sebabnya mengapa kita pergi balik kepada sistem British yang lama itu.

Saya difahamkan bahawa Instituti itu diberikan kuasa untuk menjalankan peperiksaan akhirnya. Tujuan itu amat dihargai, tetapi saya masih mempunyai alasan untuk menjelaskannya, sebahagian dari institusi di dalam negeri kita menetapkan peperiksaan, bukan untuk menggalakkan tapi untuk menawarkan hati. Peperiksaan yang ditetapkan oleh setengah insitiasi sungguh dahsyat.

Perkara ini membuatkan saya syak terhadap motif pemeriksa-pemeriksa itu. Saya berasa syak samada orang yang menetapkan soalan peperiksaan boleh menjawab soalnya sendiri. Pemeriksa-pemeriksa itu mestilah menyematkan dalam fikirannya bahawa tujuan peperiksaan itu bukanlah untuk menggagalkan sesiapa, tapi adalah untuk menganalisa darjah mereka.

Tuan Yang di-Pertua, saya berharap dengan mengecualikan perkara-perkara yang sedikit ini, sukalah saya mendoakan supaya Institiut itu akan dapat menempuh masa hadapan yang gemilang dan juga berharap bahawa Institusi ini akan menepati tujuan perjalanannya yang baik.

5.13 *ptg.*

Tuan Lew Sip Hon (Shah Alam): Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyokong Rang Undang-undang ini dan di sini cuma ingin menyentuh satu dua perkara mengenai Rang Undang-undang Ahli Kimia ini. Saya difahamkan bahawa satu daripada objectives Undang-undang ini ialah untuk memperbadankan Institiut Kimia Malaysia dan untuk mengawal orang-orang yang tidak berdaftar di bawah Akta ini tidak dibenarkan untuk mengeluarkan keputusan ke atas analisa-analisa kimia dan sebagainya. Saya perhatikan bahawa di dalam Rang Undang-undang ini ada perkataan profesyen kimia (profession of chemistry) telah digunakan di beberapa Fasal, dan selain daripada istilah kimia di mana di lain-lain negeri maknanya seperti pharmacy atau pharmacists saya ingin tahu huraian yang lebih panjang lagi apakah sebenarnya profession kimia itu.

Pada pendapat saya kimia dengan sendirinya mempunyai berbagai disiplin, iaitu selain daripada analytical chemistry, ada mempunyai berbagai cawangan seperti physical chemistry, organic chemistry, polymer chemistry dan tidak ketinggalan pula keseluruhannya chemical technology. Dan lagi ahli kimia selain daripada orang yang menguruskan di kalangan pihak swasta, ada berbagai cawangan kimia di dalam institiut penyelidikan atau research institute, universiti-universiti dan lain-lain.

Saya ingin mengetahui apakah yang dimaksudkan dengan mengatakan bahawa tujuan Akta ini seperti yang dikatakan di

dalam Fasal 7 dan 8 iaitu untuk mengadakan atau memajukan kepentingan-kepentingan profesyen kimia di Malaysia.

Berkenaan dengan Institiut Kimia Malaysia pula saya dapati bahawa seperti yang dikatakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Sungai Siput itu, keanggotaan institiut ini adalah berpecah kepada tiga kelas, iaitu: Fellowship, Associateship dan Licentiate, dan saya dapati bahawa keanggotaan ini tertakluk kepada ijazah kepujian atau ijazah am, dan contohnya kalau hendak menjadi Licentiate cuma ijazah am (general degree). Maknanya ialah orang yang tidak mempunyai ijazah kepujian adakah peluang meninggalkan atau menaikkan kepada Associate atau Fellowship apabila mereka telah berkhidmat dalam profesyen mereka itu dalam waktu yang tertentu. Dan seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat tadi berpecah ini boleh dikatakan satu "vestige of colonialism", berpegang kuat pada colonial system di mana ahli-ahli tersebut ini diperkenalkan dengan sistem kelas atau seperti caste system di India. Saya fikir ini tidaklah berfaedah dari segi kepentingan negara kita ini.

Dan lagi menurut Akta tersebut keanggotaan Institiut terbuka kepada mereka yang ada mempunyai ijazah-ijazah yang diiktirafkan atau kelulusan yang setaraf. Tetapi adakah ini bermakna bahawa ijazah-ijazah yang tidak diiktirafkan (recognised) dibenarkan menjadi ahli. Jika benar apakah akan terjadi kepada mereka yang mempunyai ijazah daripada universiti-universiti lain daripada diiktirafkan dan dapatkah mereka menjadi ahli.

Setelah saya membaca Rang Undang-undang ini saya dapati bahawa kuasa diberi kepada Institiut Kimia Malaysia yang membolehkan Institiut tersebut menjalankan peperiksaan yang disifatkan sebagai Qualifying Examinations seperti yang ada di Jadual Kedua sebelum menjadi Anggota Institiut tersebut. Saya harap apabila menjalankan kuasa ini Menteri yang berkenaan memastikan bahawa Institiut Kimia Malaysia ini tidak menutup pintunya kepada mereka yang sepatutnya menjadi ahli Institiut tersebut, dan tidak payah saya menjelaskan sebab-sebabnya ini seperti yang telah dihuraikan dengan panjang lebar oleh Ahli Yang Berhormat dari Sungai Siput.

Bagi mengakhiri, cuma ada satu perkara yang kecil tetapi penting iaitu sungguhpun Rang Undang-undang ini dikemukakan ke Dewan yang mulia ini oleh Menteri Tenaga, Teknologi dan Penyelidikan, tetapi apabila saya membaca Rang Undang-undang ini sungguhpun perkataan "Menteri" digunakan di beberapa Fasal, tetapi dalam Fasal 2, "definition" itu tidak ada menjelaskan apakah Menteri yang bertanggungjawab atas Rang Undang-undang ini.

5.20 ptg.

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan terima kasih kepada kedua-dua orang Ahli Yang Berhormat yang bercakap sebentar tadi dan mereka telah memberi buah-buah fikiran dan teguran-teguran berkait dengan Akta Kimia ini.

Saya hendak menjawab dengan seberapa ringkas yang boleh. Tentang keraguan Ahli Yang Berhormat dari Sungai Siput yang telah mengesyorkan supaya jangan menggunakan Institiut Kimia ini cuma untuk mendaftarkan ahli-ahli sahaja, tetapi sepatutnya menggunakan Institiut ini bagi menggalakkan penuntut-penuntut yang belajar sains dan chemistry bagi mendapat kelulusan-kelulusan yang baik. Cadangan Institiut ini adalah menggalakkan penuntut-penuntut yang sedang belajar ilmu sains supaya mereka cenderung kepada ilmu kimia ini. Bahkan pada masa ini Institiut ini telahpun mengadakan hadiah-hadiah kepada penuntut-penuntut yang lulus dalam peperiksaannya dengan baik, dan Institiut ini memang tujuannya untuk hendak menarik lebih ramai lagi mereka yang dalam profesyen ini, tetapi ijazah mereka tidak diiktirafkan dengan sebab mereka datang dari universiti-universiti yang tidak diiktirafkan oleh negara kita. Institiut ini bercadang untuk mengadakan kursus bagi mereka yang ijazahnya tidak diiktirafkan dan kemudian akan mengadakan peperiksaan dan selepas lulus peperiksaan ini, maka mereka akan ditimbang bagi menjadi Ahli Institiut Kimia Malaysia. Bagi mereka yang sudah mempunyai ijazah yang diiktirafkan tidak ada kesulitan bagi mereka itu masuk menjadi Ahli Institiut Kimia ini dan mereka boleh menghantar borang permohonan yang tertentu mengikut peraturan-peraturan dan kaedah-kaedah yang akan dibuat oleh Institiut ini.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Sungai Siput menyatakan iaitu dalam Bill ini ada menyebut tiga cara ataupun tiga grades ahli iaitu Fellowship, Associateship dan Licentiate-ship. Beliau berkata Institiut ini meminjam cara yang dibuat oleh negara England, tetapi negara England telahpun menghapuskan cara-cara ini. Tuan Yang di-Pertua, grading ini adalah mustahak bagi Institiut ini menggunakannya pada waktu ini, kerana mengambil ahli sebagai Fellow ini sebagai satu honorary yang diberikan kepada seseorang yang telah bergiat di dalam bidang kimia. Jadi dengan mereka mengorbankan tenaga, wang dan sebagainya untuk memajukan bidang kimia dalam negara kita, maka adalah berhak bagi Institiut ini mengesyorkan ataupun mengambil mereka itu sebagai Fellow dalam Institiut ini. Begitu juga ahli-ahli yang bergrade, Licentiate-ship and Associateship. Jadi saya rasa Ahli Yang Berhormat tidak usah khuatir dalam hal ini. Sungguhpun grades ini tidak dipakai di negeri England, tetapi saya rasa bagi negara kita masih perlu lagi menggunakan grades ini.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat dari Shah Alam meminta penjelasan berkenaan dengan apakah definisi profession of chemistry ini. Profession of chemistry ini mengandungi semua ahli-ahli kimia daripada disiplin-disiplin yang ada di dalam bidang chemistry. Jadi, semua ahli kimia walaupun analyst atau technologist semuanya termasuk di dalam definisi profession of chemistry dalam Akta ini. Saya rasa saya juga telah menjawab juga tadi kedudukan mereka yang telahpun lulus kimia dan ijazah-ijazah mereka tidak diakui, maka mereka akan diberi kursus dan diberi peluang untuk memasuki peperiksaan yang akan dianjurkan oleh Institiut ini dan selepas mereka lulus peperiksaan ini mereka berhak menjadi ahli dalam Institiut ini. Saya suka memberi akuan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa dalam perjalanan Institiut ini, maka pihak Kementerian saya akan memberi pengawasan yang rapi bahkan seperti dalam ucapan saya pembukaan tadi iaitu tujuan mengadakan Bill ini ataupun Akta ini iaitu bertujuan untuk hendak mengawasi mereka yang ada kelulusan kimia dan untuk kepentingan orang awam—orang ramai. Jadi dengan itu, saya rasa sudah

mencukupi penjelasan saya bagi masalah-masalah dan kekhawatiran yang dikemukakan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 22 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 23—

Tuan Haji Mohamed bin Yaacob: Tuan Pengerusi, saya mohon mencadangkan pindaan, sebagaimana yang telah diedarkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat. Pindaannya adalah seperti di bawah ini:

Fasal 23: Gantikan perkataan-perkataan “Tiada seseorang boleh, melainkan jika ia didaftarkan di bawah Akta ini” yang terdapat dipermulaan fasal-kecil (i) dengan perkataan-perkataan “Tiada seseorang yang tidak didaftarkan di bawah Akta ini boleh.”

Clause 23: Substitute for the words “No person shall, unless he is registered under this Act” appearing at the beginning of subclause (1) the words “No person who is not registered under this Act shall.”

Pindaan-pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 23 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 24 hingga 29 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Pertama diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Jadual Kedua diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG BANK NEGARA MALAYSIA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.30 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan satu Rang Undang-undang yang bertajuk “Satu Akta Meminda Ordinan Bank Pusat Malaysia, 1958” dibaca bagi kali yang kedua.

Satu kajian Ordinan Bank Pusat Malaysia, 1958, telah dibuat sebagai satu cara Kerajaan dapat menentukan yang kehendak-kehendak Ordinan tersebut tidak ketinggalan oleh perkembangan sekarang. Kajian ini telah menghasilkan beberapa cadangan, iaitu sebagai kehendak baru atau pindaan kepada seksyen yang ada di dalam Ordinan itu. Setengahnya melibatkan perkara dasar, dan yang lain melibatkan perkara pentadbiran sahaja. Rang Undang-undang yang telah digubal bertujuan meluaskan lagi bidang operasi Bank Negara memandangkan kedudukan ekonomi sekarang.

Fasal 3 membenarkan Bank Negara mengeluarkan, dengan persetujuan Menteri Kewangan, surat-surat jaminannya sendiri sebagai sebahagian dari operasi pasaran terbuka. Operasi tersebut, iaitu pembelian dan penjualan surat jaminan Kerajaan di pasaran terbuka, akan merupakan satu alat yang berkesan untuk mempengaruhi keadaan kecairan pasaran. Operasi ini dijalankan oleh Bank Pusat beberapa negeri dan telahpun dicadangkan kepada Bank Negara oleh Tabung Matawang Antarabangsa (International Monetary Fund).

Fasal 3 juga membenarkan Bank Negara memindahkan jumlah wang yang dipegang sebagai cadangan berkanun kepada Tabung Pelaburan Khas, untuk membiayai projek-projek tertentu yang sepenuhnya atau sebahagiannya dibiayai oleh sektor awam untuk memajukan pembangunan. Jumlah maksima yang boleh dipindahkan tidak akan melebihi Kumpulan Wang Cadangan Am Bank Negara, yang pada waktu ini berjumlah \$161 juta. Penggunaan wang ini untuk tujuan pembangunan yang tertentu adalah masuk dalam tujuan am Bank Negara dan menolong Kerajaan dalam rancangan pembangunan

keseluruhannya. Pelaburan oleh Bank Negara boleh jadi dalam bentuk pinjaman dan akan diarahkan untuk projek-projek utama sektor awam.

Fasal 3 seterusnya menetapkan jumlah yang dilaburkan oleh Bank Negara di dalam saham perbadanan yang ditubuhkan atau disetujui oleh Kerajaan, untuk memajukan pasaran kewangan atau sekuriti atau membiayai pembangunan ekonomi, dinaikkan dari 30% kepada 50% Kumpulan Wang Cadangan Am. Oleh kerana Bank Negara sekarang dikehendaki memainkan peranan yang lebih besar dan lebih tegas di dalam pembangunan ekonomi negara, kenaikan kadar ini adalah menasabah.

Fasal 3 juga membenarkan Bank Negara menubuhkan satu biro kredit untuk menyebarkan maklumat mengenai peminjam bank, syarikat meminjam dan lain-lain institusi kewangan. Satu daripada kelemahan bank-bank dan institusi kewangan yang lain pada waktu ini ialah mereka tidak ada maklumat kredit yang cukup mengenai peminjam mereka dan maklumat seperti ini adalah satu dasar yang penting untuk membuat keputusan pinjaman yang tegas. Maklumat ini akan disifatkan sebagai sulit oleh biro tersebut serta juga oleh bank-bank dan lain-lain institusi kewangan.

Pindaan lain dan seksyen baru yang dicadangkan akan mengemaskan lagi operasi Bank Negara. Pindaan di Fasal 2 melarang pengeluaran rupa bentuk wang kertas Malaysia, serta juga duit syiling, dengan tidak mendapat izin terlebih dahulunya dari Bank Negara.

Fasal 3 memperuntukkan yang Bank Negara dibenarkan untuk mendiskaun semula bil-bil pertukaran bukan sahaja untuk pemasaran hasil-hasil tanaman, tetapi juga untuk pemasaran lain-lain barang utama Malaysia sebagai getah dan bijih timah.

Fasal 5 memperuntukkan yang tafsiran tanggungan untuk mengira cadangan berkanun oleh bank-bank perdagangan di Bank Negara, iaitu sebahagian dari "simpanan semasa, simpanan tabungan, simpanan tetap dan lain-lain tanggungan simpanan" dipinda supaya dimasukkan lain-lain tanggungan tertentu, seperti yang ditetapkan oleh Menteri Kewangan. Ini akan menjamin dasar yang lebih adil untuk menetapkan paras cadangan yang dipegang di Bank Negara.

Fasal 6 menghapuskan peruntukan yang Bank Negara dikecualikan dari membayar cukai setem di Singapura. Kehendak ini telah dimasukkan bila Singapura ialah sebahagian dari Malaysia dan oleh kerana itu tidaklah boleh digunakan sekarang.

Tuan Yang di-Pertua, sebagai Ahli-ahli Yang Berhormat tahu, tujuan utama Bank Negara ialah:

- “(a) untuk mengeluarkan matawang di Persekutuan dan mengadakan cadangan untuk menjaga harga matawang tersebut;
- (b) menjadi banker dan penasihat kewangan kepada Kerajaan;
- (c) untuk mendatangkan kestabilan matawang dan struktur kewangan yang teguh; dan
- (d) untuk mempengaruhi keadaan kredit untuk mendatangkan faedah bagi Persekutuan.”

Tujuan-tujuan ini dikehendaki dicapai mengikut garisan yang ditetapkan oleh Ordinan tersebut. Oleh kerana tanggungjawab dan aktiviti Bank Negara terpaksa diluaskan memandangkan keadaan yang bertukar supaya ianya sentiasa menjadi institusi yang dinamis dan berpandangan jauh, pindaan-pindaan yang dicadangkan bertujuan mencapai matlamat ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

5.38 ptg.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk memberi sedikit ulasan atas Akta Bank Negara Malaysia (Pindaan) ini.

Di antara pindaan-pindaan yang dicadangkan, ada satu pindaan yang bertujuan menubuhkan satu Kumpulanwang Pelaburan Khas untuk membiayai projek-projek tertentu dalam sektor awam. Sungguhpun ini satu cadangan yang baik, tetapi saya ingin mengesyorkan kepada Kerajaan supaya jangan membiayai projek-projek pembangunan yang tidak viable. Di dalam konteks ini, saya rasa bahawa sebelum wang yang dikeluarkan untuk membiayai sesuatu

projek pembangunan ekonomi adalah perlu dan mustahak bagi Kerajaan untuk membuat kajian dengan teliti dan mendalam tentang viability projek yang akan dijalankan.

(*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, since millions of dollars in public money are to be spent on financing development projects in the country, it is absolutely essential that such money must be spent usefully and productively on projects that are only viable. In this respect, I would like to urge the Government to increase its financing on public housing in the country and especially in Kuala Lumpur where there is a very great need for more low-cost homes to be built to cope with the needs of the low income group.

Tuan Yang di-Pertua, yang akhirnya satu pindaan yang lain dalam Rang Undang-undang ini bertujuan menghendaki supaya apa-apa penggambaran yang hendak dibuat ke atas syiling Malaysia hendaklah terlebih dahulu mendapat kebenaran Bank Negara.

Tuan Yang di-Pertua, in this regard, I call on the Bank Negara to keep a close watch on the coin situation in the country, especially in the big towns, to ensure that there is an adequate supply of coins for use by the public, for it must be realised that any shortage of coins will seriously disrupt the business activity of the petty traders in the country.

5.43 ptg.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya ucapkan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat dari Kuala Lumpur Bandar atas ulasan tersebut.

Perkara berkaitan dengan pelaburan modal ataupun pinjaman wang oleh Bank Negara kepada projek-projek tertentu ia mesti menjaga kepentingan projek itu samada projek itu viable ataupun tidak. Tadi pun saya telah sebutkan bahawa tujuan utama Bank Negara ialah supaya menjadi banker dan penasihat kewangan kepada Kerajaan. Sebagai sebuah bank, Bank Negara akan menjimatkan pelaburan wang ini supaya projek-projek itu mestilah mendatangkan faedah dan hasil kepada negara.

Berkaitan dengan kekurangan duit syiling seperti mana Ahli Yang Berhormat pun maklum, saya di dalam Dewan ini sudah

memberi penjelasan bahawa Kementerian Kewangan dan Bank Negara sentiasa mengambil perhatian atas masaalah ini dan saya harap dalam masa akan datang masaalah ini boleh dapat diatasi.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 6 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG UNIVERSITI DAN KOLEJ UNIVERSITI, (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

5.45 ptg.

Menteri Pelajaran (Dr Mahathir bin Mohamed): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu "Suatu Akta bagi meminda Akta Universiti dan Kolej Universiti 1971" dibaca bagi kali yang kedua sekarang.

Sebelum saya mengulas pindaan satu persatu kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti, izinkan saya menerangkan secara panjang lebar dan mendalam sedikit tentang latar-belakang pindaan kepada Akta ini.

Tuan Yang di-Pertua, Negara Malaysia yang berbilang kaum ini menghadapi dua masaalah yang besar sejak kemerdekaannya.

Yang pertamanya, negara ini telah diserang oleh Gurila Kominis daripada mulanya ia merdeka sebagai lanjutan kepada percubaan Kominis di zaman British untuk menakluk negeri-negeri Semenanjung Sabah dan Sarawak.

Yang keduanya, negara berbilang kaum ini menghadapi masaalah pembangunan yang tidak seimbang antara kaum dalam berbagai bidang termasuk ekonomi dan

pelajaran; yang mana kedudukan ini menimbulkan perasaan iri hati antara kaum yang menyekat perpaduan dan sekejap-sekejap membangkitkan ketegangan antara kaum.

Kedua-dua ini, Tuan Yang di-Pertua, boleh menghancurkan negara kita. Kita telah lihat bagaimana Gurila Kominis di Tenggara Asia telah sanggup menyerang dan membunuh bangsa mereka sendiri, membedil bandar-bandar dan kampung-kampung, membinasakan orang yang tidak berdosa, kanak-kanak dan orang tua, lelaki dan perempuan, dan melakukan perbuatan yang kejam dalam usaha mereka merebut kuasa di beberapa negara.

Keadaan buruk ini boleh berlaku di negara kita juga. Apa yang kita lihat hari ini di Semenanjung Indo-China boleh berlaku di Malaysia kita ini, tetapi ianya tidak berlaku. Dan ianya tidak berlaku bukan semata-mata kerana kita bernasib baik tetapi kerana kita semua, rakyat dan Kerajaan, berusaha mencegah kemungkinan ini.

Tiga tahun selepas Persekutuan Tanah Melayu merdeka, kominis telah dikalahkan dan terpaksa berundur daripada wilayah kita. Tetapi mereka masih ada dan sekejap-sekejap mereka melancarkan serangan di sana sini dan beberapa orang daripada Pasukan Keselamatan kita telah cedera dan terbunuh kerana serangan mereka. Ini adalah satu realiti yang kerap kita lupa kerana keadaan dalam negara pada keseluruhannya aman. Tetapi bagi keluarga yang kehilangan anak atau suami, realiti ini menekan setiap masa.

Sekalipun serangan kominis tidak besar seperti di lain-lain negara Asia Tenggara, ianya boleh jadi besar jika kita lalai, jika kita khayal dengan kejayaan dan keamanan kita dan jika kita tidak berjaga-jaga dan bersiap sedia. Rakyat dan Kerajaan mesti mengawasi kemungkinan peristiwa Semenanjung Indo-China berlaku di negara kita dan dengan kesedaran itu kita tidak harus melakukan sesuatu yang boleh menaikkan semangat Gurila Kominis dan memberi peluang serta kesempatan kepada mereka.

Berhubung dengan perbezaan kaum pula, ini juga boleh mencetuskan keadaan huru-hara dalam negara kita. Kita telah lihat umpamanya di sebuah negara Asia, walaupun penduduknya adalah penganut agama

yang sama, tetapi peperangan saudara yang dahsyat telah berlaku. Contohnya banyak yang boleh kita tunjukkan.

Di negara kita sendiri dalam tahun 1969 kita telah saksikan perkelahian kaum yang begitu besar sehingga ada orang di luar dan di dalam negeri yang berkata bahawa negara ini sudah hancur dan demokrasi tidak boleh hidup lagi.

Tetapi walaupun perpaduan yang kukuh belum dicapai dan perbezaan antara kaum masih ada, negara ini berjaya mencegah rusuhan kaum yang besar. Sebabnya yang kita berjaya, ialah oleh kerana kita tahu tentang punca-punca rusuhan kaum dan kita bertindak tegas untuk membasmi keadaan yang boleh menyebabkan rusuhan kaum.

Tuan Yang di-Pertua, di antara sebab-sebab yang boleh mencetuskan rusuhan kaum ialah kedudukan tidak seimbang di antara kaum dalam berbagai bidang. Memandangkan kepada kedudukan ini, Kerajaan telah menggubal Dasar Ekonomi Baru yang bertujuan untuk mengurangkan, jikapun tidak boleh menghapuskan jurang perbezaan antara kaum.

Satu daripada alat Dasar Ekonomi Baru ialah pelajaran. Pelajaran membolehkan "economic and social mobility" yang dapat mengubah nasib seseorang atau sesuatu kaum daripada yang buruk kepada yang baik. Pelajaran boleh mengatasi kemunduran ekonomi dan sekatan-sekatan sosial. Oleh sebab itu negara kita memberi perhatian yang bersungguh-sungguh kepada pelajaran dan ini terbukti daripada peruntukan yang begitu banyak untuk Kementerian Pelajaran bagi tiap-tiap belanjawan negara.

Tetapi peruntukan yang banyak sahaja tidak berkesan jika golongan yang terkebelakang terpaksa bersaing dengan golongan yang telah maju ke hadapan dan mencapai kejayaan. Untuk memperseimbangkan kedudukan kaum di dalam bidang pelajaran, kaum yang terkebelakang, iaitu kaum bumi-putra, mestilah diberi pertolongan yang lebih jika dibanding dengan kaum bukan bumi-putra.

Untuk tujuan ini kita telah mengadakan lebih banyak tempat-tempat bagi bumiputra di sekolah-sekolah menengah dan institusi pelajaran tinggi. Kita telah berikan biasiswa

kepada mereka. Kita telah adakan kelas-kelas latihan istimewa. Kita telah melayan berbagai tuntutan daripada mereka.

Rakyat berbagai kaum dan negara sanggup berkorban kerana kita percaya kepada Dasar Ekonomi Baru dan prinsip keadilan yang menjadi asas kepadanya. Kita semua sanggup membelanjakan wang yang banyak supaya mereka yang tidak mampu dari segi keupayaan dan kebolehan boleh mendapatkan pelajaran.

Tuan Yang di-Pertua, saya percaya dan yakin jika rancangan Kerajaan berjaya walaupun tidak 100 peratus, kedudukan tidak seimbang antara kaum dalam negara kita tidak akan menjadi-jadi sangat. Dan seperti saya sebutkan tadi jika perseimbangan kaum terdapat maka kemungkinan rusuhan kaum berlaku tidaklah begitu mudah.

Jadi, Tuan Yang di-Pertua, jelaslah bahawa orang yang waras, orang yang bersemangat kebangsaan, yang cintakan kepada negara dan bangsa, perlu menyokong dan membantu usaha Kerajaan. Orang yang tidak menyokong usaha kita, orang yang sengaja menghalang dasar pelajaran dan perlaksanaannya, bolehlah dianggap sebagai orang yang tidak ingin melihat kemajuan bangsa dan negara, orang yang anti-nasional.

Seperti yang saya telah sebutkan tadi dasar pelajaran dan hasrat pelajaran negara kita ini disokong oleh semua orang yang waras dan jujur.

Malangnya terdapat orang-orang yang tidak sedar atau tidak mahu sedar tentang kepentingan negara. Mereka ini menurut nafsu dan memandang cuma dari satu sudut sahaja—sudut diri sendiri, sudut kepentingan diri. Dan oleh kerana mereka didorong oleh nafsu dan kepentingan diri maka mereka sanggup melakukan perbuatan-perbuatan yang menghalang pencapaian objektif negara kita—iaitu meninggikan taraf kaum bumiputra supaya sama dengan lain-lain kaum dalam semua bidang.

Sementara Kerajaan berusaha untuk memberi pelajaran kepada kaum bumiputra, mereka ini berusaha supaya kaum bumiputra tidak mendapat pelajaran. Di sekolah dan di universiti mereka ini bergiat supaya suasana pelajaran tidak ujud. Dan kadang-kadang mereka menghalang secara langsung penuntut-penuntut yang ingin belajar.

Di masa-masa yang ke belakangan ini usaha mereka ditumpukan kepada penggunaan tenaga penuntut untuk memberi kuasa politik kepada mereka. Samada politik mereka kiri atau kanan tidaklah relevant. Dan segi pembangunan negara kesannya sama saja. Sebab itu kita tidak dengar perkara lain daripada perbuatan-perbuatan di universiti-universiti melainkan yang mengganggu dan mengkhianati pelajaran. Kalau kita ada tetamu dari luar negeri, penuntut adakan tunjuk perasaan; kalau pembinaan universiti terlewat sedikit, penuntut adakan tunjuk perasaan; kalau institusi tidak naik taraf, penuntut tunjuk perasaan; kalau seorang penuntut tidak lulus atau tidak baik kelulusannya, penuntut tunjuk perasaan; kalau kononnya orang lapar, penuntut tunjuk perasaan; kalau harga getah jatuh, penuntut tunjuk perasaan; kalau Naib Canselor dilantik, penuntut tunjuk perasaan; kalau Naib Canselor tidak dilantik, penuntut tunjuk perasaan; kalau Dekan dilantik, penuntut tunjuk perasaan; kalau Menteri membuat lawatan, penuntut tunjuk perasaan; kalau terlewat bayar biasiswa, penuntut tunjuk perasaan dan berpuluh-puluh sebab lagi yang penuntut tunjuk perasaan.

Tiap-tiap tunjuk perasaan memerlukan masa yang banyak untuk merancang, membakar hati pesertanya dan mengadakannya. Dan selepas ianya diadakan maka tentulah masa yang panjang juga dikehendaki supaya ketenteraman kembali semula bagi memulihkan suasana pelajaran. Dalam tunjuk perasaan yang diadakan pada 3hb Disember, 1974 persiapan untuknya telah mengambil masa tidak kurang dari dua minggu atau lebih dan ketenteraman tidak dipulihkan seratus peratus sehingga sekarang iaitu lebih 3 bulan selepas tunjuk perasaan. Dan bukan sahaja tunjuk perasaan yang berlaku—sekejap-sekejap sudut pidato diadakan untuk membakar hati penuntut. Tuduhan yang dibuat di sudut pidato itu jarangkali berasas kepada yang benar—tetapi ini tidak menjadi masalah. Yang penting ialah apa yang dikatakan sebagai kebebasan penuntut dan kononnya tanggungjawab mereka. Sudut pidato ini memang berjaya untuk memesongkan fikiran penuntut daripada pelajaran.

Selain daripada itu diadakan pula berbagai upacara orientasi yang bertujuan bukan untuk memperkenalkan penuntut baru kepada persekitarannya atau untuk membentuk fikiran penuntut-penuntut baru supaya menumpukan

perhatian kepada pelajaran, tetapi supaya semua penuntut sanggup menerima arahan daripada sebilangan kecil penuntut yang berangan-angan besar.

Penuntut-penuntut didesak supaya bersatu untuk kononya membetulkan masyarakat yang dikatakan tidak adil—iaitu masyarakat yang memberi peluang kepada mereka walaupun sepatutnya mereka tidak dapat peluang. Soal belajar tidak diutamakan sama sekali.

Tuan Yang di-Pertua, dengan kegiatan anika jenis ini adalah nyata bahawa penuntut di universiti tidak dapat menumpukan perhatian kepada pelajaran. Tetapi yang sedihnya ialah penuntut yang lebih terlibat ialah penuntut bumiputra—penuntut daripada kaum yang ketinggalan di belakang, yang mana pelajaran sahaja yang boleh menyelamatkan mereka. Dan yang lebih sedih lagi pemimpin pelajar yang cergas menghalang kejayaan penuntut bumiputra ini terdiri daripada bumiputra sendiri.

Dari hal ini adalah jelas bahawa satu sabotaj dan mungkin satu pengkhianatan telah berlaku. Pemimpin-pemimpin penuntut ini mungkin tidak dewasa, tidak sedar tentang apa yang dilakukan oleh mereka tetapi apa yang tidak dapat dinafikan ialah perbuatan mereka membinasakan bangsa dan negara dan menghalang pencapaian perseimbangan antara kaum dalam negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, bukan ini sahaja berlaku akibat perbuatan tidak bertanggungjawab oleh pemimpin-pemimpin pelajar ini. Saya telah sebutkan tadi tentang kegiatan Gurila Kominis di negara kita. Saya telah sebutkan juga tentang bahayanya kominis ini.

Pemimpin-pemimpin pelajar yang terdiri dari penuntut-penuntut yang beragama Islam telah menyangkal bahawa mereka ada hubungan dengan kominis. Sebagai orang Islam mereka berkata mereka adalah musuh kepada kominis.

Tetapi, oleh kerana kekacauan dan ancaman dari penuntut-penuntut, beberapa Pasukan Polis terpaksa digunakan untuk menjaga keamanan di Kuala Lumpur. Sepatutnya mereka ini bertugas di hutan, meronda di sempadan dan mengawasi atau menyerang pasukan kominis. Tetapi mereka berada di Kuala Lumpur dan ini melegakan Kominis daripada tekanan Pasukan Keselamatan.

Secara langsung penuntut mungkin tidak ada hubungan dengan kominis tetapi tidaklah boleh dinafikan bahawa tunjuk perasaan mereka di Kuala Lumpur, Ipoh dan Pulau Pinang telah menolong kegiatan Gurila Kominis. Kominis menjadi begitu berani sehingga mereka sanggup masuk sebuah kampung untuk memujuk orang kampung itu menyokong mereka.

Gurila Kominis begitu suka kepada tindakan penuntut sehingga mereka tidak segan-segan mengedarkan risalah yang memuji penuntut-penuntut dengan tunjuk perasaan mereka.

Jelaslah daripada ini, Tuan Yang di-Pertua, bahawa samada penuntut akui atau tidak, mereka telah menolong kominis dan dalam tunjuk perasaan Disember, 1974, penuntut-penuntut Islam telah menolong musuh Islam. Kalau ada kejayaan Gurila Kominis, dan kalau ada anggota Pasukan Keselamatan yang cedera atau mati kerana serangan kominis, sedikit sebanyak penuntut yang merancang tunjuk perasaan dan melemahkan tenaga Polis itu mesti disalahkan.

Semua ini, Tuan Yang di-Pertua, terpaksa diterangkan kerana semua ini merupakan latarbelakang kepada pindaan Akta Universiti dan Kolej Universiti yang saya bentangkan kepada Dewan yang berbahagia ini.

Undang-undang tidak perlu, Tuan Yang di-Pertua, apabila masyarakat sedar tentang tanggungjawab dan mengawal diri tanpa desakan ataupun paksaan. Tetapi apabila masyarakat atau sebahagian daripadanya tidak mengambil berat tentang tanggungjawab mereka dan tidak mengawal diri mereka, undang-undang mestilah digubal untuk memelihara ketenteraman dan kejayaan masyarakat itu.

Begitulah dengan undang-undang pindaan ini. Kerajaan telah bersikap liberal dahulu dengan berpendapat bahawa penuntut di universiti adalah orang dewasa dan tahu tentang tanggungjawab mereka. Tetapi dari apa yang saya telah sebutkan tadi adalah nyata yang sebahagian daripada penuntut di universiti tidak bertanggungjawab dan tidak sedar tentang akibat tindakan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, masalah Gurila Kominis dan masalah kemajuan kaum yang tidak seimbang masih ada di negara kita. Kemenangan kominis di Indo-China mungkin

menggalakkan dan memberi semangat kepada Gurila Kominis di Malaysia untuk bertindak lebih cergas lagi.

Dalam keadaan seperti ini kita tidak boleh meringankan perbuatan yang tidak bertanggungjawab oleh penuntut. Kita tahu bahawa ada di antara penuntut yang terlibat secara langsung dengan kominis. Perbuatan penuntut yang pada lahirnya tidak bersimpati dengan kominis tetapi boleh menolong kominis juga mesti diawasi.

Berkenaan dengan masaalah antara kaum pula, kita masih belum berjaya memperseimbangkan mereka. Orang bumiputra masih banyak ketinggalan di belakang. Doktor, peguam, jurutera, akitek, business executive, mekanik, repairmen, buruh terlatih, teknisyen, pekedai, peniaga, industrialist, jurukur, juruterbang, jururawat, pelombong dan seribu satu macam lagi bidang perkhidmatan dan jurusan masih kekurangan penyertaan bumiputra. Di kebanyakan bidang usaha bumiputra masih nun di belakang. Mereka masih mundur, masih memerlukan bimbingan dan bantuan.

Kedudukan tidak seimbang ini masih merunsingkan, masih menimbulkan perasaan iri hati; satu perasaan yang tidak sihat. Kedudukan yang terdapat sekarang masih boleh mencetuskan rusuhan kaum yang mana rusuhan ini boleh menghancurkan ketenteraman dan kejayaan di dalam negara. Kedudukan ini masih memecahbelahkan kaum dan melemahkan kita. Separuh daripada tenaga manusia yang ada di dalam negara kita masih tidak boleh dipergunakan untuk kemajuan negara.

Pendek kata, Tuan Yang di-Pertua, kita masih menghadapi banyak masaalah yang memerlukan perhatian dan tenaga kita dengan sepenuhnya untuk mencari penyelesaian dan mengatasinya. Masaalah-masaalah ini adalah terlalu serious untuk kita bermain-main, untuk kita mengadakan kemewahan Barat seperti tunjuk perasaan. Kita tidak ada masa melayan orang yang mendakwa diri mereka sebagai jaguh dan matang dalam semua lapangan. Kita tidak ada masa untuk mereka kerana kita tahu mereka tidak pun upaya mengatasi masaalah diri mereka sendiri tanpa pertolongan daripada kita.

Tuan Yang di-Pertua, saya tahu bahawa sebahagian daripada penuntut-penuntut di

Universiti sekarang ini juga merancang untuk mengadakan kekacauan di universiti apabila tahun akademik 1975/76 bermula dalam bulan depan. Mereka giat mencetak risalah-risalah dan berazam untuk mengadakan berbagai peristiwa dalam kampus universiti. Mereka menganggap bahawa kalau mereka menghadkan aktiviti mereka di dalam kampus maka tidak ada satu pun yang pihak universiti atau Kerajaan boleh buat.

Rancangan mereka sudah tentu akan menghancurkan suasana pelajaran dalam universiti. Mereka ingin, terutamanya menyekat mahasiswa yang baru daripada meneruskan pelajaran mereka dan terus menceburkan diri dalam tunjuk-tunjuk perasaan.

Samada mereka sedar atau tidak perbuatan mereka akan menjejaskan usaha Kerajaan untuk memberi pelajaran kepada bumiputra khususnya dan memperseimbangkan kedudukan antara kaum. Di samping itu ada kemungkinan besar bahawa perbuatan mereka akan menolong kominis di hutan dengan mengalihkan perhatian Polis khasnya dan pasukan-pasukan Keselamatan amnya daripada menumpukan tenaga kepada pencegahan kegiatan Gurila Kominis kepada menjaga ketenteraman dalam kampus universiti.

Tuan Yang di-Pertua, memandangkan kepada semua yang saya sebutkan ini, maka adalah nyata bahawa Undang-undang mesti disediakan untuk mencegah perbuatan menghalang pelajaran dan mengujudkan peristiwa-peristiwa yang tidak berfaedah di dalam negara kita.

Saya sedar, Tuan Yang di-Pertua, bahawa pengujudkan undang-undang pindaan kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti ini akan menarik kecaman yang hebat daripada penuntut dan juga sebahagian daripada kakitangan akademik. Dan sudah tentu ada saja golongan-golongan yang akan menanggung di air yang keruh. Dengan izin Tuan Yang di-Pertua, saya ingin meneruskan ucapan ini dalam bahasa Inggeris sedikit.

(Dengan izin) We expect in particular to hear violent criticisms from the so-called champions of academic freedom within and outside the country. This particular group of people has somehow gotten into their minds that academic freedom means special exemptions from the law as it applies to common people. These people believe that the grounds

on which universities stand are sacred and may not be desecrated by such people as the common mata-mata who enforces the law.

We have, Sir, to disabuse them over their misconception. Academic freedom means the freedom to seek knowledge, to pursue any course of studies without being hampered or obstructed by considerations other than academic.

It does not mean that those who stay or work in university campuses are above the law. It does not mean that crimes may be committed on university grounds with complete immunity from the processes of the laws of the country. It does not mean that the university premises may be used to plan and equip people for sorties into the surrounding areas or the country at large in order to disrupt the peace.

In fact, academic freedom does not distinguish the people in the university grounds from the people outside, where the laws of the country are concerned. The grounds of the university are not sacred and lawbreakers cannot make it a sanctuary for their illegal operations.

Perhaps it may be said that the universities are now being subjected to special restrictive laws. I would like to emphasize here that there is no restriction on academic freedom. But the new laws do concern only the universities and they are so because the universities have failed to contain and manage their problems on their own. Laws are not necessary when people maintain the peace voluntarily. But when people anywhere are unable to keep the peace, then laws have to be made to enforce peace.

Nowhere in the country have there been such goings-on as found in the universities. Students take over the campus and expel university authorities. Massive quantities of libellous documents and papers are produced in the universities and disseminated throughout the country. Day in and day out public money is wasted as students demonstrate and make speeches while lecture halls are deserted. Plans are made to disrupt life in the campuses and outside them and are carried out persistently with impunity.

Clearly this is a special situation deserving of special attention. A Government would be

failing in its duty, in particular a democratically elected Government, if it does not oversee the usage of public property and public money. Hence the laws relating to the Universities and University Colleges.

The laws do not interfere with studies, with the acquisition and dissemination of knowledge. Indeed they will facilitate the dissemination and acquisition of knowledge by those really interested in doing so. The laws are only directed towards preventing the unauthorised use or the abuse of universities and their premises for purposes other than what is generally understood as academic. There are therefore no grounds other than those of pride and privilege for academics to protest against the law. Academics cannot consider themselves as a race apart and exempted from the standards of behaviour expected of the other citizens.

Tuan Yang di-Pertua, setelah menerangkan secara umum latarbelakang, asas dan tujuan Pindaan kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti ini, benarkan saya mengulas satu persatu daripada ceraiian-ceraiian pindaan yang telah dibuat.

1. *Seksyen 15 dalam Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971*, dimansuhkan dan peruntukan baru dibuat bagi memperluaskan lagi kuatkuasa undang-undang bukan sahaja kepada badan-badan atau pertubuhan pelajar tetapi juga kepada pelajar-pelajar sebagai orang perseorangan.

Seksyen-kecil 15 (1) merupakan peruntukan baru yang melarang seseorang pelajar universiti daripada menjadi ahli atau mengadakan sebarang perhubungan dengan mana-mana persatuan, parti politik, kesatuan sekerja atau lain-lain pertubuhan, badan atau kumpulan orang perseorangan yang ditubuhkan di bawah undang-undang ataupun tidak dan yang berada di dalam atau di luar universiti, mahupun yang berada di dalam serta di luar negara Malaysia, melainkan jika ianya dibenarkan di bawah Perlembagaan sesebuah universiti itu atau setelah mendapat kebenaran secara bertulis terlebih dahulu daripada Naib Canselor. Tujuan peruntukan ini bukanlah untuk menegah sama sekali seseorang pelajar universiti itu daripada menyertai ataupun menjadi ahli persatuan, pertubuhan, kumpulan atau badan yang sah di sisi undang-undang dan bertujuan yang

boleh memberi faedah kepada penuntut-penuntut. Kuasa yang meluluskan hubungan atau keahlian tersebut perlu diberi kepada Naib Canselor ataupun di bawah kuatkuasa Perlembagaan Universiti supaya mengelakkan penglibatan pelajar-pelajar di dalam persatuan yang menjalankan kegiatan bertentangan dengan kepentingan Universiti dan peranan mereka sebagai pelajar.

Seksyen-kecil 15 (2) melarang pelajar-pelajar universiti sebagai satu kumpulan atau badan samada ianya ditubuhkan di bawah suatu Perlembagaan Universiti ataupun tidak, daripada bergabung atau bersekutu atau mempunyai sebarang hubungan dengan mana-mana persatuan, parti politik, kesatuan sekerja atau lain-lain pertubuhan, badan atau kumpulan orang perseorangan yang ditubuhkan di bawah undang-undang ataupun tidak, mahupun yang ditubuhkan di dalam ataupun di luar universiti atau yang berada di dalam atau yang di luar negara Malaysia melainkan ianya dibenarkan oleh Perlembagaan sesuatu universiti ataupun setelah mendapat kebenaran secara bertulis terlebih dahulu daripada Naib Canselor. Peruntukan ini mempunyai tujuan yang sama dengan seksyen-kecil 15 (1) dan pemakaiannya adalah dikenakan juga kepada persatuan, pertubuhan, badan dan kumpulan pelajar. Sebagaimana yang kita semua maklum, setengah pertubuhan itu hanya merupakan front atau alat kepada anasir-anasir subversif dan ada pula yang berada di luar negeri yang anti Malaysia, maka pengawasan dan kawalan yang rapi mestilah dibuat oleh pihak berkuasa universiti ke atas hasrat untuk bergabung atau mengadakan sebarang perhubungan dengan pertubuhan atau badan-badan lain baik di mana juga ianya ditubuhkan di luar ataupun di dalam negeri.

Seksyen-kecil 15 (3) memperuntukkan tiada sesiapa pun semasa menjadi pelajar sesebuah universiti boleh menyatakan atau melakukan sesuatu yang boleh ditafsirkan sebagai menyatakan sokongan, simpati atau bingkangan kepada mana-mana parti politik atau kesatuan sekerja atau mana-mana pertubuhan, badan atau kumpulan orang yang menyalahi undang-undang. Larangan ini adalah mutlak, dengan tujuan untuk memelihara kepentingan seseorang pelajar itu dalam mana tanggungjawabnya yang utama adalah terhadap pelajaran. Kerajaan berpendapat bahawa

universiti ialah tempat seseorang itu melengkapkan diri dengan ilmu pengetahuan dan seseorang yang diberi peluang untuk belajar di dalamnya mestilah memenuhi peranan yang ditetapkan. Jika sekiranya ia ingin menjalankan kegiatan lain maka ia seharusnya meninggalkan kampus universiti. Kerajaan tidak begitu mewah sehingga sanggup membiayai perbelanjaan seseorang di universiti bukan untuk pelajaran tetapi untuk membuat sesuka hatinya.

Seksyen-kecil 15 (4) ialah larangan yang serupa seperti di dalam *Seksyen-kecil 15 (3)* dan pemakaiannya dikenakan juga kepada sesebuah pertubuhan, badan atau kumpulan pelajar-pelajar universiti.

Seksyen-kecil 15 (5) menyebut tentang hukuman yang dikenakan kepada sesiapa yang melanggar atau yang tidak menurut kehendak-kehendak peruntukan di bawah *seksyen-kecil 15 (1), (2), (3) dan (4)*. Sungguhpun hukuman yang dikenakan kepada mereka yang melakukan kesalahan tersebut agak berat tetapi Kerajaan tidaklah bermaksud untuk menggunakan peruntukan ini menganiayakan pelajar-pelajar universiti yang menjadi ahli sesuatu pertubuhan yang membawa faedah dari segi pelajaran atau kebajikan mereka. Tetapi apa yang perlu ditegaskan di sini ialah sekiranya seseorang pelajar itu didapati terlibat dalam pertubuhan atau kumpulan yang menyalahi undang-undang maka ia akan dihadapkan ke mahkamah dan hanya proses undang-undang sahaja yang akan menjatuhkan hukuman yang telah diperbekalkan dalam Akta ini.

2. *Seksyen-kecil 15, 15B, 15C dan 15D dan 15E*, semuanya merupakan peruntukan baru dan tambahan kepada peruntukan di dalam *seksyen 15 pada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971*. *Seksyen-kecil 15A (1)* melarang pelajar Universiti sebagai orang perseorangan dan juga sebagai suatu badan atau kumpulan daripada memungut wang atau lain-lain harta atau membuat rayuan bagi sesuatu kutipan wang atau lain-lain harta samada secara lisan atau bertulis. Tujuan diadakan peruntukan ini bukanlah untuk menyekat samasekali daya usaha yang diambil oleh pelajar-pelajar universiti bagi mengadakan sesuatu acara untuk memungut wang bagi tujuan amal dan kebajikan pelajar, kerana *seksyen-kecil seksyen-kecil 15A (3) dan 15A (4)* memberi kuasa

kepada Menteri atas budibicaranya memberi pengecualian kepada sesiapa yang ingin mengadakan kutipan dan pungutan wang atau lain-lain harta, tertakluk kepada syarat dan peraturan yang dikenakan. Menteri juga boleh mewakili kuasa ini kepada Naib Canselor bagi pungutan dan kutipan wang serta lain-lain harta di dalam sesuatu universiti itu. Peruntukan ini bertujuan supaya kutipan dari orang ramai tidak dilakukan untuk membiayai kegiatan-kegiatan yang tidak berfaedah dan bertentangan dengan sebab-sebab universiti ditubuh.

(ii) *Seksyen 15B* memperuntukkan dengan jelasnya tentang "criminal liability" pemegang-pemegang jawatan atau seseorang pelajar yang menguruskan atau membantu sesuatu pertubuhan, kumpulan atau badan pelajar yang melanggar atau melakukan kesalahan di bawah mana-mana undang-undang. Tujuan seksyen ini ialah untuk menegaskan kepada pelajar-pelajar universiti samada sebagai pemegang jawatan atau tidak yang secara langsung terlibat dengan pertubuhan yang melakukan kesalahan di sisi undang-undang adalah bertanggungjawab atas segala kegiatan yang dijalankan di atas nama pertubuhan atau kumpulan pelajar itu. Walau bagaimanapun seseorang masih diberi peluang membuktikan dalam mahkamah bahawa kesalahan itu dilakukan tanpa pengetahuannya dan ia telah berusaha dengan sedaya upayanya untuk menghalang perbuatan salah itu dilakukan.

(iii) *Seksyen 15C* ialah peruntukan yang membolehkan pihak pendakwa membuat beberapa anggapan yang tidak payah dibuktikan seperti penubuhan sesuatu badan atau persatuan, atau samada ia mempunyai nama dan juga jika seseorang itu didapati pada dirinya apa juga bahan-bahan seperti tulisan, buku dan sebagainya yang ada kaitan dengan pertubuhan yang melakukan kesalahan di bawah undang-undang itu maka ianya juga dianggap menjadi ahli pertubuhan tersebut atau membantu dalam pengurusanannya kecuali jika ia dapat membuktikan sebaliknya. Tujuan seksyen ini ialah bagi menjauhkan pelajar-pelajar daripada mendampingi atau mempunyai hubungan apa corak sekalipun dengan kumpulan dan pertubuhan-pertubuhan haram dan yang melanggar undang-undang khasnya badan-badan yang merupakan "front" kepada kominis.

(iv) *Seksyen 15D* dibuat supaya memperuntukkan kuasa bagi menggantung atau memberhentikan samasekali seseorang pelajar universiti yang dituduh kerana sesuatu kesalahan jenayah di mahkamah dan didapati bersalah. Walau bagaimanapun, peruntukan ini membolehkan Menteri atas budibicaranya memberi pengecualian daripada penguatkuasaan peruntukan ini berhubung dengan penggantungan dan pemberhentian seseorang pelajar itu. Kuasa memberi pengecualian ini boleh diwakilkan oleh Menteri kepada Naib Canselor sesuatu universiti tertakluk kepada peraturan-peraturan dan sekatan-sekatan yang dikenakan. Adapun tujuan peruntukan ini ialah supaya penuntut tidak meringankan perbuatan-perbuatan yang melanggar dengan undang-undang yang boleh membawa kepada dakwaan di hadapan mahkamah. Sebahagian daripada penuntut berpendapat bahawa dakwaan ke hadapan mahkamah bukan perkara yang serius dan mereka melakukan tunjuk perasaan umpamanya berturut-turut walaupun didakwa. Dengan peruntukan ini, dakwaan ke hadapan mahkamah boleh membawa kepada penggantungan atau pemberhentian daripada menjadi mahasiswa.

(v) *Seksyen 15E* memperuntukkan bahawa semua kesalahan yang dilakukan di bawah Akta ini adalah kesalahan yang tidak boleh dijamin dan membenarkan penangkapan dilakukan tanpa waran. Tujuannya ialah supaya mereka yang melakukan kesalahan tersebut dapat diasingkan daripada pelajar-pelajar universiti yang lain kerana jika mereka dibiarkan berleluasa di dalam kampus sesebuah universiti itu maka kemungkinan seseorang itu menghasut, mempengaruhi dan mengganggu dan menghalang pelajar-pelajar universiti yang lain, tidak dapat dielakkan.

3. *Seksyen 16 pada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971*, adalah dimansuhkan dan peruntukan-peruntukan baru dibuat untuk menggantikannya. *Seksyen 16* yang baru memperuntukkan kuasa kepada Naib Canselor untuk menggantung, membubarkan dan juga mengarahkan sesebuah pertubuhan atau badan pelajar untuk bertindak sejajar dengan pindaan-pindaan yang dicadangkan di dalam Rang Undang-undang ini. Di bawah *Seksyen 16* pada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971, kuasa penggantungan

atau pembubaran sesuatu badan atau pertubuhan pelajar diletakkan kepada Majlis Universiti. Daripada pengalaman yang lalu didapati peraturan tersebut adalah kurang memuaskan oleh kerana tindakan yang segera bagi mencegah daripada berlakunya sesuatu perkara yang mungkin membawa kemudaratkan kepada sesuatu universiti itu tidak dapat dibuat dengan pantas.

(ii) Fasal 5 dalam Rang Undang-undang ini bertujuan untuk menambah di antara lainnya Seksyen baru iaitu *Seksyen 16A* yang memperuntukkan bahawa satu Jawatankuasa Tata tertib akan dibentuk bagi sesuatu universiti yang terdiri daripada Naib Canselor serta dua ahli dipilih daripada Majlis Universiti bagi menjadi pihak berkuasa, bertanggungjawab di atas tata tertib kakitangan, pegawai-pegawai dan pekerja-pekerja universiti itu. Jawatankuasa ini boleh juga mewakili kuasanya kepada mana-mana pegawai atau kakitangan universiti ataupun sesuatu lembaga yang terdiri daripada kakitangan dan pegawai universiti. Jika ada sesuatu rayuan terhadap keputusan Jawatankuasa tata tertib itu ataupun kepada pihak yang diwakili kuasa tersebut maka ianya boleh dikemukakan kepada Majlis Universiti.

(iii) Berhubung dengan tata tertib pelajar-pelajar universiti pihak berkuasa yang bertanggungjawab ialah Timbalan Naib Canselor yang diberi tanggungjawab dan kuasa mendisiplinkan pelajar-pelajar. Beliau boleh juga mewakili kuasa tersebut kepada lain-lain pegawai atau kakitangan dalam universiti itu bagi seseorang pelajar ataupun sesuatu golongan pelajar yang ada dalam universiti. Rayuan, di atas tindakan tata tertib yang dikenakan oleh Timbalan Naib Canselor hanya boleh dikemukakan kepada Menteri yang diberi kuasa untuk menolak samasekali rayuan tersebut ataupun menubuhkan suatu jawatankuasa untuk menimbangkan dan membuat perakuan-perakuan tertentu kepada beliau.

(iv) *Seksyen 16C* juga memperuntukkan bahawa sesuatu Majlis Universiti itu mempunyai kuasa untuk menggubal peraturan-peraturan berhubung dengan tata tertib bagi semua golongan kakitangan, pegawai-pegawai, pekerja-pekerja dan pelajar-pelajar sesuatu universiti itu, berserta dengan denda atau hukuman dan tatacara mengenainya. Adapun tujuan mengadakan peruntukan

baru ini ialah untuk melicinkan serta memperkemaskan lagi kawalan dan pengawasan tata tertib ke atas semua golongan kakitangan, pegawai-pegawai, pekerja-pekerja dan pelajar-pelajar sesuatu universiti itu. Memang tidak dapat dinafikan bahawa keadaan yang ujud di dalam universiti-universiti di negara kita sekarang disebabkan oleh kakitangannya ketidakadanya sesuatu sistem disiplin yang dapat dilaksanakan dengan berkesan ke atas golongan mereka yang telah disebutkan tadi. *Seksyen-kecil 16C (4)* memperuntukkan bahawa di dalam mengenakan tatacara bagi sesuatu tindakan disiplin yang menurut peraturan-peraturan yang telah ditetapkan maka peluang untuk membuat pembelaan oleh seseorang yang dikenakan tindakan disiplin itu hendaklah diberikan sebelum sesuatu keputusan dicapai oleh pihak berkuasa tata tertib yang berkenaan. Dengan peruntukan ini maka kemungkinan berlakunya perbuatan yang tidak adil dapatlah dicegah atau dielak.

Fasal 7 dalam Rang Undang-undang ini mencadangkan pindaan-pindaan dalam Jadual kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971, yang menjadi contoh (model) bagi Perlembagaan sesuatu universiti di negara ini agar menjamin keseragaman dalam kebanyakan hal bagi susunan dan peraturan-peraturan yang terdapat dalam mentadbirkan sesebuah universiti itu.

Di antara hal-hal penting yang terlibat dalam pindaan-pindaan Jadual kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971, ialah mengenai perkara-perkara berikut:

(i) Acara perlantikan pegawai utama universiti seperti Canselor dan Naib Canselor yang diperuntukan dalam *seksyen-kecil seksyen-kecil 7 (3) dan 9 (1) Jadual kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971*, dipinda, supaya perlantikan-perlantikan tersebut dibuat oleh Duli Yang Maha Mulia Seri Paduka Baginda Yang di-Pertuan Agong dan tidak lagi oleh Jumaah ataupun Majlis di mana berkenaan. *Seksyen-kecil 9 (8) Jadual kepada Akta* juga dipinda bagi memperuntukkan perlantikan Timbalan Naib Canselor yang dilantik oleh Menteri, selepas berunding dengan Naib Canselor dan ianya boleh dipilih dari kakitangan sesuatu universiti itu sendiri ataupun dari luar mengikut mana yang difikirkan sesuai. Pindaan ini ialah peruntukan berbangkit daripada

pindaan dalam Akta Ibu yang memasukkan satu peruntukan baru, sebagai *seksyen 16B*. Ada pun tujuan pindaan-pindaan yang disebutkan tadi ialah supaya menjamin bahawa pengisian jawatan-jawatan penting di dalam sesuatu universiti diperbuat oleh kuasa yang tertinggi di dalam sistem pemerintahan negara ini demi menjaga kepentingan perjalanan dan pengurusan sesuatu universiti supaya selaras dengan kehendak rakyat dan negara.

(ii) Keanggotaan Jumaah sesuatu universiti sebagaimana yang diperuntukkan di dalam *seksyen 13, Jadual kepada Akta*, adalah dipinda untuk mengurnagkan bilangan ahli-ahlinya. Negara pada masa ini mempunyai lima buah universiti dan adalah kurang praktik jika susunan Jumaah lama itu masih dikekalkan jua.

(iii) *Seksyen-kecil 15 (1) Jadual kepada Akta* memperuntukkan penubuhan sesuatu Majlis Universiti yang terdiri daripada ahli-ahli yang disenaraikan dalam *perenggan kecil (a) hingga (i)*. Pindaan yang dicadangkan akan menyusun semula kandungan ahli-ahli Majlis dan juga acara perlantikan Pengerusi Majlis tidaklah lagi dibuat secara pilihan dari kalangan ahli-ahlinya. Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat maklum, Majlis sesuatu universiti merupakan badan kerja yang sangat penting dan bertanggungjawab bagi menentukan dasar-dasar serta mengawasi perlaksanaannya. Sungguhpun di dalam susunan baru yang dicadangkan ini memasukkan lebih ramai lagi ahli-ahli *ex-officio*, jumlah bilangan ahli Majlis tidak banyak bezanya dengan susunan yang lama. Kehadiran ahli-ahli *ex-officio* difikirkan wajib kerana sesuatu universiti itu dibiayai pada sebahagian besarnya daripada wang awam, maka kepentingan awam mestilah dijaga dan dipelihara setiap masa.

(iv) *Seksyen-kecil 18 (3) Jadual kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971*, memperuntukkan perlantikan Dekan dan Timbalan Dekan sesuatu universiti itu. Peruntukan baru yang dicadangkan dalam Rang Undang-undang pindaan ini menentukan bahawa Dekan atau Timbalan Dekan akan dilantik oleh Naib Canselor dan tidak lagi melalui pilihan di antara ahli-ahli fakulti sesuatu universiti sebagaimana yang berjalan pada masa ini. Tempoh pemegangan jawatan Dekan atau Timbalan Dekan juga ditetapkan iaitu selama dua tahun. Seseorang Dekan

atau Timbalan Dekan memainkan peranan yang penting sebagai pentadbir sesebuah fakulti dan juga menjadi pemimpin akademik kepada ahli-ahli fakulti tersebut. Pendek kata beliau adalah orang yang menjadi perantaraan yang paling utama di antara Naib Canselor dengan ahli-ahli fakulti serta juga dengan pelajar-pelajar. Oleh yang demikian adalah mustahak supaya sesiapa jua yang menjadi Dekan atau Timbalan Dekan adalah terdiri daripada orang yang mendapat kepercayaan penuh Naib Canselor bagi menjamin kelicinan pentadbiran dan kerja sama dalam pelbagai hal terutamanya untuk menjayakan rancangan dan pengajaran akademik sesebuah fakulti itu.

Seksyen 48 Jadual kepada Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971, memperuntukkan penubuhan sesuatu badan pelajar yang dikenali dengan nama Majlis Perwakilan Pelajar yang terdiri daripada semua siswa berdaftar sesuatu universiti itu. Pindaan yang dicadangkan di dalam peruntukan baru *seksyen-kecil 48 (1)* ialah suatu badan pelajar universiti akan ditubuhkan yang terdiri daripada semua siswa berdaftar yang dikenali dengan nama Kesatuan Pelajar-pelajar. *Seksyen-kecil 48 (2)* memperuntukkan bahawa ahli-ahli kesatuan akan memilih wakil-wakil bagi membentuk suatu Majlis Perwakilan Pelajar yang dibuat melalui undian rahsia berdasarkan fakulti-fakulti dan juga keseluruhan jumlah pelajar. 2/3 daripada ahli-ahli Majlis Perwakilan Pelajar akan dipilih berdasarkan fakulti-fakulti dan 1/3 lagi akan terdiri daripada ahli-ahli yang mewakili keseluruhan badan pelajar dalam sesuatu universiti itu. Tujuan menetapkan acara untuk memilih wakil bagi menduduki Majlis itu ialah supaya menjamin kepentingan segenap golongan dan lapisan pelajar itu. Perwakilan penuntut di dalam Majlis kerja sesuatu Persatuan Mahasiswa yang ujud sekarang tidak mencerminkan dengan sepenuhnya hasrat serta kepentingan semua ahli yang terdiri daripada siswa berdaftar di dalam sesebuah universiti itu. Adalah diharapkan dengan pindaan yang dicadangkan ini kelak kepentingan pelajar-pelajar akan terjaga dan dipelihara dengan lebih baik kerana pemilihan ahli-ahli Majlis Perwakilan Pelajar tidak dimonopoli ataupun dibolot oleh mana-mana kumpulan atau golongan yang ingin memperalatkan kesatuan pelajar-pelajar atau badan-badan pelajar yang lain

bagi kepentingan diri ataupun bagi mendokong sesuatu fahaman yang mencemarkan nama baik sesuatu universiti.

Seksyen-kecil 48 (7) juga memperuntukkan bahawa seseorang pelajar universiti yang menghadapi tuduhan atau yang sedang diambil tindakan tatatertib, tidak layak untuk bertanding menjadi wakil dalam Majlis Perwakilan Pelajar-pelajar. Begitu juga pelajar-pelajar yang belum mengambil peperiksaan tahun pertamanya ataupun yang gagal serta yang tidak mengambil peperiksaan tahun akhir bagi sesuatu kursus pengajian yang diikutinya tidak juga dibenarkan untuk bertanding menjadi Ahli di dalam Majlis itu sebagaimana yang diperuntukkan dalam *Seksyen-kecil 48 (8)*. Adapun tujuan peruntukan ini ialah untuk mengelakkan pelajar-pelajar dalam golongan tersebut daripada melibatkan diri dengan kegiatan-kegiatan persatuan yang akan tidak dapat tiada mengalihkan perhatian mereka daripada pelajaran dan bagi mereka yang sedang berada dalam tahun yang dianggap genting (crucial) dalam kehidupan seseorang mahasiswa itu, kegagalannya tentulah akan merugikan diri mereka dan juga negara.

Satu perubahan besar yang berbangkit di dalam Jadual kepada Akta ini ialah berhubung dengan pungutan yuran daripada ahli-ahli Persatuan Mahasiswa. *Seksyen-kecil 48 (ii)* memperuntukkan bahawa Kesatuan Pelajar-pelajar atau Majlis Perwakilan Pelajar tidak boleh menyenggara apa jua kumpulan wang atau memungut derma, bantuan mahupun harta daripada sesiapa pun. Segala perbelanjaan yang dikenakan bagi kegiatan-kegiatan Majlis Perwakilan Pelajar di atas nama Kesatuan Pelajar-pelajar akan dibiayai daripada peruntukan universiti mengikut peraturan-peraturan kewangan yang ditetapkan oleh pihak berkuasa universiti. Sebagaimana yang dimaklum oleh semua Ahli-ahli Dewan ini, punca kewangan sesuatu pertubuhan pelajar itu adalah menjadi satu unsur yang akan menjadikan ianya kuat dan pentadbiran kewangan adalah bergantung kepada kejujuran dan amanah pemimpin-pemimpinnya. Suatu perkara yang tidak dapat dinafikan ialah apabila sesuatu kesatuan itu terlalu kuat dari segi kewangannya maka penyalahgunaan kuasa boleh dilakukan oleh segelintir pemimpin-pemimpin pelajar yang tidak bertanggungjawab. Adalah tidak wajar samasekali bahawa kita

patut membiarkan kepentingan kebanyakan pelajar-pelajar universiti dikhianati oleh segelintir pemimpin pelajar yang menggunakan kesempatan dan kuasa yang telah diperolehi oleh mereka untuk memenuhi hawa nafsu mereka sahaja. Agak banyak juga contoh dan tauladan baik di dalam ataupun di luar negeri tentang sesuatu pertubuhan itu, tidak terkecuali pertubuhan-pertubuhan pelajar menyalahgunakan punca kewangannya. Di antara mereka yang sepatutnya menjadi pemegang amanah ramai tetapi bertindak memecahkan amanah tersebut. Langkah yang positif patut diambil untuk mencegah daripada semua ini berlaku di kalangan pemimpin-pemimpin pelajar. Pentadbiran kewangan mesti dikelolakan oleh pihak berkuasa serta bertanggungjawab supaya menjamin kelicinan urusan kewangan Kesatuan ataupun Majlis Perwakilan Pelajar itu. Kesatuan-kesatuan Pelajar di negara ini tidak seharusnya merasa bimbang dan khuatir bahawa kegiatan-kegiatan yang selama ini telah mereka jalankan akan terhenti sama sekali dengan berpindahnya kuasa mengelolakan urusan kewangan tersebut kepada pihak Pentadbiran Universiti. Malahan inilah satu peluang bagi mereka melatih diri mengenai tanggungjawab kewangan yang biasa dilakukan di dalam tiap-tiap pentadbiran yang bertanggungjawab.

Seksyen-kecil 48 (14) memperuntukkan tafsiran "Pelajar Berdaftar" sebagai seorang pelajar yang sedang mengikuti sesuatu kursus pengajian untuk sesuatu ijazah ataupun diploma, tetapi bukan diploma lepas ijazah, di dalam sesebuah universiti, dengan syarat bahawa seseorang pelajar akan terhenti daripada menjadi pelajar berdaftar dengan tersiarnya keputusan peperiksaan tahun akhir bagi kursus tersebut ataupun apabila sesuatu keputusan peperiksaan yang diambilnya telah disiarkan dan ia gagal, sehinggalah ia mendaftarkan dirinya semula untuk mengambil kursus tersebut. Tujuan menentukan apakah yang ditafsirkan sebagai pelajar berdaftar ialah untuk mencegah daripada berlakunya penyusupan pengaruh anasir-anasir yang tidak diingini yang ingin menimbulkan kecauan dan suasana yang tidak tenteram di kalangan pelajar-pelajar universiti. Sebagaimana yang telah ditegaskan oleh Kerajaan bahawa mereka yang bertanggungjawab di dalam demonstrasi pelajar-pelajar yang berlaku di negara ini pada tahun lalu ialah akibat dorongan dan arahan pelajar-pelajar

yang telah gagal dan tidak lagi mempunyai kesetiaan kepada Perlembagaan ataupun undang-undang.

Fasal 8, 9, 11 hingga 16 di dalam Rang Undang-undang ini mengandungi peruntukan-peruntukan berbangkit (consequential provisions) akibat pindaan-pindaan yang dibuat di dalam Akta Ibu dan seterusnya Jadual kepada Akta. Dengan larangan yang terkandung di dalam Seksyen 15 pada Akta Ibu maka keahlian pelajar-pelajar universiti di dalam sesuatu badan atau pertubuhan dengan sendirinya terhenti. Begitu juga pertubuhan-pertubuhan yang dianggotai oleh kebanyakan pelajar-pelajar universiti akan turut terbubar apabila tamat tempoh satu bulan dari tarikh mula berkuatkuasanya Akta itu melainkan jika dalam tempoh itu kelulusan bertulis daripada Naib Canselor bagi tiap-tiap satu universiti itu diperolehi.

Untuk memastikan supaya universiti-universiti yang belum mempunyai sesuatu perlembagaan itu diikat oleh pindaan-pindaan yang dicadangkan ini maka Fasal 12 di dalam Rang Undang-undang ini memperuntukkan bahawa setengah-setengah peruntukan yang diadakan serta pindaan-pindaan yang dibuat oleh Akta ini hendaklah dikenakan kepada universiti-universiti tersebut. Seterusnya Fasal 13 memperuntukkan bahawa untuk Perlembagaan-perlembagaan Universiti yang sedang berkuatkuasa, maka dengan lulusnya Akta ini kelak akan disifatkan sebagai dipinda untuk menyelaraskan dengan pindaan-pindaan yang dibuat oleh Rang Undang-undang ini.

Mr Speaker, Sir, this law that we have before us is for our own country, for Malaysia. We are not interested in what other countries do and certainly we are not interested in what other countries think we should do.

Our only consideration and our only criterion is whether this law is good for our country, for its development and for its future prosperity. We have no desire to be patted on the back by anyone by doing what others consider is right.

We have seen, Sir, how others come in with advice, both solicited and unsolicited, but when the chips are down they only look to their own interests. Those who faithfully

serve and pander to their views are then left to solve their own problems themselves, the best they can.

To survive this country must rely upon itself. It cannot expect to be sustained by others. That being so, Sir, we must ensure our continued existence ourselves. We may work with others and perhaps accept a helping hand but in the final analysis it is how well we look ourselves that will decide.

There is no doubt, Sir, that this nation needs the services of many trained individuals within the context of the New Economic Policy that we can produce. To produce these trained people, we must utilise to the full the facilities and resources at our disposal. We cannot indulge in luxuries which will undermine our efforts. We cannot afford to be diverted from our objective. We cannot be derailed.

It is imperative therefore that we ruthlessly shoulder out of our way all our detractors, both within and outside the country. We cannot be tolerant and play games. We have work to do, work which requires even greater concentration of effort now that the international scene is fast changing.

This is our country and we are the only people with the right to decide. I would like those who are contemplating making appeals outside this country to remember that everyone of those from whom they would seek support, everyone of them have their own skeletons in their cupboards, their own past or even present which will not bear scrutiny. And those outside this country who may be thinking of being critical should have a good look at themselves first. I would say here and now that the criticisms of those outside the nation in particular would be futile and worse than useless in influencing us.

Tuan Yang di-Pertua, Undang undang ini ialah untuk kebaikan negara kita. Apabila ianya menjadi undang-undang dan dikuatkuasakan ia akan diguna dengan adil dan tegas. Tetapi kita tidak akan teragak-agak untuk menggunakannya.

Saya ingin mengingatkan pihak-pihak yang ingin merancang sebarang tindakan untuk menentang undang-undang ini dengan cara yang terkeluar daripada undang-undang bahawa perbuatan ini merbahaya kepada

mereka. Kita tidak hendak berseluruh atau bermain-main. Kerajaan bersikap serious atas perkara ini.

Kita telah lihat kegiatan Gurila Kominis telah meningkat sedikit di negara kita ini. kita tidak harus terlalu khuatir tetapi kita tidak boleh lengai. Barang siapa yang melakukan sesuatu yang boleh menolong pihak gurila secara langsung atau tidak langsung mestilah sanggup menerima akibat tindakan undang-undang negara.

Sebarang rancangan yang memesongkan tenaga Pasukan Keselamatan mestilah dianggap sebagai menyokong usaha anasir kominis di dalam negara kita. Oleh sebab itu kita mesti memandang berat perbuatan yang seperti ini dan tindakan yang tegas akan diambil. Apa-apa rancangan menentang undang-undang ini yang tidak dibenar oleh undang-undang dan dianggap boleh melemahkan kedudukan negara akan dihadapi dengan tindakan yang segera dan tepat.

Kejayaan dan keselamatan negara mestilah diberi keutamaan lebih daripada khayalan individu atau pendapat satu golongan tentang keistimewaan tarafnya dari segi undang-undang dan kebebasan yang terlalu liberal (*Tepuk*).

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Dr Sulaiman bin Haji Daud: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, Rang Undang-undang yang bernama "Suatu Akta bagi meminda Akta Universiti dan Kolej Universiti, 1971" yang telah dikemukakan untuk bacaan kali yang kedua sekarang adalah terbuka untuk perbincangan.

Saya suka hendak memaklumkan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat bahawa Yang Berhormat Ahli dari Kota Melaka telah menghantar pemberitahu kepada saya menyatakan Yang Berhormat itu hendak membawa satu usul pindaan kepada usul bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan bagi kali yang kedua sekarang. Supaya menjimatkan masa Dewan, saya akan jemput Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka bercakap dahulu daripada Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain dan membawakan usul pindaan Yang Berhormat itu.

Saya hendak menerangkan lagi sebagai satu panduan dan ingatan kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang baru menjadi anggota Dewan Rakyat, mengikut Peraturan Tetap Dewan ini selepas daripada Ahli-ahli Yang Berhormat telah bercakap atas pindaan itu, Tuan Yang di-Pertua akan mengemukakan usul pindaan itu kepada Dewan untuk diputuskan. Sekiranya Dewan ini bersetuju menyokong usul pindaan itu, bermaknalah Rang Undang-undang ini ditolak oleh Dewan. Sekiranya Dewan ini menolak usul pindaan itu, bolehlah Dewan ini meneruskan perbincangan lagi atas usul yang asal iaitu Rang Undang-undang ini dibaca bagi kali yang kedua sekarang.

Saya jemput Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka.

6.48 ptg.

Tuan Lim Kit Siang (Kota Melaka): Tuan Yang di-Pertua, dalam perbincangan ini, saya hendak bercakap dalam Bahasa Malaysia dan minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua, Rang Undang-undang yang di hadapan kita ialah satu perkara yang sangat penting. Boleh dikatakan dalam Parlimen Keempat ini selepas pemilihan pada Pilihanraya Besar pada 24hb Ogos tidak ada satu Bill lain yang lebih mustahak dan dengan consequences yang lebih luas daripada ini yang dinyatakan daripada ucapan Yang Berhormat Menteri semasa beliau membentangkan Rang Undang-undang ini.

Rang Undang-undang Universiti dan Kolej Universiti (Pindaan), 1971 ini bukan sahaja melibatkan hak universiti dan hak penuntut-penuntut, tetapi apa yang kita dengar daripada latar belakang yang digambarkan oleh Yang Berhormat Menteri apa yang terlibat ialah masa depan tanahair kita. Demokrasi, perpaduan dan cara politik di Malaysia. Demokrasi, semua perkara-perkara yang berkaitan dengan asas-asas negara kita.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, in his speech the Honourable Minister mentioned that among other reasons which has caused the Government to introduce this Bill today to amend the Universities and University Colleges Act is the latest development in

Indo-China and that in view of the fast changing scene in this part of the world this Act is necessary and vital, which seems to be out of tune with what important Ministers have been saying in the last few days in the Press and over Television Malaysia, that there is nothing to worry about, everything is under control, everything is under hand. But now we have here a clear-cut confession that it is not so; it was just whistling in the dark that everything is all right when they know that everything is not all right. But will the developments in Indo-China recur in Malaysia? Is it because of that this Bill is introduced?

I submit that if you want to prevent a recurrence in Malaysia of what happened in Indo-China, this Bill is the worst way to go about it. In any event, one cannot help on hearing the speech of the Honourable Minister that what has happened in Indo-China has stampeded the Government to introduce this Bill which has been incubated with such secrecy and now being rammed through with such haste, whereby the public and all the relevant quarters are not given the opportunity in order to give their views, in order to take part in a genuine parliamentary democracy. We have been told that the people in Malaysia need not worry; the very crude missiles have been fired at various installations because there is parliamentary democracy in Malaysia. I say if there is parliamentary democracy in Malaysia, then let parliamentary democracy work in deed and not only in the preaching.

We are told that there is the rule of law; there is the rule of law and therefore Malaysia is safe. I submit that rule of law must mean rule of just law, because if rule of law only means that there is law passed by the relevant Legislatures, there is rule of law throughout the world. Can the Government and any front-bencher tell me in which country there is no rule of law? In every country there is rule of law, law passed by the relevant Legislative Chamber, but rule of law to be meaningful must mean rule of just law, rule of good law, not rule of unjust, arbitrary law having been passed because of the tyranny of the majority in the hands of the government of the day. And rule of law must mean not only rule of good law, rule of just law, but law which before it is passed must be debated, discussed

deliberated in depth and all the relevant quarters being consulted. This Bill was tabled here on Friday. The University authorities, I am sure, have not been consulted. The Bar Council, for instance, have they been consulted? In this Bill there are various provisions which confer very, very arbitrary powers, even more arbitrary than those which I mentioned earlier in this House and to which I shall come later. Have the students been consulted? Now if there is parliamentary democracy, it does not only mean that Members of Parliament can come here, are given the Bill two to three days earlier and are expected to contribute. It also means that they can go back to their constituencies; it also means that they can consult the various cross section of public opinion, because Members of Parliament must not only come and express their views but must also reflect, voice the views of the people—of the students, of the lecturers, of parents, because let us not be conceited. We on our side here do not regard or believe—and I hope the Government themselves do not believe that they are the know-alls—all-knowing, all-wise, because then we are not having a democracy. But the introduction of this Bill clearly indicates:

- (1) That despite Government professions that everything is all right, everything is not all right.
- (2) It indicates that despite the last five years of governmental work, governmental efforts, the aim of national unity, the aim of promoting a freer and more democratic society has failed, because otherwise such a very repressive Bill will not be necessary.

We are going backwards and not forward. Although despite governmental efforts to show to the public and the world that since May 13 everything has been on the forward march towards progress, in fact, it is not so. Things have been swept under the carpet, although it is not supposed to be done, and slowly now things are emerging on to the surface. I urge that time must be given to the public, to all relevant sections of public opinion, to consider, to study, to deliberate this Bill because I do not believe that, if this Bill is not passed today, that if we give six months' period whereby all relevant sections can be consulted and parliamentary democracy

and participatory democracy can really work, this country is going to collapse. I do not believe, if we give another six months whereby democracy works, that the country will be in chaos; that the country is so fragile that time is not only running out but has run out. I do not know whether it is because that the arguments, the reasons for this Bill, presented so ably by the Honourable Ministers, are so flimsy that they really cannot go before the public, not only in the campus, but before the public, debated, discussed, the merits and demerits, to be allowed to surface. Those can be the two reasons that this Bill is now being, as I have said, incubated with such secrecy and rushed through with such haste that if we do not do it now the country is going to tear apart, or it is something which cannot stand up to public argument and public debate. The Honourable Minister has been one who has been giving credit where credit is due among the front-benchers; he has gone before forums and participated in discussions despite popular or unpopular receptions, and for one with that background I would like to know why this thing has been rushed through in this manner.

With reference to Indo-China, as I have said, we must take note that the way for the people to be more united, to want to defend, to see that the dangers of Communist guerrillas do not become real, is not by taking away more freedom, by repressing the people or the students of the universities, but by giving them a greater sense of participation in a democratic society. But unfortunately here we are in a reverse role. We are told that "Kita tidak ada masa; we cannot be tolerant of these things now; things are now very dark, very bleak, we cannot tolerate all these liberal, ill-founded, misguided ideas, and that such repressive actions are needed in order to get on with the job." These were the arguments that President Thieu presented when he clamped down the Press, eroded democratic rights and suppressed the people—there is no time, we are facing the Communists up north, no time for these niceties, get on with the job, the peoples' rights are secondary—and now he is holed up in his own palace. And the fall of Danang should be a lesson to us. Danang fell because the Saigon Administration and even its American sponsors were unaware of what was coming because they did not expect it to

come as they had been cut off from public opinion at the ground level. And I say that we are committing the same mistake. We are cutting ourselves off from the ground and not learning the mistakes in regard to Danang by Saigon or President Thieu if we go this way—no time for the rights of the people, no time for the rights of the University students; we just clamp them down. I say, therefore, that for the interests of the larger perspective that was stated by the Honourable Minister, it is exactly in those very terms that the Government must think again.

This is a piece of panic legislation, rising from panic reaction. I call upon the Government to think again and take into consideration the larger interests, the long-term interests of this country and of the people. I know that we open ourselves to charges, which are always made whenever we stand up and make clear our views, of being anti-national, of being even subversive involving in sabotage, but even at the price it is our duty, not only to ourselves but to the people and the country to forewarn the Government of the false step that it is taking for if this Bill is passed into law, it will not only be a black day for the university and student rights but, even more important, for the country. For this Bill is a recipe or a formula to produce not trained and qualified people who can harness themselves for the economic development of the country, but a nation of sheep who are bereft of inquisitive, curious minds and such people are no better than digits incapable of intellectual efforts in acquiring critical ability and such people cannot produce a great nation and such people cannot contribute to any economic development in the country.

Mr Speaker, Sir, the Honourable Minister in his speech spoke of some of the background of student activities leading to the present Bill. We know that there were many things left unsaid. In fact, I would say that it is very ironical that the Honourable Minister who, to a large extent, has reached his present pinnacle of position on student support has now turned so fiercely against them. A lot of things were left unsaid. In this Bill it is proposed that under new Section 15 (1):

"No person, while he is a student of the university, shall be a member of, or shall in any manner associate with, any society,

political party, trade union or any other organisation, body or group of persons whatsoever, whether or not it is established under any law, whether it is in the University or outside the University, and whether it is in Malaysia or outside Malaysia, except as may be provided by or under the Constitution, or except as may be approved in advance in writing by the Vice-Chancellor."

One gets the impression that the students are now being acted against not because of their political activism, or student activism for that matter, but because they have taken part in a student activism which is critical of or as a matter of fact has taken on the Government. If they had continued to know the rules of the game as in the past few years and continued not to at least cross the lines, clear though unseen, maybe they would not only be not prohibited or acted against but would be encouraged. We are aware that the present Bill before us today has a very long history, going back to the student activism in Penang over the Glugor squatters in their social awareness and conscience against the system and society which has no compassion or room for the landless. In the student activism in Tasik Utara leading subsequently in the University of Malaya take-over which was mentioned by the Honourable the Minister, although he omitted very conspicuously the counter take-over which was sponsored and approved by the authorities

Dr Mahathir bin Mohamad: Mr Speaker, Sir, may I point out that the Member brought this amendment Motion to defer discussion of the Bill for another six months but he is not giving his reasons why he wants it to be deferred. But he is discussing the merits and demerits of the Bill now.

Tuan Lim Kit Siang: Under the Standing Orders, Tuan Yang di-Pertua

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Confine your arguments on why this Bill is to be deferred for another six months.

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, I have not moved my amendment Motion yet and I am going by the Standing Order where-by the amendment Motion can be moved at

the end of my speech and until the amendment is moved the subject is still on the present Bill. I am sure the Honourable Minister is aware of it.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: But you are moving an amendment.

Tuan Lim Kit Siang: Yes, I am moving a motion at the end of my speech.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: It is not a Motion.

Tuan Lim Kit Siang: An amendment to the Motion.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yes, an amendment to the Motion.

Tuan Lim Kit Siang: I have not moved the amendment to the Motion yet. I propose to move it at the end.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: You better move it. What is your amendment?

Tuan Lim Kit Siang: Until a Motion is amended, the debate is still on the Bill proper. I propose as permitted under the Standing Orders to speak on the Bill proper and then move my amendment unless I can, after the amendment is disposed of, speak on the Bill again.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Please sit down, first. Standing Order 53 (4) states:

"On the second reading of a Bill, an amendment of which at least one day's notice in writing has been given may be proposed to the question, 'That the Bill be now read a second time,' to leave out the word 'now' and add, at the end of the question, 'on this day six months,' or, in the alternative, an amendment may be moved to leave out all the words after the word 'That' in order to add words stating the object and motive on which the opposition to the Bill is based, but such words must be strictly relevant to the principle of the Bill and not deal with its details. If the House agrees to an amendment in either of such forms, the second reading of the Bill shall be considered to have been negatived.

According to your notice to the Speaker, *Tuan Lim Kit Siang* telah mengemukakan suatu usul pindaan seperti berikut:

“Menurut Fasal 53(4) Peraturan Mesyuarat Dewan Rakyat, ingin saya memberi pemberitahu bahawa apabila Rang Undang-undang Universiti dan Kolej Universiti (Pindaan) dibacakan kali yang kedua, saya akan bercadang pindaan kepada masalah, “iaitu Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang” itu dengan ditinggalkan perkataan ‘sekarang’ dan tambah di hujung masalah itu, ‘enam bulan dari hari ini.’”

Ini pindaan Ahli Yang Berhormat.

Tuan Lim Kit Siang: I fully agree, Tuan Yang di-Pertua. As I mentioned just now, I have not yet moved my amendment. I wanted to move the amendment to the Motion later for the reason that I felt that it would not be necessary then for me to speak again when we come back to the Bill, but Honourable Minister requested that I confine myself to the amendment now and when the amendment is disposed of either way and the debate comes back to the Bill proper if I can be given a chance to come back on the Bill proper, I shall do so.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yes, I would give you a chance but not to repeat what you have said.

Tuan Lim Kit Siang: Thank you. In that case I would move the amendment and give supplementary reasons in addition to what I have said earlier for the amendment. The amendment I propose to move is that, “Saya cadang pindaan kepada masalah “iaitu Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang” itu dengan ditinggalkan perkataan ‘sekarang’ dan tambah di hujung masalah itu ‘enam bulan dari hari ini.’”

The importance of this Bill should be fully discussed by the public, to be debated and deliberated before it is rammed through. Many of the reasons I have already put forward and those that I have put forward I shall not repeat.

A further reason why I am urging for the extension of time on this matter, as to

whether the proposals that have been included should stay in or should be removed, is that if this Bill is pushed through now it will mean not only a mark of disrespect for the many learned and responsible men in the country's various Universities and Colleges, but, in fact, it is a contempt because we are completely disregarding their views and their experience on this matter. To treat the academicians and University administrators in this fashion as untrustworthy irresponsible persons would, I think, be ill-becoming of this House, this Parliament.

Furthermore, as I mentioned just now, there are provisions in this Bill which confer, to my mind, very great, wide and untrammelled powers which, I feel, legally should be subjected to examination not only by the people, but also by the Bar Council and other relevant authorities.

I will just give one instance whereby this Bill, in effect, confers on the Honourable Minister the powers not only of a super Chancellor but the power of a super Judge.

For example, Clause 3, new Section 15 (d) (7) says:

“The provisions of sub-section (1), (2) (3), (4) and (5)”

i.e. Sub-section (1), (2), (3), (4) and (5) refer to “Suspension and expulsion of a student charged with a criminal offence or against whom a criminal offence is proved.”

Section 15 (d) says:

“(1) Where a student of the University is charged with a criminal offence he shall immediately thereupon be suspended from being a student of the University and shall not, during the pendency of the criminal proceedings, remain in or enter the Campus of that or any other University.

(2) Where a court finds that a charge for a criminal offence is proved against a student of the University, the student shall, immediately thereupon, cease to be a student of the University, and shall not remain in or enter the Campus of that or any other University.

(3) A student of the University who is detained or is subjected to any order imposing restrictions on him, under

any written law relating to preventive detention or internal security, shall, immediately thereupon, cease to be a student of the University and shall not remain in or enter the Campus of that or any other University.

(4) A student of the University who is suspended from being a student of the University under the provisions of sub-section (1) shall not, while he is so suspended, be admitted as a student of any other University in Malaysia without the written approval of the Minister, and if the Minister grants such approval, the Minister may impose such conditions as he may, in his absolute discretion, deem fit to impose.

xx	xx	xx	xx	xx
xx	xx	xx	xx	xx"

Section 15 (d) (7) provides—and this is the sub-section I referred to, I quote:

“(7) The provisions of sub-sections (1), (2), (3), (4) and (5) shall apply to a person notwithstanding that there may be pending in any court or before any other authority any application, petition, appeal, or other proceeding whatsoever by him or by any other person in respect of the criminal proceedings, the detention, or the order imposing restrictions, as the case may be:

Provided that upon the determination of such application, petition, appeal or other proceeding the Minister may, in his absolute discretion, have regard to such determination and grant exemption to the student from the application of the provisions of sub-section (1), (2), (3), (4) or (5), as the case may be, upon such terms and conditions as he may, in his absolute discretion, deem fit to impose.”

Here it provides that if a student is charged in court, he is suspended and found guilty, then action is taken against him. If he appeals and he wins his appeal, although he may be cleared in an appeal by the Federal Court or an Appeal Court, “the Minister may, in his absolute discretion, have regard to such determination.” He can even disregard the winning of such an appeal.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Your amending Motion is to defer this Bill six months from now but you are talking of “the Minister may, in his absolute discretion”, I do not know what your argument is about.

Tuan Lim Kit Siang: Well, there is an opportunity for the Honourable Minister to convince the public or the relevant authorities that there is the rule of law. Yet there is this “double absolute discretion” whereby the Honourable Minister becomes the super judge and can disregard an appeal.

Tuan Rasiah Rajasingam (Jelutong): Tuan Yang di-Pertua, the Honourable Member for Kota Melaka is again going into the merits and demerits of the Bill. He has given certain reasons for deferring the Bill for six months but he is going back again to the merits and demerits of the Bill.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Well, I have given the Honourable Member for Kota Melaka a certain latitude of freedom in his speech, just to make the debate more interesting, but he should not go too far. I will not extend that latitude any further.

Tuan Lim Kit Siang: Thank you, Tuan Yang di-Pertua. We know that Honourable Members of the Government are all very “brave” men, although they do not want to listen to the truth.

There is a Clause whereby a Minister can disregard an appeal won by a student charged in court and let him to be continued to be thrown out of the University and deny him a university education. I think that goes against the very grain of the rule of law in the Constitution and the *Rukunegara*.

In view of the ruling by Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua that we confine ourselves to the amendment, I will not go further into the various merits, or rather the demerits, of the Bill, except to urge that this matter be deferred for six months so that we do not allow panic reactions, so that we do not allow panic legislations to go through, but that all matters are taken into full consideration and “He who laughs last, laughs loudest”.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Now who is in a state of panic? (*Ketawa*).

Tuan Lim Kit Siang: The Government is in a state of panic because this is a "panic legislation" arising from what the Honourable Minister has mentioned, unless, as I have said, they are not afraid of giving us six months. As a matter of fact, I was intending to ask that the matter be referred to a Special Parliamentary Committee to study it, because there must be amendments to the Universities and University Colleges Act, but not definitely in this fashion. Therefore I propose that this matter be deferred for six months and that in the meanwhile a Special Parliamentary Committee be appointed, or an All-Party delegation, so that we can go into the whole matter in depth in a calm manner.

Tuan Fan Yew Teng: Saya menyokong usul ini.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya minta Yang Berhormat Menteri Pelajaran menjawab atas pindaan ini. Selepas itu, baru saya kemukakan.

Tuan Fan Yew Teng: Tuan Yang di-Pertua,

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya akan beri peluang nanti bila bercakap di atas perbahasan ini kelak.

Tuan Fan Yew Teng: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yang Berhormat hendak bercakap juga? Tadi sudah menyokong dan sekarang hendak bercakap?

Tuan Fan Yew Teng: Ya, sedikit sahaja.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Baiklah, kalau sedikit, boleh! Saya beri peluang kepada Yang Berhormat.

7.20 mlm.

Tuan Fan Yew Teng (Menglembu): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong usul pindaan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka.

Tuan Yang di-Pertua, semenjak hari Jumaat dan kecuali apa yang diterbitkan di dalam suratkhbar, saya ingat pada hari Ahad; golongan pelajar-pelajar dan juga

golongan pensyarah-pensyarah, golongan pegawai-pegawai akademik langsung tidak mendapat tahu bahawa Kerajaan akan mengemukakan satu Rang Undang-undang seperti ini dan Rang Undang-undang ini seperti Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka telah berkata, ada banyak implikasi yang sangat besar dan luas, bukan sahaja untuk apa yang boleh dianggap oleh pihak Kerajaan sekarang musuh besar mereka, iaitu pelajar-pelajar kita, tetapi juga di antara pensyarah-pensyarah, pegawai-pegawai di dalam universiti dan kolej-kolej kita.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Tolong tumpukan kepada perbahasan ini: "mengapa ditangguhkan kepada enam bulan".

Tuan Fan Yew Teng: Tuan Yang di-Pertua, kalau kita mengikut prinsip keadilan haruslah kita memberi peluang yang cukup, masa yang cukup pada golongan-golongan ini, khasnya kepada golongan pensyarah-pensyarah dan pegawai-pegawai di universiti dan kolej kita seperti Seksyen 15 yang mengenai pelajar-pelajar; Seksyen 16 di dalam Rang Undang-undang ini ada banyak perkara yang terlibat, keadaan jawatan dan juga masa depan pensyarah-pensyarah, pegawai-pegawai akademik di dalam universiti dan kolej. Satu contoh sahaja, Tuan Yang di-Pertua, dan saya minta izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) One example, Sir, how Section 16 of this Bill has very grave implications for the academic circle. Section 16c says:

"The University Council shall have the power to make such disciplinary rules . . ."

Of course, presumably, they can also create a lot of disciplinary rules for themselves to suit their own purposes.

Then Section 16c, sub-section (2) says:

"The disciplinary rules made by the University Council under this section may include provisions for the interdiction with reduction in salary or in other remuneration, or provisions for the suspension without salary or other remuneration, of a member of the staff or an officer or employee of the University"

Mr Speaker, Sir, all we want to ask for, as my comrade has said, is more time in fairness to everyone concerned, as the

Minister has said that this is a very important Bill. In fact, he ended by saying that this Bill is necessary for the survival of our country. If it is that important, then the haste with which the Government is trying to go through with this Bill today does not correspond with that statement of its importance. Mr Speaker, Sir, what I want to ask is, why is there this haste towards self-destruction? The Minister has spoken about the danger in Indo-China. I know that everyone of us has got the Indo-China fever but haste in this matter will not cure us of the Indo-China fever.

Mr Speaker, Sir, with every passing day, one gets the feeling that somewhere, somehow, the Government has lost or is losing its nerves and its verve but I hope not losing its mind. With each passing day, Mr Speaker, Sir, one is reminded

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Now I will stop you from continuing your speech if you

Tuan Fan Yew Teng: Mr Speaker, Sir, I am still talking about haste

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Yes, you just say one word "haste" and you talk about a thousand words which are not relevant to the amendment motion.

Tuan Fan Yew Teng: Mr Speaker, Sir, if you will

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Now proceed strictly with the Amendment.

Tuan Fan Yew Teng: Mr Speaker, Sir, with such haste, one is reminded that such haste will sort of frog-leap over people most intimately concerned by the implications of this Bill, namely, the students. All right, you do not like the students, but what about the Bar Council, as has been mentioned; what about the Academic Staff and other employees? Why is there this haste to frog-leap, Mr Speaker, Sir? One is sadly and tragically reminded by all this haste and the manner with which this is done, of the saying that "Those whom the Gods wish to destroy, they first make mad".

7.26 mlm.

Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan berbanyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang telah membawa usul untuk menangguhkan perbahasan berkenaan dengan Rang Undang-undang ini sehingga kepada "enam bulan lagi". Di antara sebab-sebab yang disebutkan olehnya ialah nampaknya kurang demokratik ataupun tidak demokratik kalau undang-undang ini diluluskan di dalam persidangan ini.

Saya ingin menegaskan bahawa demokratik atau tidak demokratik boleh ditentukan oleh sesiapa juga memandang kepada keadaan di dalam sesebuah negara. Di dalam negara kita ini kalau kita perhatikan kita semua membuat perkara-perkara yang cukup demokratik, sebab itulah Ahli Yang Berhormat dapat berucap di dalam Dewan ini dan beliau dilantik oleh rakyat. Malangnya tidak ramai daripada Ahli-ahlinya yang dilantik oleh rakyat dan sebab itu beliau merupakan parti Pembangkang dan Ahli-ahlinya tidak begitu ramai.

Dalam sistem demokrasi yang diamalkan oleh kita, kita melantik Ahli-ahli yang mewakili rakyat dan Ahli-ahli ini bolehlah membentuk sebuah Kerajaan dan selepas itu Kerajaan pula diberi kuasa untuk meminda dan membuat undang-undang yang baharu dan tidak ada satupun yang diperbuat di dalam Rang Undang-undang ini yang bercanggah dengan undang-undang demokrasi yang diamalkan oleh negara kita. Tidak ada satupun undang-undang yang mengatakan kita mesti beri enam bulan. Saya tidak tahulah kenapa enam bulan. Kenapa tidak tiga tahun untuk kita menimbangkan perkara ini, kerana kita tahu tiap-tiap kali kita mengkaji undang-undang, ada sahaja yang tidak kena? Sebab itu kita membuat pindaan-pindaan undang-undang daripada satu masa ke satu masa. Yang bermakna kalau kita hendak kepada undang-undang yang cukup perfect, maka kita tidak dapat menggubalkan samasekali undang-undang, tetapi oleh kerana kita menganggap bahawa undang-undang ini adalah penting, maka dikemukakan kepada Dewan ini di dalam persidangan ini dan Ahli-ahli Dewan telah diberi masa untuk memikirkan tentang perkara ini. Kalau-lah kita pula tiap-tiap kali menggubal undang-undang mesti bertanya kepada

orang-orang yang ada di luar daripada Dewan ini, maka apakah pentingnya kita mengadakan Dewan ini kalau kita tidak ada kuasa untuk menggubalkan undang-undang. Apakah kita mesti mengadakan referendum tiap-tiap mengadakan undang-undang yang dibentangkan di dalam Dewan ini. Sebenarnya tidak ada peraturan yang semacam itu dan Ahli-ahli Yang Berhormat semua telah diberi masa yang cukup untuk memikirkan. Sebab itu saya percaya Ahli Yang Berhormat pada hari ini mengemukakan usul yang dikemukakan tadi. Kalau kita telah membahaskan perkara ini semalam, mungkin Ahli Yang Berhormat tidak ada masa.

Sebenarnya kita memberi masa yang cukup supaya ianya dapat memikirkan tetapi kalau proses pemikirannya mengambil masa 6 bulan, itu bukanlah kesalahan bagi kita. Kita memberi cukup peluang kepada Ahli Yang Berhormat, tetapi katanya Bar Council tidak puas hati. Saya tidak tahulah bahawa Ahli Yang Berhormat itu mewakili Bar Council di dalam Dewan ini. Saya percaya bahawa ianya dilantik oleh orang-orang dari Kota Melaka yang mungkin agak percaya apa yang diperkatakan olehnya. Saya tidak berkata di sini bahawa saya mewakili oleh mana-mana pertubuhan yang lain di dalam Dewan ini. Saya cuma mewakili, yang pertamanya bagi kawasan saya dan selepas itu dilantik oleh parti yang menubuhkan Kerajaan dan kemudian di lantik jadi Menteri dan saya cuma mewakili Kerajaan di dalam persidangan Dewan ini. Dan kita tidak ada satu peruntukan supaya kita mengadakan referendum ataupun bertanya kepada pihak-pihak yang lain tentang undang-undang ini dan kalau undang-undang ini begitu buruk seperti yang diperkatakan oleh Ahli Yang Berhormat itu, saya percaya bahawa Ahli-ahli yang dipilih oleh rakyat sendiri yang ada di dalam Dewan ini tidak akan menyokong Rang Undang-undang ini. Inilah sebabnya kita sanggup membentangkan Rang Undang-undang ini kepada Dewan ini supaya Undang-undang ini diluluskan ialah oleh kerana kita menganggap bahawa tidak berapa lama lagi universiti akan menerima penuntut-penuntut yang baharu.

Seperti yang saya telah sebutkan tadi, ada ura-ura dari penuntut-penuntut lama yang akan menjalankan usaha untuk mencegah penuntut-penuntut baharu yang akan masuk universiti dalam bulan Mei ini daripada

meneruskan pelajaran mereka. Kalau kita adakan undang-undang ini dari sekarang, usaha itu dapat dicegah, tetapi kalau kita tidak dapat mengadakan undang-undang ini dan kita cuma meluluskan undang-undang ini dalam masa 6 bulan, maka perkara yang kita ingin cegah itu tidak dapat dibuat dan kita akan tergendala selama satu tahun, bukan enam bulan, dan sebagaimana yang diketahui, kita membelanjakan sebanyak \$100 juta untuk universiti. Ini bermakna Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka ingin membuang perbelanjaan \$100 juta dengan sia-sia sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak nampak apa merit yang lain daripada usul yang dibawa oleh Ahli Yang Berhormat itu dan oleh kerana itu saya tidaklah dapat menerima usul itu, dan saya mohon izin supaya perbincangan ini diteruskan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sebelum saya mengemukakan Rang Undang-undang ini untuk dibahaskan, pindaan ini hendaklah diputuskan terlebih dahulu.

Soalnya ialah bahawa satu pindaan yang dikemukakan oleh Ahli Yang Berhormat dari Kota Melaka, "iaitu Rang Undang-undang ini dibacakan bagi kali yang kedua 'enam bulan dari hari ini.'" Dengan ini bermakna kalau Ahli-ahli bersetuju, Rang Undang-undang ini ditolak dari sekarang, dan hanya akan dibaca bagi kali yang kedua enam bulan dari sekarang.

Usul pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan tidak disetujui.

Tuan Lim Kit Siang: Saya minta diadakan division.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Sudah terlambat sedikit. Di bawah Peraturan Mesyuarat 46 (4) mestilah ada 15 orang menyokong, baharu boleh diadakan division. Ahli-ahli yang bersetuju kepada belah-bahagian (division), sila bangun.

(Ahli-ahli dikira: kurang dari 15 bangun)

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Oleh sebab hanya ada 10 orang Ahli sahaja yang bangun menyokong, maka mengikut Peraturan Mesyuarat 46 (4) division tidak dijalankan demikian. *(Tepuk).*

Tuan Lim Kit Siang: Tuan Yang di-Pertua, oleh kerana sangat tidak demokratik, kami akan keluar dari Dewan ini sebagai satu protest yang menolak usul kami.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Standing Order ini betul.

Sekarang Rang Undang-undang ini dibaca bagi kali yang kedua dan terbuka untuk perbahasan.

7.35 mlm.

Tuan Rasiah Rajasingam (Jelutong): (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, with sorrow, we have come to circumstances, after hearing the Honourable Minister of Education's speech, whereby we have to pass another piece of legislation which is a necessary evil. But I would like to ask the Honourable Minister of Education, before the Bill is passed through, to look into a few sections which may adversely affect certain students.

Firstly, Sir, I would like to ask whether the words "or shall in any manner associate with" in section 15 (1), line 2, could be well defined in the Bill, because it is a very, very loose term and could be a source of abuse; therefore it should be well defined.

Sir, the other thing is in regard to the same section, i.e. section 15, sub-section (3). Some university students do political science and do various other subjects. Here, again, there is a very loose provision which says:

"No person, while he is a student of the University, shall express or do anything which may be construed as expressing support, sympathy or opposition to any political party or trade union or as expressing support or sympathy with any unlawful organisation, body or group of persons."

The words "or group of persons" are very, very dangerous words, again, in this particular section 15 (3), and so they should be deleted.

Next, I would like to ask the Minister for a complete deletion of section 15c (a), (b) and (c)—Presumptions—because some students may unwittingly receive a pamphlet or an insignia or any symbol and that amounts to a presumption where the onus falls on the students concerned to prove.

Then, Sir, we have section 15D (1) which says:

"Where a student of the University is charged with a criminal offence he shall immediately thereupon be suspended from being a student of the University and shall not, during the pendency of the criminal proceedings, remain in or enter the campus of that or any other University."

Sir, I mention this because presently there are more than a thousand students who are charged in court, and the Honourable Minister did agree with me that only certain elements were responsible for the recent demonstrations and that the rest just followed them. It would be argued that the Minister could use his powers under sub-section (4) of Section 15D. But there, again, he is completely restrained to do so by virtue of Section 15D (7) whereby the Minister cannot use his absolute discretion because Section 15D (7) reads:

"The provisions of sub-sections (1), (2), (3), (4) and (5) shall apply to a person notwithstanding that there may be pending in any court or before any other authority any application, petition, appeal, or other proceeding whatsoever by him or by any other person in respect of the criminal proceedings, the detention, or the order imposing restrictions, as the case may be:

Provided that upon the determination of such application, petition, appeal or other proceeding, the Minister may, in his absolute discretion"

So, in the case of these 1,100 students who are charged, I strongly feel that the outcome of the proceedings may not be over before the new academic term starts, and so they may lose their right of continuing their education, because this proviso clearly states "upon the determination of such application". So, sub-section (7) is definitely inconsistent with sub-section (4). I hope the Minister will look into this.

Further, Sir, section 15E states:

"Every offence against the provisions of this Act shall be deemed to be seizable and non-bailable for the purposes of any written law for the time being in force relating to criminal procedure."

I would seek the Minister's indulgence that the word "non-bailable" be removed from this section, because non-bailable offences under the Criminal Procedure Code are only serious offences. In this Act there are certain provisions such as "acting against national interests or security or threat", in which case the other Act, i.e. the Internal Security Act can be brought into play. Further, Sir, it is very clear that these sections, Section 15 (3), Section 15A and Section 15C, sub-paragraphs (a), (b) and (c) would be unnecessary—presumptions in this Act—because there are very wide powers to be exercised. But I am more concerned that this legislation was brought because of what happened in 1974. Therefore, as regards the students who are now facing criminal charges, at least we can't say that all those took part in the demos. I agree with the Minister that there were certain elements and certain political parties involved in it and the Honourable Member for Kota Melaka made a big mistake when he said the background started from student activism in Glugor among settlers. That was never started by the students but was started by a certain Opposition political party but in this respect, with the background which the Minister is fully aware, I only ask his indulgence to look into these provisions which I have pointed out because it may cause some hardship to some of the students who are now pending criminal trials before the courts in this country and we have this provision that a person is innocent unless proved guilty. That would be a principle to adhere to but then the greater interest which I am looking into is this: the academic term starts, I think, in certain cases in June and July and yet criminal trials would not be over possibly till next year and in these cases I trust that the Honourable Minister no doubt would exercise his discretion but there is definitely a conflict between Section 15D (4) and the proviso to sub-section (7) Sir. In these circumstances, I say, again with sorrow, that we have to pass this Bill. This is another necessary evil because, for the sake of safety and for the wellbeing of the country, we have to pass this piece of legislation just as we had to pass the Internal Security Act which, though in the early days I strongly objected to, has proved to a certain extent that it is a preventive measure which has saved the country from a lot of uneasiness, unhappiness and other things.

7.45 mlm.

Tuan Mohamed Sopiee bin Sheikh Ibrahim (Kepala Batas): Tuan Yang di-Pertua, saya rasa sebarang undang-undang yang kita buat kalau tujuannya untuk keselamatan negara tanpa mengira apa parti patut kita memberi sokongan sepenuhnya.

Saya tidak ragu-ragu atas tujuan dan maksud Kerajaan meminda undang-undang ini, mengadakan pindaan-pindaan ini, ialah semata-mata untuk kepentingan negara, dan untuk memperkukuhkan cara pemerintahan yang terdapat dalam negeri ini yang berdasarkan pada amalan demokrasi, dan juga segala prinsip-prinsip dan dasar-dasar yang terkandung dalam Perlembagaan kita, yang terkandung dalam Rukunegara kita atau terkandung dalam amalan berparlimen kita ini. Akan tetapi, saya rasa sebagaimana yang telah diusulkan oleh Yang Berhormat Menteri Pelajaran sendiri bahawa kita yang menjadi wakil rakyat yang telah dipilih mewakili rakyat berkewajipan menimbangkan undang-undang ini memberi fikiran dan pendapat kita. Dan menyahut seruan itulah, maka saya suka mengemukakan beberapa teguran yang agaknya pada himat saya sendiri patut dikemukakan mahupun pada fikiran saya sendiri barangkali lebih elok sekiranya kita berpeluang berunding, berbahas atas perkara ini semasa kita dalam pertubuhan parti kita sendiri atau dalam Parliamentary Group kita.

Saya sudah berulang kali dalam tempoh dua hari yang lepas menerusi "Whip" parti kita sendiri meminta supaya Yang Berhormat Menteri Pelajaran menganjurkan perjumpaan untuk kami dalam parti yang suka menyoal, dan suka bertanya dan suka mengeluarkan fikiran dan pendapat supaya berpeluang mengeluarkan fikiran dan pendapat menanyakan soal-soal. Barangkali kalau ini telah dipersetujui tidak perlu saya berdiri di sini untuk mengemukakan dan mengeluarkan pendapat-pendapat saya di khalayak ramai. Tetapi, bagaimanapun saya sebutkan ini untuk menitik-beratkan satu hakikat yang secara jujur tidak dapat kita nafikan. Sungguhpun saya tidak dapat menyokong usul dari pihak Pembangkang tadi supaya perbahasan ini ditangguhkan, tetapi saya terpaksa menyuarakan iaitu saya tidak puas hati tentang cara Undang-undang dan pindaan ini dikemukakan secara begitu

cepat. Kami diberi Rang Undang-undang ini pada hari Jumaat. Kami belum dapat peluang mendapat principal Act iaitu Akta ibu untuk membanding, memperhati, mempelajari dan membaca. Sungguhpun saya kata saya tidak dapat menyokong usul Pembangkang tadi untuk membatalkan perbahasan ini sehingga enam bulan kemudian, tetapi saya terpaksa suarakan kerana kami belum dapat masa yang secukupnya, dan kami belum dapat penerangan yang secukupnya walaupun dalam parti untuk mengupas dan memperdebatkan perkara ini yang pada saya sangat penting.

Sebagaimana yang dikatakan oleh Yang Berhormat Menteri Pelajaran bahawa ini ialah satu pindaan, satu undang-undang yang sangat penting untuk keselamatan negara dan sebagainya dan sudah kena pada tempatnya yang kita mesti memberi pertimbangan dan saya sendiri suka menyokong apa yang telah disuarakan oleh rakan saya Ahli Yang Berhormat dari Jelutong yang telah menegur beberapa perkara dalam Akta ini yang patut diberi pertimbangan oleh Yang Berhormat Menteri Pelajaran. Saya tidak payahlah mengulangkan butir-butir itu, sebab butir-butir itu saya sendiri juga telah terfikir, tetapi segalanya sudah dikemukakan setakat memberi sokongan dan membuat rayuan kepada Yang Berhormat Menteri Pelajaran supaya janganlah mengenepikan secara "arrogant", secara saya sahaja yang tahu, orang lain tidak tahu; saya sahaja ada pengalaman, orang lain tidak ada pengalaman. Saya minta berilah pertimbangan sewajarnya.

Tetapi yang saya suka menegaskan ialah tentang satu perkara perinsip. Saya sendiri rasa keberatan menerima satu pindaan atau satu peruntukan (provision) dalam Undang-undang ini yang terkandung dalam Fasal 2. Seksyen 15 (1) yang berbunyi:

"Tiada sesiapa jua, semasa menjadi seorang pelajar Universiti boleh menjadi seorang ahli, atau boleh dengan apa-apa cara bersekutu dengan, mana-mana persatuan, parti politik, kesatuan sekerja atau apa-apa jua lain pertubuhan, badan atau kumpulan orang"

Saya juga sangat susah hati berkenaan dengan peruntukan yang terdapat dalam seksyen 15 (3) yang berbunyi:

"Tiada sesiapa jua, semasa menjadi seorang pelajar Universiti, boleh menyatakan atau berbuat sesuatu yang boleh ditafsirkan sebagai menyatakan sokongan, simpati atau bangkangan terhadap mana-mana parti politik atau kesatuan sekerja atau sebagai menyatakan sokongan atau simpati dengan mana-mana pertubuhan, badan atau kumpulan orang yang haram."

Saya rasa untuk mengasingkan pelajar dan menarik hak-hak asasi mereka yang kita beri dan menjamin kepada setiap umat dalam negeri ini ialah satu kaedah yang payah sangat kita menerima. Ini saya tegaskan kerana saya ingat tentulah barangkali bagi pihak yang merangka Undang-undang ini tidak berniat dan tidak bermaksud untuk menjadikan pelajar-pelajar kita citizen kelas dua, kelas tiga dan kelas empat dan kurang. Ada juga orang berkata, "Oh! kami membelanjakan wang beratus ringgit, beribu ringgit, mereka mesti belajar, mereka tidak patut berbuat begitu". Sekiranya kita membelanjakan sejuta ringgit sekalipun atas pelajaran mereka, saya berkata kepada Yang Berhormat Menteri Pelajaran kalau kita membelanjakan \$10 juta sekalipun atas 10 orang manusia, kita tidak mempunyai hak sebagai Tuhan mencabut hak asasi pada orang itu. Saya membangkang sekerasnya sebarang peruntukan dalam Rang Undang-undang ini yang akan mencabut hak asasi pelajar walaupun salah, walaupun tidak salah. Soal ini terbit—soal salah tidak salah. Pada pendapat dan fikiran saya sendiri, seramai-ramainya barangkali tidak lebih daripada 10% daripada penuntut-penuntut yang terlibat dalam segala huru-hara dan kacau yang tersebut, dan kita semua tahu, rakyat jelata, orang-ramai, semua lapisan rakyat tidak senang, tidak bersetuju dan tidak suka segala perbuatan yang tidak diingini itu dan segala perbuatan Kerajaan setakat ini untuk mengatasi masalah ini. Untuk menjaga keselamatan, untuk mempertahankan hak orang yang tidak terlibat, untuk mempertahankan penuntut-penuntut yang mengecualikan itu telah dipuji dan disanjung tinggi dan saya ingat pada pihak Kerajaan tidak ada satu barang yang telah dibuat setakat

ini yang boleh kita rasa malu ataupun yang kita merasa segan. Oleh sebab itu, saya rasa tidaklah patut kita melompat daripada keadaan begitu kuat dan teguh yang disokong oleh orang ramai, yang diterima oleh orang ramai memunculkan satu perbuatan yang boleh disalah-ambil, sebagaimana telah disalah-ambil oleh pihak Pembangkang tadi yang hendak membesar-besarkan dan mengatakannya kita takut.

Kita takutkan kerana sudah ada peristiwa di Indo-China, sebab kita takut komunis sudah merampas dan begitu-begini. Ini kita tidak hairan, kerana peranan Pembangkang memang begitu. Kalau mereka tidak buat begitu, itu luar biasa. Memang peranan Pembangkang untuk membesar-besarkan perkara ini menunjukkan bahawa Kerajaan sudah gentar, Kerajaan sudah takut, Yang Berhormat Menteri Pelajaran sudah takut bahawa komunis akan datang—ini semua palsu, kita tahu. Tetapi sungguhpun begitu janganlah kita adakan sesuatu yang boleh dipergunakan untuk membangkitkan fikiran dan pendapat semacam ini, sebab itu saya minta supaya bercermat dalam provision ini. Kita telah mengadakan Akta Universiti dan Kolej Universiti pada tahun 1971, tujuannya barangkali tidak lain, tujuannya ini juga iaitu supaya dapat menyusun pentadbiran Universiti secara sempurna supaya keselamatan negeri tidak teragut pada waktu ini atau pada masa yang akan datang memandangkan keadaan sekeliling kita dan sebagainya. Tetapi apabila terpaksa kita keluarkan pindaan-pindaan ini, salahkah kalau orang tampil ke hadapan sekarang dengan tuduhan-tuduhan bahawa Akta yang dibuat tahun 1971 itu gagal, tidak berkesan, tidak laku, tidak dapat mencapai tujuan-tujuannya? Ini saya suka dapat keterangan, benarkah, betulkah, Akta ini tidak berguna, tidak berkesan, tidak dapat melahirkan keadaan yang kita harapkan? Kalau betul, kita tidak perlu merasa malu, sebab manusia buat salah. Kita cuba kadang-kadang berjaya, kadang-kadang tidak. Lebih baik kita cari di mana yang kita salah.

Memang Akta, 1971 kita tahu telah dibangkang, dibantah oleh pensyarah-pensyarah universiti, intellectuals dan sebagainya, tetapi diluluskan juga. Kalau betul tidak berkesan, pindaan-pindaan ini juga mungkin kurang berkesan melainkan didokong oleh rakyat jelata seluruhnya dan didokong oleh kita

semua sebagai suatu document yang baik dan jujur, yang betul dan honest. Tetapi pada saya, minta maaf, saya terkasar sedikit, bahawa banyak daripada provisions di dalam pindaan Akta ini mungkin boleh menimbulkan suatu sebab, suatu excuse kepada orang-orang yang kurang senang ataupun kurang symphathetic kepada parti dan Kerajaan kita bahawa ini berasaskan kepada kepercayaan hendak menindas dengan kekerasan, hendak memecah semangat moral penentangan, tidak mahu berbangkit sebarang dissent, tidak membenarkan orang berfikir secara bebas. Kalau betul tuduhan ini, saya tidak dapat menyertai sebarang usaha untuk menciptakan Undang-undang semacam ini.

Akan tetapi saya percaya barangkali ini bukanlah tujuan pihak yang menciptakan Rang Undang-undang ini, boleh jadi anggapan itu salah. Saya harap dapat kita mempersesuaikan pindaan ini supaya menghilangkan sama sekali anggapan ini. Kalau kita benar-benar menimbangkan perkara ini, kita insaf bahawa kita menghadapi satu krisis yang melibatkan pemuda-pemuda kita. Kita menghadapi satu krisis yang terbit daripada jurang yang terdapat antara jenerasi, kita lupa bahawa kita sendiri 25 atau 30 tahun yang lampau tidak lain dan tidak asing perangai, pendapat, fikiran dan pembawaan kita dari pemuda-pemuda hari ini, tetapi barangkali kita mengadakan berbagai-bagai alasan, kononnya, waktu kita itu boleh dibuat, tetapi sekarang tidak boleh dibuat. Mengapa? Kita mesti soal apakah universiti yang diadakan ini semata-mata untuk mendapat degree sahaja, semata-mata untuk mengeluarkan sijil dan surat untuk mendapatkan kerja. Kalau maksud dan tujuan mengadakan universiti semata-mata untuk mengeluarkan orang yang mendapat sijil dan ijazah supaya dapat surat bekerja teruskan sahaja pelajaran yang ada terdapat di dalam sekolah kita sekarang.

Sekarang sudah ada Tingkatan V, VI, VII, VIII dan IX keluar daripada universiti dengan membawa sijil. Tetapi barangkali kita mengadakan universiti dalam negeri kita ini dengan tujuan bagaimana orang di negeri lain mengadakan universiti supaya pemuda-pemudi kita daripada masa yang sangat penting di dalam kehidupan dan jiwa mereka dapat peluang melapangkan fikiran, melapangkan jiwa, melapangkan hatinya supaya dapat pertemuan antara pendapat dengan

pendapat, antara fikiran dengan fikiran dan perasaan dengan perasaan. Di universiti itulah kita barangkali berharap akan timbul perpaduan, timbul daripada pertemuan segala anak-anak dan adik-adik kita daripada semua kaum dalam negeri kita ini yang akan tumbuh subur dengan perasaan mencintai bangsa, patriotik, semangat wataniah. Kalau sekiranya universiti kita setakat ini tidak mengeluarkan orang yang bersemangat seperti ini yang patriotik, yang nasionalis, yang wataniah, barangkali kita tidak boleh menuduh orang lain salah. Kita tidak boleh menuduh salah influent dari pengaruh luar, dari sana dan sini. Kalau kita sesat di hujung jalan, balik ke pangkal jalan. Kita kena tahu sebabnya mengapa kita belum dapat menanam benih kebangsaan, perpaduan, nasionalisma ini di sisi pelajar-pelajar itu. Kita mesti tahu dan mesti mencari jalan hingga dapat kita memupuk dan dapat kita mengasuh dan melahirkan dari universiti-universiti bahawa pemuda-pemudi yang penuh semangat nasionalisma, semangat kebangsaan yang sanggup mempertahankan negeri ini, yang sanggup mendokong Rukunegara negeri ini, yang sanggup mendokong dan menjunjung Perlembagaan negeri ini. Kalau keadaan seperti itu tidak perlu kita tekan dan tidak perlu kita buat itu semuanya. Kita balik kepada punca di mana salahnya dan apa sebabnya. Adakah kita hari ini mengaku sistem pelajaran kita sudah gagal? Berapa ribu melion ringgit sudah kita curahkan semenjak kita merdeka selama tujuh belas tahun, adakah pada saat ini kita mengaku sistem pelajaran tinggi kita, sistem pelajaran kita (education system) sudah gagal sehingga terpaksa kita ciptakan Akta seperti ini untuk menjamin satu keadaan ketenteraman supaya dapat kita heret dan pegang setiap pemuda-pemudi di hujung tali seperti kambing. Saya percaya kita tidak boleh putus asa dan saya percaya bukan kegagalan, tetapi barangkali cuma salah faham. Saya percaya pemuda-pemudi kita di universiti sama penuh semangat kemerdekaan, dan saya percaya pemuda-pemudi kita di universiti sama bersemangat wataniah seperti kita. Akan tetapi barangkali mereka itu kasar sedikit cakapnya, barangkali pembawaan akhlaknya berlainan sedikit, barangkali nilainya (value) lain sedikit, mereka hendak berambut panjang dan sebagainya. Boleh jadi. Kalau betul seperti ini, saya fikir problem ini tidak begitu besar, problem kita memperseuakan dan mendampirkan dengan mereka.

Saya tahu setengah orang berkata kepada saya, "kamu tidak tahu, kamu tidak biasa. Saya biasa, saya sudah memimpin penuntut, saya bercampur—tidak berguna, mereka tidak mahu dengar dan tidak boleh jadi." Saya fikir tidak patut kita tawar hati begitu cepat. Barangkali usaha kita yang telah dijalankan itu usaha individu (individualistic), usaha seorangan barangkali kerana kita seorang tidak berjaya, jangan kata orang lain tidak berjaya, barangkali orang lain juga sebagai individu-individu tidak berjaya. Barangkali ini memerlukan re-arrangement, memerlukan satu usaha baru di mana bukan seorang Menteri, bukan seorang pensyarah dan bukan seorang yang pandai, tetapi kita semua dari parti samada Pembangkang ataupun Kerajaan. Kita semua parti sekarang patut menyatukan, kita semua parti pada saat ini, saya fikir mesti ketepikan perasaan kepartian, sebab krisis dan soal ini lebih penting dan lebih mustahak daripada keperluan parti. Tidak perlu setiap orang menggunakan ini untuk kepentingan parti sekarang. Kita dari semua parti bersama-sama mencari jalan dengan usaha bersama-sama untuk membetulkan, memperelok keadaan yang terdapat di universiti.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Panjang lagikah Yang Berhormat?

Tuan Mohamed Sopiee bin Sheikh Ibrahim: Sedikit sahaja lagi, Tuan Yang di-Pertua. Sungguhpun telah dibangkitkan momok perkara Vietnam, mungkin keadaan seperti itu menimbulkan perasaan perangsang komunis di sini dan rakan-rakan mereka dalam negeri ini, dan mungkin keadaan itu akan timbul orang-orang yang akan lebih bergiat untuk menunjukkan kekuatan mereka. Akan tetapi, saya rasa dan percaya pada saat ini bahawa pemuda-pemudi kita yang kita curigai di universiti itu sekalipun sebahagian besar 90-95% daripada mereka tidak akan terpengaruh oleh komunis ini, tidak akan terima dakwah komunis ini. Mereka itu saya percaya bersama dengan kita. Saya percaya mereka akan berjuang bersama-sama dengan kita. Oleh sebab itu saya berharap janganlah kita membuat sebarang undang-undang yang boleh mengasingkan mereka dan yang boleh menolak mereka. Ini penting bagi mereka mengambil bahagian dalam politik. Saya fikir penawarnya bukan menegah mereka mengambil bahagian dalam politik, sebaliknya kita patut pergi kepada semua parti.

Pekemas hendak pergi masuk universiti, UMNO hendak pergi masuk universiti, D.A.P. hendak pergi masuk universiti, M.C.A. hendak pergi masuk universiti, M.I.C. dan P.A.S. semua parti patut masuk universiti, bertapak di universiti. Adakan pegawai-pegawai penerangan dakyah di universiti memberi penerangan tentang dasar parti kita masing-masing di universiti, dan cari recruit, cari pemuda-pemudi masuk parti kita, masuk dalam Perikatan pemuda-pemudi kita masing-masing, kita dapat eratkan mereka dalam usaha politik kita bersama-sama, jalankan politik yang suci bersih, jangan seperti setengah-setengah orang, khususnya yang sembahyang tiap-tiap hari akan tetapi perbuatannya lain. Saya tidak menuduh sebarang kumpulan. Banyak orang yang bercakap, tetapi bila bergerak dalam lapangan politik, kotor. Cakap manis dan suci, bila bergerak dalam lapangan politik kotor. Tidak boleh begitu. Kita mesti pergi kepada pemuda tunjukkan bahawa politik tidak kotor, politik jujur, politik suci dan beri tauladan kepada orang di universiti itu supaya mereka itu bukan sahaja terikat kepada parti-parti politik ini, akan tetapi bergerak secara cergas dalam parti-parti politik kita seterusnya apabila mereka keluar bekerja dan sebagainya boleh berpolitik. Saya bercakap benar bahawa penawarnya dan membetulkannya bukan cara mengecualikan mereka, melarang mereka, menahan mereka daripada berpolitik, akan tetapi mencari jalan-jalan supaya mereka itu boleh sama dengan kita, campur dengan kita berpolitik secara sihat.

Tuan Yang di-Pertua, saya sudah bercakap panjang dan saya bercakap kerana saya rasa kewajipan kita sebagai wakil rakyat, pada saat-saat macam inilah bila kita rasa pada segi moral dan segi kewajipan kita mesti keluaran fikiran kita walaupun orang suka, orang tak suka, walaupun orang benci ataupun orang marah walaupun orang beri pangkat ataupun orang buang pangkat, sebab kalau kita tak berbuat demikian tidak dapatlah kita menegakkan demokrasi dalam negeri ini dan tak dapatlah kita menyelamatkan perjalanan dalam negara kita dan tak dapatlah kita mengadakan sesuatu untuk kepentingan negara kita. Tetapi saya percaya ketua-ketua kita semua pun tahu membezakan orang yang bercakap secara jujur untuk kebaikan dan orang yang bercakap manis tetapi sebaliknya dengan tujuan merosak. Saya tahu itu. Sebab itulah saya beranikan

diri bangun bercakap begini secara terang dan jujur, kerana saya rasa pendapat saya ini dipegang dan diterima oleh orang ramai juga sungguhpun mengikut tabiat manusia banyak yang tak mahu kemukakan dan tak mahu bercakap. Mereka suruh kita bercakap, mereka tidak hendak bercakap. Mereka ber-setuju. Saya sendiri sanggup menjadi perkakas untuk mengeluarkan satu segi pendapat yang barangkali salah, Tuan Yang di-Pertua, tetapi saya hendak katakan fikiran ini adalah banyak orang yang sama sependapat walaupun banyak orang tidak bodoh semacam saya ini, kata semacam ini, banyak orang lebih baik, diam sahaja.

Begitu sahajalah saya tamatkan, Tuan Yang di-Pertua, dengan harapan bahawa semua pihak akan terima teguran saya ini dengan tujuan yang baik. Saya harap kalau tak dapat kita tangguhkan ataupun tak dapat kita ketepikan Rang Undang-undang ini, Menteri berkenaan akan cari jalan perelokkan sedikit. Sebab diadakan Rang Undang-undang ini kuasa diberi kepada beliau untuk menetapkan tarikh kuatkuasa Undang-undang ini, saya harap dia akan memikir dan akan menimbang sebaik-baiknya, dan barangkali cari hari dan bulan yang baik untuk menguatkuasakan dalamewartakan Rang Undang-undang ini. Janganlah terlalu cepat sangat yang boleh menjadi satu cause atau tumpuan, dan sebagaimana saya katakan tadi 90% pelajar kita baik, cuma 10% barangkali yang jahat yang tak begitu baik. Kita kena jaga, jangan kerana Undang-undang itu kesemua sekali 100% penuntut-penuntut mendukung satu-satu cause, mereka memang mencari cause. Sungguhpun saya bercakap begini, bila masa undi nanti terpaksa saya undi menyokong, kerana saya taat kepada Barisan Nasional dan taat kepada pemerintah, undi saya sokong. Sungguhpun saya sudah keluarkan fikiran ini, tetapi bila sudah lulus nanti, janganlah begitu gopoh, lewatkanlah sedikit tarikh menguatkuasakan Rang Undang-undang ini.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Tuan Yang di-Pertua: Ahli Yang Berhormat dari Kepong. Saya minta pendek-pendekkan sedikit kerana masa sudah jauh malam.

8.17 mlm.

Dr Tan Chee Khoon (Keping): Oleh kerana Ahli Yang Berhormat yang lain bercakap panjang-lebar, izinkan saya bercakap

Tuan Yang di-Pertua: Saya ada hak menetapkan masa bercakap, tetapi saya tak hendak kata mesti bercakap 5 minit, kerana hendak memelihara kehormatan Ahli Yang Berhormat, tetapi kenalah bertimbang-rasa. Jemput.

Dr Tan Chee Khoon: Untuk mempercepatkan ucapan saya, izinkan saya bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua: Silakan.

Dr Tan Chee Khoon: (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, I have been a member of the Council of the University of Malaya since its foundation in 1959 and a Member of this House since 1964 and I am appalled that the Government has brought in such a repressive Bill to this House today. Let me say that these amendments are diabolical and draconian in concept, tyrannical in execution, and will produce graduates who are intellectual morons.

Tuan Yang di-Pertua: I do not like the word "diabolical". Please withdraw that word.

Dr Tan Chee Khoon: Pada pendapat saya perkataan itu sesuai, Tuan Yang di-Pertua.

Tuan Yang di-Pertua: Tuan Yang di-Pertua kata tidak sesuai, tarik balik. Kalau tidak tarik balik, Ahli Yang Berhormat tidak boleh bercakap; dan kena duduk.

Dr Tan Chee Khoon: Kalau Tuan Yang di-Pertua kata tidak sesuai dan suruh saya tarik balik, saya menarik balik.

Tuan Yang di-Pertua: Terima kasih.

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, the Government has brought a number of Bills which have been designed to curb student activity and give the Government greater control of our universities.

Thus, in 1964 the Internal Security Act was amended to provide for the Letter of Suitability and this had brought about great protests and antagonism amongst the students and staff, so much so that just before the 1969 General Elections, the then Minister of Education suspended the use of the Letter of Suitability. Then in 1965 there were a number of Bills to prohibit the scholarship holders from taking part in politics whatever that may mean.

Lastly, in February, 1971, the Government rammed through this House the Universities and University Colleges Act, which made drastic changes in the lifestyle of our universities.

And today we see the crowning horror in the shape of these amendments which will take our country on the road towards fascism. The aims and objectives of these amendments have not been spelt out in the Explanatory Note, and I shall try to reconstruct some of these aims and objectives.

Here I wish to say that the Government has misjudged the mood and the temper of our students. Repeatedly in this House I have stated that student unrest has come to stay with us in this country and, judging from the experience of other countries that have seen student unrest, it will also pass away. But these repressive measures far from curbing student political activities will harden their attitude and if they cannot conduct their activities openly, they will just go "underground", and this will entail far more work for the Special Branch than looking after the overt activities of our students.

From time to time the Prime Minister and other Ministers as well have accused discredited politicians for being responsible for student unrest. I have repeatedly challenged them to name these discredited politicians and they have kept a discreet silence. However, the converse is true. Members of the Alliance Party in particular have infiltrated the student body and have used the student body for their own ends. It is no secret that the Malay students in the University of Malaya

Tuan Yang di-Pertua: Order! Order! Will the Honourable Member confine his debate or remarks to the principle or merits of this Bill? Saya dapati Yang Berhormat hendak

meleret buat analisa berkenaan political party. Ini merugikan masa Dewan sahaja. Waktu kita membahaskan bacaan kali yang kedua, Ahli Yang Berhormat hendaklah menumpukan ucapannya adakah Bill ini bagus atau tidak, buruk baiknya atas asasnya.

Dr Tan Chee Khoon: Yes, Mr Speaker, Sir, I will bow down to your direction.

Tuan Yang di-Pertua: Ini yang susah, bila sudah ada prepared speech, susah hendak lari daripada itu. Sila sambung.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di-Pertua, I just want to debunk this idea of the Opposition being responsible for the student unrest and that was one of the main reasons for bringing these Amendments to this House.

In 1969, after May 13 riots, Annuar Ibrahim was instigated by a Minister to stage demonstrations against the Tunku. In another instance, Annuar Ibrahim staged a disturbance over the Language issue and was patted on the back by another Minister who said to him something to this effect "Anak Melayu Jati." Alas, Annuar Ibrahim has fallen foul of his godfathers and today he lingers in the Kamunting Detention Camp. And for good measure, Mr Speaker, Sir, other political parties have infiltrated into the University of Malaya.

I must warn the Government that such repressive measures as these amendments are also counter-productive for they will not prevent students from taking part in politics.

In any case, what is so wrong, as the Member for Kepala Batas has pointed out, with students taking part in politics? There must be very few countries which prohibit students from taking part in politics. Even in the near totalitarian States of South Korea and the Philippines, there is no prohibition on student political activities. In the hallowed halls of Cambridge and Oxford, students are encouraged to form political clubs and Ministers and even Prime Ministers have addressed such political clubs. Alas, in Malaysia the Barisan Government is mortally afraid of students achieving political consciousness.

Mr Speaker, Sir, before these amendments, the autonomy of our universities had already

been seriously eroded. With these amendments, their autonomy and their academic freedom are now being virtually abolished.

The Minister of Education now controls the Universities from his air-conditioned office. The Vice-Chancellor is the academic and executive head of the University and where before he was appointed by the Council, he is now appointed by the Yang di-Pertuan Agong acting on the advice of the Minister given after consultation with the Council. This means that his appointment is virtually made by the Minister.

Next, the Minister has the power to appoint the Deputy Vice-Chancellor or Deputy Vice-Chancellors as the case may be and they may be so appointed from within or without the University. For example, the Minister under these vast powers can appoint a senior Special Branch Officer as a Deputy Vice-Chancellor to better control the students and staff.

These powers of the Minister makes a mockery of the much vaunted autonomy and academic freedom of our universities and enables him to rule them by remote control from his office. Mr Speaker, Sir, besides, he has vast powers of discipline over both staff and students as I shall presently show. These powers virtually make him a dictator in any university and I must warn the Government that these changes will have serious repercussions in the recruitment of staff both local and expatriate, especially the latter.

Of course, the Minister cannot exercise these vast powers that he will soon possess but he has found a convenient hatchet man in the person of the Vice-Chancellor. The Vice-Chancellor too possesses vast powers both over staff and students. Thus he now has the power to appoint a Dean and Deputy Dean in each Faculty where before these officers have to be elected by the Faculty. Besides, he too has vast disciplinary powers over students and staff and he now has a tight control over the student body. The student body has now been castrated and is not allowed to spend their own money and will have to be reduced to spend only petty cash that may be allowed for them by the Vice-Chancellor.

Mr Speaker, Sir, the punishment that will be meted out to students not only for acts within the campus but outside it as well go beyond what is the fate of the people outside the campus. Thus when a student is convicted of a criminal offence he can be summarily dismissed from the University by the Minister whose decision is final and the student has no further redress in a court of law over the expulsion even though on appeal, the conviction can be reversed.

Even Members of Parliament, Mr Speaker, Sir, have deserved a better fate. The case of the Member for Menglembu must have taught the Government a salutary lesson. A Member of Parliament when he is convicted of a crime with a fine of \$2,000 or six months imprisonment, will have to be judged

Tuan Yang di-Pertua: That has nothing to do with this Bill.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: On a point of order

Tuan Yang di-Pertua: The Member for Menglembu having been convicted has nothing to do with this issue.

Dr Tan Chee Khoon: I shall not refer to the case of the Member for Menglembu again.

Mr Speaker, Sir, I say that these amendments are punitive and are designed to bludgeon the students into submission.

Then on pages 3 and 4 in new Sections 15B and 15C, the student or office bearer of any organisation, body or group of students of the University shall be guilty unless it is proved to the satisfaction of the court that the student or organisation is not guilty.

Now it is a cardinal maxim in law which we have inherited from the British that the person charged in court shall be presumed to be innocent unless he is proved to be guilty. Here he is presumed to be guilty unless he proves that he is not guilty. There is no denying it—these measures are designed to be punitive and to cow the students into submission.

Until now the Chancellor of the University has been appointed by the Court on the nomination of the Council and he can only

be removed for good cause by the Court. But now he is appointed by the Yang di-Pertuan Agong and he can be summarily removed by the Yang di-Pertuan Agong without any given cause. This means that the Minister can make and unmake Chancellors.

What is happening in this country when the highest officer in our university cannot be trusted and the Government must make provisions to remove him in case he proves to be a recalcitrant Chancellor? What on earth is happening in our universities when even Chancellors cannot be trusted to conform to the wishes of the Government?

Having controlled the Chancellor, the Vice-Chancellor, his Deputies, the Deans, staff and students, the Government has now revamped the Council of the University so that it can be completely manipulated by the Minister.

To start with, the Chairman of the Council is now appointed by the Minister whereas before he was elected by his peers. Before, the two representatives of the Senate, the Court and the Guild of Graduates were all elected by their respective bodies. Now, only the Senate representatives are elected. The representatives of the Court have been removed and the representatives of the Guild of Graduates are now appointed by the Minister on the advice of the Vice-Chancellor. The rest of the members of the Council are either appointed or are *ex-officio* members.

Mr Speaker, Sir, as I stated before, I have been a member of the Council of the University of Malaya since its formation in 1959. In the early days, there were five graduate representatives out of a Council of twenty-seven. With the advent of the Universities and University Colleges Act, this was reduced to two. Members of this House are entitled to ask: "How come Tan Chee Khoon is in the Council of the University of Malaya"? The answer lies in the fact that I have been elected by the Guild of Graduates to serve on the University Council and for a year and a half, I had the honour of being elected as the Chairman of the University Council. I do not owe my seat in the Council of the University of Malaya to the generosity or bounty of the Government. But now all that is gone. The Guild of Graduates will soon lose its representatives

in the Council of the University and two graduates will be appointed by the Minister. It will be seen that out of a membership of 16, five are *ex-officio* members, one the Vice-Chancellor, two are elected by the Senate and the rest are nominated in one form or other by the Minister. This will ensure that the interests of the Minister and of the Barisan Government will be completely taken care of by the Council.

I submit, Sir, that there is one name that is missing—that of the Head of the Special Branch. Either the membership of the Council should be enlarged to seventeen to include the Head of the Special Branch or the graduate representation be cut down to one since it is now irrelevant, and the vacancy so created be filled by the Head of the Special Branch. Then the interest of the Government even from the security or subversive point of view can be taken care of by the Council.

If the Minister accepts my proposal regarding the inclusion of the Head of the Special Branch in the Council of the University, he can then have a perfect instrument to control and repress both the staff and the students.

Mr Speaker, Sir, I shall now comment on some of the salient points of the Bill itself.

Clause 2 provides for a new section 15 (1) under which the student shall not be a member of, or shall in any manner associate with, any society, political party, trade union or any other organisation, body or group of persons whatsoever, whether or not it is established under any law; whether it is in the university or outside the university and whether it is in Malaysia or outside Malaysia.

This new section shows fear—fear that the student, while he is in our university or in those universities abroad may be contaminated by politicians, trade unionists, etc. It is a denial of one of our fundamental rights—the right of association.

I have a daughter, Mr Speaker, Sir, in the University of Malaya. What is so wrong with my daughter helping me in my political activities, I want to ask the Minister of Education?

This new section 15 (1) means that the moment the student enters the portals of any university whether at home or abroad, then he is denied all political rights except perhaps

the right to vote. But why should a student be the only class of citizens to be deprived of his political rights when we are all aware that even members of the Armed Forces and the Police are not barred from being members of any political party even though they cannot take an active part in politics? This is so with all other Government servants. Why, oh why, should students be singled out for this special treatment?

Section 15 (3) ensures that the student must not only be apolitical but he must be dumb as well for he cannot now express or do anything which can be construed as expressing support, sympathy or opposition to any political party, etc. This means that there shall not be any forums or debates in our universities. This means that the Great Economic Debates in the University of Malaya, for example, organised by the Economics Society of the University of Malaya which drew large crowds both from amongst the students and from the general public will have to cease if the Government implements these amendments strictly according to the law.

Both the present Minister of Education and I have taken part in innumerable forums in our institutions of higher learning, and I am sure we all have enjoyed speaking before the students although I must confess that at times the reception I get from the various institutions of higher learning is not as friendly as I would like it to be. But I am prepared to face hostile audiences as well as friendly ones but under Section 15 (1) to 15 (5), these debates will be a thing of the past and this is most regrettable.

Mr Speaker, Sir, students, if they are to maintain their level of activities especially of visiting foreign countries whether to play games or just as tourists, have of necessity to collect funds from the general public and especially from graduates. Now, these are greatly restricted.

Section 15B and Section 15C provide clearly not only for criminal liability of office bearers and persons managing or assisting in the management of an organisation, body or group of students but also that such persons shall be guilty until the contrary is proved. In other words, under these sections 15B and 15C, such persons are presumed to be guilty

until and unless they can prove in court that they are not guilty.

Mr Speaker, Sir, it is a cardinal point—I reiterate again—in the law that we have inherited from the British that a person charged in court is innocent until the prosecution proves that the accused is guilty. This presumption of guilt as provided for in sections 15B and 15C must make a mockery of the judicial process in this country and of the rule of law.

Clause 3 provides for a new section 15D under which any student “charged with a criminal offence shall immediately thereupon be suspended from being a student of the University and shall not, during the pendency of the criminal proceedings, remain in or enter the campus of that or any other University.” Mr Speaker, Sir, this section 15D is a classic example of the travesty of justice. The Member for Jelutong just now brought to the attention of the Minister the inconsistencies in the law as between Section 15D (4) and 15D (7), and I hope the Minister will look into this because this is a very serious matter. Also, under section 15D, it means that literally thousands of students who are now charged before the Court will be suspended when the new term begins. Surely, this is not the intention of the Minister to deprive thousands of students

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, on a point of clarification.

Tuan Yang di-Pertua: You can answer later. Boleh jawab lepas ini.

Dr Tan Chee Khoo: Mr Speaker, Sir, surely it is not the intention of the Minister to deprive thousands of the students of their education—again another fundamental right which we hope this Government practises.

Section 15D (2) is equally heinous for, if one is convicted of a criminal offence, one is immediately expelled from the University. But what if the student on appeal has his conviction set aside? No provision is made for such a contingency.

Mr Speaker, Sir, section 15D (2) provides for the immediate expulsion of a student detained under any written law related to

preventive detention or internal security but what if the Special Branch has made a mistake by sweeping into its dragnet an innocent student?

I do know that in all cases that I have outlined, the student concerned can appeal to the Minister but with such a punitive law can we blame the student if he refuses to have any trust in the Minister of Education?

Mr Speaker, Sir, non-bailable and seizable offences, as has been pointed out by the Member for Jelutong, refer to heinous offences like rape, murder, etc., but now all offences against the provisions of this Act, most of which can easily be trivial, have become seizable and non-bailable. What have our students done to be treated worse than common criminals like rapists and murderers? This Section 15E is vicious and punitive and unworthy of any Government.

Section 16 of the principal Act gives the Council of the University disciplinary powers over the students’ organisation. But the old section 16 of the principal Act is now replaced by the new section 16 whereby the Vice-Chancellor is given the power to suspend or dissolve any organisation, body, or group of students and he has power to keep a tight rein over all student activities. This, in addition to the disciplinary powers he has over both staff and students, makes him the Supremo in the University—the ideal hatchet man to carry out the orders of his master, the Minister of Education.

Mr Speaker, Sir, section 16C (3) on page 10 makes very ominous reading. It confers on the University Council the power to create such disciplinary offences and provide for such disciplinary punishments as the Council may deem fit. This may well mean that, before a student can answer a disciplinary charge, the Council may create another disciplinary offence for him to answer. Are we trying to create a Police State within our universities, I ask the Minister of Education?

Mr Speaker, Sir, Clause 7 (f) on page 15 empowers the Vice-Chancellor to appoint a Dean, Deputy Dean, Head of an Institution or School. This cuts into the very core of academic freedom. Academics the world over wish to have the right to elect their own Deans. It is true that in the American Universities, the Deputy-President has the power to appoint Deans but the procedure is

laid down very clearly. Thus there is a Search Committee which comes out with three candidates from which the Dean is selected. But under these amendments, the Vice-Chancellor acting as Supremo is law unto himself and does not need to consult anyone and can and will act on his own, riding roughshod over the wishes of the faculty.

I must warn the Government that this provision alone will be enough to drive out any academician, whether local or foreign, worth his salt away from our universities.

Mr Speaker, Sir, Clause 7 (n) deletes Section 50 of the Schedule of the principal Act. This means that the N.U.M.S., i.e. National Union of Malaysian Students, or P.K.P.M., i.e. Persatuan Kebangsaan Pelajar-pelajar Malaysia, is dissolved and that any external affiliation with the international student body is also terminated.

This is most regrettable and again I must warn the Government that these repressive measures will certainly cause more trouble amongst our students when this Bill is passed and enacted into law.

Mr Speaker, Sir, the implications of this Bill are much wider than its repressive effects on the Universities and on the youth of our country. It makes me ponder, what is the mood and mentality of those who drafted this repressive piece of legislation. If this is how they respond to a single episode of student unrest, how will they respond to greater issues that will confront them in the future? Are these the desperate deeds of desperate politicians? Is this a panic reaction to the toppling of the client state of the United States in Vietnam and Cambodia? Foolish indeed are those who conclude from the events of recent history that dictatorship and not democracy is the answer to revolution.

The gravity of the challenge to our liberties posed by this Bill cannot be overstated. In exchange for the opportunity for higher education, our youth are required to give up their fundamental rights as citizens. Undergraduates may not associate in any manner whatsoever with societies or groups of persons outside the University. Undergraduates may not express or do anything that can be construed as expressing support for political parties or trade unions. An

undergraduate charged with any criminal offence is barred from being a student of the University even if he is acquitted, unless the Minister approves or intervenes.

These are the awful provisions in this obnoxious Bill. A country that adopts such a law cannot even pretend to be a democracy any more. At one shot it destroys all pretences to autonomy of our universities, deprives the youth of their freedom, and reduces university teachers to the status of hacks in the service of the government in power. The status of the universities is dragged into mud and the once exalted post of Vice-Chancellor becomes a dirty job—a hatchetman. We are now to have higher education in a concentration camp atmosphere to produce submissive, unquestioning, unthinking graduates fit to be employees, not citizens.

I cannot believe that supporters of the Government are all behind this awful piece of legislation. I know decent, honest men and women in the Government benches. Will they remain silent in the name of political expediency? This Bill will remain a stain on the name of whoever supports it. So, I appeal to those with convictions of democracy to stand up and speak out now and be counted.

I prophesy that the day will come when this Bill will become an albatross round the neck of the Government which they may try to get rid of by sacrificing the Ministers whose names are stained by it. This is war on intellectuals and on youths and the youths have time on their side. Recent history is littered with the names of petty tyrants who became hated names amongst their people and untouchables in their society. Not since the notorious Emergency Regulations became permanent law as the Internal Security Act have we had such an obnoxious, oppressive and repressive piece of legislation as the Bill before us today. The students have challenged you to debate and you answer them with the threat of prison gates. You are destined to lose because time is on their side.

You are foolish to do this. Having eyes you see not the lessons of history. Having ears you hear not the cries of anguish against poverty and corruption. Having tongues, you will not let others speak. I sit down with

great sadness in my heart. What meaning is there left in the democratic process when this sort of law can even be contemplated? What hope is there for peaceful change when youths are denied the right to dissent? This is a black day in the history of our country and a shameful day in the history of this House. I mourn for my country, for your arrogance of your power will bring it great suffering.

Mr Speaker, Sir, I shall now deal with a very few aspects of what the Minister has spoken just now. One, he laid great stress on communism. If I heard the Member for Kepala Batas correctly, he said this bogy of communism has been over-played. Now, I do know that the communists had been associated with the student unrest in Kuala Lumpur, but none other than the Tunku, our Bapa Malaysia and the former Prime Minister of this country, has said that the communists had nothing to do with the student unrest.

Now, Mr Speaker, Sir, I am glad that the Member for Kepala Batas has spoken out. The Minister has said that the students must not expect to have extra territorial rights in the campus. I entirely agree with him and I have told the students so that if they want to do things which are against the law, they have got to pay the price whether it is in the campus or outside the campus. I entirely agree with the Minister. But is the Minister aware that under these amendments the students have lost all their rights? I reiterate, as has been pointed out by the Member for Kepala Batas, that the student loses his political rights the moment he enters the portals of the university and he need not be a youth of 20. He can be an adult of 40 years old, for example, and he may have a long association with political parties. If we take the experience of other countries, for example in Israel (although Israel is a very bad example in this country), lots of Ministers after they retire from the Government have gone back to the Universities, which means that if there is a Minister in this country who wants to go to the University he must sever his connections with his party, whether it is the ruling party or not.

Again, I wish to point out that under Section 15E, the student, if he is charged, although it may be a trivial crime, Mr Speaker, Sir he may go to a disco, may get

into a fight and may be charged with a criminal offence—what happens? Any charge under this Act, under Section 15E means it is a seizable crime and a non-bailable crime. A non-bailable crime, as the Member for Jelutong has pointed out refers to a heinous crime and any criminal offence is such an enormous thing. The C.P.C. embraces literally thousands of cases and if a student, let us say, is under the influence of drink and is charged with dangerous driving, for example, that is a criminal offence. Again, that has nothing to do with his conduct in the University. His conduct in the University can be perfectly decorous and exemplary, but under this Section 15E it has become a seizable and a non-bailable offence.

I do hope, Mr Speaker, Sir, that the Honourable Minister and his colleague, the Honourable Minister for Law and Attorney-General, will look into some of these provisions that I have pointed out. Obnoxious as the law is, let us see that the students are not pushed to the wall far too much because when that happens, there can be serious repercussions.

8.50 m.m.

Tuan Embong bin Yahya (Ledang): Tuan Yang di-Pertua, saya berdiri menyokong dengan kuat Akta (Pindaan) Universiti dan Kolej Universiti yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Menteri Pelajaran tadi.

Pindaan ini merupakan satu kesedaran pihak Kerajaan sendiri iaitu merupakan juga satu penyelamat kepada anak-anak kita di Pusat Pengajian Tinggi. Kerana Akta ini walaupun setengah orang memikirkan satu tekanan ataupun menyekat demokrasi, tetapi haruslah dipandang sebaliknya lebih menyelamatkan anak-anak kita sendiri daripada menyeleweng di dalam pengajian tinggi, kerana sebagai negara kita yang membangun kita berkehendakkan anak-anak kita keluar daripada universiti dan berkhidmat kepada negara dan setiap orang yang tidak ingin melihat anak-anak kita di universiti menyeleweng dengan sebab tidak ada satu batasan kononnya bahawa apabila duduk di Universiti boleh buat apa sahaja dan mempunyai otonomi yang lebih. Ini merupakan satu perkara yang boleh merosakkan negara kita sendiri. Siapa pun tidak boleh mengatakan

bahawa negara kita tidak memberi demokrasi kepada pengajian tinggi. Kita telah lihat selama ini kononnya universiti juga mengamalkan otonomi secara barat. Mereka bertindak dengan penuh kebebasan. Mereka boleh bercakap apa sahaja di kampus. Mereka boleh buat apa juga syarahan, hatta mereka keluar beramai-ramai di jalanraya untuk menjatuhkan Kerajaan dan terlibat di dalam parti-parti politik. Apakah ini kita biarkan? Apa ini merupakan satu demokrasi? Begitu juga seperti yang dituduh oleh Pembangkang bahawa kita tidak ada demokrasi, contoh yang besar, kita telah beri demokrasi dalam percakapan, demokrasi dalam negara kita sebelum 13 Mei. Mereka menuntut beri demokrasi seperti Amerika, beri demokrasi seperti London, tetapi apa jadi dengan demokrasi yang ada pada tangan mereka, mereka boleh bercakap apa sahaja sehingga tercetus 13hb Mei. Apabila tercetus 13 Mei, siapakah hendak bertanggungjawab? Negara juga yang hancur. Begitu juga demokrasi dengan pelajar-pelajar, kita telah melihat pelajar kita diberi demokrasi. Tetapi apa yang mereka buat dengan demokrasi itu? Apa akibatnya yang telah kita nampak daripada 13 Disember, itulah hasil demokrasi yang kita beri kepada mereka. Dan apa yang dibuat oleh Akta ini adalah merupakan satu payung kepada universiti dan Pusat-pusat Pengajian Tinggi kita supaya tidak diganggu oleh anasir-anasir nakal, anasir-anasir yang cuba hendak menentang Kerajaan, anasir-anasir yang cuba menggunakan kebebasan tetapi disebaliknya itu menghentam pihak-pihak yang berkuasa. Inilah yang kita tidak mahu terdapat pada pelajar-pelajar kita.

Saya rasa sebagai seorang yang insaf, kepada seorang yang berfikiran waras tidak ada perkara yang ditakutkan di dalam Akta ini. Akta ini merupakan hendak mengawal dan menjaga orang-orang yang membuat jahat; kepada pelajar-pelajar yang nakal; kepada pelajar-pelajar yang tidak ada tata-tertib, kepada pelajar-pelajar yang menyeleweng dalam pengajiannya. Apa yang kita bimbang dengan Akta ini? Bukan semua orang di dalam universiti itu dihukum. Akta Universiti ini menyatakan bahawa siapa yang membuat begitu sahaja yang terkena. Saya menyokong apa yang dinyatakan di sini bahawa pelajar-pelajar kita tidak dibenarkan menyokong ataupun membangkang, mencampuri parti-parti politik dan pertubuhan-pertubuhan. Ini patut sangat. Ini merupakan

pengalaman yang kita lihat sendiri dalam pilihanraya yang baharu lepas dan pilihanraya kecil yang lepas. Dengan kebebasan yang diberi oleh kita, dengan tidak ada sekatkan kepada pelajar-pelajar kita, mereka tinggalkan kampus, mereka pergi berkempen bagi pihak Pembangkang menentang Kerajaan. Ini bukan sahaja rekaan, kita nampak sendiri pelajar-pelajar pergi dari rumah ke rumah. Apa ini disukai oleh Pembangkang oleh sebab menyokong mereka? Mereka bersajak di depan orang ramai mengejek Kerajaan. Mereka berkempen, menghina pembesar-pembesar kita, menteri-menteri dan dasar-dasar Kerajaan. Apakah ini merupakan satu kebebasan? Barisan Nasional mahu kepada kemenangan tetapi kita tidak mahu kemenangan undi dengan meminta sedekah dari tenaga pelajar-pelajar, sebab itu kita tidak mahu Pembangkang juga berbuat demikian. Dengan sebab itu, Akta ini adil, sebab dia berkata jangan menyokong sebarang parti politik. Hatta parti politik Kerajaan sekalipun. Ini suatu Akta yang baik bukan bermakna di dalam Akta ini disuruh menyokong parti Kerajaan, tetapi tidak menyokong parti Pembangkang, tidak; di dalam ini menyatakan semua parti hatta parti politik Kerajaan sendiri. Kita tidak mahu menggunakan tenaga pelajar untuk hendak naik dalam politik. Sebab, kita sedar pelajar-pelajar ini datang daripada kampung, masa hendak masuk ke universiti besar harapan ibu bapanya, dihantar dengan doa, dihantar dengan kenduri dan diberi amanat supaya belajar bersungguh-sungguh di dalam universiti supaya menjadi seorang manusia yang berguna untuk menjaga adek-adek yang miskin, untuk menolong bapa yang miskin, untuk menolong bangsanya akan datang. Tetapi apabila masuk ke universiti oleh sebab ada anasir-anasir, oleh sebab mereka ini terdedah dengan anasir-anasir yang tidak dikawal, maka anak-anak yang masih mentah dan muda itu telah dapat dipusingkan ke suatu arah yang tidak diingini. Kalau ada Akta ini, saya rasa pelajar-pelajar kita yang dalam universiti, akan berfikir sebelum mereka melakukan sesuatu. Dan diharap juga bahawa larangan ini patut dimasukkan di dalam perjanjian scholarship mereka, biar mereka tahu sebelum masuk ke universiti, supaya ia tidak boleh buat semacam ini. Dan saya rasa, larangan ini tidak sahaja dibatasi kepada pelajar, patut juga diberitahu pensyarah dalam universiti itu sendiri, kerana

kita mendapat tahu bahawa pemimpin-pemimpin pelajar yang membuat kerja ini ialah aspirasi daripada pensyarah-pensyarah yang kita nampak telah kalah dalam pilihanraya tahun 1974. Oleh sebab kalah dalam pilihanraya, kalah berpolitik, mereka hasut pelajar-pelajar menentang Kerajaan, kononnya Kerajaan tidak ada demokrasi, oleh sebab Barisan Nasional menang 90%. Apakah ini satu perkara yang boleh kita biarkan? Saya rasa pihak mahaguru atau pensyarah universiti juga patut terikat dengan peraturan ini. Lebih tegas lagi, kalau mereka hendak masuk politik, hendak masuk pilihanraya; mari, berhenti daripada menjadi pensyarah di universiti.

Tuan Yang di-Pertua: Minta tujukan kepada prinsip dan asas Rang Undang-undang ini, jangan merugikan masa Dewan.

Tuan Embong bin Yahya: Ya, ini berkenaan Seksyen 15 mengenai parti politik. Saya minta kalau boleh bukan sahaja kepada pelajar, tetapi kepada pensyarah juga yang ada ekor an kejadian macam ini di universiti.

Berkenaan dengan Akta 15A, larangan memungut wang, inipun patut diberi sokongan, sebab kita tahu pelajar-pelajar yang buat demonstrasi 13 Disember dahulu mereka pernah berbual-bual, mereka kaya dan banyak wang, dari mana datang wang ini? Samada mereka pungut, atau mereka dapat bantuan. Saya rasa Akta ini juga memberi satu perkara yang menafaat kalau dikawal daripada pelajar itu memungut wang daripada badan-badan di luar untuk membiayai aktiviti-aktiviti yang tidak diingini.

Begitu juga saya menyokong kalau boleh diperhatikan aktiviti pelajar-pelajar itu bukan sahaja di luar kampus, tetapi juga di dalamnya yang mana mereka berkumpul bukan kerana kuliah belajar, tetapi membuat sesuatu yang tidak diingini yang berkait dengan Akta ini. Umpamanya membuat orientasi, kalau orientasi biasa tidak apa, tetapi dalam orientasi itu mereka mengambil peluang mencerca Kerajaan, menuduh Kerajaan. Ada setengah lagi berkumpul membuat kuliah subuh dalam kampus, dalam kuliah subuh bukan sembahyang subuh sahaja, tetapi di situ mereka mengambil peluang berkutbah mencerca Kerajaan. Ini juga patut Yang Berhormat Menteri mengawal ketat kerana itulah ekor an kepada demonstrasi yang dibuat

di luar. Kita tidak ragu-ragu bahawa undang-undang ini kena pada tempatnya kerana pengalaman yang baru lepas kita melihat sendiri dan kita nampak penuntut universiti menggunakan masjid tempat berkubu; apakah kita tidak nampak mereka mengugut imam untuk mengikut kehendaknya, dan apakah kita tidak dengar mereka hendak membakar masjid? Inilah yang patut diberi perhatian berat terhadapnya.

Saya tidak setuju sama sekali dengan Ahli Yang Berhormat dari Kepala Batas tadi yang menyatakan bahawa Akta ini merupakan satu tali yang hendak menarik hidung penuntut-penuntut. Sebaliknya ini merupakan satu penyelamat kepada penuntut dan jenerasi akan datang. Betapa besar harapan bangsa, Kerajaan, rakyat dan ibu bapa yang menghantar seorang anak ke universiti. Maka cara inilah merupakan penyelamat mereka itu dari terpesong dan diselewengkan supaya mereka belajar dengan tenang dan patuh akan kehendak-kehendak dasar pelajarannya dan selepas pelajarannya tamat, sila berpolitik; jalannya luas, tetapi dalam masa belajar janganlah menyeleweng, kerana kita tahu pelajar kita kebanyakan miskin dan menolong ibu bapa pula bukan sahaja di luar daripada kampus tetapi dalam masa belajar juga ada setengah penuntut menghantar duit scholarship kepada ibu bapa untuk menanggung ibu bapanya di kampung, begitu susah. Orang-orang yang seperti inilah kadang-kadang diselewengkan oleh beberapa orang di dalam kampus itu untuk memuaskan nafsu mereka. Tetapi apabila Akta ini ada, ada undang-undang yang boleh menangkap, menghukum mereka, baru dapat kita amankan.

Demonstrasi 13 Disember nyata sekali apabila ketua-ketua penuntut yang cergas itu ditangkap dan juga beberapa pelajar ditangkap, barulah demonstrasi itu senyap dan barulah masaalah dalam kampus itu senyap. Ini menunjukkan bahawa undang-undang perlu untuk menjaga hal-hal yang semacam ini. Oleh sebab masa tidak mengizinkan, saya menyokong dengan kuatnya Akta pindaan ini.

9.04 mlm.

Setiausaha Parlimen kepada Perdana Menteri (Dr Goh Cheng Teik): Tuan Yang di-Pertua, sebagai wakil rakyat dari Nibong Tebal, saya bangun menyokong pindaan yang

dicadangkan oleh Yang Berhormat Menteri Pelajaran.

Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab ini adalah pertama kali saya bangun dalam Dewan ini untuk memberi satu ucapan, saya hendak mengambil peluang ini mengucapkan tahniah kepada Tuan Yang di-Pertua dan Timbalannya atas perlantikan sebagai Yang di-Pertua dan Timbalan Yang di-Pertua Dewan Rakyat ini. Saya percaya bahawa di bawah pimpinan yang bijak dan baik Tuan Yang di-Pertua dan Timbalannya akan memimpin Dewan Rakyat ini ke tingkatan yang tinggi sekali.

Tuan Yang di-Pertua, saya hendak berucap dalam Bahasa Malaysia dan oleh sebab perkara-perkara yang kita bincangkan nampaknya panas sedikit, saya tidak mahu tersalah cakap atau salah difahamkan, dan saya minta izin kemudian menyambung ucapan saya dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua: Boleh, sedikit-sedikit.

Dr Goh Cheng Teik: Tuan Yang di-Pertua, saya setuju dengan Ahli-ahli Yang Berhormat yang berkata bahawa perkara yang kita bincangkan merupakan satu perkara yang mustahak dan saya setuju dengan Ahli Yang Berhormat dari Kepala Batas yang mengatakan bahawa kita mesti dan harus berdiri atas parti-parti kita dalam perbahasan ini, dan kita mesti dan harus membincangkan perkara-perkara ini dari segi kepentingan nasional. Oleh yang demikian, saya merasa kesal, bahawa sebahagian Ahli-ahli Pembangkang tidak ada dalam Dewan ini pada masa ini untuk mengambil bahagian dalam perbahasan kita. Saya merasa kesal, sebab perkara pelajaran tinggi merupakan satu perkara yang mustahak dan kalau ada Ahli-ahli Yang Berhormat yang cuba menggunakan issue itu sebagai satu bola politik; issue ini mustahak dan saya harap kita tidak akan main politik dengan Dasar Pelajaran Tinggi kita. Walau bagaimanapun, saya hendak memberi kepujian yang tinggi kepada Ahli Yang Berhormat dari Kepong yang membuat keputusan dan duduk di sini mengambil bahagian dalam perbahasan kita.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, as Honourable Members are aware, this amendment has not emerged from a vacuum. It is a specific reaction to a specific situation. It is

Government's response to the erosion of discipline in some of our campuses.

As a former university lecturer, I know at first hand what the state of discipline was like, in at least one institution of higher learning, namely, the University of Malaya. I left the service in October, 1974 but my memory of what happened is still fresh and I can recall that in the last years of my service at the University of Malaya, students could get on to the rostrum and attack their Lecturers, Professors, Deans and the Vice-Chancellor publicly. Students could demand (and sometimes these demands were met) that lectures and tutorials be cancelled in order to enable them to hold mass rallies during lecture hours. Students, armed with loud speakers, could invade lecture halls and prevent lecturers from delivering their lectures. Students could issue ultimatums to Heads of Departments, Deans of Faculties and the Vice-Chancellor and threaten them with demonstrations in the event that their demands were not met. Ordinary members of the teaching staff like myself were completely helpless. We could not look to the Vice-Chancellor for protection because we were told that he did not possess adequate power to deal with the situation. It was also believed that the demonstrating students enjoyed support from influential political groups outside the University. The climax to this growth of illegal student power occurred in September, 1974 when a student faction "seized" the University of Malaya, "deposed" its officers and "appointed" their own Vice-Chancellor, Deans of Faculties, Masters of Colleges and the like.

Honourable Members from both sides of this House will agree, unless they want to be irresponsible, that this state of affairs at the University of Malaya, and perhaps also in other Institutions of higher learning, cannot be allowed to drag on indefinitely. This nation is spending approximately \$170 million each year on higher education and we want our universities to produce educated gentlemen and ladies, not semi-educated hooligans.

Government is not saying that students should not criticise. We on this side of the House welcome criticism. Contrary to what Honourable Members of the Opposition allege, we are not afraid of student criticism.

Here, in this very House, we are constantly being criticised and if we are not afraid of full-fledged politicians from the Opposition, there is little reason why we should be afraid of students (unless, of course, Honourable Members from the other side of this House are prepared to admit that they are less effective than even university students). However, this House must distinguish freedom of expression from plain hooliganism. What the present amendment seeks to do is to empower the University administration to deal with those students who demand a licence to practise hooliganism in the name of academic freedom.

As I said, the right to dissent is not impaired. Students are young, idealistic and impatient. They want a perfect world. This search for perfection should be, and is being, actively encouraged because, if there is no unattainable ideal towards which one can strive, the Malaysian Government, or any government for that matter, is bound to slide backwards.

The best way in which students can express their views on great national issues, in my view, is through the written word. University students are being trained at very great cost to the Government to think rationally, to collect and collate data and to analyse and interpret such data scientifically. They should apply the skill they are learning to analyse the various problems that confront this nation and produce brilliant position papers which Government can consider and act upon. In other words, students should strive to make an impact in Government through their intellects and not through rowdy demonstrations.

I would go beyond this and say that students should retain their idealism even after graduation. I can cite examples of student leaders who championed the causes of peasants and workers and condemned Government for its "reactionary" policies when they were at University but who are now very busy making money for themselves! This is very much to be regretted because our developing society needs administrators who are honest, diligent and dedicated. Take the case of a young graduate who is appointed an Assistant District Officer and is placed in charge of land. If he uses his power to ensure that land in his district is alienated to landless

farmers and squatters instead of a few towkays with high political connections, he will be doing a world of good for the impoverished masses in his district.

Tuan Yang di-Pertua, I realise that there are members of the rank-and-file teaching staff who are uneasy about the new powers which this Bill gives to the Vice-Chancellor. I hope they appreciate that this Bill is intended to halt the present draft towards disorder on our campuses and not for any other purposes. They should co-operate with Government to restore discipline and respect for authority into student ranks so that these unpleasant measures which the Bill seeks to introduce can become a temporary necessity.

Tuan Yang di-Pertua, while I support the passage of this Bill, I wish to urge the Honourable Minister of Education to pay particular attention to its implementation. My points may be summarised as follows.

In the first place, it is absolutely vital that the Honourable Minister picks the right men to hold the right jobs in our universities. Under the present amendment, Vice-Chancellors, Deputy Vice-Chancellors and Members of University Council will be vested with enormous powers. Power, as Honourable Members are aware, is an open-ended instrument. It can be used to restore discipline and expedite the growth and development of higher education. At the same time, it can be abused by academic administrators intent upon building their own private empires. The Honourable Minister should make doubly sure that only the best are appointed to the key positions in our Universities. Moreover, he should maintain continual vigilance, so that those who abuse their powers are replaced without hesitation.

In the case of Council members, it is necessary that those appointed be not only competent but they should also have the time to attend meetings of Council and its Sub-committees. In the University of Malaya, for example—and the Honourable Member for Kepong can bear me out on this—attendance at meetings of Council and its Sub-committees in the last five years had not always been high. As a consequence, there was little consistency in the decision-making process because the way a particular decision shaped up depended to some extent

upon who were present and who were absent. The academic and general staff who are at the receiving end of this decision-making process have suffered grievously as a consequence.

In the second place, the Honourable Minister should ensure that incentives based on merit are restored in full to the ranks of the teaching and administrative staff, particularly at the University of Malaya. The present amendment will give Vice-Chancellors and Councillors additional powers to deal with the teaching and administrative staff. The Honourable Minister must give the assurance that these additional powers will not be used as sticks by Vice-Chancellors and Councillors to beat those officers and employees who have legitimate grievances against the university hierarchy. As the Honourable Minister is aware, the morale of the teaching and administrative staff of the University of Malaya as a whole is low and it is declining further and further. The general complaints are that (a) decisions handed down by the Vice-Chancellor and the University Council are not always consistent and (b) the number of promotions which are not based on strict academic merit is increasing, not diminishing. It is still not too late for the Honourable Minister to open regular dialogues with the general teaching and administrative staff at the University of Malaya so that he can understand their mood and see for himself the demoralized condition in which many of them are in.

In the third place, the Honourable Minister must provide channels for students to transmit legitimate grievances against university administration upwards to him. As the Honourable Minister is aware, several student demonstrations in the University of Malaya in the last five years had their origins in administrative negligence. Registration week, for example, was invariably a week of frustrations and rising tempers for the students. In certain faculties, students who sought to register for departments and subjects of their choice were sometimes driven from table to table until they sat down and cried or vented their frustrations in mass rallies and demonstrations.

Tuan Yang di-Pertua, as I said at the outset, this amendment is a specific reaction to a specific set of circumstances. There can

be no doubt that it is drastic but the best that the universities can do under the circumstances is to co-operate with Government to expedite the restoration of discipline so that these stringent measures which the Honourable Minister is introducing can become a temporary necessity. Legislation, or law-making, is a continual process. Laws are made and they can be unmade. And when student discipline at our campuses returns to normal, this particular amendment will lose its *raison d'être* and is likely to wither away.

9.25 mlm.

Tengku Noor Asiah binti Tengku Ahmad (Tumpat): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong penuh pindaan Undang-undang Universiti dan Kolej Universiti. Pindaan ini dikemukakan kerana memandangkan telah timbulnya masalah-masalah demonstrasi mahasiswa-mahasiswa serta terdapat pelanggaran kuasa, kerana Naib Chanselor adalah dilantik oleh Universiti Senate dan Kerajaan tidak ada kuasa terus. Naib Chanselor adalah orang-orang ekonomi, dan kurang dapat memesatkan perkhidmatannya kepada soal-soal pentadbiran, terutama terhadap mahasiswa-mahasiswa yang telah beribu-ribu ramainya itu. Dengan kuasa pindaan Rang Undang-undang Universiti dan Kolej Universiti yang dicadangkan ini, Timbalan Naib Chanselor akan dilantik oleh Kerajaan dan ia bolehlah mentadbirkan dan mengemaskan urusan-urusan dan masalah-masalah mahasiswa.

Tuan Yang di-Pertua, seperkara lagi yang hendak saya timbulkan ialah mengenai dengan pensyarah-pensyarah yang mana mereka adalah orang-orang ekonomi dan bebas memberi pendapat-pendapat mereka kepada mahasiswa-mahasiswa. Kebanyakan mereka juga telah mengkritik Kerajaan kita. Oleh yang demikian, dalam tugas mereka ini patutlah dilibatkan dengan usaha-usaha Kerajaan dan mengetahui tujuan-tujuan Kerajaan serta masalah-masalah negara supaya dapat memberikan gambaran yang betul dan panduan yang baik kepada mahasiswa-mahasiswa. Mereka sebagai pakar haruslah mengkaji dan memahami akan kedudukan negara dan jangan mengkritik sahaja kerana hendak mengkritik tetapi biarlah kritik itu yang boleh membina. Kerajaan juga dari semasa ke semasa mengeluarkan laporan-laporan seperti Laporan Ekonomi

yang dikeluarkan oleh Perbendaharaan baru-baru ini. Pakar-pakar tempatan kita inilah yang patut memberi pendapat-pendapat dan juga janganlah mereka ini duduk diam sahaja. Sebaliknya, apabila lapuran-lapuran seperti ini dikemukakan oleh Kerajaan kita hanya mendengar ulasan-ulasan dan pendapat-pendapat pakar-pakar dari luar negeri sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, dalam hal berikutan dengan Rang Undang-undang ini juga eloklah diketatkan mengenai dengan disiplin, iaitu mereka yang di dalam universiti mestilah tunduk kepada peraturan-peraturan supaya dapat mencerminkan keperibadian bangsa kita. Sambil menyentuh mengenai disiplin, saya juga menyatakan ada berita-berita yang mengatakan bahawa ramai pensyarah-pensyarah yang keluar negeri menghadiri seminar-seminar dan lain-lain persidangan tidak malu-malu mengkritik dan memburuk-burukkan negara kita sendiri. Mereka sepatutnya membuat kritik ini di negara ini dan diselesaikan dengan Kerajaan, tidak patut memburuk-burukkan hal rumah tangga sendiri di negara orang lain. Di manakah taat setia mereka ini kepada negara. Seperkara lagi yang saya suka merayu supaya pihak-pihak tertentu di dalam universiti ini tidak memperalatkan mahasiswa-mahasiswa sebagai pressure group untuk kepentingan satu-satu golongan atau diri sendiri, dan saya percaya dengan adanya pindaan-pindaan Rang Undang-undang ini adalah menuju ke arah mengawal segala tujuan Kerajaan kita yang suci.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Saya hanya dapat membenarkan dua orang sahaja lagi Ahli Yang Berhormat. Yang Berhormat dari Ayer Hitam.

9.30 mlm.

Dr Hee Tien Lai (Ayer Hitam): (*Dengan izin*) Tuan Yang di-Pertua, I rise with a mixed feeling of support for the Bill which seeks to amend the Universities and University Colleges Act, 1971. I feel I must let out a little bit of steam on this subject as I was a university student not very many years ago.

Tuan Yang di-Pertua, firstly, how valid is the claim that there is widespread student discontent in our country? At first sight, there is no doubting about it: the fires burned in

many places. But we must remember that it only takes a few to make a lot of smoke. Student activists, like activists in any group, are a small minority. The mass of students remain obstinately inactive. If not contented, they succeed in containing their discontent. Thus, it can be seen that student revolt has to be organised and led with great vigour. This is indeed frustrating for its organizers and no doubt accounts for the irresponsible acts as shown by some of them before like causing traffic congestion, disturbing the peace and also behaving in unfavourable manners in houses of worship, etc.

We realise that among the student activists, there are some very difficult people indeed— young men and women—to whom any sort of authority is anathema and any sort of compromise is unwelcome. However, we are also aware that there are non-students who are seeking to manipulate the unrest for political advantage.

Tuan Yang di-Pertua, I urge and repeat what some of our Honourable Members have already mentioned that the Minister concerned, on whom are vested the powers to suspend or expel a student charged with a criminal offence under Section 15D (1), should exercise with understanding and tolerance the powers vested on him, as the victim concerned may be just one of the many innocent ones caught in the net and during the pendency of the criminal proceedings till the time he is proven guilty or otherwise, it may take away many months or years, as a result of which he may lose valuable time or may be crippled in his chance of a university education. I shall be glad if the Minister of Law and Attorney-General can give a clearer explanation on this later on.

Tuan Yang di-Pertua, again, under Section 15 (2), I urge the Vice-Chancellor to use his discretion fairly and justly while exercising his power to approve deserving and genuine students who wish to participate in societies and associations within or outside the university.

Though the main focus of the educational system is on the intellectual side of education, our educational system also plays a significant part to produce a full man or woman. The students' outlook must be geared to develop social adaptability and a

spirit of involvement among other students of all races in societies, clubs and such organisations where their ability to reason and to translate theory into practise are tried to the fullest. Until these qualities are encouraged to grow, Tuan Yang di-Pertua, Malaysia will never achieve national integration. By "national integration", I mean the state of full co-operation within the country's ethnic communities.

Tuan Yang di-Pertua, most of us would agree that the development of fully functioning individuals has long been an advocated purpose of education. Schools are legitimately concerned that their studies make useful contributions to our society and our national goals. It is recognised that the future of our civilisation, our very survival, depends upon the quality of the creative imagination of our next generation. Thus, the universities must be able to produce "well-rounded" graduates, i.e. graduates who have not only acquired the training and skill for which they enrolled for, but who have, through active participation in the various organisations in or outside the university, have achieved originality of thought and independence of thinking making them useful citizens of the society. It cannot be denied that the university remoulds society by its intellectual effort. The stream of graduates leaving its gates, the ideas it propagates, would ensure that end. And this is what the student can help to advance.

Tuan Yang di-Pertua, lastly, I congratulate the Minister concerned in the new Act under Clause 7 (c) for including the President and the Secretary of the Student's Representative Council in the Court; but I feel a bigger voice should be given to organised student opinion: for example, the Students Representative Council should also be represented in the University Council under Clause 7 (d). This is the real place, I feel, for the students to be represented. The anxieties of the students about curriculum, examination, discipline and scholarships can all be debated there. Most students have very quaint ideas about what goes on at Government meetings. It is much healthier that student activism should move in this direction than that it should try to make the university an instrument to remould the society by policital action.

On the other hand, pressures from students for a greater say in university government

and their criticism of the way in which universities are run, must be listened to sympathetically and patiently. They are full members of our universities; the Charter says that the members of the university shall include governors, faculties, graduates and students. Thus, in justice, we cannot deny that they like other members can have their opinions about internal government and external policy. If they believe, as many do, that they are excluded from both and are subject to repressive regulations, to inefficient teaching and to arbitrary discipline, they have got to be heard. I feel it is essential that the autonomy of universities shall be exercised by bodies whose whole membership feels itself adequately enfranchised.

Tuan Yang di-Pertua, in conclusion, may I reiterate that universities are and ought to be not only the main homes of knowledge and wisdom but also the intellectual conscience of our nation.

9.36 mlm.

Tuan Ariffin bin Haji Daud (Permatang Pauh): Tuan Yang di-Pertua, saya juga turut menyokong Rang Undang-undang Universiti dan Kolej Universiti (Pindaan), 1975.

Sungguhpun selepas mengkaji dengan teliti kandungan Rang Undang-undang ini saya rasa Rang Undang-undang ini ada berat sedikit, tetapi memandangkan kepada pergolakan yang tidak sihat di kalangan penuntut-penuntut sekarang dan tindak-tanduknya yang keterlaluan itu pada fikiran saya Rang Undang-undang ini memang kena pada tempatnya. Dengan wujudnya Rang Undang-undang ini, maka termakbullah hasrat dan doa daripada sebilangan besar golongan masyarakat yang pada masa ini merasa tidak senang melihat sikap telatah dan tindak-tanduk penuntut-penuntut kita di institusi-institusi pengajian tinggi. Golongan ini termasuk ibu bapa yang mana hasrat mereka itu ialah supaya anak-anak mereka mendapat kelulusan dan selepas itu mungkin dapat membantu mereka pada sehari-hari. Golongan yang kedua ialah masyarakat sendiri. Hasrat golongan ini ialah supaya penuntut ini lulus dalam jangka masa yang sehabis-habis singkat dan dapat berkhidmat kepada bangsa dan negara. Inilah sahaja balasan yang masyarakat harap-harapkan. Apabila harapan dan hasrat rakyat disalahgunakan sehingga menimbulkan satu suasana

yang tidak sihat akibat kegelisahan penuntut di dalam dan di luar kampus, maka mulalah mereka menyoal kebijaksanaan Kerajaan mencurahkan berjuta-juta ringgit kepada orang-orang yang tidak mengenang budi iaitu (dengan izin) "society begins to question the wisdom of the existing system".

Saya juga kadang-kadang terfikir meng-apakah penuntut-penuntut kita menjadi begitu terpesong dari tujuan mereka yang asal, iaitu untuk mendapatkan pengajaran dan pelajaran? Mengapa berbeza sikap mereka dengan sikap saya semasa saya menjadi penuntut? Saya juga biasa menjadi penuntut di institusi pelajaran tinggi dan saya juga biasa menjadi pemimpin persatuan penuntut, tetapi saya tidak biasa menggigit tangan yang memberi makan kepada saya. Hasil dari tinjauan dan pemikiran saya, saya berpendapat bahawa kesimpulannya ialah penuntut-penuntut kita telah dimanja-manjakan dan telah dimuamukan sangat sehingga mereka tidak rasa atau alami atau tahu langsung penderitaan dan kepahitan hidup. Mereka tidak tahu apa makna kesenangan sehingga mereka merasa kesusahan.

Dalam menyokong Rang Undang-undang ini, saya ingin menarik perhatian Yang Berhormat Menteri yang berkenaan kepada beberapa Fasal dalam Rang Undang-undang ini. Dengan izin, Tuan Yang di-Pertua, saya hendak bercakap sedikit dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) I would like to question the Honourable Minister the necessity of making an offence under this Act seizable and non-bailable offence. According to the Honourable Minister, the idea of making this a non-bailable offence is to prevent these people involved from going back to the University Campus. If that is the reason, Section 15 (d) (iii) already provides that they are suspended and as such they are prevented from entering the University Campus.

Yang kedua, saya ingin menarik perhatian kepada Yang Berhormat Menteri yang berkenaan supaya mempertimbangkan pindaan di masa hadapan supaya rayuan boleh dibuat kepada Mahkamah Tinggi, iaitu:

16A. (5) Seseorang kakitangan, pegawai atau pekerja Universiti yang tidak puashati

dengan keputusan Jawatankuasa Tata-tertib atau keputusan mana-mana orang atau lembaga yang diwakili dengan tugas-tugas, " dan seterusnya,

" boleh merayu terhadap keputusan itu kepada Majlis Universiti "

Mengapa peruntukan tidak dibuat supaya rayuan seterusnya kepada Mahkamah Tinggi? Saya berkata demikian berdasarkan kepada faktor-faktor yang terlibat dalam perkara ini, iaitu menahan kerja, dikurangkan gaji atau lain-lain. Seorang buruh di kilang apabila dia tidak puashati dengan keputusan Pejabat Buruh dia diberi peluang untuk membuat rayuan kepada Mahkamah Tinggi, itu buruh kilang. Mengapa keistimewaan ini tidak diberi kepada kakitangan-kakitangan, pegawai-pegawai dan pekerja-pekerja universiti sebab ini ialah satu judicial decision. Jadi sempadan yang layak sekali untuk menimbangkan perkara-perkara ini tidak lain dan tidak bukan ialah Mahkamah Tinggi.

Satu perkara lagi yang saya ingin menarik perhatian Menteri yang berkenaan iaitu tidak ada langsung disebut berkenaan mereka yang menghasut penuntut-penuntut di Universiti. Mengapa pula tidak ditambahkan satu peruntukan menjadi kesalahan juga kepada mereka yang pergi merayau-rayau dalam kampus-kampus untuk menghasut, mereka ini juga patut dihukum di bawah Undang-undang ini.

Saya lagi sekali menyeru kepada Menteri yang berkenaan supaya menimbangkan perkara-perkara yang saya sebutkan tadi. Yang pertama, minta supaya janganlah kesalahan-kesalahan dalam undang-undang ini dijadikan kesalahan seizable and non-bailable offence, sebab ini pada fikiran saya terlalu berat dan tak patut dijadikan sedemikian. Yang kedua, patutlah juga dibuat peruntukan supaya rayuan dibuat kepada Mahkamah Tinggi sebagaimana yang saya sebutkan tadi sehingga pekerja-pekerja buruh sendiri pun dapat peluang supaya ketidakpuasan hati mereka ditimbangkan oleh Mahkamah Tinggi.

Akhir sekali saya mengucapkan terima kasih kepada Menteri yang berkenaan kerana berani melahirkan Rang Undang-undang ini dan saya harap apabila tiba masanya untuk diperlaksanakan undang-undang ini Menteri yang berkenaan mestilah mengadakan

kawalan dan mengawas dengan rapi supaya tidak disalahgunakan oleh pihak-pihak yang tertentu.

9.46 mlm.

Menteri Undang-undang dan Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof): Tuan Yang di-Pertua, oleh sebab jawapan saya ini akan saya tumpukan kepada mereka yang bercakap dalam bahasa Inggeris dan berkenaan dengan undang-undang, saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, before I go direct to reply to the matters relating to the various sections, I would like to say a few words regarding the comments made by the Honourable Member for Kepong. There are a few words which I feel I have to say in reply. I heard he mentioned twice the Head of Special Branch. One he mentioned why not appoint him to be the Vice-Chancellor and, later on to be a Member of the University Council.

We all know that the Head of Special Branch is a very responsible job, holding a very responsible post in the country and we should be thankful to the Head of Special Branch and his officers for what they have done to keep the country really in order and in peace. The way the Honourable Member referred to the Head of Special Branch seemed to imply as if he is a mere dictator who could do what he likes, but the Honourable Member forgets that he has been so long a politician and a Member of this House and all the time the officers of the Special Branch and the Head of Special Branch have been reasonable people who have not acted according to their whims and fancies so that the Honourable Member is still here and not detained—probably not yet detained.

The other thing, Sir, he was mentioning about the prohibition of the students associating with political parties. Although the students are allowed to vote, those who are eligible to vote, the Honourable Member cited examples of why not we follow Korea, if I am not mistaken, and also Philippines, Cambridge University, later on Israel. Why should the Honourable Member ask us the Ministers or the Government here to follow

other countries? We only follow the system of other countries when it is useful and beneficial to us but to follow, Sir, without good reason would make us donkeys and, if the Honourable Member wants to be a quadruped with two long ears, don't drag us; please do so.

Another thing, Sir, he mentioned about soldiers and politicians. I don't think I am wrong, and I remember correctly soldiers or military forces and policemen are not allowed to become members of political parties. They are prohibited. So students are not the only persons who are prohibited from associating with political parties.

Coming to the legal aspects, Mr Speaker, Sir, I would reply to the Honourable Members who raised the legal aspects, namely, the Honourable Members for Jelutong, Kepong and Permatang Pauh, section by section.

The Honourable Member for Jelutong objected to the words "in any manner associate with" in Section 15 (1). My reply is that without these words, considerable loopholes will be left in the implementation of this Section and therefore the Government feels that these words are necessary to give effective force to the Section. As regards Section 15B, these are normal presumption provisions for the purpose of prosecution. They are not unusual and such provisions already exist in the Societies Act of 1966, i.e., Section 51 of the Societies Act. They are normal provisions Sir, to make office bearers and persons managing an organisation liable for any unlawful action of the organisation unless they can show that the offence was committed without their knowledge. Similar provisions with regard to office bearers are also found in other laws relating to office bearers in the law relating to companies and firms. So these are not unusual provisions and they have been adopted in our existing laws since many years ago. As regards Section 15C Sir, these presumption provisions are taken from Sections 55 and 56 of the Societies Act, 1966. They are also normal presumption provisions to prove offences involving societies and similar organisations.

As regards Section 16, the wording of this Section is very much the same as the present Section 16 under the present Act which has so far created no difficulty to us. The only difference as I can see it is that the power to

dissolve or to suspend a student body will henceforth rest with the Vice-Chancellor instead of the University Council; that is the only difference.

As regards Section 15D (1) this will only apply to future criminal proceedings—I note that this provision has given apprehension to some of the Honourable Members—and not to those who have been arrested during the last student demonstrations. And Section 15D (7), which also caused apprehension to some of our Members, is not in conflict with Section 15 D (1) because it will not apply where there is an application pending or where there is a petition for pardon or an application for *certiorari* to the High Court or in similar cases. But if the appeal succeeds, the Minister can grant suspension under Section 15D (1) or grant exemption of expulsion under Section 15D (2) and (3). It means, Sir, that if a man is convicted and he is appealing against that, then only this will apply. Section 15D (8) is a general discretionary power for the Minister to exempt from the application of the provisions of sub-sections (1), (2), (3), (4) and (5). So, that again covers everything and gives the Minister discretionary power where he thinks it is necessary to give this exemption. So the important point, as one Honourable Member mentioned, is for the Honourable Minister to see that discretion will be given where he feels it should be given. I can assure you, Sir, that we on the Government side have not abused our powers so far.

Mr Speaker, Sir, mention has also been made to a Section in the Bill concerning seizable and non-bailable offences. In this respect, we all know that if the offence is bailable, bail is of right. But “non-bailable” means it is left to the Court to use its discretion whether bail should be given or should not be given. Well, in most of the cases of the students, I can say that the D.P.P. or Police Officer will say he has no objection to bail although it is non-bailable. There may be certain cases where they feel that even if a student will not enter a university, in the interest of peace or something it may be necessary to prevent that student from being allowed bail for some time at least. But, again, I am just explaining from the legal aspect of it and I leave it to the Honourable Minister himself to decide whether he wishes to retain Section 15E. It is not really a very

serious provision, but some very good reasons have been put forward by the Honourable Members from the other side.

The Honourable Member for Kepong just now gave different reasons. He said that if a student commits an offence, say by smoking ganja or by becoming a drunkard it becomes a non-bailable offence. Then he mentioned the C.P.C. and what not. Well Sir, the Honourable Member for Kepong has two eyes and also spectacles and if he reads that very carefully, he will see—and I will read it for him—that “Every offence against the provisions of this Act shall be deemed to be seizable and non-bailable . . .”. It is not any other offence; it is only offences under this Act, and not smoking ganja, drunkardness or any other thing. Had he read carefully just now, he would have had no difficulty in knowing the meaning. Sir, I hope he will be more careful in reading other things in future. If I am ill, I won’t go to him Sir; it is very dangerous. Thank you very much.

9.57 *mlm*.

Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan sebanyak-banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Dewan ini daripada pihak Kerajaan ataupun parti Pembangkang yang telah melafazkan bermacam-macam fikiran tentang Rang Undang-undang yang ada di hadapan kita pada malam ini.

Saya tidak kurang daripada Ahli-ahli yang lain yang berasa sedih kerana terpaksa mengubal satu undang-undang yang boleh memberi gambaran seolah-olah Kerajaan ini ingin menekan satu daripada golongan yang terpenting di dalam negara kita.

Undang-undang ini kalau dipandang daripada satu segi, mungkin dianggap sebagai bertujuan untuk menekan (suppress) penuntut-penuntut. Tetapi saya ingin mengingatkan Ahli-ahli di dalam Dewan ini bahawa tidak kurang daripada dua orang yang bercakap tadi, termasuk orang yang mengkeritik undang-undang ini yang telahpun berkata bahawa bukan semua daripada penuntut-penuntut yang ada di dalam universiti itu ingin melakukan perkara-perkara yang akan membawa tindakan daripada undang-undang ini. Sebenarnya 95 peratus ataupun 99 peratus daripada penuntut-penuntut

universiti ini tidak ingin melakukan perbuatan-perbuatan ini dan Rang Undang-undang ini digubalkan untuk memelihara mereka kerana kepentingan mereka adalah kepentingan majoriti daripada penuntut-penuntut yang ada di dalam universiti.

Malangnya sistem yang ada sekarang ini tidak membolehkan kita mengawasi apa yang terjadi di dalam universiti. Umpamanya, Tuan Yang di-Pertua, mengikut sistem orientasi yang diadakan sekarang ini, kita menyerahkan bulat-bulat penuntut-penuntut yang baharu datang daripada kampung dan daripada pekan-pekan kecil sebagai krisis ke tangan penuntut-penuntut; bukan semua, tetapi sebilangan yang kecil, untuk membentuk peribadi mereka ini dan mereka menggunakan peluang ini bukan untuk memperkenalkan penuntut-penuntut yang baharu ini kepada pelajaran yang akan mereka terima di dalam universiti, tetapi lebih menumpukan perhatian mereka kepada usaha untuk menggunakan penuntut-penuntut ini untuk kepentingan mereka dan oleh kerana desakan-desakan dan kursus-kursus orientasi yang diadakan oleh mereka yang sebilangan yang kecil ini maka penuntut-penuntut yang baharu ini tidak dapat menumpukan perhatian mereka kepada pelajaran mereka dan kita ada bukti—kita ada bukti yang menunjukkan bahawa penuntut-penuntut yang berkebolehan juga tidak dapat meneruskan pelajaran mereka dan tidak dapat mencapai kejayaan di dalam ujian-ujian yang dilakukan di dalam universiti.

Untuk memelihara orang-orang inilah yang kita gubalkan undang-undang ini kerana undang-undang ini penting, oleh kerana satu-satu kejadian dianya tidak digubal begitu sahaja tanpa ada sesuatu sebab dan saya telah bercakap dengan panjang lebar tentang latar-belakang undang-undang ini. Juga saudara saya yang bercakap tadi, Ahli Yang Berhormat dari Nibong Tebal juga mengulas bahawa ini bukan terjadi di dalam satu vacuum, di dalam satu keadaan yang kosong. Kita telah bersikap cukup liberal dahulu. Ahli Yang Berhormat dari Kepong sendiri telah menyebutkan bahawa pada permulaannya kita mengadakan Certificate of Suitability untuk menentukan supaya penuntut-penuntut yang masuk ke dalam universiti terdiri daripada mereka yang betul-betul ingin mendapatkan pelajaran, tetapi oleh kerana

desakan-desakan daripada penuntut, daripada Ahli-ahli Dewan ini sendiri, daripada orang ramai dan juga oleh kerana kita percaya kepada penuntut kerana mereka ini terdiri daripada darah-daging kita sendiri bahawa kita sanggup menarik balik satu syarat ini, iaitu Certificate of Suitability dan kita memberi kepada mereka kebebasan di dalam universiti, kebebasan mengambil bahagian di dalam berbagai usaha, tetapi apakah caranya yang digunakan oleh mereka? Umpamanya, pihak universiti biasa menghantar penuntut-penuntut ke desa supaya membuat social survey, membiayai social survey ini dengan wang yang diperuntukkan oleh Kerajaan supaya mereka dapat identify apakah masaalah yang dihadapi oleh masyarakat desa, supaya dengan laporan-laporan yang dibuat oleh mereka itu dapat kita pergunakan untuk memperbaiki keadaan di dalam negara kita ini, tetapi mereka sebenarnya tidak menjalankan social survey, tetapi asyik dengan menimbulkan perasaan tidak puas hati di kalangan rakyat dan berkata macam-macam perkara yang membakar hati rakyat, supaya mereka tidak dapat menumpukan kepada usaha-usaha yang mendatangkan faedah, tetapi asyik dengan usaha-usaha yang tidak memberi faedah samasekali. Inilah sebabnya yang terdapat kadang-kadang pihak rakyat begitu keliru, begitu tertarik dengan desakan-desakan ini sehingga mereka juga telah bertindak dengan cara yang menyalahi undang-undang.

Apa yang terjadi pada 6hb Disember, 1974 ialah penuntut-penuntut telah masuk di dalam sebuah kampung dekat dengan universiti dan telah membawa bermacam-macam rumours ke dalam kampung ini sehingga orang-orang kampung telah terlibat di dalam perbuatan-perbuatan yang tidak dibenarkan oleh undang-undang; tanpa desakan, tanpa hasutan daripada penuntut-penuntut ini, sudah tentu mereka itu, orang yang peace loving, orang yang tidak biasa melakukan jenayah tidak akan membuat apa yang mereka telah buat, tetapi begitulah usaha penuntut ini yang menyeleweng daripada tujuan mereka ada di universiti, sehingga mereka boleh membangkitkan peristiwa di dalam negara kita ini yang boleh merosakkan negara kita. Sebab itu, Tuan Yang di-Pertua, saya telah berkata bahawa kita tidak ada masa untuk bermain-main. Kita menghadapi banyak masaalah di dalam negara kita ini. Saya menyebutkan tentang perkara komunis

bukan dengan kerana kita takut kepada mereka, tetapi tenaga kita tidak begitu banyak dan kita berkehendakkan sepenuh tenaga kita ditumpukan untuk usaha-usaha mengatasi masalah yang dihadapi oleh negara kita, masalah seperti tidak ada keseimbangan di antara kaum. Usaha ini telah menarik perhatian Kerajaan. Kita telah memperuntukkan wang yang banyak supaya kita dapat memberi pelajaran kepada kaum yang ketinggalan di belakang, tetapi apakah yang terjadi sekarang ini? Mereka itu telah asyik dengan kerja-kerja yang lain sehingga mereka tetap gagal di dalam peperiksaan mereka. Saya sendiri telah menyelidik tentang perkara ini dan telah mendapat maklumat bahawa sebahagian yang besar daripada pemimpin-pemimpin penuntut ini yang selalunya terlibat di dalam tunjuk-tunjuk perasaan tidak lulus di dalam peperiksaan mereka. Mereka tidak begitu berjaya kerana menghabiskan masa dengan tunjuk-tunjuk perasaan dan mengadakan kegiatan-kegiatan yang tidak ada kena-mengena sama sekali dengan pelajaran, tetapi tidak mencukupi kalau mereka sahaja bertindak dengan diri mereka sendiri, mereka menghalang penuntut-penuntut yang lain yang ingin belajar.

Beberapa orang penuntut perempuan daripada Universiti Malaya telah menulis kepada saya di waktu adanya tunjuk perasaan di dalam kampus, yang berkata bahawa mereka takut pergi ke kuliah, bukan mereka tidak ingin pergi ke kuliah, tetapi tidak boleh pergi ke kuliah kerana disekat oleh budak-budak ini, disekat oleh penuntut yang tidak ingin supaya mereka meneruskan pelajaran mereka. Ada setengah daripada mereka yang terpaksa menyembunyi di dalam bilik air dan sebagainya kerana takut kepada mereka ini. Orang inilah yang kita ingin pelihara melalui undang-undang yang kita gubal ini. Tidak ada niat kita untuk menekan 100% penuntut itu, tetapi memang ada niat untuk menekan sebilangan penuntut-penuntut yang kecil ini, yang tidak ingin menuntun pelajaran, tetapi masuk ke dalam universiti semata-mata untuk menghalang pelajaran majority penuntut-penuntut yang ada. Mereka ini mendesak supaya universiti memberi kebebasan kepada mereka untuk tidak mengambil peperiksaan. Mereka berdiam di dalam universiti selama satu tahun dengan tidak mengambil peperiksaan oleh kerana pihak universiti takut menjalankan kuat-kuasa memaksa mereka mengambil peperiksaan. Ini menunjukkan bahawa

wang rakyat dipergunakan bukan untuk pelajaran, tetapi untuk kegiatan-kegiatan yang tidak mendatangkan faedah dan ini kita tidak boleh membenarkan, oleh kerana seperti saya katakan tadi lebih banyak perkara-perkara yang mesti menarik perhatian kita, yang mana mesti kita tumpukan tenaga kita dengan sepenuhnya dan kita tidak boleh terpesong daripada usaha kita kerana usaha-usaha yang dijalankan oleh orang-orang yang tidak bertanggungjawab sama sekali.

Tuan Yang di-Pertua, ada pendapat yang berkata bahawa kalau kita mengadakan undang-undang ini maka penuntut-penuntut akan menjadi seolah-olah robot, tidak boleh memikirkan sendiri. Ini tidak mungkin jadi, Tuan Yang di-Pertua. Sebenarnya sebahagian daripada penuntut-penuntut menjadi robot oleh kerana sudut-sudut pidatu yang diadakan di dalam universiti-universiti, yang mana dengan pidatu ini kebanyakan daripada penuntut tidak dapat lagi memikirkan dengan sendirinya, tidak boleh menimbang-nang tentang kebenaran sesuatu, tidak boleh menerima kenyataan-kenyataan yang betul-betul nyata. Umpamanya, masih ada penuntut-penuntut yang tidak mahu percaya bahawa kematian dua orang budak yang dikatakan mati kerana kebuluran itu disebabkan oleh sakit yang lain. Mereka sanggup berkata bahawa Kerajaan umpamanya telah membayar duit kepada ibubapa budak itu supaya mereka berkata bahawa budak ini mati bukan kerana kelaparan. Adakah ibubapa sanggup melihat anaknya mati kerana kebuluran di masa mereka sendiri memakan nasi yang ada di rumah? Sudah tentu seorang bapa yang sayangkan kepada anaknya lebih baik memberi anaknya makan dan bukan ianya makan supaya ianya hidup dan anaknya mati. Keadaan ini tidak mungkin terjadi di dalam negara kita ini.

Saya percaya bahawa Ahli Yang Berhormat dari Kepong yang juga menjadi doktor boleh berkata bahawa di dalam negara kita ini, di Malaysia ini tidak mudah bagi seseorang mati kerana kebuluran—tidak mudah, kerana apa sahaja yang dicucuk ke dalam tanah akan tumbuh menjadi bahan makanan; tidak mudah untuk mati di dalam negara kita ini, airnya cukup. Kita tidak mudah mati melainkan kita mati daripada apa yang dikatakan pathological hunger. Sebenarnya kematian

daripada kebuluran tidak boleh berlaku di dalam negara kita ini, tetapi siapakah yang menerangkan kepada penuntut-penuntut ini? Mereka tidak mahu terima apa juga penerangan yang dibuat oleh kita. Itulah sebabnya yang kita menganggap bahawa mereka juga sudah menjadi orang yang tidak boleh berfikir akibat daripada tekanan-tekanan, syarahan-syarahan yang diadakan di dalam kampus melalui orientasi dan sebagainya.

Berkenaan dengan cadangan Ahli Yang Berhormat dari Nibong Tebal yang berkata bahawa pihak Kerajaan patutlah mengadakan dailog dengan penuntut dan staff. Saya bersetuju benar dengan cadangan ini dan sebenarnya di waktu penuntut-penuntut mengadakan tunjuk perasaan, saya mengadakan dailog dengan penuntut-penuntut dan wakil mereka sepanjang masa. Tidak pada 3hb tetapi daripada 6hb, 7hb sehinggalah habis saya mengadakan dailog dengan mereka, saya telah berbincang dengan mereka, tetapi setengah daripada mereka tidak sanggup menerima kebenaran. Mereka berkata berulang-ulang kali apa yang mereka percaya walaupun kita tunjukkan bahawa apa yang dipercayai oleh mereka itu tidak benar sama sekali. Dailog bermakna kita bertukar-tukar fikiran, tetapi kalau penuntut-penuntut menganggap bahawa dailog ialah satu upacara yang mana kita menerima apa yang diperkatakan oleh mereka sahaja, maka ini tidak lagi merupakan dailog. Dan sekarang ini, kalau kita pergi ke forum-foram universiti yang mana Ahli Yang Berhormat dari Kepong juga biasa duduk di atas satu pentas dengan saya di forum-foram di universiti, saya sanggup menghadapi kecaman-kecaman, boo, dan sebagainya daripada penuntut-penuntut sebagai satu perkara yang biasa, tetapi di masa-masa yang lewat ini, mereka kalau dahulunya sekurang-kurangnya mendengar lepas itu mem-boo, sekarang ini tidak langsung mendengar, memberi peluang kepada sesiapa pun mengeluarkan fikiran yang bertentangan dengan mereka. Ini sudah bukan lagi forum yang menjemput tetamu semata-mata untuk menyorak dan mengejek-ejek, bukanlah satu perkara yang baik dan patut dibuat oleh orang-orang yang layak masuk ke dalam universiti-universiti.

Berkenaan dengan cadangan iaitu penuntut-penuntut patut diwakilkan di dalam Council, saya tidaklah dapat menerima

cadangan Ahli Yang Berhormat dari Ayer Hitam, oleh kerana Council itu ialah satu badan yang mentadbirkan universiti dan ada perkara-perkara rahsia yang dijalankan oleh Council ini dan kalau terdapat penuntut-penuntut di dalam Council ini, maka ianya tidak akan lagi dapat menjalankan kerjanya dengan baik.

Berkenaan dengan otonomi kepada universiti, undang-undang ini tidak menjejaskan otonomi bagi universiti. Mereka masih mentadbirkan diri mereka sendiri. Apa yang kita perlukan ialah perkara-perkara yang memecahkan undang-undang negara yang tidak boleh dilakukan di dalam universiti seperti juga di lain-lain tempat.

Berkenaan dengan tuduhan bahawa penuntut-penuntut tidak ada kuasa politik mengambil bahagian lagi di dalam bidang politik apabila mereka masuk ke dalam universiti, sekatan yang semacam ini bukan sahaja dikenakan kepada penuntut-penuntut, pegawai-pegawai Kerajaan juga tidak dibenarkan mengambil bahagian di dalam politik secara cergas. Dan kalau mereka ingin, mereka bolehlah keluar daripada memegang jawatan dan melibatkan diri di dalam politik. Kita tidak boleh dapat semua apa yang kita hendak. We cannot have the cake and eat it as well, yakni kalau mereka ingin meneruskan pelajaran patutlah mereka meneruskan pelajaran sahaja. Kalau mereka ingin mengambil bahagian di dalam bidang politik, mereka tidak patut dibiayai oleh Kerajaan. Kita membayar kepada mereka supaya melakukan perkara yang ada kena-mengena dengan pelajaran. Kalau mereka ingin mengambil tahu tentang apa yang terjadi di dalam negara ini, ini memang kewajipan mereka. Tetapi mengambil bahagian yang cergas adalah satu perkara yang lain. Penuntut bukanlah orang yang produktif, mereka masih menyerapkan pelajaran dengan disokong dan dibantu oleh rakyat. Rakyat memberi wang untuk pelajarannya. Kalau kita pergi ke situ dan kita tidak belajar, maka ini merupakan satu penyalahgunaan peruntukan yang diberi oleh rakyat. Sebab itu kita tidak boleh membenarkan apa yang dituntut oleh penuntut supaya mereka mengambil bahagian yang cergas di dalam bidang politik. Tetapi kalau mereka begitu cenderung kepada politik, tidak ada satu sebabnya yang mereka tidak boleh keluar daripada situ dan

mengambil bahagian dengan cergas dalam bidang politik.

Saya sendiri pun telah terlibat di dalam politik di masa-masa saya jadi penuntut. Tetapi saya terlibat sebagai orang yang menegur dan tidak mengadakan tunjuk perasaan dan sebagainya. Kalau kita bertindak dengan mengadakan tunjuk perasaan supaya memaksa pihak lain menerima pendapat kita, apakah sebabnya yang kita patut menghadkan tunjuk perasaan ini kepada penuntut-penuntut sahaja? Tidakkah patut kita mengadakan tunjuk perasaan ini oleh semua golongan yang ada di dalam negara kita ini, apakah akan jadi kepada negara kalau semua orang mengadakan tunjuk perasaan untuk menuntut apa yang mereka ingin untuk mereka. Kalau nelayan mengadakan tunjuk perasaan, kalau petani mengadakan tunjuk perasaan dan kalau pekerja mengadakan tunjuk perasaan, di manakah akan ada keamanan di dalam negara kita ini? Di mana akan perginya the rule of law.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi perkara yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat dari Parit Buntar iaitu berkenaan the right to appeal. Kalau mana-mana pihak di dalam universiti baik pekerjaanya, yang berpendapat bahawa ada penyalah-gunaan tentang undang-undang ini, maka mereka boleh tuntutan di dalam mahkamah. Saya ingat dalam parti politik pun kalau ada pihak-pihak yang tidak berpuas hati tentang pemilihan presidennya, boleh appeal di dalam mahkamah; saya tidak percaya kepada apa yang berlaku di dalam universiti bahawa yang salah tidak boleh diappeal di dalam mahkamah. Berkenaan dengan undang-undang untuk penghasut, saya percaya ini tidaklah begitu perlu oleh kerana mereka tidak akan dibenarkan masuk ke dalam kawasan universiti lagi.

Satu perkara yang saya tertarik ialah berkenaan dengan teguran tentang Undang-undang ini terlalu keras sehingga kita menyebut di dalam Seksyen 15E tentang non-bailable dan seizable offences. Saya rasa ini juga pada mulanya adalah agak keras dan di waktu membincangkan undang-undang ini dalam Committee, saya akan

mencadangkan supaya seksyen ini dimansuhkan, dipinda ataupun tidak diterima.

Sekianlah sahaja jawapan saya kepada teguran-teguran yang telah dibuat oleh Ahli-ahli Yang Berhormat dan sekali lagi saya ucapkan berbilang-bilang terima kasih kepada semua ahli yang telah mengambil bahagian dalam perbincangan ini.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 6—

Dr Tan Chee Khoo: Tuan Pengerusi, saya hendak bercakap tentang Fasal 2, Seksyen 15 (1). Yang Berhormat Menteri Pelajaran di dalam jawabannya mengatakan oleh sebab pelajar-pelajar di universiti-universiti di tanahair kita dibantu oleh Kerajaan, dan Kerajaan berbelanja beratus juta ringgit untuk pelajar-pelajar di universiti kita, maka Kerajaan perlu mengambil tindakan untuk menghad penuntut-penuntut mengambil bahagian dalam bahagian politik di tanahair kita.

Tuan Pengerusi, adakah Yang Berhormat Menteri yang berkenaan sedar di dalam Fasal 3, 15A (1) mengatakan: whether it is in Malaysia or outside Malaysia. Ini bermakna apabila pelajar-pelajar kita belajar, umpamanya, di London atau di Melbourne mereka tidak boleh mengambil bahagian dalam politik di sana, tetapi mereka tidak dibantu oleh rakyat di tanahair kita. Apakah sebab aktiviti-aktiviti mereka di luar negeri terhad juga?

Selain daripada itu, Tuan Pengerusi, saya ingin menyentuh tentang beberapa perkara iaitu muka surat 5, Seksyen 15D (3).

Tuan Pengerusi, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Pengerusi: Fasal 15D?

Dr Tan Chee Khoon: Fasal 3, muka surat 5 di dalam naskah bahasa Inggeris—Section 15D (3).

Tuan Pengerusi: Sila Yang Berhormat.

Dr Tan Chee Khoon: Fasal 3, muka surat 5 di dalam bahasa Inggeris—15D (3):

“A student of the University who is detained, or is subjected to any order imposing restrictions on him, under any written law relating to preventive detention or internal security, shall, immediately thereupon, cease to be a student of the University and shall not remain in or enter the Campus of that or any other University”.

What I wish to ask the Minister is whether he is aware that very often in an operation of this nature, particularly with regard to internal security, lots of people are dragged into the dragnet of the Special Branch and after interrogation, sometimes a number of people are let off without restrictions. Can the Minister assure this House that where such a case occurs, the student will not immediately thereupon cease to be a student of the University? As I interpret it, in such cases, he may well be roped in accidentally or wrongfully roped in, and after investigation, because he has been wrongfully roped in, he is released without any conditions whatsoever. The Minister should see to it that such people should not be victimised for the mistake made by those in authority.

I also wish to ask with regard to Clause 4, regard to Section 15E, the Minister has now assured us that this provision will be deleted. I think it is no secret that both sides of the House find it most objectionable despite the explanation given by the Honourable Minister for Law and Attorney-General.

I also wish to ask with regard to Clause 4. What is the necessity of replacing Section 16 of the principal Act with a new section? We all know that in the old Section 16 of the principal Act, the power lies with the Council of the University. Why should it now be vested in the Vice-Chancellor? Is it because that from experience, the Minister finds that the Council has been failing in its duty and that the Vice-Chancellor is a more appropriate person under the new set of circumstances to be the person to bring order in the

University *viz-a-viz* the students or the staff as well? I myself, from my experience in the University of Malaya, for example, have not found the Council of the University of Malaya wanting in this respect, not that I am saying this because I have been a Member of the Council of the University of Malaya.

Mr Chairman, Sir, I wish to touch on Clause 5, Section 16C (3), page 10. I think this is a very worrying provision.

“The disciplinary rules made under this section shall create such disciplinary offences and provide for such disciplinary punishments as the University Council may deem appropriate”

This Section 16C (3), I think, is a very dangerous provision because while a person is under investigation, it empowers the University to create offences. If the University creates offences and let us say that it was an act that had been committed before it was created as an offence by the University, I think it is unjust of the law-makers to make such a provision because where a person does not know it is an offence and he does something, the University, perhaps, in order to victimise him, may create that act as an offence. I think it goes against the law of natural justice and it is an obnoxious provision and I hope the Minister will look seriously into it.

Mr Chairman, Sir, from Clauses 1 to 7, the Minister must now be aware that even if one is sympathetic towards these provisions, which I am not, they give opportunities galore for malpractices in the implementation of these provisions. I want to seek an assurance from the Minister that he will do all that is within his power to see that there is no malpractice in the implementation of these new powers that are given to the various people connected with higher education. In a university of the size of the University of Malaya, for example, where there is a student population of 8,000-plus and where you have more than 500 staff, if people are provided with such huge powers, they can easily misuse the law. An assurance from the Minister that he will do all within his power to see that these powers that he now seeks will not be misused will go a long way towards re-assuring both the staff and the students of our universities.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Pengerusi, berkenaan dengan Seksyen 15, saya suka menerangkan di sini berhubung dengan penuntut-penuntut Universiti-universiti di Malaysia, dan bukan penuntut-penuntut Universiti di luar Malaysia—itu maknanya.

(Dengan izin) With regard to Section 15D (3), it is related to students who are detained and not to students who are merely arrested, with a view to enable the Minister to study the case before issuing the order of detention. I think that will assure the Honourable Member for Kepong that that is so. Even in that, the Minister is again given the discretionary power to exempt these students from those things. So, it is a fairly safe provision as regards section 15D (3).

Dr Tan Chee Khoon: Mr Chairman, Sir, I am glad for the interpretation by the Honourable Minister. But as I read section 15 (1)—and I hope the Minister for Law and Attorney-General will prove me wrong—it says that “No person, while he is a student of the university, shall be a member of or shall in any manner associate with, any society, political party, trade union or any other organisation, body or group of persons whatsoever, whether or not it is established under any law, whether it is in the University or outside the University, and whether it is in Malaysia or outside Malaysia,” Can he elucidate for us what does this phrase “whether it is in Malaysia or outside Malaysia” mean? As I read it, it means a university whether in Malaysia or outside Malaysia.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Sir, I can explain it. With regard to the phrase “no person while he is a student of the University” the word “University” refers to a university in Malaysia. That clarifies everything. The term “no student while he is a student of the University” means a student of either the University of Malaya, the University of Penang or the University Kebangsaan. So, it means that no student while being a member of any these universities here shall associate with any society, etc. in Malaysia or outside Malaysia. But how can this law apply to those university students who are, for example, studying in England? If those students commit any offence there, how can we charge them here? That does not apply.

Dr Tan Chee Khoon: Sir, why then is this phrase “whether in Malaysia or outside Malaysia” incorporated here?

Tuan Pengerusi: Wouldn't that refer to a society or a political party or a trade union outside the country?

Dr Tan Chee Khoon: Is that the interpretation that the students in Malaysia cannot associate with any political party in Malaysia or outside Malaysia? I would like to have a clarification from the Honourable Minister on this matter.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: That is the meaning of it, Sir. It is very clear.

Tuan Pengerusi: That is my understanding also.

Tuan Pengerusi: Adakah Yang Berhormat Menteri hendak menjawab atas teguran yang lain?

Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Pengerusi, sebelum saya mencadangkan pindaan kepada Rang Undang-undang ini, saya ingin menjawab sedikit tentang teguran yang dibuat oleh Ahli dari Kepong iaitu tentang pengubahan kuasa daripada Council kepada Vice-Chancellor berkenaan dengan pembubaran dalam paragraph 4 muka 8 iaitu perubahan Seksyen 16 dalam Akta iaitu memberi kuasa kepada Naib Canselar. Perkara ini menjadi mustahak melihatkan kepada peristiwa yang berlaku baru-baru ini yang mana pihak penuntut telah mengambil alih Universiti Malaya, dan tidak ada siapa yang boleh bertindak oleh kerana kuasa untuk membubarkan Persatuan Penuntut-penuntut ini berada kepada Council, dan kita pula perlu satu tindakan yang cepat untuk mengelakkan daripada lain-lain peristiwa. Kalau kita bergantung kepada Council, Council mestilah mengadakan mesyuarat terlebih dahulu dan kadang-kadang tidak mudah untuk kita mengadakan mesyuarat Council tanpa memberi notis dan sebagainya. Maka oleh sebab itu, kita percaya bahawa dengan memberi kuasa kepada Vice-Chancellor tindakan dengan serta-merta boleh dilakukan untuk mengelakkan daripada perkara-perkara seperti yang disebutkan tadi.

Berkenaan dengan Council membuat Undang-undang yang boleh menjadikan sesuatu perbuatan itu satu offence sebagai retrospective ini tidak akan berlaku, kerana apa yang Council buat ialah untuk apa yang jadi selepas Undang-undang itu diluluskan ataupun Undang-undang disiplin itu diluluskan. Jadi apa yang telah jadi sebelum itu tidaklah boleh dikatakan salah daripada segi Undang-undang ataupun peraturan-peraturan yang belum digubalkan.

Begitu juga dengan soal penuntut-penuntut yang terlibat dalam tunjuk perasaan pada 13hb Disember dahulu. Perbuatan mereka itu tidak masuk di bawah perbuatan-perbuatan yang akan memaksa tindakan Undang-undang mengikut Undang-undang yang kita mungkin luluskan ini.

Selain daripada itu, saya memberi jaminan, setakat yang boleh dipercayai oleh Ahli Yang Berhormat bahawa saya tidak akan menyalah-gunakan kuasa yang diberi kepada saya mengikut Undang-undang ini, tetapi jaminan ini ialah untuk diri saya sahaja. Kalau saya disingkir daripada jawatan Menteri Pelajaran tidak dapatlah saya memberi jaminan bagi Menteri yang akan datang. Mungkin parti lain akan mengadakan Menteri Pelajarannya dan mereka mungkin menggubal Undang-undang yang lebih ketat lagi.

Selain daripada itu, Tuan Pengerusi, saya telah mengedarkan Kertas Pindaan DR. 19/75 yang menunjukkan beberapa pindaan dalam Fasal 3 sehingga Fasal 7, dan saya mohon mencadangkan supaya pindaan-pindaan ini diterima.

Saya juga ingin mencadangkan iaitu peruntukan di bawah Seksyen 15E. "Tiap-tiap kesalahan terhadap peruntukan-peruntukan Akta ini hendaklah disifatkan sebagai kesalahan yang boleh ditangkap tidak boleh dijamin bagi maksud mana-mana undang-undang bertulis yang pada masa itu berkuat-kuasa berhubung dengan acara jenayah" dimansuhkan.

Sekian sahaja cadangan-cadangan yang saya bawa di dalam perbahasan dalam Jawatankuasa ini.

Tuan Pengerusi: Sebagai satu peringatan kepada Dewan iaitu tiap-tiap pindaan yang hendak dibawa dalam Jawatankuasa kepada apa-apa fasal dalam Rang Undang-undang

hendaklah diberi pemberitahu (notice) sekurang-kurangnya sehari. Tetapi, Tuan Yang di-Pertua boleh membenarkan sesuatu cadangan membawa pindaan dengan tidak memberi pemberitahu jikalau Tuan Yang di-Pertua berpuas hati bahawa hal keadaannya tidak membolehkan diberi notis. Daripada perjalanan perbahasan (debate) yang berlaku pada hari ini dan malam ini telah menggerakkan Yang Berhormat Menteri mencadangkan pindaan supaya dimansuhkan Seksyen 15E ini. Jadi saya bersetuju boleh benarkan dibawa pindaan ini dengan tidak bernotis. Pindaannya seperti di bawah ini:

Fasal 3:

- (1) Masukkan perkataan-perkataan "had dan " sebelum sahaja perkataan "syarat" yang terdapat di baris 9 dalam seksyen pindaan 15D (4).
- (2) Masukkan perkataan-perkataan "had dan" sebelum sahaja perkataan "syarat" yang terdapat di baris 8 dalam seksyen pindaan 15D (5).
- (3) Seksyen 15E dimansuhkan.

Clause 3:

- (1) Insert the words "terms and" immediately before the word "conditions" appearing in line 8 of the amending section 15D (4).
- (2) Insert the words "terms and" immediately before the word "conditions" appearing in lines 7 and 8 of the amending section 15D (5).
- (3) Delete Section 15E.

Clause 5:

Substitute the word "deems" for the word "considers" appearing in the last line of the amending section 16B (5).

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 1 hingga 6 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 7—

Dr Mahathir bin Mohamad: Tuan Pengerusi, saya mohon mengemukakan pindaan, sebagaimana yang telah diedarkan kepada

Ahli-ahli Yang Berhormat. Pindaannya adalah seperti di bawah ini:

Fasal 7 (I)

- (1) Masukkan perkataan "berdaftar" selepas sahaja perkataan "pelajar" yang terdapat di baris 11 dalam seksyen pindaan 48 (2) (a).
- (2) Masukkan perkataan "masing-masing" selepas sahaja perkataan-perkataan "Sekolah itu" yang terdapat di baris 15 dalam seksyen pindaan 48 (2) (a).
- (3) Masukkan perkataan "berdaftar" selepas sahaja perkataan "pelajar" yang terdapat di baris 5 dalam seksyen pindaan 48 (2) (b).

HURAIAN:

Masukkan koma dan perkataan-perkataan", antara lainnya," selepas sahaja perkataan "peruntukan" yang terdapat di baris 2 dalam perenggan 5.

Clause 7 (I):

- (1) Substitute for the words "number of students of the Faculty" appearing in lines 9 and 10 of the amending section 48 (2) (a) the words "number of registered students of the respective Faculty".
- (2) Insert the word "registered" immediately before the word "students" appearing in line 4 of the amending section 48 (2) (b).
- (3) Insert a comma immediately after the words "which may" appearing in line 2 of the amending section 48 (10) (d).

EXPLANATORY STATEMENT:

- (1) Insert the words and commas, "inter alia," immediately after the words "to provide" appearing in line 1 of paragraph 5.
- (2) "amendment" appearing in line 1 of paragraph 12 to read "amendments".

Pindaan dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Fasal 7 sebagaimana yang dipinda diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Fasal 8 hingga 17 diperintah menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan pindaan: dibacakan kali ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG DADAH BERBAHAYA (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

10.42 mlm.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) dibaca bagi kali yang kedua.

Saya akan memberi huraian yang lebih jelas dan penuh moga-moga perbahasan Undang-undang ini dapat kita pendekkan sedikit.

Tuan Yang di-Pertua: Hari tengah jauh malam!

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, masalah-masalah menyalahguna dadah dalam Malaysia khususnya antara muda-mudi adalah semakin bertambah. Lapuran-lapuran yang diterima menunjukkan bertambahnya tentang rampasan dadah haram, tangkapan-tangkapan dan sabit berkenaan dengan kesalahan-kesalahan dadah. Pesakit-pesakit yang diterima masuk ke dalam hospital kerana masalah-masalah yang ada kaitannya dengan dadah dan kes-kes sekolah yang ada kaitan dengan dadah yang telah dilapurkan. Perangkaan mengenai tangkapan dan rampasan oleh Polis, Kastam, Pusat Biro Narkotik sepanjang lima tahun yang lalu iaitu tahun 1970/1974 menunjukkan pertambahan yang agak besar. Rampasan yang paling jelas sekali bertambah ialah rampasan heroin iaitu daripada sebanyak .20 kilogram iaitu 7 pound dalam tahun 1970 kepada angka 26.47 kilogram atau 58 pound heroin dalam tahun 1974. Ini dengan jelas menunjukkan masalah perdagangan heroin secara haram telah bertambah dengan pesatnya.

Dalam tahun 1973 satu Makmal Heroin telah dijumpai di Bukit Mertajam. Makmal itu bergerak selama beberapa tahun sebelum

dijumpai dan telah bertanggungjawab atas memproses heroin dalam negeri kita ini. Kebanyakan dari heroin yang telah dijumpai di merata-rata tempat dalam negeri ini ialah berasal daripada makmal itu. Satu lagi rampasan yang bertambah ialah pokok ganja dan sungguhpun ganja itu tidaklah sebegitu merbahaya seperti heroin, namun ianya memberi kebimbangan besar juga kerana ianya adalah suatu bekalan yang berpunca dari tempatan. Ganja yang ditanam secara haram dijumpai di barat Negeri Johor. Dalam tahun 1973 sejumlah 47,401 pokok telah dibinasakan oleh agensi penguatkuasa undang-undang berbanding dengan 4,400 pokok dalam tahun 1970. Oleh kerana ganja ini adalah satu bekalan yang berpunca dari tempatan dalam negeri kita sendiri, maka menghisap ganja adalah satu daripada kesalahan salahguna dadah yang paling banyak sekali dalam negeri ini, khususnya oleh muda-mudi kita. Banyak lagi faktor lain yang mungkin juga menyebabkan bertambahnya perdagangan dadah. Selagi ada permintaan bagi dadah haram dalam pasaran maka bekalan akan terus berkembang. Malaysia adalah sebuah negara yang maju dengan pesatnya, pertambahan Keluaran Negara Kasar (Gross National Product) dan pendapatan persendirian serta juga perindustrian dan perbandaran menjejaskan kehidupan rasmi orang, khususnya pertambahan itu menjejaskan pertumbuhan dan perkembangan golongan muda yang dipandang sebagai sangat penting untuk meneruskan kemajuan negara di masa hadapan.

Satu lagi faktor penting yang mungkin juga menyebabkan bertambahnya perdagangan dadah secara haram ialah keuntungan yang diperolehi dari perniagaan itu. Pihak syndicate tahu tentang adanya permintaan bagi dadah dalam negeri ini dan mereka boleh mengadakan dadah itu untuk pasaran. Syndicate dadah juga mendapati hukuman yang diadakan oleh Undang-undang Dadah di dalam negeri kita ini tidaklah sebegitu berat nampaknya berbanding dengan keuntungan yang sangat besar yang diperolehi dari jualan dadah, maka mereka tahu yang mereka boleh membayar apa juga denda yang dikenakan oleh Mahkamah atau apa sekalipun yang terjadi menjalani hukuman penjara selama beberapa tahun sahaja. Pada mulanya apabila masalah penyalahgunaan dadah ini menjadi suatu perkara yang membimbangkan dalam negeri ini, terutama di

kalangan ibu-bapa, corak perdagangan dadah secara haram semata-mata tertumpu kepada negeri ini sahaja. Akan tetapi, Tuan Yang di-Pertua, sekarang ini tidak lagi begitu. Dalam bulan-bulan yang baru ini beberapa orang Malaysia yang ditangkap di Eropah, kerana terlibat dalam heroin ini dan menunjukkan yang corak perdagangan dadah secara haram telah berubah. Sekarang ini masalah itu telah menjadi masalah antarabangsa.

Rampasan heroin baru-baru ini di Eropah dari orang-orang Malaysia menunjukkan yang heroin bukan sahaja digunakan dalam negeri ini bahkan untuk diekspot. Syndicate-syndicate dadah dalam Malaysia telah mendapat pasaran baru heroin di Eropah. Mereka telah mendapati yang harga heroin di pasaran gelap di Eropah adalah sepuluh kali ganda dari harga yang terdapat dalam negeri kita. Selain dari itu, undang-undang di Eropah pula iaitu setengah negeri itu berkenaan dengan kesalahan-kesalahan dadah tidaklah sebegitu berat jika dibandingkan dengan negara-negara lain. Kalau tidak salah saya hukumannya yang sehabis tinggi dipenjara cuma tiga tahun ataupun enam bulan. Ini menggalakkan orang membawa dadah ke negeri itu. Oleh kerana itu lebih banyak lagi syndicate dadah mula bergerak. Cara gerakan baru yang diambil oleh syndicate dalam negeri ini ialah dengan menggunakan pembawa (carrier) untuk melakukan kerja itu bagi pihak mereka. Pembawa-pembawa ini dibayar dengan lumayan bagi tiap-tiap kiriman yang dapat lepas ke Eropah. Segala kemudahan lain seperti tambang udara untuk naik kapalterbang pergi dan balik, penginapan di hotel, pasport antarabangsa adalah disediakan oleh syndicate dadah ini.

Beberapa orang Malaysia yang ditangkap baru-baru ini di Eropah rupa-rupanya cuma carrier sahaja atau pembawa dari syndicate dadah di Malaysia. Selagi permintaan bagi heroin di Eropah berterusan dengan harga yang baik dan selagi hukuman di sana sangat ringan, syndicate-syndicate dadah Malaysia dan lain-lain juga akan terus memperdagangkan dadah ke Eropah dengan apa cara juga pun. Ketua-ketua Syndicate itu, Tuan Yang di-Pertua, bukan senang hendak ditangkap, kerana bukti-buktinya susah didapati. Jarang-jarang sekali mereka yang ditangkap itu memberitahu, tetapi kita tahu siapa ketua syndicate itu, dan kita tak dapat

mereka yang hendak memberi keterangan di mahkamah, kerana takut mereka itu kuat, powerful, banyak wang dan lain-lain. Dengan sebab itu bagaimana kita maklum baru-baru ini 33 orang daripadanya telah ditangkap di bawah Undang-undang lain, dihadkan tempat kediaman. Rasa saya itulah sahaja satu ubat bagi merosakkan sekurang-kurangnya sementara perjalanan syndicate itu. Oleh kerana sebab-sebab ini maka mustahaklah hukuman yang lebih berat patut dikenakan ke atas orang-orang yang memperdagangkan dadah narkotik, baik dalam Malaysia mahupun untuk ke luar negeri.

Perdagangan dadah narkotik secara tempatan akan membinasakan negara ini, perdagangan dadah itu ke lain-lain tempat bahagian dunia oleh rakyat kita akan merosakkan nama baik negara kita di bidang antarabangsa. Oleh yang demikian, tidak kira siapa juga pun pedagang dadah itu dan di mana juga mereka menjalankan gerakan mereka itu patut dibicarakan dengan tegas dan tanpa takut-takut atau tanpa harapan balasan. Dengan berbuat demikian, kita harap masaalah menyalahguna dadah yang bukanlah sahaja menjadi masaalah di kalangan rakyat dalam negara ini, bahkan segala manusia lain di seluruh dunia ini dapat dikurangkan atau dihapuskan, kalau boleh. Kita perlu undang-undang yang kuat dan hukuman yang berat supaya orang-orang takut melakukan kesalahan itu. Memandangkan kepada gejala tempatan dan antarabangsa sekarang ini dan hal penyalahgunaan dadah, penalti-penalti atau hukuman-hukuman yang diperuntukkan dalam Ordinan Dadah Berbahaya Tahun 1952 telah didapati tidak mencukupi. Rang Undang-undang ini memberi kuasa kepada mahkamah untuk menjatuhkan hukuman sebat selain daripada penalti-penalti yang telahpun diperuntukkan dalam Undang-undang itu. Dalam kes-kes melibatkan candu mentah seberat tidak kurang daripada 2 kilograms, candu masak seberat tidak kurang daripada 250 grams dan heroin atau morphine seberat tidak kurang daripada 5 grams, selain daripada hukuman jel kita adakan hukuman sebat. Tambahan pula Rang Undang-undang ini juga bertujuan mengadakan peruntukan bagi kesalahan memperdagangkan dadah merbahaya dan penalti baginya adalah hukum bunuh atau penjara seumur hidup disertakan dengan sebat dengan rotan. Hukuman seperti ini nampaknya patut memandangkan kepada

bertambahnya bilangan kes perdagangan dadah.

Kebenaran Pendakwa Raya atau Public Prosecutor sanction or approval adalah perlu sebelum apa-apa pendakwaan boleh dimulakan bagi kesalahan yang besar ini yang membawa jatuh hukuman bunuh atau jel seumur hidup, maka hendaklah bukan semua orang boleh menjalankannya, hendaklah ada sanction daripada Pendakwa Raya.

Rang Undang-undang ini juga bertujuan mengadakan peruntukan berkenaan dengan rawatan pemulihan bagi penagih-penagih dadah. Pegawai-pegawai Kebajikan Masyarakat dan Pegawai Polis adalah diberi kuasa. Tuan Yang di-Pertua, untuk menghantar seseorang penagih dadah yang disyaki untuk mendapat rawatan institution yang diluluskan, selepas diperhatikan oleh seorang pegawai perubatan. Mahkamah boleh juga menghantar seorang penagih dadah untuk mendapat rawatan jika penagih itu telah dikemukakan di hadapannya. Dalam apa-apa hal lain penagih boleh dengan sukarela hatinya meminta untuk menjalankan rawatan itu. Peruntukan ini didapati perlu, Tuan Yang di-Pertua, memandangkan kepada bilangan penagih dadah yang bertambah dalam negara kita.

Akhir sekali, Rang Undang-undang pindaan ini membolehkan supaya kenyataan beringat (caution statement) yang diambil dari orang-orang yang dituduh atas sesuatu kesalahan di bawah Ordinan itu diterima sebagai keterangan bagi maksud pemeriksaan balas dan mencabar kebenaran. Peruntukan ini kita adakan demikian juga dalam Undang-undang Mencegah Rasuah dan juga Kidnapping Act. Ini, Tuan Yang di-Pertua, akan membantu pihak berkuasa dalam hal mendakwa pesalah-pesalah dadah dan juga hal menguatkuasakan Ordinance itu amnya.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri (Datuk Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mat Isa): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

10.55 mlm.

Dr Tan Chee Khoon: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk bercakap sedikit terhadap Rang Undang-undang yang dikemukakan oleh Menteri Undang-undang dan

Peguam Negara, dan di samping saya bercakap dalam Bahasa Malaysia, saya mohon izin bercakap dalam bahasa Inggeris.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong sepenuhnya Undang-undang Dadah Berbahaya (Pindaan) yang dikemukakan oleh Menteri yang berkenaan. Saya masih ingat lebih kurang 6 bulan dahulu apabila saya bertanya kepada Menteri yang berkenaan adakah pemuda-pemudi yang menghisap dadah di disco, maka Menteri berkenaan menjawab; tidak ada. Bukan sekali, bahkan beberapa kali saya bertanya, dia kata; tidak ada.

(*Dengan izin*) As a private practitioner in this City it is my unhappy experience to treat people who work in discos and who get hooked on

Tuan Yang di-Pertua: What is that?

Dr Tan Chee Khoon: Disco!

Tuan Yang di-Pertua: What is Disco?

Dr Tan Chee Khoon: Mr Speaker, Sir, perhaps we are both of the same generation who do not ever go to a disco. A disco is a place where there are soft lights, noisy music and you drink and you jive about.

Tuan Yang di-Pertua: Saya dengar orang kata "Discotheque"; jadi Disco saya tak fahamlah!

Dr Tan Chee Khoon: Young people do not talk about discotheque; they talk about disco. Now it is my unhappy experience to treat people who work in these discos and when I question them carefully they tell me that ganja, heroin etc. are freely available in discos. It is also my unhappy experience Mr Speaker, Sir, of late, in the last two to three months, to see that the incidence has gone up at least ten times. Where I used to treat in a month perhaps 4 or 5, now every day perhaps I treat more than 4 or 5 and when I question them carefully, it is not cheap. Mr Speaker, Sir, they tell me it costs about \$20 to \$30 per day and when I ask them how they manage about \$1,000 a month, they could not answer. Some of them tell me "Oh! I am helped by my brother." Of course I do know that that they earn less than \$200 a month. It is also my unhappy experience to treat the other day a husband and wife combination, who are 21 years old. I regret to say that a large number

of my patients are bumiputras, people who can ill-afford. The husband and wife told me that they spend about \$2,000 just on drugs alone. Now this is a very terrifying thought and, as such, I am in complete agreement with the Minister for Law and Attorney General that for those who deal in drugs, the penalties should be drastically increased, and I think a death sentence or life imprisonment would put the fear of God into the people who traffic in drugs, Sir, because I feel that if the source of drugs is dried up, then the incidence will be greatly reduced. I do not share the opinion of the Minister for Law and Attorney-General that we can *menghapuskan*. I do not think we can completely eradicate drugs in the society that we live but, if we can really reduce the incidence, I think we have done well. I have a few things that I would like to bring to the attention of the Attorney-General.

One is that the rehabilitation centres are completely inadequate; the treatment centres in the various hospitals are also completely inadequate, with the result that even if the private practitioner spends a great deal of time trying to treat these poor people, when they think they are cured, then they go back to the society or to their homes or, worse still, they go back and communicate with their old friends. Then, of course, they go back to square one; they smoke ganja or heroin or they get injections again. This brings me to the point that the cure of the drug addicts is not a simple one. If one wants to be cured, one really has to spend a great deal of time and primarily amongst the things one should do is to find out whether there is any real motivation on the part of the drug addict to get cured, because if the motivation is not there, if they really have no real will to get cured, then of course they are wasting the time of the doctor, wasting their own time, wasting the time of the hospitals and wasting money as well. I hope that the Government will provide adequate facilities either in the hospitals, because I think the facilities are not adequate, or in private institutions. I see from newspaper reports that in Ipoh a rehabilitation centre is being started by some voluntary body. I do hope that the Government will help these voluntary bodies, so that they can alleviate the sufferings of some of our drug addicts.

Finally, Mr Speaker, Sir, caution statements made to the Police on the part of anyone caught trafficking in drugs will be admissible as evidence in the court of law under these amendments. I just want to make a plea with the Honourable Minister of Law and Attorney-General not that I am against it, but there is the question of a difference in language. When you ask a Hokkien who does not know a word of Malay or who knows very little Malay and the questioner is a Hakka, for instance, then arise lots of difference, in construction of the statement that is being made. I do hope that the Police who get to write out these caution statements would see that the person whom they are questioning really understands. The best thing of all would be to see that a Hokkien is questioned by a Hokkien or a Hakka by a Hakka so that the accused cannot say, "I did not know what was said by me or what was asked by the police officer".

11.04 mlm.

Tuan Rasiah Rajasingam: (*Dengan izin*) Mr Speaker, Sir, though I am not encouraging drug taking in this country, I have got a few observations to make. My first observation is that Section 37A read as a whole makes our law obnoxious. Section 37A reads:

"Where any person is charged with any offence against this Ordinance any statement, whether such statement amounts to a confession or not or is oral or in writing, made at any time, whether before or after such person is charged and whether in the course of the police investigation or not and whether or not wholly or partly in answer to questions, by such person to or in the hearing of any police officer of or above the rank of inspector or any senior officer of customs and whether or not interpreted to him by any other police officer or senior officer of customs or any other person concerned or not in the arrest, shall notwithstanding anything to the contrary contained in any written law, be admissible at his trial in evidence and, if such person tenders himself as a witness, any such statement may be used in cross-examination and for the purpose or impeaching his credit."

With the greatest respect to the Minister for Law, I think we have not followed the

natural rules of justice where an accused person after having given his statement, that statement can never be used. Here we have got "notwithstanding whether it is interpreted, whether it is oral, whether it is written". I have had the experience where even in confessions recorded by magistrates, lots of nonsense have happened and abuses have taken place. This is for the protection of an innocent man. Then further the law goes on, to make it look so very foolish. It says:

"Provided that no such statement shall be admissible or used as aforesaid—

- (a) if the making of the statement appears to the Court to have been caused by any inducement, threat or promise having reference to the charge against such person, proceeding from a person in authority and sufficient in the opinion of the Court to give such person grounds which would appear to him reasonable for supposing that by making it he would gain any advantage or avoid any evil of a temporal nature in reference to the proceeding against him; or
- (b) in the case of a statement made by such person after his arrest, unless the Court is satisfied that a caution was administered to him in the following words or words to the like effect;"

and the caution thereof is taken from the C.P.C. then we have (a) taken from the Evidence Ordinance and then we go:

"Provided that a statement made by any person before there is time to caution him shall not be rendered inadmissible in evidence merely by reason of no such caution having been given if it has been given as soon as possible."

If the Attorney-General wants to amend the Evidence Ordinance, the C.P.C. and the rules of our natural justice which we have followed, we may as well delete Section 37A sub-paragraph (a) and (b) because it makes nonsense of the whole section in my personal view.

Mr Speaker, Sir, this Section 37A is a very, very dangerous one where a customs officer

or any police officer or any detective just comes to you and says orally "he did tell me orally this" or a police officer above the rank of Inspector or senior customs officer or any other person not concerned even in his arrest, and the man is sunk, because this again will be connected to Section 39B, which carries a death penalty or life imprisonment with whipping. With the greatest of respect, I do not know who did it but I feel that the person who drafted this piece of legislation especially Section 37A, must have been over-cautious; and in his over-cautiousness he has made a fool of himself because if this goes before any court of law, I can give the assurance in this House that it will be thrown out. If anyone is charged and if Section 37A is utilised any court of law in this country will throw it out.

Secondly, Sir, if I may remark on Section 37B, Sub-section (5) reads,

"A person who is a drug dependant may volunteer to undergo treatment at an approved institution and any statement made by such person for the purpose of undergoing such treatment shall not be inadmissible in evidence against him in respect of any subsequent prosecution for an offence under this Ordinance."

Does the Minister with this provision expect a volunteer to go to a rehabilitation centre and say "I want to be cured as a drug addict, because I have been taking drugs" if his statement would be admissible against him. I mean, on one hand we want something and on the other hand we are destroying it. No volunteer would go. Possibly volunteers would go to the Honourable Member for Kepong. They may not go to a proper rehabilitation centre, because what they say there is going to be used against them.

Lastly, I refer to Clause 7 of this Bill. Clause 7 says:

"The Ordinance is hereby amended by adding immediately after section 39A thereof the following new section 39B-39B (1). No person shall, on his own behalf or on behalf of any other person, whether or not such other person is in West Malaysia—

- (a) traffic in a dangerous drug;
- (b) offer to traffic in a dangerous drug; or

(c) do or offer to do an act preparatory to or for the purpose of trafficking in a dangerous drug.

(2) Any person who contravenes any of the provisions of subsection (1) shall be guilty of an offence against this Ordinance and shall be punished on conviction with death or imprisonment for life"

I think there are countries in this world with greater drug problems without having the punishment of death. But here we have this. I would agree with Section 39B (1) (a), "traffic in a dangerous drug", because there the prosecution will have to prove "trafficking" in actual fact, but not with Section 39B (1) (b), "offer to traffic in a dangerous drug", although the Minister of Law will say that it complies with Section 4 (1) (c) of the Prevention of Corruption Act—to offer or accept a bribe. But I disagree here because here it says "offer to traffic" with a person here or outside Malaysia. Then Section 39B (1) (c) says "do or offer to do an act preparatory to or for the purpose of trafficking in a dangerous drug"; here it is not even an attempt and we do not have any definition in this Bill for the word "preparatory", and the penalty is death. I mean, we cannot take away lives in this country as easily as that, just because twelve Malaysians were arrested in Brussels and were sentenced to two years' imprisonment each. There is no evidence that the drug was from this country. They could have been carriers from Hong Kong or from any other part of the world. But that does not mean that we have got to impose a death penalty with such open language in the new Section 39B (1) (a), (b) and (c). We are treading on very, very dangerous grounds. This is even more serious than, say, murdering a man. As Mr Speaker would be aware, after the Arms (Increased Penalties) Act, now people who rob know that they will be sentenced to death if they are caught and they will have no hesitation in killing the man they rob. They have no hesitation at all of firing a gun at anybody, and the same thing would happen in this case, and the Arms (Increased Penalties) Act has not been a deterrent in my own experience as a Defence Counsel in numerous cases—i.e. any time when they are arrested, they would say they would rather kill than be identified by the victim.

I hope the Minister for Law would look into this Section 37A which, I think, when read as a whole and when it becomes law, would amount to this; in other words, one of these days they are not going to have any convictions; they will all have throughout acquittals. So it would be better if we make a proper "caution statement", as properly enshrined in the Evidence Ordinance, and leave it as it is, because further it says here:

"37A (2) Notwithstanding anything to the contrary contained in any written law a person accused of an offence to which subsection (1) applies shall not be bound to answer any questions relating to such case after any such caution as aforesaid has been administered to him."

So here no Police Officer is going to administer a caution to him; he would just record a statement, or just write what he feels like, and the man goes to the gallows.

I am against drug trafficking which is a very serious offence, and I think a person caught trafficking in drugs should be, in the actual sense, punished with death but not in the way this legislation has been written, because I strongly feel that innocent people would be victimised, because we have now, as the Minister for Law may be aware, the biggest drug peddler giving information for the smaller carrier to be caught and he escapes, and the same thing will happen where innocent young unemployed youth would be the drug carriers and this law would be abused. This Section 37A is a very dangerous section if read with the proviso on "Caution" because the whole Section is an absurdity, Mr Speaker, Sir. I find that by reading Section 37A by itself once and then reading sub-section (2), it makes nonsense of the law, or of this particular Section.

As regards Section 37B (5), no person is going to volunteer to go to a rehabilitation centre and say, "I have been taking drugs," because the moment he says that and the officer in charge there records it, this is evidence against him and he may be brought to court and charged. Therefore, he will definitely not go for rehabilitation.

As regards Clause 7, I am against Section 39B (1) (b) and (c) because the "evidence" there could be very flimsy and carries a death penalty. I think we should not put these into

the Section just because twelve or thirteen people have been caught overseas carrying drugs. In other countries where I know there is a heavier drug trafficking, they do not impose the death penalty at all. But here they can impose the death penalty for trafficking in a dangerous drug, but not under Section 39B (1) (b) and (c)—"offer to traffic in a dangerous drug" and "do or offer to do an act preparatory to or for the purpose of trafficking in a dangerous drug". I would not understand how the evidence in such cases is going to come; otherwise I ask the Minister for Law to spell it out properly in the legislation. Thank you, Sir.

11.17 mlm.

Tuan Lee Lam Thye (Kuala Lumpur Bandar): Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk memberi sedikit ulasan atas Akta ini dan di samping saya berucap dalam Bahasa Malaysia, saya mohon izin berucap dalam bahasa Inggeris.

Akta Dadah Berbahaya (Pindaan), 1975 yang dibentangkan di hadapan kita hari ini bertujuan untuk meminda peruntukan-peruntukan tertentu dalam Ordinan Dadah Berbahaya.

Tuan Yang di-Pertua, masalah dadah merupakan satu masalah yang buruk di dalam masyarakat kita. Penghisapan dadah telah menjadi masalah sosial yang serious di antara pemuda-pemudi dalam negara kita. Menurut punca-punca yang boleh dipercayai, penghisapan dadah kian bertambah di kalangan pemuda-pemudi terutama penganggur-penganggur dan juga di kalangan murid-murid sekolah.

Memandang betapa bahaya penghisapan dadah akan memburukkan kesihatan mangsa-mangsa yang berkenaan, saya menggesa Kerajaan supaya mengambil pandangan berat dan serious terhadap penghisapan dadah dengan tujuan mencari jalan yang lebih berkesan untuk menghapuskan penghisapan dadah di negara kita.

(Dengan izin) Mr Speaker, Sir, as I have said just now, knowing how drug-taking can seriously jeopardise the health of the victims concerned, I urge the Government to take a serious view towards drug trafficking and devise a more positive way towards eradicating drug taking in the country.

Passing a law such as this Bill, which is before us tonight, may not be the ultimate solution to the problem of drugs, whether it be of taking or trafficking. What, in my view, is needed most is a massive education programme or a massive education drive aimed at eradicating the problem of drugs as a social menace in our country.

I urge the Government to make the fullest use of its mass media to educate the people, especially the young, against drug-taking. Through the mass media and also through the Filem Negara, the Government could and should fully inform the people about the horrors of drug-taking and how normal human beings would be totally wrecked by the influence of drugs. In schools, Sir, students should be told about the danger of drug-taking and the harm it poses. I strongly advocate this proposal of a massive education drive to fight the drug problem in our country as a long-term and viable measure to solve the drug menace in our country.

I now refer to Clause 5 of this Bill which introduces a special provision for the treatment of drug dependants. I welcome this Clause and, in this connection, I would also like to call on the Government to set up drug treatment and rehabilitation institutions throughout the country to help drug addicts and dependants. Terima kasih.

11.19 mlm.

Tuan K. Pathmanaban (Telok Kemang): Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong dengan sepenuh-penuhnya Rang Undang-undang yang dibentangkan ini untuk mencegah penyakit dadah ini atau menyebarkan kegunaan dadah ini.

Saya minta izin berucap dalam bahasa Inggeris.

(Dengan izin) Mr Speaker, Sir, this Bill that we have in front of us is a pretty frightening Bill and I hope that it does frighten the trade. The evil of drug-taking is a very pernicious one by all accounts and it is spreading very fast into wider and wider sections of our society particularly as the Honourable Member for Kepong has said earlier, among the more disadvantaged and the emerging sections of our society—the bumiputra, young Indians from the estates and so on. There is fear that these people who migrate into the towns in search of jobs or have acquired jobs

seems to be first prey of this evil of drug-taking. It is right, I think, that we should take a serious view of it and provide for serious penalties against people particularly those who traffic in drugs and who assist in drug-trafficking.

I would share some of the worries of the Honourable Member for Jelutong that Clause 5 concerning the admission of statements in evidence may, in fact, be self-defeating by being so powerful and wide. I would hope that enquiring officers or D.P.P.s or prosecuting officers would use a considerable amount of discretion in the way in which they use the admissive statements made in trials of such people so that these trials will not be frustrated by the extensive use of these powers in this Section.

I think that there are number of other ways in which you can skin this cat, besides providing for death penalties or life imprisonments and whipping, which I think we should attempt to use much more. Education is one that has been mentioned. I think we are not making enough use of the system of rewards for information on centres or outlets in which drugs are being pushed or information on people who are pushing drugs and so on. I have said it before and I repeat it again that trafficking and the use of drugs are indeed matters of very, very common knowledge to the public and to parents and if the public is to be believed and our own eyes are to be believed, it is a matter of very common knowledge to the Police itself. I think it is a matter of serious concern that we are not getting sufficient information from all these people who apparently know what is going on, who apparently see drugs being pushed and who apparently find these people sleeping around offices and so on and we still are not able to nap these people, to close down outlets which appeared to be dragging in these new migrants into the towns in search of jobs. I think that tactically we may be making an error in terms of waiting for the big fish whenever we find an outlet or we find a few people who are taking drugs.

Waiting for the big fish is a very difficult thing; fish are well-known to be very elusive and they do not always bite the baits that are put and I do not think that we are going to get very far if we keep the various drug outlets like, for instance, around the Telecoms

Headquarters in Kuala Lumpur, the Railways Works Building in Sentul or the Federal P.W.D. Workshops. If we keep these outlets under surveillance for five years, meanwhile hundreds and hundreds of young people will be ruined by the use of drugs sold from these outlets and we are still waiting for the big fish to come out or to be caught. As I said, the matter who is pushing the drugs, where these drugs are being pushed, are matters of very public knowledge. Apparently, this is within the knowledge of the Police Force itself and I think that tactically, if we are to prevent further erosion of the moral fibre of the young generation in our community particularly, we should take action to close down the drug outlets wherever they arise and whenever they arise, without too much delay. One is quite alarmed when one rides around Government office buildings where large numbers of people are employed particularly people who are engaged in manual occupation, and I personally have seen and I think the Minister would be floored with letters if he were to ask anybody else about the extent of drugs being taken by employees of the Malayan Railways in Sentul Workshop and so on. Many of these people sleep on the pavements overnight, they do not get home until the next morning. I understand that one of the drug outlets even pays for taxi fares for these people to get home in the hope that more respectable clientele would come. So I do hope that this Bill, which provides for stiff penalties for drug-pushing, will meet with success in terms of preventing the spread of this very pernicious trade. I also hope that the Honourable Minister would find it possible to take up a point we made at the last session that similar penalties should be made in respect of another pernicious evil, the drinking and sale of samsu and I hope that the Honourable Attorney-General will find it possible to present to us a Bill which would plug many of the loopholes which surround the trade and enforcement of penalty provisions concerning samsu.

11.24 mlm.

Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof: Tuan Yang di-Pertua, saya ucapkan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang memberikan pandangannya. Semua yang bercakap nampaknya menyokong Rang

Undang-undang ini, khasnya Ahli Yang Berhormat dari Kepong, tetapi yang memeranjatkan saya, sungguhpun Ahli Yang Berhormat dari Jelutong menyokong, nampaknya macam menjadi champion pula kepada pihak yang menjalankan dadah ini. Sebagai seorang loyar yang biasa dalam criminal law yang selalu defend, membela orang-orang yang dituduh bersalah itu memang dia suka undang-undang ini lompong sedikit, senang dia menang, katanya. Izinkan saya bercakap dalam bahasa Inggeris kerana beliau berucap dalam bahasa Inggeris keseluruhan ucapannya tadi.

(*Dengan izin*) He mentioned so many times the word "nonsense". But what I heard, Mr Speaker, was that he was talking throughout nonsense and he could not understand what I was talking. This was the whole trouble and he being a lawyer himself was talking nonsense all the time. He should know, as I have said earlier, that we have under the ordinary law the Evidence Ordinance. It is only in exceptional cases where it is difficult to get a conviction because of certain circumstances where witnesses would not come forward for fear of being killed or intimidated afterwards that we use this caution statement, as has been used in the Kidnapping and Bribery Acts. It has never been abused and it has never been called nonsense. We have found it very useful because in this kind of case, as Mr Speaker might be aware, very few people would ever come forward. Even if we make these trials by jury later on, you will find friends of the gangsters and traffickers watching there. Then we doubt whether the jury will dare to return a verdict of guilty. This is the whole trouble and when we bring in special evidence to fight a case, certain crimes where it is most difficult to prove, where no witnesses would come forward, we have a champion here saying that we are bringing nonsense into the provisions of this Act.

Berkenaan dengan hukuman, kalau didapati salah, ada dua hukuman, bukan mesti dihukum gantung atau berapa berat penaltinya itu, boleh jadi Tuan Hakim menghukum gantung atau tidak digantung, iaitu dijel seumur hidup atau disebat.

Saya suka mengingatkan Dewan ini sekali lagi, sebagai seorang Menteri yang bertanggungjawab berkenaan dengan dadah,

saya tahu bagaimana banyaknya sokongan, kerana saya telah banyak berjalan di merata tempat negeri ini, minta saya kenakan hukuman yang berat khasnya parti-parti yang memerintah yang membuat resolution khususnya Pemuda UMNO dan lain-lain. Ini saya menunaikan sebagaimana yang dikehendaki oleh orang-orang yang memilih dan memberi kuasa kepada kita daripada rakyat jelata. Dengan sebab itu Undang-undang ini dikedukakan.

Di setengah-setengah negeri yang saya telah lawati, misalnya di Middle East, di Afrika, hukuman semacam ini walaupun kesalahan menanam ganja, hukumannya ialah ditembak di hadapan ramai. Saya lihat di Nigeria misalnya, orang yang bersalah ditembak di hadapan ramai, di hadapan lebih kurang 25,000 orang yang mana sebelum itu diarak dan disiarkan di dalam talivisyen selama 5 hingga 6 hari. Selepas itu kejadian tersebut berkurangan. Sebab kalau digantung dengan diam-diam, berapa ratus pun tidak ada orang yang tahu dan tidak ada yang takut. Tetapi menurut Menteri Undang-undang Nigeria, Undang-undang ini sangat berkesan, menyebabkan orang takut di dalam negeri itu. Kalau dijalankan hukuman gantung secara diam-diam, berapa banyak pun orang tidak akan takut. Bila saya fikir halus-halus, nampaknya benar juga. Tetapi belum sampai masanya hendak dibawa undang-undang itu ke negara kita.

Saya telah banyak bercakap bahawa membunuh orang lain, yang menderitanya boleh dikatakan isterinya dan 3-4 orang anaknya. Tetapi kalau 2 paun heroin dibawa masuk ke dalam negeri ini, diedarkan kepada anak-anak muda kita, boleh jadi 500 keluarga akan menderita. Jadi apa akibatnya? Di sinilah bahayanya iaitu 10 kali ganda daripada murder atas kesalahan undang-undang. Dengan itu saya percaya ianya akan mendapat sokongan yang kuat daripada semua yang ada hari ini. Dengan kenyataan katanya tidak sebagaimana orang yang hendak volunteer come forward untuk mendapatkan treatment atau perubatan, tetapi apa yang dia cakap itu boleh digunakan, maka dia pula akan dihukum kerana hisap ganja. Undang-undang ini hendaklah dibaca yang berbunyi for subsequent prosecution. Itu bermakna kalau ada orang dengan sendirinya meminta rawatan, apa-apa yang dikata boleh digunakan bukan dia hisap ganja pada masa itu,

tetapi kemudian hari kelak, 3-4 bulan kemudiannya kalau didapati ia sebagai pengedar ganja, menghisap ganja, dia tidak pernah langsung jumpa ganja, dadah, pada hal dia sudah masuk di dalam rehabilitation dan membuat statement, baru boleh kita gunakan sebagai membuktikan pembongkarnya. Kalau seorang lawyer tidak membaca betul-betul, bagaimana dia hendak faham undang-undang itu. Saya malu sebagai Peguam Negara hendak menjawab kepada seorang peguam yang bercakap begitu.

Ahli Yang Berhormat itu bercadang supaya mengadakan penerangan dan lain-lain. Barangkali Yang Berhormat itu tidak sedar bahawa sudah berapa ratus kali setahun kita adakan forum, ceramah, ucapan dan menjemput guru-guru serta menghebahkannya dan kita juga ada Jawatankuasa di mana sebilangan besar daripadanya ialah pegawai-pegawai Kerajaan. Ini sudah kita jalankan dakwah melalui talivisyen dan radio dengan kerjasama Kementerian Penerangan dan badan-badan sukarela, itu semua telah kita buat. Memanglah betul, pusat rehabilitation yang ada pada masa ini memang kurang dan kita percaya apabila kita jalankan undang-undang ini dengan pesatnya kita dapati bilangan penagih-penagihnya, tetapi sebagaimana yang kita mendapat tahu menerusi akhbar bahawa Kementerian Kebajikan Am bercadang akan mengadakan 4 tempat di dalam Malaysia ini di mana mereka itu akan diubat kelak. Perkara mengubat orang ketagih dadah ini bukan boleh sekejap sahaja. Yang Berhormat dari Kepong telah bercakap tadi, jumpa dengan doktor. Itu bukan pergi berubat. Itu cukup sekejap sahaja. Saya sudah pergi ke pusat-pusat rehalibitation, sekurang-kurangnya 6 bulan tetapi kebanyakannya satu tahun duduk menetap di situ untuk diubat, barulah dia baik. Selepas setahun, atau 6 bulan hendaklah ada orang yang dapat menasihati mengikutinya, barulah boleh, kalau tidak dia berbalik-balik. Kalau tidak, sia-sia dalam setahun, dia bercampur balik, keluar sememangnya sia-sia rawatan perubatan itu.

Berkenaan dengan perubatan sementara seperti cucuk rehabilitation lain-lain. Saya bersetuju dengan kehendak Ahli Yang Berhormat selain daripada undang-undang yang hendak kita jalankan ini, perkara rehabilitation dan tindakan-tindakan lain juga perlu kita ambil.

Berkenaan dengan reward dan lain-lain, saya tidak hendak sebutkan di sini. Tetapi tiap-tiap kali kita dapat information, kita berikan reward atau bayaran-bayaran hadiah kepadanya. Lagi besar kita dapat tangkap, lebih besar hadiah yang kita beri. Kadang-kadang sampai berpuluh-puluh ribu ringgit kalau sekiranya kita dapat berpaun-paun heroin, berpikul-pikul candu yang dapat kita tangkap itu. Memang benar kita beri reward kebanyakan mereka yang talipon tidak kehendakkan hadiah, sebab katanya dia memberitahu secara sukarela sahaja. Kalau tidak ada dengan maklumat atau kerjasama daripada orang ramai atau rakyat jelata, sememangnya bukan senang hendak dijalankan. Di Jabatan saya ada lebih kurang 30 orang pegawai dan kakitangan, bagaimana hendak menjalankan kerja ini. Nasib baik kita mendapat bantuan daripada Polis dan juga Kastam. Jadi kerjasama daripada orang ramai sangatlah dikehendaki.

Saya beri dua misal. Kedua-dua kali tangkapan yang berlaku yang terdahulu dan kemudian di negeri Belgium dan Australia yang ditangkap oleh Kastam di sana ialah dengan information yang Jabatan saya sendiri menghantar ke sana sebelum orang itu tiba. Kalau tidak tentu mereka tidak boleh tahu di mana ada di dalam begnya. Kita dapat information sebelum orang itu bertolak dan kita tidak ada masa dan cara hendak menahannya, maka kita menghantar information, barulah orang yang berkenaan ditangkap. Kalau tidak ada dengan sebarang maklumat bukannya senang hendak menangkap.

Yang kedua yang saya hendak terangkan di sini, ialah tektik dan cara-cara pengedaran. Tiap-tiap tiga bulan mereka mengubah tektik dari satu cara ke satu cara yang lain. Dari itu pihak Biro Narkotik, Polis dan Kastam adalah sentiasa mengubah pula cara hendak menangkapnya. Ini satu perkara yang sukar, yang sentiasa dikaji dari satu masa ke satu masa.

Akhirnya saya hendak menerangkan di sini berkenaan hukuman. Yang bertanggungjawab sebenarnya kalaulah tidak ada consent ataupun persetujuan dari Public Prosecutor, iaitu Peguam Negara, saya sendiri, tidak ada siapa pun yang akan kelak dituduh di bawah undang-undang ini yang membawa hukuman mati atau penjara seumur hidup. Dari itu sebelum saya memberi kebenaran, supaya

mereka itu dihukum di bawah undang-undang itu, maka hendaklah saya meneliti dengan sehalus-halusnya segala latar-belakang dan apakah aktiviti yang telah dijalankan oleh orang itu. Kalau tidak betul atau salah digunakan oleh orang itu pada kali pertamanya bahawa benda itu atau dengan tidak sengaja, dengan tidak tahu misalnya membawa atau didapati membawa barang itu dengan sebab orang lain yang bersalah, maka boleh jadi akan teraniaya di bawah undang-undang ini. Saya tidak akan memberi kebenaran melainkan daripada saya sendiri telah berpuas hati yang mereka itu betul-betul didapati bersalah dalam dadah berbahaya ini, barulah saya akan beri kebenaran.

Demikianlah, Tuan Yang di-Pertua, jawapan saya.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 7 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilapurkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG SIVIL (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

11.40 mlm.

Timbalan Menteri Jabatan Perdana Menteri (Datuk Sri Haji Kamaruddin bin Haji Mat Isa): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang bernama Akta Undang-undang Sivil (Pindaan), 1975 dibaca bagi kali yang kedua.

Rang Undang-undang ini bertujuan untuk meminda Akta Undang-undang Sivil, 1956 di bawah Undang-undang yang sedia ada itu sebagaimana dalam huraian kepada Rang

Undang-undang di hadapan Yang Berhormat-Yang Berhormat sekarang. Mahkamah apabila mentaksir ganti rosak yang boleh dituntut akibat kematian, tidak boleh mengambil kira:

- (a) Apa-apa jumlah wang yang telah dibayar atau yang kena dibayar atas kematian si mati di bawah apa-apa kontrak assurance atau insurance samada dibuat sebelum atau selepas mula berkuatkuasa Akta ini.
- (b) Apa-apa jumlah wang yang kena dibayar akibat kematian di bawah mana-mana undang-undang bertulis berhubung dengan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja.
- (c) Apa-apa jumlah wang atau ganjaran yang telah atau akan; atau mungkin dibayar akibat kematian.

Fasal 2 bertujuan untuk memperuntukkan bahawa mahkamah tidak juga boleh mengambil kira.

- (d) Apa-apa jumlah wang yang telah atau akan, atau mungkin dibayar di bawah mana-mana undang-undang bertulis berhubung dengan pembayaran apa-apa jua faedah atau pampasan berkenaan dengan kematian.

Fasal 3 bertujuan untuk memperuntukkan supaya mahkamah berbuat demikian, juga apabila mentaksirkan ganti rosak yang boleh

dituntut berkenaan dengan bencana diri yang tidak mengakibatkan kematian.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Abu Bakar bin Umar: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mempergunakan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Dewan ini ditangguhkan kepada satu tarikh yang tidak ditetapkan.

Dewan ditangguhkan pada pukul 11.58 malam.

JAWAPAN-JAWAPAN BERTULIS

JABATAN PERDANA MENTERI

Biasiswa Kerajaan

1. Tuan Haji Pengiran Ahmad bin Pengiran Indar minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) bilangan orang-orang yang telah mendapat biasiswa Kerajaan dan kemudian mengelakkan diri dari menjawat jawatan Kerajaan dan samada denda-denda dikenakan kepada mereka; jika ya, nyatakan jumlah yang telah dikutip balik serta bilangan mereka yang telah membayar denda itu dan juga nyatakan bilangan mereka yang belum membayar serta jumlah yang terlibat dengan memberi sebab-sebab kelambatan membayarnya;
- (b) rancangan Kerajaan untuk mewajib dan menentukan bahawa pemegang biasiswa Kerajaan mesti berkhidmat dengan Kerajaan supaya kekurangan pegawai-pegawai dapat diatasi;
- (c) bilangan pemegang-pemegang biasiswa Kerajaan sekarang dan jaminan Kerajaan supaya mereka tidak mengelak dari menjawat jawatan Kerajaan setelah tamat kursusnya;
- (d) cara-cara denda-denda dikenakan dan tindakan yang akan diambil sekiranya mereka tidak menjelaskan denda-denda yang dikenakan itu; dan
- (e) jumlah biasiswa bagi satu-satu kursus diambil pada amnya dan jumlah denda yang dikenakan sekiranya pemegang biasiswa itu engkar berkhidmat dengan Kerajaan setelah tamat berkursus.

Perdana Menteri:

- (a) Bilangan penuntut-penuntut yang telah mendapat biasiswa dan dermasiswa Kerajaan dan kemudian mengelakkan diri dari menjawat jawatan Kerajaan adalah seperti berikut:

(i) Biasiswa Rancangan Colombo	...	...	213 orang
(ii) Biasiswa Persekutuan	...	...	53 "
(iii) Dermasiswa Persekutuan	...	...	16 "
JUMLAH			282 orang

Denda telahpun dikenakan kepada mereka sebagaimana ditetapkan dalam surat perjanjian yang telah ditandatangani oleh penuntut dan kedua-dua penjaminnya.

Jumlah yang telah dikutip balik serta bilangan mereka yang telah membayar denda itu dengan sepenuhnya adalah seperti berikut:

	Jumlah	Bilangan
(i) Biasiswa Rancangan Colombo	\$ 917,699.89	177 orang
(ii) Biasiswa Persekutuan	272,964.55	20 "
(iii) Dermasiswa Persekutuan	59,833.13	6 "
JUMLAH	\$1,250,497.57	203 orang

Bilangan mereka yang belum membayar dengan sepenuhnya dan jumlah yang terlibat adalah seperti berikut:

	Jumlah	Bilangan
(i) Biasiswa Rancangan Colombo	\$215,606.53	36 orang
(ii) Biasiswa Persekutuan	403,028.34	33 "
(iii) Dermasiswa Persekutuan	49,408.30	10 "
JUMLAH	\$668,043.17	79 orang

Satu daripada sebab kelewatan mendapatkan jumlah denda di atas ialah kerana proses tuntutan sivil di Mahkamah memakan masa. Biasanya tuntutan di mahkamah ini merupakan tindakan akhir setelah tuntutan melalui surat-surat biasa gagal. Satu-satu tuntutan mahkamah akan mengambil masa lebih daripada setahun sebelum boleh dibicarakan. Kelewatan juga timbul disebabkan oleh mereka yang telah lari dari ikatan perjanjian mereka enggan memberi alamat yang betul sehingga kadang-kadang penjamin-penjamin mereka sendiri juga tidak mengetahui alamat mereka yang sebenar. Penyelidikan oleh Kerajaan dan penjamin-penjamin akan mengambil masa. Kadang-kadang Kerajaan juga sukar mencari alamat penjamin-penjamin kerana mereka juga berpindah dari satu tempat ke satu tempat lain.

- (b) Kerajaan Persekutuan sememang menentukan semua pemegang biasiswa dan dermasiswanya berkhidmat dengannya bila kelulusan tinggi mereka itu diperlukan oleh negara. Ini tercapai melalui perjanjian biasiswa/dermasiswa yang mesti ditandatangani oleh setiap penerima Biasiswa Persekutuan berserta

dengan dua orang penjaminnya. Perjanjian ini menentukan tempoh penuntut mesti berkhidmat dengan Kerajaan setelah lulus dan denda-denda yang mesti dibayar jika engkar. Seperti dengan lain-lain perjanjian, sebarang keenkaran penuntut menunaikan denda-denda di bawah perjanjian biasiswa ini bolehlah dibawa ke Mahkamah Sivil untuk diputuskan. Mengikut surat perjanjian yang dikuatkuasakan sekarang, penuntut dan penjamin-penjaminnya adalah sama-sama bertanggungjawab membayar denda jika penuntut engkar berkhidmat dengan Kerajaan atau meletakkan jawatan sebelum habis tempoh perkhidmatannya.

- (c) Jumlah penuntut-penuntut di universiti-universiti tempatan dan seberang laut yang menerima Biasiswa dan Dermasiswa Persekutuan sekarang ialah sebanyak 3,435 orang.

Dengan perjanjian yang ada sekarang, maka adalah diharapkan semua mereka akan berkhidmat dengan Kerajaan. Syarat-syarat denda kerana pemecahan kontrak adalah berat seperti jawapan kepada soalan (d) akan menunjukkan dan dengan Kerajaan mengambil tindakan Mahkamah yang tegas untuk menuntut balik, mungkin sedikit sahaja dari mereka yang sanggup mengabaikan perjanjian mereka dengan Kerajaan itu. Denda dan tindakan tegas Kerajaan ini adalah jaminan yang kuat yang akan menentukan bahawa pemegang-pemegang biasiswa dan dermasiswa ini akan berkhidmat dengan Kerajaan setelah mereka lulus pengajian tinggi mereka.

- (d) Pada masa ini denda-denda adalah ditetapkan di dalam surat perjanjian biasiswa. Kadar-kadar denda yang berkuatkuasa sekarang bagi penuntut-penuntut di yayasan pelajaran tinggi adalah seperti berikut:

(i) \$70,000—bagi penuntut yang mengikut—

(a) Kursus ikhtisas (Professional); dan

(b) sebarang kursus lain yang biasanya memakan masa 5 tahun atau lebih;

(ii) \$50,000—bagi penuntut yang mengikuti kursus Sastera dan kursus Sains Am (B. Sc.) yang tidak

termasuk dalam golongan ikhtisas yang biasanya memakan masa tidak melebihi 5 tahun.

Denda-denda di atas hanya akan menuntut bila penuntut tidak mahu berkhidmat dengan Kerajaan. Tindakan yang pertama ialah meminta penuntut menjelaskan sendiri. Sekiranya ia tidak mahu atau tidak sanggup, maka tuntutan akan dibuat terhadap penjamin-penjaminnya. Bila ini juga tiada berhasil, barulah diambil tindakan mahkamah melalui Peguam Negara.

- (e) Nilai biasiswa bagi satu-satu jenis kursus di universiti-universiti adalah seperti berikut:

	Biasiswa Persekutuan	Dermasiswa
(i) Perubatan dan Pergigian ...	\$2,499	\$2,000
(ii) Kejuruteraan ...	2,409	2,000
(iii) Undang-undang	2,364	1,800
(iv) Sastera ...	2,364	1,800
(v) Sains ...	2,409	2,000
(vi) Pertanian ...	2,409	2,000
(vii) Ekonomi ...	2,364	2,000

Berkenaan jumlah denda yang dikenakan bagi pemecahan kontrak biasiswa atau dermasiswa maka ini adalah seperti yang telah diberi bagi jawapan di (d) di atas.

Perusahaan Petroliam

2. Tuan Ting Ling Kiew minta Perdana Menteri menyatakan apakah rancangan-rancangan yang sedang disediakan untuk memulakan perusahaan-perusahaan yang berasaskan petroliam di Sarawak, seperti baja, bahan-bahan kimia, dll.

Perdana Menteri: Buat masa ini belum ada sesuatu rancangan yang tertentu bagi memulakan apa-apa perusahaan yang berasaskan petroliam di Sarawak. Pihak PETRONAS sedang mengadakan kajian dan penelitian yang mendalam mengenai perkara ini oleh kerana projek-projek ini memerlukan modal berpuluh-puluh juta ringgit. Oleh itu, sebelum ianya dilaksanakan pihak PETRONAS perlu mengkajinya dari segi penggunaan bahan mentah, modal, tapak yang sesuai, pemasaran dan lain-lain lagi.

Kertas Pencen

3. Tuan Mohd. Zahari bin Awang minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) jumlah kes-kes Kertas Pencen yang belum selesai dibereskan oleh pihak Jabatan Perkhidmatan Awam bagi pegawai-pegawai yang bersara atau mati mulai daripada tahun 1969 hingga 1974; dan
- (b) sekiranya kes-kes itu lewat diproseskan beri sebab-sebab kelewatan tersebut.

Perdana Menteri:

- (a) Sejauhmana yang dapat dipastikan, bagi persaraan-persaraan yang berlaku sehingga tahun 1974 pencen mereka telahpun dibayar di mana kertas-kertas pencen mereka telah dikemukakan untuk kelulusan Jabatan Perkhidmatan Awam. Hanya 134 pesara-pesara sahaja belum lagi dibayar pencennya.
- (b) Kelewatan membayar pencen kepada pesara-pesara adalah disebabkan oleh beberapa perkara, seperti berikut—
 - (i) Kertas-kertas persaraan dari Jabatan berkenaan belum atau telah lewat dikemukakan ke Bahagian Pencen, Jabatan Perkhidmatan Awam;
 - (ii) Rekod Perkhidmatan pesara tidak dikemaskinikan dan kertas-kertas pencen tidak diisi dengan lengkapnya. Ini menyebabkan kertas berkenaan dirujuk semula ke Jabatan asal untuk pembedaan;
 - (iii) Sijil Pelepasan Cukai Pendapatan mengenai pesara belum atau lambat dikemukakan;
 - (iv) Penyata Kumpulan Wang Simpanan Pekerja mengenai pesara bukan sahaja tidak dikemukakan dalam masa yang ditetapkan tetapi juga potongan share bukan Kerajaan tidak dibuat;
 - (v) Sijil Akuan Tidak Berhutang tidak teratur dan oleh itu pertanyaan yang ditimbulkan telah menyebabkan bayaran pencen tergendala; dan
 - (vi) Selain daripada itu beberapa ramai lagi pekerja-pekerja dalam Kumpulan Perusahaan dan Buruh Kasar yang sungguh pun telah bersara belum lagi dimasukkan ke dalam

perjawatan berpencen oleh Jabatan masing-masing. Ini mungkin berlaku kerana begitu banyaknya pekerja-pekerja Kerajaan dalam kategori ini yang perlu dimasukkan ke dalam perjawatan berpencen setelah terlaksananya Lapuran Suffian. Rekod Perkhidmatan pegawai rendah terutama sekali mereka dalam Kumpulan Perusahaan dan Buruh Kasar telah tidak disimpan dengan sempurna.

KEMENTERIAN KEWANGAN

Lori nombor ME 1883 Ditahan

4. Tuan Lim Kit Siang minta Menteri Kewangan menyatakan:

- (a) samada beliau sedar bahawa sebuah lori bernombor ME 1883, kepunyaan Encik Leow Wee Keng, T/A Hong Bee Lorry & Co., beralamat No. 26-A, Bukit China, Melaka, telah dirampas dan ditahan oleh pihak Kastam Melaka sejak 9-12-1974;
- (b) samada benar bahawa sebab-sebab bagi rampasan itu adalah kerana kenderaan tersebut telah melanggar salah satu syarat di dalam Permit Impot, iaitu, kenderaan tersebut tidak boleh dijual atau ditukar nama tuannya dalam tempoh dua tahun selepas kenderaan tersebut diimport;
- (c) jika ya, samada beliau sedar bahawa syarat yang melarang penukaran hak-milik dalam tempoh dua tahun telah dibatalkan oleh Kementerian Perdagangan dan Perindustrian melalui suratnya bertarikh 4hb Jun, 1974, bilangan T & I (I.E.) 1/61/2 Jld. 8/61 kepada Pendaftaran dan Pemeriksa Kereta-kereta Motor Negeri Sembilan yang kemudiannya telah disahkan melalui suratnya bertarikh 15hb Jan. 1975, bilangan T & I (I.E.) 1/61/2 Jld. 13/(20);
- (d) mengapa pihak Kastam berterusan menahan kenderaan tersebut walaupun Kementerian Perdagangan dan Perindustrian telah membatalkan syarat larangan terhadap penjualan, yang mana tindakan ini telah menyebabkan penderitaan yang tak terbilang kepada tuannya lori tersebut yang sah dan didaftarkan;
- (e) samada beliau sedar bahawa tindakan yang bertentangan yang dijalankan oleh

Kementerian-kementerian kerajaan yang berlainan hanya akan menggoncangkan kepercayaan dalam, ketetapan dan kejujuran Kerajaan; dan

- (f) samada memandangkan penderitaan yang telah dialami oleh Encik Leow Wee Keng yang bukan dibuat oleh beliau tetapi oleh kerana tindakan kalam-kabut birokratik di antara dua Kementerian, Kerajaan akan membebaskan kenderaan Encik Leow Wee Keng tanpa mengira apa sahaja dasar baru yang akan disetujui oleh pihak Kementerian Perdagangan dan Perindustrian ataupun Kastam supaya rakyat yang tidak bersalah tidak menjadi mangsa pertentangan pendapat antara dua Kementerian.

Menteri Kewangan (Datuk Hussein bin Datuk Onn):

- (a) Adalah disahkan bahawa lori itu telah ditahan oleh Jabatan Kastam dan Eksais semenjak bulan Disember, 1974;
- (b) kenderaan ini telah ditahan bukan sahaja kerana pelanggaran salah satu daripada dua syarat lesen impot yang dikeluarkan di bawah Perintah Kastam (Larangan Cukai Impot) (Kereta-kereta Motor) 1974 tetapi juga kerana penyiasatan berkaitan dengan pengakuan harga lori yang disyakki tidak betul (under valuation) pada masa impot;
- (c) adalah benar bahawa syarat yang melarang lori itu dipindahmilik dalam 2 tahun telah dibatalkan oleh Kementerian Perdagangan dan Perindustrian hanya selepas 6 bulan kereta itu diimpot tetapi adalah disyakki bahawa satu kesalahan telah dilakukan oleh pengimpot pada masa impot;
- (d) sebagaimana yang diterangkan tadi lori ini ditahan bukan sahaja kerana pelanggaran salah satu daripada syarat-syarat lesen impot tetapi juga kerana penyiasatan berkaitan dengan harga yang disyakki sangat rendah. Penyiasatan lanjut sedang dijalankan dan ini akan memakan masa yang panjang sedikit oleh kerana banyak lori-lori yang terlibat dalam kesalahan berkaitan dengan lesen impot, pemasangan kereta secara haram dan juga pengakuan harga yang disyakki rendah; dan

- (e) berkenaan dengan soalan (e) dan (f), oleh kerana penyiasatan lanjut masih lagi dijalankan maka lori ini perlu ditahan.

KEMENTERIAN PERTANIAN DAN PEMBANGUNAN LUAR BANDAR

Eksplot Tanah Paya Bakau

5. **Tuan Ting Ling Kiew** minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan rancangan-ancangan yang akan diambil oleh Kerajaan untuk menggalak dan memajukan usaha mengeksplot tanah paya bakau di Sarawak, bagi mendapatkan gula nipah dan garam nipah.

Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar (Tuan Abdul Ghafar bin Baba): Mengikut keterangan yang diberi oleh Kementerian Pertanian dan Kemajuan Masyarakat, Sarawak, buat masa ini belum ada apa-apa rancangan untuk mengeksplot tanah paya bakau di Sarawak bagi maksud tersebut kerana tidak ada keperluan besar-besaran bagi gula nipah dan garam nipah.

Pengeluaran biji-bijian

6. **Dr Chen Man Hin** minta Menteri Pertanian dan Pembangunan Luar Bandar menyatakan angka-angka pengeluaran tahunan bagi lima tahun yang lepas, untuk biji-bijian seperti padi, jagung, kacang soya dan ragi.

Tuan Abdul Ghafar bin Baba: Angka-angka pengeluaran tahunan bagi 5 tahun yang lepas, untuk padi dan jagung adalah seperti berikut:

Tahun		Padi (‘000 gantang)		Jagung (pikul)
1969	...	529,410	...	281,849
1970	...	562,449	...	223,343
1971	...	608,558	...	150,179
1972	...	616,188	...	265,794
1973	...	680,002	...	197,088
1974	...	715,760	...	belum didapati

Oleh kerana pengeluaran kacang soya dan ragi terlalu kecil, angka-angka pengeluaran tidak direkodkan.

KEMENTERIAN PERHUBUNGAN

Lawatan Syarikat Perkapalan Kebangsaan Malaysia

7. Tuan Ting Ling Kiew minta Menteri Perhubungan menyatakan langkah-langkah yang telah diambil oleh Kerajaan setakat ini untuk membenarkan Syarikat Perkapalan Kebangsaan Malaysia membuat lawatan yang kerap ke pelabuhan-pelabuhan di Sarawak di masa yang akan datang.

Menteri Perhubungan (Tan Sri V. Manickavasagam): Pada masa ini dua buah kapal, iaitu "Bunga Kemuning" dan "Bungan Butang", berulang alik khas untuk membawa barang-barang ke Sarawak dari Semenanjung Malaysia. Perkhidmatan ini akan ditambah apabila empat kapal baru yang telah ditempah siap pada awal tahun 1976.

KEMENTERIAN PERDAGANGAN DAN PERINDUSTRIAN

Perusahaan Membina Kapal

8. Tuan Ting Ling Kiew minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan apakah langkah-langkah yang sedang diambil oleh Kerajaan untuk menggalakkan perusahaan membina kapal di Sarawak.

Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Datuk Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah): Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan sekarang ini sedang menjalankan satu "survey" mengenai perusahaan membina kapal di Malaysia dengan bantuan daripada UNIDO.

Di dalam kajian ini satu kumpulan teknik daripada Lembaga Kemajuan Perusahaan Persekutuan telah melawat beberapa lim-bungan kapal di Sarawak dan Sabah khasnya dengan tujuan menentukan apa jenis bantuan yang boleh disediakan untuk memajukan perusahaan membina kapal. Kajian ini akan diselesaikan tidak lama lagi dan segala syor-syor yang wajar akan dibuat kepada Kerajaan untuk menggalakkan perusahaan ini di Sarawak dan Sabah dan juga di Semenanjung Malaysia.

Pejabat FIDA di New York

9. Tuan Mohd. Zahari bin Awang minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan:

- (a) berapakah jumlah wang dan kakitangan terlibat tiap-tiap tahun mulai Pejabat

FIDA ditubuhkan di New York untuk menyelenggarakan Pejabat itu sehingga masa ini;

- (b) nama-nama pemodal dari Amerika dan modal serta jenis perniagaannya yang telah diusahakan melalui FIDA di New York selama ini; dan
- (c) samada FIDA New York menyelaraskan usaha-usaha menarik pemodal dari Amerika ke Malaysia dengan Kedutaan kita di Washington serta Ataci Perdagangan di U.S.A. itu.

Datuk Haji Hamzah bin Datuk Abu Samah: Saya suka memberitahu Ahli Yang Berhormat yang hingga kini FIDA telah membuka dua pejabat anjuran di Amerika Syarikat—satu di New York di Pantai Timur dan satu lagi di San Francisco di Pantai Barat. Pejabat FIDA di New York telah dibuka dalam bulan Mac, 1972 dan pejabat di San Francisco dalam bulan Jun, 1973. Jumlah bagi mengendalikan kedua-dua pejabat ini adalah seperti berikut:

PERBELANJAAN TAHUNAN—

(a) (i) New York

1972	...	...	\$245,790
1973	...	...	265,654
1974	...	...	243,610
1975	(belanjawan)		335,100

(ii) Kakitangan yang diluluskan pada masa ini

Pengarah	...	...	...	1
Penolong Pengarah	...			1
Jurutringkas	...	...		1
Kerani	...	...	...	1
Penghantar Surat	...	...		1
				5

(b) (i) San Francisco

1973	...	...	\$111,692
1974	...	...	205,150
1975	(belanjawan)		300,600

(ii) Kakitangan yang diluluskan pada masa ini

Pengarah	...	...	...	1
Penolong Pengarah	...			1
Jurutringkas	...	...		1
				3

2. Saya ingin memberitahu Ahli Yang Berhormat iaitu setelah pejabat-pejabat di New York dan di San Francisco itu dibuka, Kerajaan Malaysia telah meluluskan tidak kurang daripada 50 buah projek usaha-ber-sama Amerika Syarikat/Malaysia. Oleh kerana bilangan syarikat-syarikat dari Amerika Syarikat yang terlibat dalam projek-projek ini terlalu banyak, saya ingin mencadangkan supaya Ahli Yang Berhormat mengambil senarai yang lengkap mengenai syarikat-syarikat itu di Pejabat FIDA di Kuala Lumpur ini (jika beliau ingin berbuat demikian). Secara ringkas projek-projek yang diluluskan ini termasuklah yang membuat barang-barang letronik dan letrik, kain, kimia, anak patung, barang dari hasil laut dan lain-lain. Jumlah pelaburan adalah \$170,947,740 dan jumlah pekerjaan yang diadakan ialah 18,775.

3. pegawai-pegawai FIDA di San Francisco dan New York bekerja rapat dengan Kedutaan Malaysia di Washington dan Pejabat Pesuruhjaya Perdagangan di New York dan San Francisco dalam usaha kami untuk menarik lebih banyak lagi kemasukan pelaburan Amerika Syarikat ke Malaysia. Kedutaan Malaysia dan Pejabat Pesuruhjaya Perdagangan menasihatkan FIDA apabila mereka menerima pertanyaan mengenai pelaburan dan berhubung dengan FIDA mengenai kerja-kerja susulan yang patut diambil tindakan. Pejabat FIDA juga bekerja rapat dengan Pejabat Pesuruhjaya Perdagangan dalam perkara perdagangan dan Kedutaan Malaysia mengenai perkara lain di bawah bidang kuasanya. Pejabat FIDA di New York dan San Francisco telah juga menganjurkan seminar-seminar pelaburan di Amerika Syarikat di mana Duta Besar Malaysia ke Amerika Syarikat telah dijemput sebagai jurucakap utama.

KEMENTERIAN HAL EHWAL DALAM NEGERI

Permohonan Kewarganegaraan

10. **Dr Tan Chee Khoo** minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri memberikan butir-butir seperti berikut:

PERMOHONAN KEWARGANEGARAAN DI BAWAH BORANG G TAHUN 1971-1974

Butir-butir	TAHUN			
	1971	1972	1973	1974
Permohonan-permohonan di bawah Borang "G" yang telah lulus Ujian Bahasa				
Permohonan-permohonan yang telah dikeluarkan Sijil Kewarganegaraan				

PERMOHONAN KEWARGANEGARAAN DI BAWAH BORANG E

Butir-butir	TAHUN									
	1974									
	Apr.	Mei	Jun	Jul.	Ogos	Sept.	Okt.	Nov.	Dis.	1975 Jan. Feb.
Permohonan-permohonan di bawah Borang "E" yang telah lulus Ujian Bahasa										
Permohonan-permohonan yang telah dikeluarkan Sijil Kewarganegaraan										

Nyatakan juga berapa permohonan-permohonan yang disimpan di Ibu Pejabat Pendaftaran yang telah lulus Ujian Bahasa tetapi tidak dikeluarkan sijil kewarganegaraannya dari April 1974 hingga Februari 1975.

Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tan Sri Muhammad Ghazali bin Shafie):

(a) Permohonan-permohonan Kewarganegaraan di bawah Borang "G" dari 1971-1974—

Permohonan-permohonan di bawah Borang "G" yang telah lulus Ujian Bahasa	1971	1972	1973	1974
	4,513	2,053	1,447	1,068
Permohonan-permohonan yang telah dikeluarkan Sijil Kewarganegaraan	1,834	2,143	2,074	1,444

(b) Permohonan Kewarganegaraan di bawah Borang "E"—

	1974										1975	
Permohonan-permohonan di bawah Borang "E" yang telah lulus Ujian Bahasa	Apr.	Mei	Jun	Jul.	Ogos	Sept.	Okt.	Nov.	Dis.	Jan.	Feb.	
	407	508	425	461	454	470	222	489	371	460	411	
Permohonan-permohonan yang telah dikeluarkan Sijil Kewarganegaraan	321	357	295	203	164	306	168	208	177	156	120	

(c) Bilangan permohonan-permohonan di bawah Borang "E" yang disimpan di Ibu Pejabat Pendaftaran yang telah lulus Ujian Bahasa tetapi tidak dikeluarkan Sijil Kewarganegaraan dari April 1974 sehingga 25-2-75 ialah sebanyak—3,496.

KEMENTERIAN TANAH DAN GALIAN**Rancangan-rancangan Tanah**

11. Tuan Chiang Heng Kai minta Menteri Tanah dan Galian dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan samada terdapat rancangan-rancangan tanah yang disertai oleh Kerajaan Pusat dan Kerajaan-kerajaan Negeri. Jika ya, nyatakan:

- (a) nama rancangan-rancangan tersebut;
- (b) jumlah bilangan pemohon yang ingin menyertai rancangan-rancangan tanah tersebut; beri perpecahan kaum;
- (c) jumlah bilangan pemohon yang berjaya, beri perpecahan kaum; dan
- (d) berdasarkan kepada apakah kelayakan pemohon-pemohon tersebut berjaya.

Menteri Tanah dan Galian dan Menteri Tugas-tugas Khas (Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda): Soalan ini tidak tepat dan mengelirukan. Sekiranya Y.B. bermaksud untuk mengetahui samada terdapat rancangan Kerajaan yang dibuka secara perkongsian di antara Kerajaan Pusat bersama Kerajaan Negeri, jawapannya tiada. Walau bagaimanapun kerjasama antara Kerajaan Pusat dan Kerajaan Negeri tetap wujud dalam pelaksanaan satu-satu rancangan tanah Kerajaan Pusat samada FELDA atau FELCRA dan sebagainya di mana Kerajaan-kerajaan Negeri menyediakan tanah dan Kerajaan Pusat melaksanakan rancangan itu. Maka jelaslah bahawa setakat hari ini belum ada pembukaan tanah cara perkongsian seperti itu baik dalam FELDA maupun dalam FELCRA.

Perbelanjaan Rancangan-rancangan FELDA

12. Tuan Haji Shafie bin Abdullah minta Menteri Tanah dan Galian dan Menteri Tugas-tugas Khas menyatakan berapakah Jumlah wang yang dibelanjakan untuk melaksanakan seluruh rancangan-rancangan FELDA di Negeri Kedah sejak ianya ditubuhkan sehingga hari ini; jumlah peserta dalam tiap-tiap rancangan; dan berapakah pendapatan purata setiap orang peserta FELDA yang bekerja penuh masa.

Datuk Haji Mohamed Asri bin Haji Muda: Jumlah wang yang telah dibelanjakan oleh FELDA untuk melaksanakan seluruh rancangan-rancangan dalam Negeri Kedah sejak ianya ditubuhkan sehingga hari ini ialah \$14,098,274.

Jumlah keluarga peserta dalam setiap rancangan ialah seperti berikut:

Bil.	Rancangan	Jumlah Keluarga Peserta
1.	Lubuk Merbau	... 422
2.	Teloi Kanan ...	... 236
3.	Sungai Tiang ...	... 518
4.	Bukit Tembaga	... 152
5.	Guar Napai ...	... 143
6.	Batu Lapan ...	... 86
Jumlah		... 1,557

Pendapatan pukol rata setiap keluarga peserta (selepas potongan kos penyelenggaraan) yang bekerj sepenuh masa ialah \$227.41 sen.

KEMENTERIAN KERAJAAN TEMPATAN DAN ALAM SEKITAR

Jabatan Cetak, Cawangan Johor Bahru

13. Tuan Ja'afar bin Hamzah minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar menyatakan samada Kementerian ini sedar bahawa mesin-mesin cetak yang ada sekarang di Jabatan Cetak, Johor Bahru perlu diganti kerana mereka tidak dapat digunakan lagi dan jika ya, nyatakan apakah langkah-langkah yang akan diambil oleh Kementerian ini mengenai perkara ini.

Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar (Datuk Ong Kee Hui): Dalam Rancangan Malaysia Kedua, beberapa buah mesin baru telah dibekalkan bukan sahaja kepada cawangan Johor Bahru, bahkan kepada semua cawangan di Semenanjung Malaysia. Cawangan Johor Bahru telah mendapat sebahagian besar bekalan apabila cawangan itu berpindah ke bangunan barunya dalam tahun 1972. Dalam tahun ini dua (2) buah Mesin Mechanical Typesetting telah diperuntukkan kepada cawangan itu dan tempahan telahpun dibuat untuk mendapatkannya dalam bulan Mei atau Jun akan datang ini. Yang baki dua (2) buah mesin lagi akan diuruskan bekalannya apabila pihak Perbendaharaan meluluskan permohonan peruntukannya. Dengan demikian, kesemua empat (4) buah mesin Mechanical Typesetting yang lama itu akan dapat diganti dan cawangan Johor Bahru akan mempunyai jentera dan kelengkapan yang moden pada keseluruhannya.

Kawasan-kawasan Setinggian

14. Tuan K. Pathmanaban minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar menyatakan langkah-langkah yang dicadangkan akan diambil untuk meringankan masalaah-masalaah tentang kawasan-kawasan setinggian di Wilayah Persekutuan dengan jalan menyediakan kemudahan-kemudahan asas seperti jalan-jalan masuk, bekalan air, letrik dan pembuangan najis dan sampah-sarap, memandangkan bahawa nampaknya tidak mungkin bagi kita memindahkan setinggian-setinggian ini ke rumah-rumah lain dalam beberapa ketika yang akan datang.

Datuk Ong Kee Hui: Adalah menjadi dasar Dewan Bandaraya untuk memperbaiki keadaan di kawasan-kawasan setinggian yang terdapat dalam Wilayah Persekutuan. Langkah-langkah positif telah diambil untuk menyediakan kemudahan-kemudahan asas dalam bentuk membekalkan paip-paip umum, membina jalan-jalan masuk serta perparitannya, membina jambatan-jambatan kecil dan lain-lain lagi di kawasan-kawasan yang mana

boleh. Umpamanya dalam tahun 1974 sahaja sejumlah 88 batang paip umum dengan perbelanjaan bernilai \$168,034.00 telah diadakan di kawasan-kawasan setinggan di seluruh Wilayah Persekutuan.

Dewan Bandaraya juga menggalakkan projek-projek kerja bergotong-royong bagi membersihkan kawasan-kawasan kampung, melancarkan kempen-kempen pembasmian nyamuk aedes dengan membakar sampah-sampah sarap, memaritkan air-air yang bertakung, dan menutup lopak-lopak air di lorong-lorong kecil dan seumpamanya. Dasar ini bertujuan di samping mengadakan kemudahan-kemudahan asas bagi mengawal serta menjamin kesihatan orang ramai.

Perkhidmatan mengangkat sampah dan pembuangan najis tidak dapat diadakan oleh kerana kawasan-kawasan tersebut tidak dikenakan bayaran cukai-cukai pintu atau lain-lain bayaran perkhidmatan bandar.

Kawasan Perumahan

15. Tuan K. Pathmanaban minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar menyatakan:

- (i) samada beliau sedar bahawa terdapat banyak kawasan perumahan di Wilayah Persekutuan, di mana—
 - (a) jalan-jalan belum diambilalih penyenggaraannya oleh pihak berkuasa tempatan;
 - (b) longkang-longkang belum dibersihkan;
 - (c) sampah sarap belum dibersihkan mengikut waktu-waktu tertentu;
 - (d) lampu jalan tidak mencukupi;
 - (e) bagi kawasan perumahan baru di Lorong Maarof, jalannya telah terbiar dalam keadaan buruk sekali bagi beberapa ketika; dan
- (ii) tindakan yang beliau telah ambil atau bercadang hendak ambil untuk memperbaiki keadaan tersebut.

Datuk Ong Kee Hui:

- (i) Ya, saya sedar bahawa banyak kawasan-kawasan perumahan di Wilayah Persekutuan di mana Dewan Bandaraya masih belum lagi mengambilalih untuk menyelenggarakan jalan-jalannya, membersihkan longkang-longkang, mengangkat sampah-sarap, juga membekalkan lampu-lampu jalan yang cukup.

Ini disebabkan kawasan-kawasan perumahan yang dimaksudkan ini adalah kawasan-kawasan yang baru masuk dengan penubuhan Wilayah Persekutuan. Bagi kawasan-kawasan baru ini pelan-pelan pembangunannya telah diluluskan oleh Kerajaan Negeri Selangor dan segala-galanya dibina hanya dengan mengikut syarat-syarat yang dikenakan oleh Kerajaan Negeri dahulu dan ini adalah tidak dapat diterima sebagai mana dikehendaki di bawah syarat-syarat yang dikuatkuasakan oleh Dewan Bandaraya. Oleh yang demikian Dewan Bandaraya menganggap jalan-jalan tersebut sebagai jalan-jalan persendirian (Private street).

- (ii) Dewan Bandaraya telahpun mengambil tindakan untuk berunding serta mengesahkan pemaju-pemaju perumahan di kawasan-kawasan perumahan yang dimaksudkan di atas untuk memperbaiki semua jalan-jalanraya serta perparitannya dengan mengikut syarat-syarat yang dikenakan supaya membolehkan nanti Dewan Bandaraya mengambilalihnya dan mengistiharkan jalan-jalan di kawasan tersebut sebagai jalan awam (private road). Demikian juga apabila Akta Jalan Perparitan dan Bangunan (Street, Drainage and Building Act) dapat dikuatkuasakan tidak lama lagi maka pemaju-pemaju perumahan ini akan dikehendaki untuk membina jalan-jalan dan parit-paritnya mengikut syarat-syarat yang dikuatkuasakan oleh Dewan Bandaraya.

Pemaju-pemaju Perumahan

16. Tuan K. Pathmanaban minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar menyatakan:

- (i) samada beliau sedar bahawa salah seorang daripada pemaju-pemaju perumahan di kompleks perumahan Bangsar tidak mematuhi "Lay-out plan" yang diluluskan oleh Dewan Bandaraya, Kuala Lumpur dengan tidak menyediakan taman permainan yang ditentukan di dalam pelan itu; dan
- (ii) apakah tindakan yang telah diambil untuk menguatkuasakan kehendak-kehendak "lay-out plan" yang diluluskan itu.

Datuk Ong Kee Hui:

- (i) Kesemua pemaju-pemaju perumahan di komplek Perumahan Bangsar telah mematuhi "lay-out plan" yang diluluskan oleh Dewan Bandaraya bertarikh Julai 1967, di mana mereka telah menyediakan empat kawasan-kawasan untuk kawasan-kawasan terbuka (open spaces) berjumlah 12.2 ekar seperti yang dikehendaki dan tercatat di dalam pelan.
- (ii) Semenjak 1971 Dewan Bandaraya telah mengemukakan satu polisi di mana pemaju-pemaju perumahan dikehendaki menyerahkan kawasan-kawasan terbuka seperti yang tercatat di dalam "lay-out plan". Pada akhir 1974, satu polisi yang lebih tegas telah diluluskan oleh Jawatankuasa Perancang Bandar di mana pemaju-pemaju bukan sahaja dikehendaki menyerahkan kawasan-kawasan terbuka seperti yang tercatat di dalam "lay-out plan" malah dikehendaki juga membangunkan kawasan-kawasan tersebut demi kepentingan penduduk-penduduk di situ.

Penubuhan Jabatan Kejuruteraan Lalulintas

17. Tuan K. Pathmanaban minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar menyatakan langkah-langkah yang telah diambil untuk menubuhkan suatu Jabatan Kejuruteraan Lalulintas dalam susunan Dewan Bandaraya Kuala Lumpur untuk mengendalikan masalah-masalah lalulintas yang semakin teruk di Wilayah Persekutuan.

Datuk Ong Kee Hui: Sudah terdapat satu Bahagian Jurutera Terafik dalam Pejabat Jurutera, Dewan Bandaraya Kuala Lumpur. Langkah-langkah sedang diambil untuk menguatkan bahagian lalulintas ini bagi mengendalikan masalah-masalah lalulintas di Wilayah Persekutuan. Ini bertujuan untuk mengatasi masalah-masalah yang timbul sesuai dengan cadangan-cadangan yang dikemukakan oleh pakar perunding yang sedang membuat kajian lebih dalam mengenai masalah lalulintas di Kuala Lumpur ini.

Pelan Induk Wilayah Persekutuan

18. Tuan K. Pathmanaban minta Menteri Kerajaan Tempatan dan Alam Sekitar menyatakan bilakah Pelan Induk bagi Wilayah Persekutuan akan dikaji dan disusun semula.

Datuk Ong Kee Hui: Dewan Bandaraya telahpun mengambil langkah-langkah untuk memulakan mengkaji semula Pelan Induk Wilayah Persekutuan. Kajian dan pengumpulan data mengenai penggunaan tanah, kawasan tapak perniagaan (commercial floor areas) dan sosio-ekonomi telahpun siap. Beberapa perkara termasuklah:

1. Taburan kasar kepadatan penduduk;
2. Taburan penduduk mengikut ras;
3. Intensiti kawasan-kawasan yang diduduki;
4. Tidak menghadkan kawasan pusat dan kawasan perniagaan;
5. Kajian ke atas
 - (a) keadaan fizikal
 - (b) keadaan bangunan di sekitar kawasan metropolitan Kuala Lumpur;
6. Ciri-ciri sosio-ekonomi penduduk di kawasan pusat (Taburan geografi, umur, jantina, komposisi ras, pekerjaan dan sebagainya);
7. Corak pembangunan dan arah pertumbuhan;
8. Pengenalan kawasan-kawasan untuk pembangunan semula bandar;
9. Pengenalan kawasan-kawasan untuk pembangunan baharu;
10. Pengenalan pola pertumbuhan dan potensi pusat-pusat pertumbuhan (pembangunan);
11. Pengenalan kawasan-kawasan yang sesuai di sekitar Kawasan Pusat bagi penyertaan Bumiputra;
12. Jenis pembangunan seperti yang ada hubungannya dengan penghususan berfungsi (functional specialisation);
13. Taburan rumah dan tempat kerja;
14. Setinggan dan "slums";
15. Kajian perumahan;
16. Pengekalan dan pemulihan (Conservation and Rehabilitation) tempat-tempat bersejarah dan kebudayaan;
17. "Good landscaping and greenery" yang sedia ada di Kuala Lumpur.

Sementara itu, tindakan sedang diambil untuk membuat "Terms of Reference" bagi pelan baru dan mendapatkan sepasukan

profesyenal mengendalikan kerja-kerja tersebut. Ini sudah tentunya memerlukan masa yang lama (panjang) dari segi pembentukan Wilayah Persekutuan dan menambahkan luasnya kawasan dari 34 ke 94 batu persegi. Pakar perancangan dan pentadbiran yang dibiayai oleh Bank Dunia pada masa ini sedang bekerjasama dengan Dewan Bandaraya untuk memutuskan "The Terms of Reference" dan mengkaji implikasi pentadbiran di Bandaraya dan juga peranan di masa depan dalam hubungannya dengan Kerajaan Pusat dan Agensi-Agensi lain Kerajaan.

KEMENTERIAN KERJA RAYA DAN PENGANGKUTAN

Pelekat Tanda SIM

19. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Kerjaya dan Pengangkutan menyatakan samada beliau akan menimbang mengurangkan harga pelekat tanda SIM pada topi keledar bagi mengganti pelekat-pelekat yang koyak dan yang telah hilang oleh kerana harga sekarang sebanyak \$5.00 sepelekat adalah terlalu mahal atau adakah beliau akan menimbang memberi pelekat-pelekat dengan percuma sekiranya koyak atau hilang.

Menteri Kerja Raya dan Pengangkutan (Datuk Haji Abdul Ghani Gilong): Pelekat tanda SIM untuk topi keledar buatan tempatan dan juga topi keledar yang diimport tidak dijual. Pusat Piawai Malaysia tidak menjual tanda SIM itu tetapi mengeluarkan lesen kepada pengeluar-pengeluar untuk menggunakan tanda SIM di atas topi keledar mereka apabila topi keledar itu lulus mengikut taraf piawai. Pengeluar-pengeluar topi keledar mencetak pelekat itu dan melekatkannya pada topi keledar masing-masing. Mereka sendiri bertanggungjawab untuk mengganti pelekat tanda SIM itu jika ianya tanggal atau pun hilang.

Begitu juga dengan topi keledar yang diimport, Pusat Piawai Malaysia tidak menjual label SIM tetapi mengeluarkannya kepada pengimport-pengimport untuk dilekatkan kepada topi keledar yang telah diuji dan diluluskan oleh SIM.

KEMENTERIAN KESIHATAN

Bilangan Rumah-rumah bidan dan Klinik-klinik

20. Tuan Haji Shafie bin Abdullah minta Menteri Kesihatan menyatakan bilangan rumah-rumah bidan dan klinik-klinik yang

dibina di seluruh Negeri Kedah dengan memberikan angka mengikut daerah dan jumlah pesakit-pesakit luar yang menerima rawatan sejak tahun 1970 hingga akhir tahun 1974 dengan memberikan angka mengikut tahun.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Lee Siok Yew):

(a) Bilangan rumah-rumah bidan dan klinik-klinik yang dibina di seluruh Negeri Kedah ialah seperti berikut:

Daerah-daerah	Pusat Kesihatan Besar	Pusat Kesihatan Kecil	Rumah Bidan Kerajaan
Baling	1	2	21
Bandar Baru	1	1	7
Kota Setar	1	4	31
Kuala Muda	—	3	18
Kubang Pasu	1	4	20
Kulim	—	3	18
Langkawi	—	1	9
Padang Terap	—	1	13
Sik	—	2	9
Yen	—	2	10
JUMLAH	4	23	156

(b) Bilangan pesakit-pesakit luar yang menerima rawatan sejak tahun 1970 hingga akhir tahun 1974 ialah seperti berikut:

Tahun	Rawatan Pesakit Luar di Hospital	Rawatan Pesakit Luar di Pusat-Pusat Kesihatan dan lain-lain	Rawatan Pesakit Luar di Dispensari Bergerak
1974 ...	522,789	511,864	89,463
1973 ...	512,889	497,955	77,658
1972 ...	432,268	464,905	70,430
1971 ...	399,416	424,854	68,023
1970 ...	411,075	403,545	57,481

KEMENTERIAN UNDANG-UNDANG DAN PEGUAM NEGARA

"Treaty" dan "Convention" Ditandatangani

21. Tuan Mohd. Zahari bin Awang minta Menteri Undang-undang dan Peguam Negara menyatakan:

(a) jumlah dan nama-nama "Treaty" dan "Convention" yang ditandatangani oleh Kerajaan sebelum Merdeka tetapi masih dipakai sampai sekarang;

(b) jumlah dan nama-nama "Treaty" dan "Convention" yang ditandatangani oleh Kerajaan sesudah percantuman dengan

Singapura tetapi masih dipakai walaupun negeri itu telah keluar dari Malaysia sekarang;

- (c) samada Kerajaan bercadang untuk mengkaji dan mengubahsuai "Treaty" dan "Convention" yang disebutkan itu; dan
- (d) samada Kerajaan akan menubuhkan satu "Specialized Treaty Division" bagi menghalusi dan "to cope up" dengan perubahan-perubahan perhubungan antarabangsa sekarang dan yang akan datang.

Menteri Undang-undang dan Peguam Negara (Tan Sri Abdul Kadir bin Yusof):

- (a) sebelum Merdeka, Kerajaan tidak ada menandatangani sebarang "Treaty" dan "Convention" oleh kerana hal-hal "Treaty" dan "Convention" adalah dalam bidang kuasa Kerajaan United Kingdom.

Walau bagaimanapun Persekutuan Tanah Melayu, apabila mencapai Kemerdekaan pada 31hb Ogos, 1957, bersetuju melalui pertukaran nota-nota dengan Kerajaan United Kingdom untuk mengambil alih semua Suratcara antarabangsa yang masih berkuatkuasa memandangkan Suratcara-suratcara itu boleh digunakan atau ada berkenaan dengan Persekutuan Tanah Melayu.

Kerajaan akan menentukan mana Suratcara-suratcara yang boleh dipakai dan berkuatkuasa hanya apabila soal penggunaannya timbul.

- (b) tidak ada "Treaty" dan "Convention" yang ditandatangani oleh Kerajaan setelah Percantuman dengan Singapura yang bersangkutan dengan Singapura dan masih dipakai lagi oleh Singapura kerana di bawah persetujuan "The Separation of Singapore Agreement", 7hb Ogos, 1965, Singapura telah berjanji untuk melepaskan Kerajaan Malaysia akan tanggungan dan kewajipan di atas soal-soal yang timbul dari perjanjian-perjanjian yang ditanda-

tangani oleh negeri Singapura di masa itu dengan pihak ketiga dan dijamin Kerajaan Malaysia sendiri;

- (c) keperluan ini tidak timbul oleh sebab Kerajaan Malaysia telah dilepaskan dari apa-apa tanggungjawab dari tanggungjawab dari perjanjian-perjanjian itu seperti yang telah diterangkan.

Berkenaan dengan "Treaty" dan "Convention" yang ditandatangani selepas Merdeka adalah juga menjadi satu dasar Kerajaan untuk melengkapkan serta mengemaskini segala suratcara itu; dan

- (d) kementerian Luar Negeri mempunyai satu Seksi yang mempunyai tugas menjaga dan menyimpan segala Suratcara-suratcara berkenaan perjanjian-perjanjian yang dibuat oleh Malaysia. "Treaty-Treaty" dan "Convention-Convention" yang ditandatangani oleh Kerajaan adalah sentiasa disemak dan Kerajaan mengambil tindakan bagi mengubahsuainya sekira kepentingan negara memerlukan.

KEMENTERIAN KEBAJIKAN AM

Bantuan kepada Murid-murid Miskin

22. Tuan Haji Shafie bin Abdullah minta Menteri Kebajikan Am menyatakan berapakah jumlah bantuan wang yang diberikan oleh Kementerian ini menerusi Kerajaan-kerajaan Negeri kepada murid-murid miskin untuk membeli buku-buku dan lain-lain barang keperluan sekolah setiap tahun mulai dari tahun 1957 hingga 1974 dengan memberikan angka mengikut Negeri.

Menteri Kebajikan Am (Puan Hajjah Aishah binti Haji Abdul Ghani): Kementerian saya tidak mempunyai peruntukan untuk memberi bantuan wang kepada murid-murid miskin untuk membeli buku-buku dan lain-lain keperluan oleh sebab ini ialah suatu tanggungjawab Negeri. Oleh yang demikian, soal in tidak berbangkit.

KEMENTERIAN PERUMAHAN DAN KAMPUNG-KAMPUNG BARU

Galakan Penggunaan Kayu-kayan

23. Tuan Ting Ling Kiew minta Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru menyatakan apakah langkah-langkah yang sedang diambil oleh Kerajaan untuk menggalakkan penggunaan kayu-kayan tempatan dalam pembangunan perumahan di Sarawak; dan bilakah Kerajaan

akan mengambil langkah-langkah yang lebih berkesan untuk mengadakan rancangan-rancangan perumahan murah di kawasan-kawasan luar bandar, terutama sekali bagi kaum Bumiputra dan peladang-peladang China yang miskin di Sarawak.

Menteri Perumahan dan Kampung-kampung Baru (Tuan Michael Chen Wing Sum): Saya ingin memberitahu Yang Berhormat bahawa sudah menjadi dasar Kerajaan untuk menggalakkan kegunaan kayu-kayan tempatan bagi pembangunan perumahan di seluruh Malaysia.

Dalam Rancangan Malaysia Kedua (1971-1975) Kerajaan Pusat telah memberi pinjaman kepada Kerajaan Negeri Sarawak sejumlah \$5 juta bagi pembinaan sebanyak 400 yunit rumah-rumah kayu di Piasau, Miri.

Dalam Rancangan Malaysia Ketiga, Kerajaan Negeri Sarawak telah merancang untuk membina sebanyak 3,036 yunit rumah-rumah kayu dan 93 yunit kedai di semua Bahagian di Sarawak.

Bersama-sama ini disertakan senarai rancangan-rancangan rumah murah yang telah dirancang untuk negeri Sarawak di dalam Rancangan Malaysia Ketiga.

RANCANGAN MALAYSIA KETIGA, 1976-1980

RANCANGAN PERUMAHAN AWAM YANG DICADANGKAN OLEH NEGERI SARAWAK*

Tempat		Jenis	Bil. Yunit	Harga
1.	RPR Binatang Sixth Division	Rumah Kayu ... Kedai	250 6	\$ 3,970,000
2.	RPR Bintulu Fourth Division	Rumah Kayu ... Kedai	500 16	9,705,000
3.	RPR Sarikei Sixth Division	Rumah Kayu ... Kedai	200 5	3,200,000
4.	RPR Sibu Third Division	Rumah Kayu ... Kedai	500 16	3,320,000
5.	RPR Batu Kawa First Division	Rumah Kayu ... Kedai	126 8	2,598,000
6.	RPR Sabu Second Division	Rumah Kayu ... Kedai	160 4	2,560,000
7.	RPR Kuching Utara First Division	Rumah Kayu ... Kedai	500 16	2,430,000
8.	RPR Limbang Fifth Division	Rumah Kayu ... Kedai	400 10	1,660,000
9.	RPR Kapit Seventh Division	Rumah Kayu ... Kedai	400 12	650,000
			3,129	\$30,093,000

* Cadangan ini tidak dianggap muktamad sehingga telah diluluskan oleh pihak-pihak yang berkuasa.

KEMENTERIAN PERUSAHAAN UTAMA

Kesulitan Pelesen-pelesen Getah

24. Tuan Su Liang Yu minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan samada beliau sedar akan kesulitan-kesulitan yang sering dihadapi oleh pelesen-pelesen getah, pemilik rumah asap serta pemborong-pemborong getah berhubung dengan membaharui lesen apabila ianya diambilalih secara langsung oleh Kerajaan Persekutuan. Jika ya, apakah langkah-langkah yang tegas dan perlu yang sedang diambil untuk mengurangkan bayaran membaharui lesen dan menyatakan masa dan cara-caranya membuat bayaran itu.

Menteri Perusahaan Utama (Datuk Musa Hitam): Saya memang sedar akan kesulitan-kesulitan yang dihadapi oleh pelesen-pelesen getah, pemilik rumah asap serta pemborong-pemborong getah berhubung dengan membaharui lesen apabila ianya diambilalih secara langsung oleh Kerajaan Persekutuan di bawah Akta No. 84, Akta Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah, Malaysia, 1972.

Berhubung dengan pelaksanaan Akta Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia berserta Peraturan-peraturannya, saya ingin mengambil kesempatan mengumumkan di sini bahawa Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia sekarang ini sedang memperkemaskan sistem pentadbiran urusan pengeluaran lesen-lesen dan dengan itu buat permulaannya sudah tentu beberapa masalaah akan timbul. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, pengeluaran lesen getah yang di bawah jagaan Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia akan diuruskan di Pejabat-pejabat cawangan Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia di:

- (i) Butterworth bagi kawasan Pulau Pinang/Perlis, Kedah;
- (ii) Ipoh bagi kawasan Perak;
- (iii) Kuala Lumpur bagi kawasan Selangor/ Wilayah Persekutuan;
- (iv) Melaka bagi kawasan Negeri Sembilan/ Melaka;
- (v) Batu Pahat bagi kawasan Johor;
- (vi) Raub bagi kawasan Pahang; dan
- (vii) Kuala Trengganu bagi kawasan Kelantan/Trengganu.

Pihak Kementerian dan Lembaga juga adalah memandang berat mengenai kesulitan-kesulitan yang mungkin timbul berhubung dengan pembaharuan lesen-lesen bagi pekebun-pekebun kecil. Dengan itu Lembaga sedang mengadakan satu sistem bagi memberi perkhidmatan kepada mereka di mana pegawai-pegawai Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia akan menguruskan pengeluaran lesen kepada pekebun-pekebun kecil di Pejabat-pejabat Daerah RISDA/ Pejabat-pejabat Daerah, Negeri. Melalui sistem ini pekebun-pekebun kecil akan diberitahu bahawa pegawai-pegawai Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia akan ditempatkan di sesuatu pejabat RISDA Daerah/Pejabat Daerah Negeri bagi sekian masa untuk menguruskan pengeluaran lesen-lesen kepada mereka. Ini akan memberi perkhidmatan yang besar kepada pekebun-pekebun kecil oleh kerana mereka tidak bersusah payah untuk mendapatkan lesen-lesen mereka dengan pergi ke bandar-bandar di mana pejabat-pejabat cawangan Lembaga ditempatkan.

Tujuan utama Kerajaan Persekutuan mengambil alih tugas pelesenan dari Kerajaan-kerajaan Negeri ialah untuk menyamaratakan pelesenan bagi seluruh Malaysia. Ini memandangkan mengikut amalan sebelum kuatkuasanya Akta 84, Akta Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia serta Peraturan-peraturan (Pelesenan dan Pengawasan) Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia, 1974 didapati perbezaan perlaksanaan dalam kutipan lesen di beberapa negeri mengikut Enakmen-enakmen getah yang berkuatkuasa di negeri masing-masing. Kementerian Perusahaan Utama mendapati Enakmen-enakmen yang dipakai adalah Enakmen-enakmen yang lama dan tidak sesuai untuk dilaksanakan pada masa ini. Dengan itu, Kementerian Perusahaan Utama telah menubuhkan Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia dengan tujuan untuk menyelaraskan semua pengeluaran pelesenan dan menyamakan semua bayaran-bayaran lesen bagi seluruh Malaysia melalui Peraturan-peraturan (Pelesenan dan Pengawasan) Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia, 1974 yang dikuatkuasakan mulai 1hb Januari, 1975 lalu.

Sukacita juga saya mengumumkan bahawa dengan tertubuhnya Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia adalah diharap

bahawa sistem pemasaran getah yang ujud sekarang dapat diperbaiki. Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia juga sedang mengambil tindakan bagi menyelaraskan sekalian aktibiti dalam pemasaran getah dengan tujuan hendak memajukan pemasaran yang cekap bagi getah dari Malaysia. Dengan itu pemeriksaan ke atas peniaga getah yang mana sebelum kuatkuasanya Peraturan-peraturan tersebut didapati tidak ada, pemeriksaan yang kemas akan dilakukan kelak.

Berhubung dengan soalan Ahli Yang Berhormat mengenai langkah-langkah yang perlu diambil untuk mengurangkan bayaran membaharui lesen, sukacita saya memaklumkan bahawa Kementerian Perusahaan Utama, bersama-sama Lembaga sememangnya mengkaji perkara tersebut dari semasa ke semasa supaya Peraturan-peraturan Lembaga dan juga perlaksanaannya dapat diperkemaskan sesuai dengan kehendak-kehendak rakyat dan bayaran-bayaran dikenakan adalah berpatu-

tan. Dengan itu Kementerian Perusahaan Utama dan juga Lembaga telah mengkaji semula mengenai bayaran tersebut dan baru-baru ini pindaan telah dibuat terhadap pemilik-pemilik rumah asap yang boleh dianggap bayarannya adalah tinggi dan dengan itu Kementerian ini telah mengambil tindakan untuk menurunkan bayaran lesen yang tersebut.

Mengenai masa dan cara-cara membuat lesen-lesen tersebut, perkara ini memang dipertimbangan dari masa ke semasa dengan tujuan memperkemaskan pentadbiran Lembaga. Perlu saya tegaskan bahawa tujuan Lembaga Pasaran dan Pelesen Getah Malaysia ditubuhkan bukanlah untuk memberi kesusahan kepada orang ramai, tetapi adalah untuk membaiki sistem pelesenan yang ada sekarang dan juga untuk memperkemaskan pemasaran getah, terutamanya untuk mencapai dasar Kerajaan bagi menjadikan Kuala Lumpur sebagai pasaran getah yang terkemuka di dunia.